

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I (Mededelingen)	
	EUROPEES PARLEMENT	
	SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD	
(2003/C 268 E/001)	E-1193/02 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Gevolgen van invoering van de euro: Maatregelen om de mensen te beschermen tegen prijsopdrijving en koopkrachtdaling	1
(2003/C 268 E/002)	E-1906/02 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Vereiste van „settled status” voor studieleningen in het Verenigd Koninkrijk (Aanvullend antwoord)	3
(2003/C 268 E/003)	E-2407/02 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Schendingen van de mensenrechten in Guatemala	3
(2003/C 268 E/004)	E-2415/02 van Jillian Evans aan de Commissie Betreft: Vervolging van hulpverleners in Guatemala	4
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2407/02 en E-2415/02	4
(2003/C 268 E/005)	E-2417/02 van Margrietus van den Berg aan de Commissie Betreft: Blokkering internationale voedselhulp voor delen van de bevolking van Zimbabwe door President Robert Mugabe	5
(2003/C 268 E/006)	E-2440/02 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Achterstelling van Koerdisch Noord-Irak ten opzichte van het regime in Bagdad bij de uitvoering van het olie-voor-voedselprogramma van de VN	5
(2003/C 268 E/007)	E-2443/02 van Marco Cappato aan de Commissie Betreft: Rapport van de Algemeen Controleur van de Colombiaanse Republiek over het Plan Colombia	7
(2003/C 268 E/008)	E-2451/02 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen huidige en toekomstige verhogingen van de consumentenprijzen als gevolg van de invoering van de euro	8
(2003/C 268 E/009)	P-2585/02 van Ilda Figueiredo aan de Commissie Betreft: Inflatoire gevolgen van de invoering van de euro	8
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2451/02 en P-2585/02	9

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2003/C 268 E/010)	P-2469/02 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Verkiezingen Kasjmir	9
(2003/C 268 E/011)	P-2473/02 van Richard Howitt aan de Commissie Betreft: Steun voor de bosjesmannen van het wildreservaat in de centrale Kalahari in Botswana	10
(2003/C 268 E/012)	E-2518/02 van Dorette Corbey en Margrietus van den Berg aan de Commissie Betreft: Genetisch gemodificeerde voedselhulp aan ontwikkelingslanden	11
(2003/C 268 E/013)	E-2527/02 van Giles Chichester aan de Commissie Betreft: Kerncentrale van Kozlodui	12
(2003/C 268 E/014)	P-2718/02 van Rolf Linkohr aan de Commissie Betreft: Evaluatie van de reactorblokken 1 t/m 4 van de kerncentrale van Kozlodui	13
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2527/02 en P-2718/02	13
(2003/C 268 E/015)	E-2532/02 van Paulo Casaca aan de Commissie Betreft: Verslagen van de Commissie over organisaties die verzet tegen het Iraanse regime plegen	14
(2003/C 268 E/016)	E-2786/02 van Ulla Sandbæk aan de Commissie Betreft: Suiker	14
(2003/C 268 E/017)	E-2879/02 van Ulla Sandbæk aan de Commissie Betreft: Initiatief „alles behalve wapens”	15
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2786/02 en E-2879/02	15
(2003/C 268 E/018)	E-2823/02 van Kathleen Van Brempt aan de Commissie Betreft: Bijkomende financiële steun aan ontwikkelingslanden voor de uitvoering van het Klimaatverdrag	16
(2003/C 268 E/019)	E-2826/02 van Kathleen Van Brempt aan de Commissie Betreft: Actieprogramma voor de integratie van het aspect klimaat in het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie	17
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2823/02 en E-2826/02	17
(2003/C 268 E/020)	E-2824/02 van Kathleen Van Brempt aan de Commissie Betreft: Tropische bossen en andere bossen in ontwikkelingslanden – behoud en duurzaam beheer	18
(2003/C 268 E/021)	E-2840/02 van Sebastiano Musumeci aan de Commissie Betreft: Veiligheid in de havens	19
(2003/C 268 E/022)	E-2851/02 van Marialiese Flemming aan de Commissie Betreft: Handel in bont	20
(2003/C 268 E/023)	E-3088/02 van Bob van den Bos aan de Commissie Betreft: Katten- en hondenbont	20
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-2851/02 en E-3088/02	21
(2003/C 268 E/024)	P-2940/02 van Mikko Pesälä aan de Commissie Betreft: Hulpgoederen voor Afghanistan	21
(2003/C 268 E/025)	E-2945/02 van Paulo Casaca aan de Commissie Betreft: Verduistering kredieten in Roemenië	22
(2003/C 268 E/026)	E-2966/02 van Nicholas Clegg aan de Commissie Betreft: Omstandigheden om terug te komen op de GATS-verplichtingen	22
(2003/C 268 E/027)	P-2969/02 van Bert Doorn aan de Commissie Betreft: Databank voor bindende tariefinlichtingen	23
(2003/C 268 E/028)	E-3000/02 van Sir Robert Atkins, Guido Bodrato en Malcolm Harbour aan de Commissie Betreft: Oneerlijke concurrentie op de markt voor aluminiumschroot	24
(2003/C 268 E/029)	E-3010/02 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Humanitaire crisis in Noord-Oeganda	25

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2003/C 268 E/030)	E-3019/02 van Hanja Majj-Weggen aan de Commissie Betreft: Mensenrechten en democratie in Burma	26
(2003/C 268 E/031)	E-3296/02 van Dominique Vlasto aan de Commissie Betreft: Verkoop van onderdelen aan ambachtelijke uurwerkmakers in de Europese Unie	27
(2003/C 268 E/032)	E-3317/02 van Jan Mulder en Herman Vermeer aan de Commissie Betreft: Rechtmatigheid van een nachtelijk rijverbod in Oostenrijk	28
(2003/C 268 E/033)	E-3319/02 van Margrietus van den Berg aan de Commissie Betreft: Europees OntwikkelingsFonds – financiering berging Le Joola	29
(2003/C 268 E/034)	E-3328/02 van Toine Manders aan de Commissie Betreft: Fraude met bankpassen	30
(2003/C 268 E/035)	E-3344/02 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Het vertragen van een verplichte waarschuwing tegen het ontstaan van infantiel botulisme bij baby's als gevolg van het eten van honing	31
(2003/C 268 E/036)	E-3405/02 van Carlos Bautista Ojeda aan de Commissie Betreft: Activiteiten in Gibraltar die een bedreiging vormen voor het milieu	33
(2003/C 268 E/037)	E-3460/02 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Europees Openbaar Ministerie	33
(2003/C 268 E/038)	E-3461/02 van Christopher Heaton-Harris aan de Commissie Betreft: Europees Openbaar Ministerie	34
(2003/C 268 E/039)	E-3470/02 van Luis Berenguer Fuster aan de Commissie Betreft: Tarifieringstekort van de Spaanse elektriciteitsbedrijven: illegale overheidssteun?	35
(2003/C 268 E/040)	E-3474/02 van Ioannis Marinos aan de Commissie Betreft: Merkwaardige vereisten in vacatureaankondiging voor personeel in Griekenland	35
(2003/C 268 E/041)	E-3487/02 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Belastingstelsel van Gibraltar	36
(2003/C 268 E/042)	E-3493/02 van Colette Flesch aan de Commissie Betreft: Verplaatsing van twee ambtenaren van de vertegenwoordiging van de Europese Commissie in Parijs naar Brussel	37
(2003/C 268 E/043)	E-3495/02 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Aanleg van een golfbaan in O Grove (Galicië), in een „Natuur 2000“-zone	38
(2003/C 268 E/044)	E-3545/02 van Michel-Ange Scarbonchi aan de Commissie Betreft: Oprichting van een Europees corps van kustwachten	39
(2003/C 268 E/045)	E-3617/02 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Het op Europese schaal bevorderen van alternatieven voor slechte integratie tussen bevolkingsgroepen en het ontstaan van gescheiden leefwerelden	40
(2003/C 268 E/046)	E-3664/02 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Gebruik van „Webjacking“-technieken door de autoriteiten van Peking teneinde ongewenste internetsites te blokkeren	42
(2003/C 268 E/047)	E-3673/02 van Antonio Di Pietro aan de Commissie Betreft: Werkgelegenheids crisis in de elektronische bedrijven van Aquila	43
(2003/C 268 E/048)	E-3728/02 van Giacomo Santini aan de Commissie Betreft: Opheffing van trein nr. 299	44
(2003/C 268 E/049)	E-3744/02 van Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Veiligheidsgordels in schoolbussen	44
(2003/C 268 E/050)	E-3758/02 van Miquel Mayol i Raynal aan de Commissie Betreft: Project voor overheveling van water uit de Rhône	45
(2003/C 268 E/051)	E-3776/02 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Concurrentievervalsing in Duitse afvalbeheersmarkt	46
(2003/C 268 E/052)	P-3785/02 van Bruno Gollnisch aan de Commissie Betreft: Franse etikettering consumptieartikelen in Frankrijk	48

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2003/C 268 E/053)	E-3800/02 van Bernard Poinant aan de Commissie Betreft: Alsmaar veelvuldiger gebruik van Engels als enige werktaal	49
(2003/C 268 E/054)	P-3823/02 van Claude Moraes aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer voor Palestijnen binnen de Europese Unie	50
(2003/C 268 E/055)	E-3828/02 van Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Deens retourstelsel NV als technische handelsbelemmering	52
(2003/C 268 E/056)	E-3848/02 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Het bij voorbaat vermijden van verwijten over partijdige besteding van overheids gelden bij referenda in kandidaat-lidstaten over toetreding tot de Europese Unie	53
(2003/C 268 E/057)	E-3849/02 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: De moeizame weg naar het tot stand brengen van een naar ieders oordeel voldoende eenduidig en controleerbaar boekhoudsysteem voor EU-uitgaven	55
(2003/C 268 E/058)	E-3884/02 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Absorptie communautaire middelen in Griekenland – stand van zaken eind 2002	57
(2003/C 268 E/059)	E-3894/02 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Afsnijding van Nederland van het langeafstandsverkeer per trein door opheffing van directe verbindingen en aansluitingen op het Duitse nachtnet	58
(2003/C 268 E/060)	E-3895/02 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Herstel van de overstapmogelijkheden op lange afstandstreinen in Duisburg aan de hoofdspoorverbinding tussen Nederland en Duitsland	58
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-3894/02 en E-3895/02	59
(2003/C 268 E/061)	E-3898/02 van Ilda Figueiredo aan de Commissie Betreft: Financiële steun aan kleine en middelgrote ondernemingen	60
(2003/C 268 E/062)	E-3911/02 van Dirk Sterckx aan de Commissie Betreft: De toepassing van Richtlijn 2000/14/EG op koelinstallaties van trucks	62
(2003/C 268 E/063)	P-0008/03 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Invoer van honden- en kattenbont	63
(2003/C 268 E/064)	E-0016/03 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Toegang tot documenten	63
(2003/C 268 E/065)	E-0036/03 van Colette Flesch aan de Commissie Betreft: Herstel van twee hoge ambtenaren in hun ambt in Parijs	64
(2003/C 268 E/066)	E-0045/03 van Robert Evans aan de Commissie Betreft: Welzijn van gevangengenomen in het wild levende primaten	65
(2003/C 268 E/067)	E-0054/03 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: De Europese Commissie en een commissie van onderzoek naar de oorzaken en de rampzalige gevolgen van het ongeval met de Prestige	65
(2003/C 268 E/068)	E-0055/03 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Oprichting van een Europese kustwacht teneinde de veiligheid van het vervoer over zee van gevaarlijke goederen te garanderen	66
(2003/C 268 E/069)	E-0062/03 van Camilo Nogueira Román aan de Commissie Betreft: Aanwezigheid van de Voorzitter van de Commissie, Romano Prodi, in Galicië teneinde zelf de gevolgen van de ramp met de Prestige in ogenschouw te nemen	66
(2003/C 268 E/070)	E-0068/03 van Monica Frassoni aan de Commissie Betreft: Uitvoering van een deel van het project Is Arenas Srl zonder milieueffectrapportage	67
(2003/C 268 E/071)	E-0073/03 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: De onmogelijkheid en onwenselijkheid van snelle terugkeer van vluchtelingen naar Afghanistan waar voor hen geen werk of woning beschikbaar is	68
(2003/C 268 E/072)	E-0092/03 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Programma's voor het controleren van aardbevingsgevoelige constructies	70

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2003/C 268 E/073)	P-0096/03 van Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Aanpassing van de regeling inzake de integratie van de Canarische Eilanden in de EU op het gebied van immigratie	71
(2003/C 268 E/074)	P-0108/03 van Margrietus van den Berg aan de Commissie Betreft: Financiering berging Le Joola – aanvullende vragen	72
(2003/C 268 E/075)	P-0127/03 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Onderzoek „Prestige”	72
(2003/C 268 E/076)	E-0128/03 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Alpen-conventie	73
(2003/C 268 E/077)	E-0159/03 van Michl Ebner aan de Commissie Betreft: Standpunt van de Commissie inzake artikel 13 van het EG-verdrag	74
(2003/C 268 E/078)	E-0168/03 van Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Beleid tegen verspreiding MRSA-bacterie	75
(2003/C 268 E/079)	E-0178/03 van Antonios Trakatellis aan de Commissie Betreft: Adderreservaat op Milos: bescherming van de volksgezondheid en overtreding van de milieuwetgeving	76
(2003/C 268 E/080)	E-0187/03 van Mario Borghezio aan de Commissie Betreft: Aggressie tegen Italiaanse toeristen in Nice	78
(2003/C 268 E/081)	E-0190/03 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Verenigde Staten, dominantie ten opzichte van de Europese Unie bij de winning en het transport van aardolie aan de zuidoostzijde van huidig en toekomstig EU-gebied	79
(2003/C 268 E/082)	E-0195/03 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Sterke Nederlandse afhankelijkheid van toegang tot ziekenhuizen in buurlanden als gevolg van tekortschietende binnenlandse voorzieningen	80
(2003/C 268 E/083)	E-0205/03 van Manuel dos Santos aan de Commissie Betreft: Bedrijfssluiting	81
(2003/C 268 E/084)	E-0221/03 van Samuli Pohjamo en Mikko Pesälä aan de Commissie Betreft: Ongelijke verdeling van de reisvergoedingen in het kader van EU-projecten	83
(2003/C 268 E/085)	P-0255/03 van Roy Perry aan de Commissie Betreft: Lloyd's of London	84
(2003/C 268 E/086)	E-0271/03 van Salvador Garriga Polledo aan de Commissie Betreft: Toepassing van richtlijn 85/337/EEG	85
(2003/C 268 E/087)	P-0274/03 van Carlos Coelho aan de Commissie Betreft: Daphne-programma	86
(2003/C 268 E/088)	E-0279/03 van Jan Dhaene aan de Commissie Betreft: Inzet van de civiele bescherming in de nasleep van de ramp met de Prestige	86
(2003/C 268 E/089)	P-0292/03 van Kathalijne Buitenweg aan de Commissie Betreft: Uitspraken van Tony Blair over het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM) van 26 januari 2003 in verband met de artikelen 6 en 7 van het EU-verdrag	88
(2003/C 268 E/090)	E-0298/03 van Wilhelm Piecyk en Helle Thorning-Schmidt aan de Commissie Betreft: Overheidssteun en werkgelegenheid in het zeevervoer in de Europese Unie	88
(2003/C 268 E/091)	E-0314/03 van Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Verslaggeving van Ierland met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de milieuwetgeving	89
(2003/C 268 E/092)	E-0316/03 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Validatiestudies voor proeven waarvoor geen dieren worden gebruikt	91
(2003/C 268 E/093)	P-0322/03 van Karla Peijs aan de Commissie Betreft: Initiatief Guyana-schild	93
(2003/C 268 E/094)	P-0324/03 van Carlos Bautista Ojeda aan de Commissie Betreft: Vervuiling in Algeciras	95

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2003/C 268 E/095)	E-0357/03 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Zigeuners	96
(2003/C 268 E/096)	E-0363/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Holding van de gemeente Rome met de naam Newco — Twijfels over de conformiteit met de voorschriften inzake de openbare diensten	96
(2003/C 268 E/097)	E-0385/03 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Urbanisatie in de gemeente Elche en het GCB Tabarca (autonome regio Valencia)	97
(2003/C 268 E/098)	E-0405/03 van Jan Dhaene aan de Commissie Betreft: Internationale architectuurprijsvraag „Les sentiers de l'Europe”	98
(2003/C 268 E/099)	E-0409/03 van Avril Doyle aan de Commissie Betreft: Financiering rapport over deregulering van de elektriciteitsmarkt in Ierland	99
(2003/C 268 E/100)	E-0413/03 van Eija-Riitta Korhola aan de Commissie Betreft: Toereikendheid van de capaciteit voor het opruimen van olie in de wateren van de Europese Unie	100
(2003/C 268 E/101)	E-0418/03 van Mary Banotti aan de Commissie Betreft: EU-wetgeving inzake de afmetingen van flessen	100
(2003/C 268 E/102)	E-0448/03 van José Mendiluce Pereiro, Jean Lambert en Inger Schörling aan de Commissie Betreft: Het afgeven van een vergunning voor booronderzoek in de Atlantische Oceaan tegenover de kust van Lanzarote en Fuerteventura	101
(2003/C 268 E/103)	E-0455/03 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Voedselallergieën en ingrediënten die in restaurants worden gebruikt	102
(2003/C 268 E/104)	E-0458/03 van Bernd Lange aan de Commissie Betreft: Activiteiten en samenwerking op het gebied van alternatieve brandstoffen binnen de Commissie	103
(2003/C 268 E/105)	E-0462/03 van Kyösti Virrankoski aan de Commissie Betreft: Beroep C-240/00 door de Commissie bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen ingesteld tegen Finland	104
(2003/C 268 E/106)	P-0480/03 van Bart Staes aan de Commissie Betreft: Verouderde pesticiden	105
(2003/C 268 E/107)	E-0483/03 van Bill Newton Dunn aan de Commissie Betreft: Gevolgen voor landbouwers van het digitaal in kaart brengen van het Verenigd Koninkrijk	106
(2003/C 268 E/108)	E-0494/03 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Subsidies voor zonne-energie	107
(2003/C 268 E/109)	P-0540/03 van Samuli Pohjamo aan de Commissie Betreft: Definitie van afval in het kader van de voorbereiding van de richtlijn betreffende mijnafval	108
(2003/C 268 E/110)	E-0550/03 van Laura González Álvarez aan de Commissie Betreft: Milieugevolgen van windmolenparken	109
(2003/C 268 E/111)	E-0568/03 van Ria Oomen-Ruijten, Bert Doorn en Alexander de Roo aan de Commissie Betreft: Overheidssteun vliegveld Laarbruch	110
(2003/C 268 E/112)	E-0577/03 van Anna Karamanou aan de Commissie Betreft: Zijn mobiele telefoons gevaarlijk voor de gezondheid?	111
(2003/C 268 E/113)	E-0581/03 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Terugkeer van giftig stuwend chemisch afval na verwerking in bouwblokken en kunstgrind voor vulling van betonmuren	112
(2003/C 268 E/114)	E-0619/03 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Mujahedin-e Khalq	114
(2003/C 268 E/115)	E-0621/03 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Kritieke toestand van Thich Huyen Quang	115
(2003/C 268 E/116)	E-0632/03 van Dana Scallon aan de Commissie Betreft: EU-beleid op het gebied van ontwikkelingssamenwerking en NGO's	115

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2003/C 268 E/117)	E-0657/03 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Herstel van schade door natuurrampen op de Cycladeneilanden	116
(2003/C 268 E/118)	E-0670/03 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Tol op de ringweg rond Athene	118
(2003/C 268 E/119)	E-0671/03 van Caroline Lucas aan de Commissie Betreft: Chemische proeven	118
(2003/C 268 E/120)	E-0688/03 van Joan Vallvé aan de Commissie Betreft: Fytosanitaire maatregelen met het oog op de opsporing van de Mexicaanse en de oosterse fruitvlieg	120
(2003/C 268 E/121)	E-0690/03 van Antonios Trakatellis aan de Commissie Betreft: Ongeluk op de Aliakmonas-brug	121
(2003/C 268 E/122)	E-0696/03 van Juan Naranjo Escobar aan de Commissie Betreft: Problemen met het verkeer tussen Frankrijk en Spanje na de opening van de tunnel van Somport	123
(2003/C 268 E/123)	E-0716/03 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Prestige: scherpere afbakening van delicten op het gebied van de verontreiniging van het milieu en van de zee	123
(2003/C 268 E/124)	E-0724/03 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Prestige: kwetsbare zeegebieden	124
(2003/C 268 E/125)	E-0725/03 van Rosa Miguélez Ramos aan de Commissie Betreft: Prestige: Europees fonds voor aanvullende schadevergoeding	126
(2003/C 268 E/126)	E-0734/03 van Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Oplegging van een verbod om rechts af te slaan	126
(2003/C 268 E/127)	E-0757/03 van Nelly Maes aan de Commissie Betreft: Strijd tegen te vermijden blindheid	127
(2003/C 268 E/128)	E-0762/03 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Bescherming van de moerassen van de Biebrza in het noord-oosten van Polen	128
(2003/C 268 E/129)	P-0768/03 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: PINC (Indicatief programma op het gebied van kernenergie voor de Gemeenschap)	129
(2003/C 268 E/130)	P-0769/03 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de haven van Altea (Alicante – Spanje)	130
(2003/C 268 E/131)	E-0775/03 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Schadelijke gevolgen van de uitbreiding van de haven van Altea (Alicante, Spanje) voor de zeegrasvelden (posidonia oceánica)	131
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen P-0769/03 en E-0775/03	132
(2003/C 268 E/132)	E-0774/03 van Charles Tannock aan de Commissie Betreft: Vernieling van de Schinias-moerassen	132
(2003/C 268 E/133)	E-0785/03 van Juan Naranjo Escobar aan de Commissie Betreft: Clausules waarvan de cliënt bij bankcontracten de dupe is	134
(2003/C 268 E/134)	E-0803/03 van Marco Pannella, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba, Benedetto Della Vedova en Maurizio Turco aan de Commissie Betreft: Vervolging door de Chinese autoriteiten van de aanhangers van de beweging Falun Gong en met name de arrestatie en de dood na elf dagen hechtenis van mevrouw Liu Jie	135
(2003/C 268 E/135)	E-0815/03 van Alexander de Roo aan de Commissie Betreft: Onjuiste toepassing habitatrichtlijn in Zeeland	136
(2003/C 268 E/136)	E-0829/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending van de fondsen van het actieprogramma voor de civiele bescherming door de gemeente Frosinone	137
(2003/C 268 E/137)	E-0889/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending van de fondsen van het actieprogramma voor de civiele bescherming door de gemeente Fiumicino	137

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2003/C 268 E/138)	E-1091/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Ancona van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	138
(2003/C 268 E/139)	E-1092/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Carrara van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	138
(2003/C 268 E/140)	E-1093/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Livorno van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	139
(2003/C 268 E/141)	E-1094/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Florence van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	139
(2003/C 268 E/142)	E-1095/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Macerata van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	140
(2003/C 268 E/143)	E-1096/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Massa van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	140
(2003/C 268 E/144)	E-1097/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Perugia van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	141
(2003/C 268 E/145)	E-1098/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pesaro van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	141
(2003/C 268 E/146)	E-1099/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pisa van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	142
(2003/C 268 E/147)	E-1100/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pistoia van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	142
(2003/C 268 E/148)	E-1101/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Prato van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	143
(2003/C 268 E/149)	E-1102/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Siena van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	143
(2003/C 268 E/150)	E-1103/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Terni van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming	144
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0829/03, E-0889/03, E-1091/03, E-1092/03, E-1093/03, E-1094/03, E-1095/03, E-1096/03, E-1097/03, E-1098/03, E-1099/03, E-1100/03, E-1101/03, E-1102/03 en E-1103/03	144
(2003/C 268 E/151)	E-0833/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending van de fondsen van het programma Leonardo da Vinci door de gemeente Frosinone	145
(2003/C 268 E/152)	E-0890/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending van de fondsen van het programma Leonardo da Vinci door de gemeente Fiumicino	145
(2003/C 268 E/153)	E-1062/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Ancona van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	146
(2003/C 268 E/154)	E-1063/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Carrara van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	146
(2003/C 268 E/155)	E-1064/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Florence van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	146

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2003/C 268 E/156)	E-1065/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Livorno van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	147
(2003/C 268 E/157)	E-1066/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Macerata van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	147
(2003/C 268 E/158)	E-1067/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Massa van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	148
(2003/C 268 E/159)	E-1068/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Perugia van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	148
(2003/C 268 E/160)	E-1069/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pesaro van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	149
(2003/C 268 E/161)	E-1070/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pisa van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	149
(2003/C 268 E/162)	E-1071/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pistoia van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	149
(2003/C 268 E/163)	E-1072/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Prato van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	150
(2003/C 268 E/164)	E-1073/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Siena van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	150
(2003/C 268 E/165)	E-1074/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Terni van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”	151
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0833/03, E-0890/03, E-1062/03, E-1063/03, E-1064/03, E-1065/03, E-1066/03, E-1067/03, E-1068/03, E-1069/03, E-1070/03, E-1071/03, E-1072/03, E-1073/03 en E-1074/03	151
(2003/C 268 E/166)	P-0836/03 van Mario Mauro aan de Commissie Betreft: Wijzigingen in de technisch-administratieve structuur van de luchthaven van Genua	152
(2003/C 268 E/167)	P-0837/03 van Jean Lambert aan de Commissie Betreft: De Israëlische autoriteiten weigeren Mordechai Vanunu op borgtocht vrij te laten	153
(2003/C 268 E/168)	E-0838/03 van Raimon Obiols i Germà aan de Commissie Betreft: Veiligheid op het tracé van de HSL Madrid-Lleida	154
(2003/C 268 E/169)	E-0840/03 van Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Uitvoering richtlijn autowrakken	155
(2003/C 268 E/170)	E-0862/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Besteding van de fondsen uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds door de gemeente Frosinone	156
(2003/C 268 E/171)	E-0863/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Besteding van de fondsen uit het programma „Leader +” door de gemeente Frosinone	157
(2003/C 268 E/172)	E-0869/03 van Joaquim Miranda aan de Commissie Betreft: Zelfafhandeling in de havens van de Gemeenschap en IAO-Conventie nr. 137	157
(2003/C 268 E/173)	E-0874/03 van Eija-Riitta Korhola aan de Commissie Betreft: Preventie van schade door alcoholgebruik in de Europese Unie	158
(2003/C 268 E/174)	E-0916/03 van Claude Moraes aan de Commissie Betreft: Diep-veneuze trombose (DVT)	159
(2003/C 268 E/175)	P-0923/03 van Florence Kuntz aan de Commissie Betreft: Het project voor een spoorverbinding Lyon-Turijn staat op losse schroeven	160
(2003/C 268 E/176)	P-0924/03 van Jorge Moreira Da Silva aan de Commissie Betreft: Financiering van het netwerk Natura 2000	161

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(2003/C 268 E/177)	E-0927/03 van Monica Frassoni, Miquel Mayol i Raynal, José Mendiluce Pereiro, Alexander de Roo en Chris Davies aan de Commissie Betreft: Voorstel voor overheveling van watervoorraden van de Ebro naar Barcelona	162
(2003/C 268 E/178)	E-0945/03 van Jorge Hernández Mollar aan de Commissie Betreft: Deelname Europese Unie aan restauratie van de „Puerta de las Granadas”	163
(2003/C 268 E/179)	E-0961/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Ancona van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	164
(2003/C 268 E/180)	E-0962/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Carrara van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	164
(2003/C 268 E/181)	E-0963/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Florence van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	165
(2003/C 268 E/182)	E-0964/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Livorno van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	165
(2003/C 268 E/183)	E-0965/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Macerata van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	165
(2003/C 268 E/184)	E-0966/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Massa van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	166
(2003/C 268 E/185)	E-0967/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Perugia van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	166
(2003/C 268 E/186)	E-0968/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pesaro van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	167
(2003/C 268 E/187)	E-0969/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pisa van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	167
(2003/C 268 E/188)	E-0970/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pistoia van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	168
(2003/C 268 E/189)	E-0971/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Prato van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	168
(2003/C 268 E/190)	E-0972/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Siena van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	168
(2003/C 268 E/191)	E-0973/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Terni van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II	169
(2003/C 268 E/192)	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-0961/03, E-0962/03, E-0963/03, E-0964/03, E-0965/03, E-0966/03, E-0967/03, E-0968/03, E-0969/03, E-0970/03, E-0971/03, E-0972/03 en E-0973/03	169
(2003/C 268 E/193)	E-0975/03 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Gevolgen van privatiseringen voor handhaving van het alomvattende Europese reserveringssysteem voor treinreizigers en Europese treinabonnementen	170
(2003/C 268 E/194)	P-0976/03 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Structuur- en cohesiefondsen in Portugal	171
(2003/C 268 E/194)	E-1119/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Carrara van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling	172
(2003/C 268 E/195)	E-1120/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Florence van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling	173
(2003/C 268 E/196)	E-1121/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Livorno van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling	173
(2003/C 268 E/197)	E-1122/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Massa van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling	174

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2003/C 268 E/198)	E-1123/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pisa van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling	174
(2003/C 268 E/199)	E-1124/03 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwending door de gemeente Pistoia van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling	175
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1119/03, E-1120/03, E-1121/03, E-1122/03, E-1123/03 en E-1124/03	175
(2003/C 268 E/200)	E-1140/03 van Stavros Xarchakos aan de Commissie Betreft: EBLUL en stelselmatig zwart maken van een lidstaat van de Europese Unie	176
(2003/C 268 E/201)	E-1154/03 van Karl-Heinz Florenz, Willi Görlach, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Christa Klaß en Dagmar Roth-Behrendt aan de Commissie Betreft: Verordening (EG) nr. 1774/2002 – gebruik van etensresten en voedingsmiddelen in de EU-landen	177
(2003/C 268 E/202)	E-1183/03 van Erik Meijer aan de Commissie Betreft: Verlegging van vervoersstromen in de luchtvaart als gevolg van gesubsidiëerde samenwerking tussen regionale luchthavens en nieuwe prijsvechters	178
(2003/C 268 E/203)	E-1241/03 van Chris Davies aan de Commissie Betreft: Etikettering van levensmiddelen	179
(2003/C 268 E/204)	E-1249/03 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Geen onderwijs voor Tsjetsjeense kinderen en geen burgerlijke stand voor Tsjetsjeense pasgeborenen in Azerbeidzjan	181
(2003/C 268 E/205)	P-1250/03 van Herman Schmid aan de Commissie Betreft: GATS – Liberalisering van drinkwater	181
(2003/C 268 E/206)	E-1273/03 van Hanja Majj-Weggen aan de Commissie Betreft: Resolutie BPRC	183
(2003/C 268 E/207)	E-1305/03 van Jan Dhaene aan de Commissie Betreft: Inschrijving van wagens om verkoopcijfers op te poetsen	183
(2003/C 268 E/208)	E-1307/03 van Bill Newton Dunn aan de Commissie Betreft: Armillatox	184
(2003/C 268 E/209)	E-1320/03 van Richard Balfe, John Bowis, Charles Tannock en Theresa Villiers aan de Commissie Betreft: Verduidelijking van de status van fenthion met betrekking tot de veiligheid en bijlage I van Richtlijn 91/414/EEG	185
(2003/C 268 E/210)	E-1343/03 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Vervolg evaluatie richtlijn 96/71/EG	187
(2003/C 268 E/211)	E-1349/03 van Christopher Huhne aan de Commissie Betreft: Intern handelsverkeer in de Europese Unie	188
(2003/C 268 E/212)	P-1357/03 van Alexander de Roo aan de Commissie Betreft: Voorzorgsmaatregelen tegen SARS	189
(2003/C 268 E/213)	P-1362/03 van Olivier Dupuis aan de Commissie Betreft: Zeer verontrustende situatie van patriarch Thich Huyen Quang in Hanoi	190
(2003/C 268 E/214)	E-1369/03 van Antonio Di Pietro aan de Commissie Betreft: Bescherming van kopers van onroerend goed	191
(2003/C 268 E/215)	P-1370/03 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Banden van leden van de Commissie met de Bilderberg Groep	192
(2003/C 268 E/216)	E-1371/03 van Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Invoering van een Europese kaart voor de ziektekostenverzekering met ingang van 1 juli 2004	193
(2003/C 268 E/217)	E-1373/03 van James Provan aan de Commissie Betreft: Vervoer van dieren voor dierentuinen	193

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
(2003/C 268 E/218)	E-1389/03 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Afluisterpraktijken	195
(2003/C 268 E/219)	E-1401/03 van Alexander de Roo aan de Commissie Betreft: Vaccinatie van hobbydieren	196
(2003/C 268 E/220)	E-1406/03 van Luigi Vinci aan de Commissie Betreft: Territoriaal werkgelegenheidspact van Lamezia Terme	197
(2003/C 268 E/221)	P-1436/03 van José Ribeiro e Castro aan de Commissie Betreft: Vrouwenorganisaties – begrotingslijn A-3046	198
(2003/C 268 E/222)	E-1447/03 van Mogens Camre aan de Commissie Betreft: Vroegere betrekkingen van Beate Winkler	199
(2003/C 268 E/223)	E-1452/03 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Acrylamide	200
(2003/C 268 E/224)	E-1475/03 van Carlos Lage aan de Commissie Betreft: Geschenkartikelen in levensmiddelen	201
(2003/C 268 E/225)	E-1505/03 van Arlindo Cunha aan de Commissie Betreft: Geschenkartikelen in levensmiddelen	201
(2003/C 268 E/226)	E-1552/03 van Paulo Casaca aan de Commissie Betreft: Toegiftartikelen in levensmiddelen	201
(2003/C 268 E/227)	E-1591/03 van António Campos aan de Commissie Betreft: Toegiftartikelen in levensmiddelen	202
	Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-1475/03, E-1505/03, E-1552/03 en E-1591/03	202
(2003/C 268 E/228)	E-1507/03 van Ilda Figueiredo aan de Commissie Betreft: Insolventie van Grundig AG en bescherming van de werkgelegenheid in Portugal	203
(2003/C 268 E/229)	E-1561/03 van Proinsias De Rossa aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake gelijke behandeling in arbeid en beroep	203
(2003/C 268 E/230)	P-1593/03 van Daniel Ducarme aan de Commissie Betreft: Gelijkschakeling diploma's HBO-opleidingen schoonheidsspecialisten	204
(2003/C 268 E/231)	E-1797/03 van Mario Borghezio aan de Commissie Betreft: Openbaarmaking van de Duitse archieven betreffende de Italiaanse gevangenen in de nazikampen	205
(2003/C 268 E/232)	E-1953/03 van Lissy Gröner aan de Commissie Betreft: Niet-gebruikte EU-middelen in Beieren ten belope van 17 miljoen euro voor het jaar 2002	206

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

(2003/C 268 E/001)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1193/02

van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(26 april 2002)

Betreft: Gevolgen van invoering van de euro: Maatregelen om de mensen te beschermen tegen prijsopdrijving en koopkrachtdaling

1. Is de Commissie bekend met het op 10 april in het nieuws gekomen gegeven, dat de omzet van goederen in Nederland in het eerste kwartaal van 2002 met 1 % is gedaald maar dat desondanks de totale consumptieve uitgaven met 4 % zijn gegroeid als gevolg van een prijsstijging met gemiddeld 5 %?
2. Stemmen deze in vraag 1 bedoelde omzetsdaling en prijsstijging gedurende het eerste kwartaal overeen met haar verwachtingen vooraf? Met welk percentage zijn ze overschreden?
3. Stemmen de cijfers van het KRO/Nibud-onderzoek naar de populariteit van gulden en euro overeen met haar verwachtingen vooraf?
4. Welke doelstellingen die bij de keuze voor en de voorbereiding van de invoering van de euro bestonden, blijken op grond van deze enquête-uitkomsten niet te zijn gehaald?
5. Beschikt de Commissie over soortgelijke gegevens vanuit de andere staten in de euro-zone? Wijken deze gegevens af van de Nederlandse of stemmen zij daarmee in hoofdzaak overeen?
6. Wat is haar verklaring voor het feit dat de prijsverhoging tussen verschillende bedrijfstakken en de daartoe behorende producten en diensten uiteenloopt? Zijn het in alle staten van de euro-zone dezelfde bedrijfstakken die vooroplopen met prijsverhogingen?
7. Welke maatregelen acht de Commissie op grond van deze cijfers nodig om de mensen te beschermen tegen prijsopdrijving en prijsafrondding naar boven? Acht zij een maatregel gewenst om de prijzen te bevriezen op het niveau van eind 2001, of een compenserende inkomensverhoging voor lagere inkomens? Indien de Commissie een bepaalde trendmatige verhoging als aanvaardbaar beschouwt op grond van de jaarlijks optredende inflatie, welk percentage acht zij dan in de periode tot eind 2002 ten hoogste aanvaardbaar?

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(24 juni 2002)

1. Het geachte parlementslid doelt vermoedelijk op de persberichten PB02-052 van 13 maart 2002 en PB02-071 van 10 april 2002 van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS), volgens welke de omzet in

de detailhandel in Nederland in januari 2002 met 5,7% op jaarbasis is gestegen en in februari 2002 met 2,9% waarbij tegenover een daling van het volume met respectievelijk 0,2 en 1,2% hun prijsstijging van respectievelijk 6,0 en 5,1% stond. Voor zover de Commissie bekend is zijn er van vóór maart 2002 en over het gehele eerste kwartaal van 2002 nog geen cijfers beschikbaar.

2. De Commissie heeft bij de vaststelling van de meest recente economische vooruitzichten naar behoren rekening gehouden met deze cijfers. De hogere inflatie dan verwacht aan het begin van dit jaar is de voornaamste reden waarom de eerdere (november 2001) inflatieprognoses voor 2002 zijn bijgesteld van 2,6% naar 3,5% wat het geharmoniseerde indexcijfer van de consumentenprijzen (GICP) betreft en van 2,5 tot 3,3% voor de nationale consumentenprijsindices (ICP). De vooruitzichten inzake de reële groei van de particuliere bestedingen in 2002 werden eveneens gewijzigd van 2,3% in het afgelopen najaar tot 2,1% dit voorjaar.

3. Erkend moet worden dat de resultaten van de enquête van de Katholieke Radio Omroep/Nederlands Instituut voor Budgetonderzoek (KRO/NIBUD) inzake de populariteit van de euro niet geheel bevredigend zijn. De voordelen van een eenheidsmunt in het grootste deel van de Unie zijn evenwel zo groot dat de Europese burgers zich hiervan geleidelijk steeds meer bewust zullen worden. Bovendien wordt de teleurstelling van veel Nederlandse consumenten veroorzaakt door de stijging van de inflatie in Nederland sinds begin 2001, een verschijnsel waarop de invoering van munten en biljetten in euro waarschijnlijk slechts in geringe mate van invloed is geweest.

4. Het is nog veel te vroeg om uit gegevens en onderzoeken die slechts betrekking hebben op een periode van twee of drie maanden, belangrijke conclusies te trekken betreffende de vraag in hoeverre de doelstellingen die met de invoering van de euro werden beoogd, zijn bereikt. Zoals reeds opgemerkt is de Commissie ervan overtuigd dat de voordelen van de euro voor de economie van de Unie en de Europese burgers geleidelijk zichtbaar zullen worden en dat deze voordelen de kosten ervan zeker zullen compenseren.

5. Deze vraag heeft betrekking op onderzoeken naar de waarneming van consumenten — de Commissie kan hierop geen antwoord geven omdat dergelijke gegevens, noch op communautair noch op nationaal niveau, bij Eurostat beschikbaar zijn.

6. Opgemerkt zij dat het CBS heeft meegedeeld dat het de vermoedelijke gevolgen van de overgang op de euro niet kan ramen. De ontwikkelingen van de consumentenprijzen lopen immers, zoals gewoonlijk het geval is, per lidstaat en per categorie uitgaven uiteen. De procentuele mutatie van het GICP in de eurozone tussen het vierde kwartaal van 2001 (Q4/01) en het eerste kwartaal van 2002 (Q1/02) bedroeg 0,8%. Dit was hoger dan de dienovereenkomstige percentages in de twee voorgaande kwartalen, maar lager dan het percentage voor Q2/01. Uit de resultaten van het meest gedetailleerde onderzoek van componenten van het GICP waarover Eurostat beschikt, blijken voor januari 2002 en voor Q1/02 een aantal ongewone prijswijzigingen — en derhalve een mogelijke overgangsinflatie — voornamelijk voor een reeks diensten zoals bijvoorbeeld worden verleend door restaurants en cafés, diensten op gezondheidsgebied en bepaalde reparatiediensten. De algemene prijsstijging van de meeste artikelengroepen kan volgens het onderzoek van Eurostat worden verklaard op grond van een normaal inflatieverloop en een aantal factoren die geen verband houden met de euro — zoals met name slecht weer dat van invloed was op fruit- en groenteprijzen, gestegen energieprijzen, en een aantal belangrijke accijnsverhogingen op tabak. Deze factoren kunnen maar liefst 0,64% van het verschil verklaren. De gevolgen van de overschakeling op de euro vallen derhalve in een marge tussen 0,0 en 0,16%. Een ad hocvergelijking van kwartaalveranderingen tussen Q4/01 en Q1/02 met de drie lidstaten die niet aan de euro deelnemen versterkt de indruk dat de waargenomen prijswijzigingen bij restaurants en cafés, tuinen, planten en bloemen, kapsalons en schoonheidsinstituten en wellicht brood en graan waarschijnlijk grotendeels verband houden met de gevolgen van de overgang op de euro.

7. Prijzen worden over het algemeen in de meeste lidstaten vrij bepaald door de interactie van aanbod en vraag en niet door beslissingen van overheidswege. Indien de nationale autoriteiten evenwel menen dat de prijzen van bepaalde goederen en diensten (of van alle goederen en diensten) tijdelijk zouden moeten worden bevroren om de inflatie tegen te gaan, hebben zij hiertoe het volste recht, hoewel ervaringen uit het verleden enige twijfel over de doeltreffendheid van een dergelijke maatregel op de lange termijn rechtvaardigt. Bovendien zij eraan herinnerd dat, ondanks de sterke stijging van de inflatie sinds begin 2001, het besteedbaar inkomen van de huishoudens na belastingen in Nederland in 2001 volgens recente ramingen van het Centraal Planbureau spectaculair is gestegen, met 10,8% nominaal en 5,7% reël, als gevolg van de aanzienlijke belastingverlagingen aan het begin van vorig jaar en de snel stijgende lonen. Het CPB verwacht voor 2002 een tragere, maar nog altijd belangrijke stijging van het besteedbare inkomen van de huishoudens (6,0% in nominale termen en 3,3% in reële termen).

(2003/C 268 E/002)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1906/02
van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie

(2 juli 2002)

Betreft: Vereiste van „settled status” voor studieleningen in het Verenigd Koninkrijk

De autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk stellen de „settled status” (ingezetene zijn met een verblijfstitel van onbepaalde duur) als voorwaarde om in aanmerking te komen voor een studielening. Is deze vereiste naar de mening van de Commissie in overeenstemming met de Verdragen?

Aanvullend antwoord
van mevrouw Reding namens de Commissie

(29 januari 2003)

Wat de studiefinanciering betreft, die hetzij in de vorm van een beurs, hetzij in de vorm van een lening toegekend wordt om collegegelden te betalen en/of in het levensonderhoud te voorzien, hebben werknemers uit de Unie en hun kinderen volgens de regelgeving van de Gemeenschap recht op dezelfde behandeling als de onderdanen van de betrokken lidstaat.

Studenten die noch werknemer, noch kind van een werknemer zijn, hebben wat betreft de studiefinanciering die een lidstaat met het oog op een beroepsopleiding en een universitaire studie aan zijn onderdanen verstrekt recht op dezelfde behandeling als de onderdanen van die lidstaat, voor zover die studiefinanciering bestemd is voor de betaling van inschrijvingsgeld en andere heffingen, en met name collegegeld. Studiefinanciering die aan studenten verstrekt wordt om in het levensonderhoud te voorzien, valt buiten de werkingssfeer van het EG-Verdrag in de zin van artikel 12 van het Verdrag (Lair-zaak 39/86, Raulin-zaak C-357/89, enz). In het verlengde van deze jurisprudentie bepaalt artikel 3 van Richtlijn 93/96/EEG van de Raad van 29 oktober 1993 inzake het verblijfsrecht voor studenten⁽¹⁾ dat de richtlijn geen recht geeft op de uitbetaling van beurzen om in het levensonderhoud te voorzien.

Uit onderzoek naar de Britse wetgeving over studiefinanciering voor studenten blijkt dat de voorwaarde van een „settled status” niet voor onderdanen van de Unie geldt. Onderdanen van de Unie moeten uitsluitend voldoen aan de eis dat ze voorafgaand aan hun verblijf drie jaar lang in de Europese Economische Ruimte (EER) woonachtig moeten zijn geweest.

⁽¹⁾ PB L 317 van 18.12.1993.

(2003/C 268 E/003)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2407/02
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(7 augustus 2002)

Betreft: Schendingen van de mensenrechten in Guatemala

Beschikt de Commissie over informatie over de beweerde intimidatie door gewapende mannen in de straten van Guatemala van personen die werken voor de kinderrechtenorganisatie Casa-alianza en de Rigoberta Menchu Tum-Stichting, die zich wijden aan de verdediging van de rechten van verwaarloosde en misbruikte kinderen?

Heeft de Gemeenschap hulpprogramma's in Guatemala en, zo ja, zijn er fondsen beschikbaar die gebruikt kunnen worden voor de hulp aan misbruikte kinderen?

(2003/C 268 E/004)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2415/02
van Jillian Evans (Verts/ALE) aan de Commissie

(14 augustus 2002)

Betreft: Vervolging van hulpverleners in Guatemala

Hulpverleners worden in Guatemala naar verluidt openlijk bedreigd – dikwijls onder bedreiging van een vuurwapen wanneer ze proberen straatkinderen te helpen.

Wat is het beleid van de Commissie, als dat er is, om ervoor te zorgen dat het Guatemalteekse Congres zich houdt aan een recent arrest dat hen verbiedt om wetgeving te blokkeren die NGO's, zoals Casa Alianza en de Rigoberta Menchu-Stichting, zou steunen bij hun werk ten behoeve van misbruikte en gevangengezette kinderen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Patten namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2407/02 en E-2415/02

(17 september 2002)

De Commissie is op de hoogte van de door het geachte parlementslid beschreven situatie en onderneemt op twee elkaar aanvullende wijzen actie, overeenkomstig de in april 2002 door het Parlement aangenomen resolutie over de mensenrechten in Guatemala.

In het kader van de politieke dialoog wijzen de Commissie en de lidstaten de regering van Guatemala op het grote belang dat zij hechten aan bevordering van het welzijn van alle bevolkingsgroepen in Guatemala, gebaseerd op beginselen van democratie, gelijkheid, non-discriminatie, vrede en sociale rechtvaardigheid. In dit kader wordt er bij lokale overheidsinstellingen voortdurend op aangedrongen dat aanvallen tegen mensenrechtenactivisten en niet-gouvernementele organisaties (NGO's) moeten worden voorkomen en, wanneer zij zich toch voordoen, moeten worden onderzocht.

Vanuit het oogpunt van de samenwerking verleent de Commissie steun voor concrete acties voor kinderen en hun families in verschillende sectoren, zoals gezondheidszorg, onderwijs, herintegratie van vluchtelingen, drugsbestrijding en gendervraagstukken. De Commissie heeft ook positieve resultaten geboekt bij verschillende specifieke initiatieven ter ondersteuning van straatkinderen, die zijn uitgevoerd door lokale NGO's, waaronder Casa Alianza.

Op dit moment omvat de samenwerking een project dat wordt beheerd door ECPAT (Ending Child Prostitution, Pornography and Trafficking), en dat gericht is op de bestrijding van de kinderhandel en de commerciële exploitatie van kinderen in Centraal-Amerika. De bijdrage van de Gemeenschap bedraagt circa 450 000 EUR voor de periode 2001-2004. Verder steunt de Gemeenschap de oprichting van een opleidingscentrum voor vormingswerk, met medewerking van verscheidene NGO's en actoren uit het maatschappelijk middenveld die gespecialiseerd zijn in hulpverlening aan straatkinderen. De globale financiering van de Gemeenschap bedraagt circa 960 000 EUR.

In het kader van de samenwerking op grond van de in 1996 ondertekende vredesakkoorden stimuleert de Commissie voorts de overheid van Guatemala, de politie en het gerechtelijk apparaat om aanvallen op de rechtsstaat te voorkomen, waaronder gevallen als die gericht tegen Casa Alianza of de Stichting Rigoberta Menchu. Dit programma wordt de komende maanden aangevuld met een specifiek initiatief dat gericht is op de ondersteuning van het gerechtelijk apparaat in Guatemala. Eén van de specifieke doelstellingen van dit initiatief is het aantal preventieve aanhoudingen te verminderen, rekening houdende met de specifieke situatie van minderjarigen, waaronder straatkinderen. De bijdrage van de Gemeenschap bedraagt 10 miljoen euro over een periode van vier jaar.

Tenslotte, de strategie voor de samenwerking van de Gemeenschap met Guatemala in de periode 2002-2006, die in mei 2002 door de Commissie is goedgekeurd, richt zich op het doorbreken van de cyclus van armoede en uitsluiting waardoor Guatemala wordt getroffen, door de verlening van alomvattende fundamentele sociale diensten, de bevordering van gelijkberechtiging en waardigheid, en de bestrijding van sociale en economische discriminatie en straffeloosheid. De indicatieve algemene begroting bedraagt 77 miljoen euro voor de volledige periode.

De Gemeenschap heeft het volste vertrouwen met haar voortdurende betrokkenheid bij het vredesproces in Guatemala een bijdrage te leveren aan de doelstelling van volledige eerbiediging van de mensenrechten en de rechtsorde in dit land.

(2003/C 268 E/005)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2417/02
van Margrietus van den Berg (PSE) aan de Commissie

(14 augustus 2002)

Betreft: Blokkering internationale voedselhulp voor delen van de bevolking van Zimbabwe door President Robert Mugabe

In Zimbabwe worden momenteel miljoenen mensen door de hongerdood bedreigd. De onteigening van land van blanke boeren, in combinatie met droogte en het bevrozen van de winkelprijzen, hebben voor grote voedseltekorten gezorgd. Volgens berichten van de BBC en van diverse hulporganisaties verhindert president Robert Mugabe de deelname aan internationale voedselhulpverlening in bepaalde regio's indien de bevolking aldaar niet behoort tot zijn eigen partijaanhang.

Kan de Commissie mededelen of deze berichten juist zijn?

Indien dit het geval is, welke acties ter zake onderneemt de Commissie dan of is zij van plan te ondernemen om een einde te maken aan deze blokkering van internationale voedselhulpverlening?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(24 september 2002)

De Commissie is zich bewust van het gevaar voor partijdigheid bij de voedseldistributie door de Regering van Zimbabwe.

Er is geloofwaardige berichtgeving over een vergaande politisering bij de verkoop en distributie van de eigen voedselvoorraden door de Regering van Zimbabwe.

Met betrekking tot de internationale voedselhulp deelt het Wereldvoedselprogramma (WFP), via hetwelk het leeuwendeel van de communautaire voedselhulp wordt geleverd, mede dat de bevolking op intensieve wijze wordt betrokken bij het opstellen van de lijsten van kwetbare bevolkingsgroepen en bij de distributie, zodat daarbij geen sprake kan zijn van een monopolie van de plaatselijke autoriteiten en opperhoofden. Onderzoek van klachten door het WFP heeft problemen aan het licht gebracht die meer te wijten waren aan gebrek aan informatie en inzicht in de selectiecriteria dan aan politisering. Er zijn evenwel gevallen gemeld van intimidatie door „oorlogsveteranen” bij voedselbedelingen door niet-gouvernementele organisaties (NGO's).

Het standpunt van de Commissie is altijd geweest dat voedselhulp in geen geval als een politiek instrument mag worden gehanteerd en dat die hulp uitsluitend op humanitaire basis dient te worden verstrekt, zonder dat er andere voorwaarden aan worden verbonden. De Commissie dringt daarom erop aan dat de voedselhulpactiviteiten in Zimbabwe met transparante doelgerichtheid en de toepassing van controlecriteria worden opgezet. De Commissie pleegt met andere partners overleg met het oog op een uitbreiding van de controlecapaciteit ter zake.

(2003/C 268 E/006)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2440/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(28 augustus 2002)

Betreft: Achterstelling van Koerdisch Noord-Irak ten opzichte van het regime in Bagdad bij de uitvoering van het olie-voor-voedselprogramma van de VN

1. Is het de Commissie bekend dat het op grond van VN-resolutie nr. 986 uit 1996 doorgevoerde olie-voor-voedselprogramma voor Irak als gevolg van de huidige wijze van toepassing een negatieve uitkomst blijkt te hebben voor het niet door Saddam Hoessein gecontroleerde Koerdische deel van Irak ten noorden van de 36e breedtegraad, omdat tot nu toe van de uit dit gebied verkochte olie ter waarde van 7 miljard dollar slechts 2,5 miljard dollar is besteed aan Iraaks Koerdistan, terwijl van de 219 miljoen dollar door de Koerden bestelde medicijnen slechts 92 miljoen dollar in goederen daadwerkelijk is aangekomen, omdat de rest van het geld ongebruikt blijft staan op een Zwitserse bankrekening?

2. Komt de discriminatie van Iraaks Koerdistan ten opzichte van het voor Saddam Hoessein gecontroleerde deel van Irak voort uit afspraken uit 1991 tussen de VN en het Iraakse regime, waardoor de regering in Bagdad haar aandeel in het geld zelfstandig mag besteden, terwijl de Koerdische bestuursorganen voor hun gedeelte slechts mogen adviseren aan de Verenigde Naties?
3. Kan de regering in Bagdad haar veto uitspreken over bestedingen door de VN in Noord-Irak en daarmee onder meer de bouw van een ziekenhuis tegenhouden?
4. Bestaan er afspraken waardoor het Noorden zijn elektriciteit slechts kan betrekken via het regime in Bagdad, zodat dit steeds kan dreigen met het stopzetten van leveranties?
5. Worden uit het noordelijke deel van de inkomsten uit het olie-voor-voedselprogramma de salarissen betaald voor een groeiend aantal hoogbetaalde VN-medewerkers in dit gebied en mogen deze VN-medewerkers niet met de pers spreken zonder voorafgaande toestemming van de regering in Bagdad?
6. Is het de Commissie bekend dat rondom de Noord-Iraakse stad Helabja als gevolg van het gebruiken van chemische wapens tegen de Koerdische bevolking in 1989 door het regime van Saddam Hoessein de muskietenpopulatie sterk is gegroeid waardoor malaria toeneemt, maar dat door de Verenigde Naties geen anti-malariamedicijnen worden verstrekt omdat men daarvan chemische wapens zou kunnen maken?
7. Hoe kunnen de EU en haar lidstaten bijdragen tot een gang van zaken die de positie van de inwoners van Noord-Irak verbetert, onder meer door de 13% uit het olie-voor-voedselprogramma rechtstreeks beschikbaar te stellen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(16 oktober 2002)

De Commissie is zich bewust van de dramatische humanitaire situatie waardoor de Iraakse bevolking wordt getroffen. In dit verband beperken de activiteiten van de Commissie in Irak zich tot de verstrekking van humanitaire hulp middels een jaarlijks programma dat is opgesteld door het Bureau voor humanitaire hulp van de Europese Gemeenschap (ECHO) en ter plaatse wordt uitgevoerd door enkele niet-gouvernementele organisaties (NGO's) en andere organisaties, zoals het Rode Kruis, het Kinderfonds van de Verenigde Naties (Unicef) en het VN-ontwikkelingsprogramma (UNDP). Op het moment heeft de Commissie geen vertegenwoordiging in Irak en ook geen experts ter plaatse. De Verenigde Naties (VN) zijn alleen verantwoordelijk voor het beheer en de uitvoering van het olie-voor-voedselprogramma.

Ambtenaren en deskundigen van de Commissie die recentelijk een bezoek brachten aan Irak, hebben bevestigd dat de humanitaire situatie buitengewoon ernstig is, en de levensomstandigheden in Centraal- en Zuid-Irak aanzienlijk slechter zijn dan in Noord-Irak. Om deze reden is het ECHO-programma alleen gericht op Centraal- en Zuid-Irak; uitbreiding van de acties tot Noord-Irak kan echter worden overwogen, met name wat de verlening van bijstand aan ontheemden betreft.

Hierna volgen de antwoorden op de gestelde specifieke vragen:

1. De Commissie is zich ervan bewust dat voor de implementatie van het olie-voor-voedselprogramma in het Koerdische deel van Noord-Irak andere bepalingen en regels gelden dan in Centraal- en Zuid-Irak, en de VN daar direct betrokken is. Overeenkomstig resolutie 986 (1995) van de VN-Veiligheidsraad is 13% van alle Iraakse olie-inkomsten bestemd voor Iraakes Koerdistan, ongeacht de plaats waar de olie is geproduceerd.
2. De verschillende uitvoeringsbepalingen van het olie-voor-voedselprogramma zijn vastgesteld bij Memorandum van Overeenstemming van november 1996 tussen de VN en Irak over de implementatie van resolutie 986 (1995) van de VN-Veiligheidsraad. Dit akkoord omvat alle regels en voorwaarden voor de levering van de benodigde goederen voor de drie provincies van Iraakes Koerdistan en draagt ertoe bij dat een vast gedeelte van de leveringen bestemd is voor deze regio.

3. Overeenkomstig het Memorandum van Overeenstemming van november 1996, heeft de centrale regering niet het recht een veto uit te spreken over de VN-uitgaven in Noord-Irak. De benodigde goederen om te voorzien in de humanitaire behoeften van Noord-Irak worden door de VN geëvalueerd met medewerking van de regionale bestuursorganen, zijn dan onderwerp van overleg met de centrale Iraakse regering en worden vervolgens opgenomen in het distributieplan.
4. De Commissie is niet op de hoogte van het bestaan van specifieke overeenkomsten tussen de regering in Bagdad en het Koerdische bestuur voor de aankoop van elektriciteit.
5. Overeenkomstig het Memorandum van Overeenstemming van november 1996, zijn er geen bepalingen die erop wijzen dat VN-personeel dat verplaatst is naar Irakees Koerdistan betaald wordt uit het voor Noord-Irak bestemde gedeelte van de olie-voor-voedselinkomsten. De Commissie is niet op de hoogte van andere soortgelijke afspraken.
6. De Commissie is zich niet bewust van problemen in verband met de levering van antimalariamiddelen. De VN-Veiligheidsraad is bevoegd voor de verlening van toestemming voor alle invoer van goederen door Irak. Het verdient de voorkeur dat de lidstaten in plaats van de Commissie zich hiervoor wenden tot de VN-Veiligheidsraad.
7. Wanneer de lidstaten van mening zijn dat het beheer van het olie-voor-voedselprogramma moet worden aangepast, kunnen zij de nodige stappen nemen om die aanpassingen voor te leggen aan de VN-Veiligheidsraad.

(2003/C 268 E/007)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2443/02
van Marco Cappato (NI) aan de Commissie

(28 augustus 2002)

Betreft: Rapport van de Algemeen Controleur van de Colombiaanse Republiek over het Plan Colombia

In haar derde evaluatierapport over het Plan Colombia heeft de Algemeen Controleur van de Colombiaanse Republiek geschreven:

- dat dit drugsbestrijdingsplan administratieve onregelmatigheden vertoont,
- dat met de gedwongen vernietiging van de drugsteelten het probleem van de drugshandelaars niet is afgehandeld: de totale illegaal verbouwde oppervlakte bedraagt immers nog steeds 163 duizend hectaren en de toename van de plantages verloopt sneller dan hun vernietiging. Zo werden er tussen 2000 en 2002 152 duizend hectaren verbrand, maar kon de coca toch in de tot dan toe voor koffieteelt bestemde zones binnendringen,
- dat het Plan Colombia onvoldoende oog heeft voor de gevolgen voor het milieu.

Gelet op dit rapport en de bijdrage van 31 miljoen dollar van de Europese Unie:

- Is de Commissie van plan, om haar steun aan het Colombiaanse drugsbestrijdingsplan op te schorten?
- Zo niet, welke hervormingen denkt zij te ondernemen om te vermijden dat er in de toekomst nog meer geld van de Europese belastingbetaler wordt verkwest?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(20 september 2002)

De Unie steunt de inspanningen van de Colombiaanse regering om een einde te maken aan het geweld dat dit land teistert maar draagt niet bij aan het zogenaamde „Plan Colombia”. Op 24 oktober 2000 maakte de Unie in Bogotá haar eigen pakket steunmaatregelen bekend. Op de derde bijeenkomst van de Steungroep voor het vredesproces in Colombia op 30 april 2001 in Brussel bevestigde het lid van de Commissie dat verantwoordelijk is voor buitenlandse betrekkingen, dat de Gemeenschap een bijdrage gaat verlenen van 140 miljoen euro (105 miljoen in programmeerbare steun en 35 miljoen in niet-programmeerbare steun).

Zoals beschreven in het strategiedocument van de Commissie⁽¹⁾ is de bijstand van de Gemeenschap geconcentreerd op:

- steun aan lopende Colombiaanse activiteiten met het oog op vrede;
- het aanpakken van de wortels en oorzaken van het conflict;
- humanitaire bijstandsverlening aan slachtoffers van het conflict.

De Commissie herhaalt haar standpunt ten aanzien van de vraag of haar pakket gescheiden zal blijven van Plan Colombia: haar voorbehoud ten aanzien van een aantal aspecten van dit plan zijn welbekend bij de Colombiaanse regering; voorts is de Commissie niet voornemens in het kader van haar steunpakket deel te nemen aan initiatieven met een militaire dimensie.

⁽¹⁾ Beschikbaar op http://europa.eu.int/comm/external_relations/colombia/csp/index.htm.

(2003/C 268 E/008)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2451/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(29 augustus 2002)

Betreft: Maatregelen tegen huidige en toekomstige verhogingen van de consumentenprijzen als gevolg van de invoering van de euro

1. Erkent de Commissie dat de mening van 83 % van de Europese bevolking die volgens de jongste Eurobarometer van oordeel is dat de invoering van de euro voor de consument heeft geleid tot versterkte prijsverhogingen, aansluit bij de inmiddels uitgesproken bevindingen van nationale regeringen en bankpresidenten, zodat deze publieke opinie meer dan door de Commissie vooraf werd verwacht bij de beantwoording van mijn vragen nrs. E-4066/00⁽¹⁾ en E-1193/02⁽²⁾ gelijk heeft gekregen?
2. Blijken deze verhogingen onder meer te zijn veroorzaakt door het (veelal stelselmatig) afronden van prijzen naar boven en het streven in sommige bedrijfstakken om extra inkomsten te verwerven?
3. Kan de Commissie bevestigen dat weliswaar regeringen en bankpresidenten van verschillende lidstaten hun verontrusting over de prijsstijgingen hebben laten blijken, maar dat nergens maatregelen worden genomen om prijzen te bevriezen of te verlagen?
4. Wat is voor de in vraag 3 bedoelde passieve opstelling de reden? Worden prijsmaatregelen op het niveau van de lidstaten door de Commissie aangemoedigd als instrument om onvoorziene negatieve gevolgen achteraf te corrigeren of handhaaft zij nog altijd haar in antwoord op vraag E-1193/02 uitgesproken voorkeur voor een onbelemmerde interactie tussen vraag en aanbod?
5. Heeft de Commissie inmiddels een plan ontwikkeld voor de wijze waarop bij eventuele nieuwe toetreding tot de eurozone door huidige en toekomstige lidstaten van de EU een soortgelijke golf van extra prijsverhogingen kan worden voorkomen? Zo ja, aan welke maatregelen denkt zij dan? Zo nee, welke invloed verwacht zij dat van deze passieve opstelling zal uitgaan bij de komende referenda die over deze toetreding gehouden zullen gaan worden?

Bron: „De Volkskrant” van 13 augustus 2002.

⁽¹⁾ PB C 187 E van 3.7.2001, blz. 125.

⁽²⁾ Zie blz. 1.

(2003/C 268 E/009)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2585/02
van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie

(10 september 2002)

Betreft: Inflatoire gevolgen van de invoering van de euro

Toen de euro in januari 2002 in circulatie werd gebracht, vreesde men voor een stijging van de inflatoire druk, met name na de afloop van de dubbele circulatieperiode, wegens onterechte afrondingen naar boven

of clandestiene prijsverhogingen. Via de Portugese pers is onlangs bekendgemaakt dat veel prijzen in de voedings-, kleding- en openbaarvervoersector verhoogd zouden zijn boven het te verwachten jaarlijkse niveau in de lidstaten van de eurozone. Zo stegen de prijzen in Frankrijk volgens de consumentenorganisatie „Que Choisir?” met 10 %, terwijl de Nederlandse Bank in augustus verklaarde dat het inflatiepercentage door de overstap naar de euro verdubbeld is. Gezien het voorafgaande bereiden diverse consumentenorganisaties in de Europese Unie een „koopstaking” voor 12 september a.s. voor.

Kan de Commissie in het licht van het voorafgaande mededelen:

- Wat de gevolgen van de invoering van de euro per lidstaat en in het gehele eurogebied voor de prijsindex zijn?
- Indien deze informatie niet beschikbaar is, is zij dan niet van mening dat dergelijke gegevens onontbeerlijk zijn?

Hoe zij de gevolgen van de invoering van de euro voor de inflatie in de eurozone evalueert?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Solbes Mira namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2451/02 en P-2585/02**

(24 oktober 2002)

Volgens een analyse van Eurostat die in juli 2002 werd gepubliceerd, zijn de consumptieprijzen in de eurozone volgens het geharmoniseerde indexcijfer van de consumptieprijzen tussen de eerste zes maanden van 2002 en de laatste zes maanden van 2001 met 1,4 % gestegen. 1,2 % hiervan wordt verklaard door historische inflatietendenzen en door specifieke factoren die niet rechtstreeks verband houden met de invoering van de euro (klimatologische omstandigheden, indirecte belastingen enz).

Het inflatoire effect van de overgang naar de chartale euro blijft derhalve beperkt (ten hoogste 0,20 %), hoewel misschien iets minder dan bij de vorige ramingen (ten hoogste 0,16 %). In de meeste lidstaten zijn de nationale bureaus voor de statistiek of de centrale banken tot soortgelijke ramingen gekomen waarin over het algemeen ook sprake is van een beperkt effect.

Toch werden in bepaalde sectoren ongewone prijsverhogingen waargenomen (restaurants en cafés, gezondheidsdiensten, kleinhandel enz). Deze prijsverhogingen hebben, in combinatie met ongunstige afrondingen voor bepaalde veel gevraagde consumptieproducten, bij het publiek misschien de indruk gewekt dat er een groter inflatoir effect is dan blijkt uit de officiële indexcijfers voor alle consumptiegoederen en diensten.

Globaal gezien neemt de inflatie af sedert het begin van 2002.

(2003/C 268 E/010)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2469/02
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie**

(29 augustus 2002)

Betreft: Verkiezingen Kasjmir

Hoe staat de Commissie tegenover de vraag of het wenselijk is onafhankelijke verkiezingswaarnemers aanwezig te laten zijn om toe te zien op de komende staatsverkiezingen in het onder Indiase controle staande Kasjmir?

Heeft de Commissie de Indiase regering in verband met deze kwestie benaderd of is zij voornemens dit te doen, en – mocht zij stappen hebben ondernomen – welke reactie is dan daarop gevolgd?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(23 september 2002)*

De regering van India heeft zich ertoe verbonden vrije en eerlijke verkiezingen te organiseren in de deelstaten Jammu en Kasjmir. De Indiase verkiezingscommissie heeft een kader opgesteld dat tot doel heeft te voorkomen dat de fouten die in het verleden zijn begaan worden herhaald.

In dit verband is het van belang een beeld te schetsen van de situatie waarin deze verkiezingen plaatsvinden: zoals duidelijk bleek uit recente gebeurtenissen blijft Kasjmir de kern van het geschil tussen India en Pakistan en wordt nog regelmatig melding gemaakt van incidenten die gepaard gaan met geweld.

De aanwezigheid van internationale waarnemers zou wenselijk en waardevol zijn. Deze kwestie werd op verschillende gelegenheden en op verschillende niveaus reeds te berde gebracht bij de Indiase autoriteiten. De regering van India heeft verklaard dat internationale waarnemers op grond van de Indiase wetgeving niet zijn toegestaan. Zij is echter wel bereid de aanwezigheid van buitenlandse diplomaten toe te staan zij het uitsluitend in persoonlijke hoedanigheid.

Een dergelijke regeling zou niet in overeenstemming zijn met de richtsnoeren voor de Waarnemingsmissies van de EU zoals deze zijn beschreven in de Mededeling van de Commissie van 2000 inzake verkiezingsondersteuning en verkiezingswaarneming. De Commissie en de lidstaten onderzoeken momenteel of een dergelijke aanwezigheid raadzaam is.

(2003/C 268 E/011)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2473/02
van Richard Howitt (PSE) aan de Commissie***(30 augustus 2002)*

Betreft: Steun voor de bosjesmannen van het wildreservaat in de centrale Kalahari in Botswana

Kan de Commissie in detail uitleggen of de regering van Botswana EU-ontwikkelingssteun gebruikt of denkt te gebruiken om de bosjesmannen van de Kalahari naar nieuwe woongebieden te verplaatsen, hetgeen, zoals blijkt uit aanwijzingen die leden van het Europees Parlement gevonden hebben, tegen hun wil gebeurt? Geeft de Commissie toe dat de nieuwe vestiging in strijd is met haar eigen werkdokument over inheemse volkeren van 1998? Zal ze de zaak onderzoeken en vooral met welwillendheid overwegen om steun te geven voor een alternatieve ontwikkeling, zodat de bosjesmannen van de Kalahari in het land van hun voorouders kunnen blijven als er een vergelijk tussen alle partijen gevonden kan worden?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie*(25 oktober 2002)*

De Commissie wijst erop dat zij niet instemt met welk voornemen van de regering dan ook om ontwikkelingsbijstand van de Gemeenschap te gebruiken om de hervestiging te financieren van Kalahari „Bosjesmannen” (ook wel Basarwa of San genoemd), wanneer dit tegen hun wil geschiedt. De Commissie heeft geen daartoe strekkend verzoek ontvangen van de regering van Botswana en is zich niet bewust van een dergelijk voornemen van de Botswaanse regering.

De Commissie heeft in haar regelmatige contacten met de regering van Botswana tot uitdrukking gebracht dat zij bezorgd is over de rechten van deze bevolkingsgroep en te verstaan gegeven dat er geen sprake mag zijn van dwang of onmatige aansporing (bijvoorbeeld tot hervestiging) en dat de eigen keuze van de inheemse bevolkingsgroep gerespecteerd dient te worden.

Dit standpunt is in overeenstemming met haar eigen werkdokument van mei 1998⁽¹⁾ en de resolutie van de Raad van november 1998, waarin onder andere de gemeenschappelijke en onmiskenbare eigen inbreng van de inheemse bevolkingsgroepen wordt erkend met betrekking tot de gebieden waar zij traditioneel gevestigd zijn en hun recht om een eigen weg naar ontwikkeling te kiezen, met inbegrip van het recht om zich, met name in hun traditionele gebieden, te verzetten tegen projecten.

Initiatieven als het door de Gemeenschap ondersteunde „Wildlife Conservation and Management Programme” (WCMP), waarnaar het geachte parlementslid verwijst, vallen binnen het toepassingsbereik daarvan en de Commissie zal de dialoog met de overheidsinstellingen over hervestiging op alle niveaus voortzetten.

Twee aspecten van het bovengenoemde WCMP zijn van bijzonder belang. Ten eerste de voornaamste doelstelling van deze ontwikkelingsmaatregel is niet de verlening van specifieke steun aan een bepaalde etnische groep of aan het Central Kalahari Game Reserve (CKGR). Het programma staat niet rechtstreeks in verband met het vraagstuk van de Basarwa. Het is gericht op de ondersteuning en verbetering van het behoud en het duurzame gebruik van de beschermde reservaten en omliggende gebieden in Botswana door middel van activiteiten in Ngamiland, Ghanzi District en delen van Central en Kweneng District.

Ten tweede is het van belang erop te wijzen dat 1 miljoen euro (op een totaal van 14 miljoen euro) verstrekt wordt in de vorm van een subsidie voor lokale ontwikkeling. De toegang tot de hulpmiddelen is vraaggestuurd en alle Basarwa of andere gemeenschappen in de doelgebieden, beschermd of daaraan grenzend, kunnen voorstellen indienen voor steun ten behoeve van economisch haalbare en vanuit milieuopect duurzame ontwikkelingsalternatieven voor deze lokale gemeenschappen. Eventuele projectvoorstellen omvatten ook, maar beperken zich daar niet toe, activiteiten voor inkomensvorming en ontwikkeling van infrastructuur. Maatregelen voor de opbouw van capaciteit binnen lokale gemeenschappen zijn eveneens voorzien. De gemeenschappen worden opgeleid en versterkt, teneinde hen in staat te stellen hun eigen instellingen te ontwikkelen en beheren en toezicht uit te oefenen op hun hulpbronnen en in hun eigen belang onderhandelingen te voeren met de particuliere sector, overheidsinstellingen en andere instanties. Dit laatste aspect wordt beschouwd als cruciaal voor de doeltreffende empowerment van lokale gemeenschappen.

Na overleg met de regering van Botswana eerder dit jaar is gebleken dat de Basarwa, zelfs al verblijven zij buiten het CKGR, toegestaan kan worden activiteiten te ontwikkelen die het duurzame gebruik van hulpbronnen omvatten binnen de grenzen van het reservaat. De Commissie blijft deze optie volgen binnen de context van het nieuwe programma wanneer dat eind 2002 volledig operationeel is.

(¹) SEC(98) 773 def.

(2003/C 268 E/012)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2518/02

van **Dorette Corbey (PSE)**
en **Margrietus van den Berg (PSE)** aan de Commissie

(10 september 2002)

Betreft: Genetisch gemodificeerde voedselhulp aan ontwikkelingslanden

Wij hebben bericht ontvangen dat ontwikkelingslanden in de vorm van voedselhulp genetisch gemodificeerde organismes krijgen opdrongen. Zambia overweegt genetisch gemodificeerde partijen te weigeren, Zimbabwe accepteert gemodificeerd voedsel alleen als het vermalen wordt en Mozambique duldt geen transporten van genetisch gemodificeerd materiaal.

1. Zijn de Commissie gevallen bekend waarin ontwikkelingslanden genetisch gemodificeerde voedselhulp kregen opgedrongen en dus niet konden kiezen voor GGO-vrije voedselhulp?
2. Is dit in strijd met het Protocol van Cartagena inzake bioveiligheid?
3. Zijn de Commissie gevallen bekend waarin ontwikkelingslanden problemen kregen met de export nadat boeren een deel van genetisch gemodificeerde voedselhulp als zaaigoed gebruikt hadden?
4. Is de Commissie met ons van mening dat ontvangende landen moeten kunnen kiezen voor GGO-vrije voedselhulp?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(18 oktober 2002)

De Commissie is niet op de hoogte van gevallen waarin ontwikkelingslanden genetisch gemodificeerde voedselhulp kregen opgedrongen. Voor zover haar bekend is, voldoen donors zo volledig mogelijk aan de wensen van landen die genetisch gemodificeerde voedselhulp weigeren, en trachten zij in die gevallen GGO-vrije voedselhulp te verlenen. In het geval van Zuidelijk Afrika zijn echter, vanwege de omvang van de behoeften aan voedselhulp, de logistiek en de kosten, onvoldoende middelen beschikbaar om de Amerikaanse voedselhulp volledig te vervangen. Op dit moment weigert Zambia genetisch gemodificeerde voedselhulp, terwijl Mozambique en Zimbabwe deze voedselhulp accepteren, op voorwaarde dat die vernalen wordt. Mozambique verleent overigens wel toestemming voor de doorvoer van genetisch gemodificeerde voedselhulp over zijn grondgebied, op voorwaarde dat dit geschiedt in verzegelde containers.

Overeenkomstig het Protocol van Cartagena is een „Advanced Informed Agreement”-procedure van toepassing voor de export van genetisch gemodificeerde organismen (GGO's) die bestemd zijn voor doelbewuste introductie in het milieu. Dit is, strikt gesproken, niet het geval bij voedselhulp. Volgens artikel 11, lid 4, van het Protocol mogen partijen besluiten over de invoer van GGO's voor voedingsmiddel, diervoeder en verwerking (GMOFFP) nemen overeenkomstig hun binnenlandse wetgeving en in overeenstemming met de doelstellingen van het Protocol. Met betrekking tot de uitvoer van GMOFFP bepaalt het Protocol (artikel 18) dat daarbij in de documenten wordt vermeld dat de producten GGO's „kunnen bevatten”. Verder kunnen ontwikkelingslanden die op dit punt geen binnenlandse wetgeving hebben, overeenkomstig artikel 11, lid 6, verklaren dat hun besluit over de eerste invoer van een GMOFFP wordt genomen op basis van een risicobeoordeling en binnen 270 dagen. Wanneer voedselhulp met GGO's wordt opgedrongen, betekent dit dat de partijen het recht wordt ontzegd dat zij overeenkomstig artikel 11 hebben. Het is dan ook in strijd met de bepalingen van het Protocol. Er moet echter op worden gewezen dat 1) de Verenigde Staten het Protocol niet hebben ondertekend en 2) het Protocol nog niet van kracht is en derhalve op dit moment alleen voor partijen die het hebben ondertekend (op basis van het principe van goede trouw) de verplichting bestaat om niet te handelen in strijd met de doelstellingen van het Protocol.

De Commissie is niet op de hoogte van gevallen waarin voor ontwikkelingslanden problemen zijn ontstaan bij de uitvoer van maïs naar de Gemeenschap, omdat er GGO's in zaten. Landen kunnen slechts op problemen stuiten wanneer zij GGO-variëteiten willen uitvoeren die in de Gemeenschap niet op de markt mogen worden gebracht. Met betrekking tot Zuidelijk Afrika dient erop te worden gewezen dat de huidige uitvoer van maïs en daarvan afgeleide producten naar de Gemeenschap minimaal is.

De Commissie is het er volledig mee eens dat ontvangende landen vrij en weloverwogen moeten kunnen kiezen tussen producten met of zonder GGO's.

(2003/C 268 E/013)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2527/02

van Giles Chichester (PPE-DE) aan de Commissie

(11 september 2002)

Betreft: Kerncentrale van Kozlodui

Het is van belang om de veiligheid van kerninstallaties te waarborgen, en een ingewikkeld samenspel van factoren kan tot sluiting van een kerncentrale leiden, met omvangrijke gevolgen, vooral in de kandidaat-lidstaten. Kan de Europese Commissie daarom uitleggen waarom ze de conclusies van de internationale organisatie voor atoomenergie AIEA bij de beoordeling van de productie-eenheden 1 tot 4 van de kerncentrale van Kozlodui naast zich neerlegt? Heeft ze zelf andere criteria aangelegd als de AIEA? Waarom? Wat zijn dan eventueel die criteria? Wie heeft ze vastgelegd? Wie heeft er het besluit genomen om gebruik te maken van andere criteria, en wanneer? Berust het besluit van de Europese Commissie op deskundigenrapporten van de AIEA? Zo nee, waarom niet? Wie gaat er de kwalificaties van de deskundigen na? Welke werkplaatsen hebben de deskundigen bezocht? Hoelang? Uit welke begrotingspost zijn de honorariums van de deskundigen betaald, en wie heeft er toestemming voor gegeven?

(2003/C 268 E/014)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2718/02
van Rolf Linkohr (PSE) aan de Commissie***(20 september 2002)*

Betreft: Evaluatie van de reactorblokken 1 t/m 4 van de kerncentrale van Kozlodui

De Europese Commissie heeft bij haar evaluatie van de kerncentrale van Kozlodui zeer kritisch geoordeeld.

Waarom houdt de Europese Commissie zich bij de evaluatie van de reactorblokken 1 t/m 4 van de kerncentrale van Kozlodui niet aan de conclusies van het Internationale Agentschap voor Atoomenergie?

Heeft de Commissie andere criteria toegepast dan die van het IAEA? Waarom? Zo ja, welke? Wie heeft deze vastgesteld? Wie heeft besloten andere criteria dan die van het IAEA toe te passen, en wanneer is dit besluit genomen?

Heeft de Europese Commissie haar besluit genomen op basis van een verslag van deskundigen? Zo ja, wie zijn deze deskundigen?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Verheugen namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2527/02 en P-2718/02***(29 oktober 2002)*

In antwoord op de vraag van het geachte parlementslid wijst de Commissie erop dat de G7-werkgroep voor nucleaire veiligheid bepaalde reactortypes, namelijk RBMK en VVER 440/230, heeft gekwalificeerd als tekortschietend op het gebied van ontwerpeigenschappen op het gebied van veiligheid, die leiden tot afwijkingen die niet geheel kunnen worden overwonnen door modernisering.

De Commissie wijst erop dat Bulgarije in een in 1999 ondertekende overeenkomst zich ertoe heeft verbonden de eenheden 1 en 2 van de kerncentrale Kozloduy vroegtijdig te sluiten tegen eind 2002, en eenheden 3 en 4 eerder te sluiten dan in respectievelijk 2008 en 2010, zoals oorspronkelijk gepland. De Commissie gaat ervan uit dat dit betekent dat zij uiterlijk in 2006 gesloten worden. De eis dat Bulgarije toezeft eenheden 1 tot 4 van de Kozloduy-centrale vroegtijdig te sluiten maakt nu deel uit van de gemeenschappelijke onderhandelingspositie van de EU over het energiehoofdstuk, dat door de lidstaten als onderhandelende partijen bij de toetredingsconferentie is vastgesteld. De Bulgaarse regering heeft onlang aangekondigd dat zij voornemens is eenheden 3 en 4 in 2006 te sluiten, overeenkomstig het gemeenschappelijk standpunt van de EU, en heeft om een peer review van deze eenheden gevraagd.

Het recente IAEA-rapport over eenheden 3 en 4 van Kozloduy volgt op een missie van IAEA-deskundigen van 24 tot 28 juni 2002. Deze missie vormde een aanvulling op drie eerdere IAEA-missies op het gebied van ontwerp en functioneren, teneinde alle eerdere aanbevelingen en suggesties voor de eenheden 3 en 4 te beoordelen, waaronder de ontwerpveiligheid, de seismische veiligheid en de operationele veiligheid. Met betrekking tot het merendeel van de operationele kwesties nam de Safety Review Mission duidelijke verbeteringen waar, waaruit blijkt dat leiding en personeel streven naar voortdurende verbetering van de operationele veiligheid. Zowel het team van de IAEA als de kerncentrale Kozloduy erkennen dat de verbetering in veel gevallen een lopend proces is en dat de huidige inzet op het gebied van modernisering ten behoeve van de veiligheid in de toekomst moet worden gehandhaafd. Het rapport doet evenwel geen uitspraak over de mate waarin de oorspronkelijke tekortkomingen van het ontwerp afdoende zijn gecompenseerd door resultaten van het moderniseringsprogramma.

De Commissie wijst er ook op dat onder auspiciën van de Raad in juni 2001⁽¹⁾ een rapport verscheen over kernveiligheid in het kader van de uitbreiding, gevolgd door een Peer Review Status-rapport in juni 2002. De details van het moderniseringsprogramma voor de kerncentrale van Kozloduy in de laatste jaren werden geëvalueerd, en het rapport gaf aan dat het huidige programma voor verbetering van de veiligheid van eenheden 3 en 4 bij zou dragen aan het beperken van de effecten van de oorspronkelijke afwijkingen, en aan het blijvend functioneren van de eenheden tot aan hun vroegtijdige sluiting. In beide gevallen werd de situatie en de ontwikkelingen op het gebied van kernveiligheid in de kandidaat-lidstaten uitgevoerd door een ad-hoc-formatie van de groep Nucleaire kwesties van de Raad, namelijk de werkgroep kernveiligheid. De lidstaten, zoals bleek uit het rapport van de Raad over nucleaire veiligheid in het kader van de

uitbreiding, waren van mening dat deze evaluatie „niet heeft geleid tot de overdracht van bevoegdheden van de lidstaten naar de Gemeenschap”. In dit rapport bevestigden de deskundigen van de lidstaten de noodzaak van duidelijke toezeggingen voor de sluiting met het oog op de bestaande afwijkingen van de in de Unie gangbare normen en praktijken op het gebied van veiligheid.

(¹) <http://register.consilium.eu.int/pdf/en/01/st09/09181-a1en1.pdf>.

(2003/C 268 E/015)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2532/02
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie

(11 september 2002)

Betreft: Verslagen van de Commissie over organisaties die verzet tegen het Iraanse regime plegen

Kan de Commissie bevestigen dat zij d.d. 18 maart 2002 een verslag heeft opgesteld onder de titel „Commission's report on the Iranian opposition group Mujahedin-e-Khalq”?

Heeft de Commissie besloten een beroep te doen op een van de uitzonderingen die zijn neergelegd in artikel 4 van verordening (EG) nr. 1049/2001 (¹)?

Zo niet, kan de Commissie dan verklaren waarom zij dit verslag niet op Internet heeft geplaatst?

Kan de Commissie mij een kopie van dit verslag doen toekomen en, zo niet, motiveren waarom niet?

(¹) PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(17 oktober 2002)

De Commissie heeft geen rapport opgesteld over de „Mujahedin-e-Khalq” (MKO). Er is geen beroep gedaan op een van de uitzonderingen van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1049/2001.

De Commissie werd door het Comité Buitenlandse Zaken, Mensenrechten, Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid gevraagd om op de vergadering van 19 maart 2002 commentaar te geven op de Mujahedin-e-Khalq. Bij deze gelegenheid gaf een vertegenwoordiger van de Commissie een korte, mondelinge presentatie, als algemene achtergrond voor een debat over dit onderwerp.

Er wordt op gewezen dat krachtens het gemeenschappelijk standpunt dat door de Raad op 27 december 2001 (¹) werd vastgesteld, de Raad in haar herziening van mei 2002 besloot de Mujahedin-e-Khalq op te nemen op de lijst van organisaties waarvan de middelen worden bevroren.

(¹) PB L 344 van 28.12.2001.

(2003/C 268 E/016)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2786/02
van Ulla Sandbæk (EDD) aan de Commissie

(3 oktober 2002)

Betreft: Suiker

1. Kan de Commissie een gedetailleerde beoordeling geven van het effect van de handelsstromen uit de minst ontwikkelde landen (MOL) naar de EU op de gebieden waar de tarieven in het kader van het initiatief Alles behalve wapens werden verlaagd, en in deze beoordeling meenemen de handelsstromen een jaar vóór en op zijn minst een jaar na de start van genoemd initiatief? Kan de Commissie verder mededelen of het effect op de handelsstromen uit de MOL bevredigend wordt geacht?

2. Kan de Commissie een gedetailleerde beoordeling geven van het effect op de handelsstromen in suiker vanuit de MOL naar de EU, sedert de MOL krachtens het initiatief Alles behalve wapens voor een overgangperiode een door middel van quota beperkte toegang hebben gekregen, en in deze beoordeling meenemen de handelsstromen een jaar vóór en op zijn minst een jaar na de start van genoemd initiatief?
3. Kan de Commissie in het algemeen zeggen welke economische voordelen het initiatief Alles behalve wapens de MOL heeft gebracht?
4. Hoe denkt de Commissie kwesties als regels van oorsprong, vrijwaringsmaatregelen en belemmeringen aan de aanbodzijde voor de productie- en exportcapaciteiten van de minst ontwikkelde landen in de komende Overeenkomsten inzake economisch partnerschap te regelen?
5. Kan de Commissie een overzicht geven van de maatregelen die worden genomen tot verbetering van de administratieve procedures betreffende de export van de MOL, in het bijzonder op het gebied van voedselproducten met een toegevoegde waarde?

(2003/C 268 E/017)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2879/02
van Ulla Sandbæk (EDD) aan de Commissie

(14 oktober 2002)

Betreft: Initiatief „alles behalve wapens”

Kan de Commissie de volgende gegevens verstrekken:

- een lijst van tarieflijnen (tot op 4 cijferniveau) voor goederen die uitgevoerd worden door de minst ontwikkelde landen, en waarvoor het initiatief „alles behalve wapens” tot gevolg gehad heeft dat de tarieven afgeschaft zijn;
- een vergelijking van de invoer per kwartaal (in waarde en naar de omvang) voor elk van die goederen in de achttien maanden vóór en na de invoering van het initiatief „alles behalve wapens”;
- haar eigen oordeel over de weerslag van de uitvoering van het initiatief „alles behalve wapens” op de handelsbewegingen en economische voordelen voor de minst ontwikkelde landen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Lamy namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2786/02 en E-2879/02

(12 november 2002)

Het Alles behalve wapens-initiatief (EBA) is in februari 2001 goedgekeurd als een amendement op de verordening inzake het systeem van algemene preferenties (SAP) (!) dat op dat ogenblik van toepassing was. Voor het EBA voorzag de SAP-verordening reeds in speciale regelingen voor de minstontwikkelde landen (MOL) op grond waarvan zij in feite dezelfde preferenties genoten als in het kader van de overeenkomst van Cotonou.

Door een belastingvrije en quotavrije toegang te bieden voor alle producten (met uitzondering van wapens), heeft het EBA met onmiddellijke ingang in totaal 1073 tarieflijnen geliberaliseerd. Al deze tarieflijnen hebben betrekking op landbouwproducten, behalve negentien die betrekking hebben op industrieproducten. Het EBA heeft echter niet onmiddellijk de invoer van suiker, rijst en bananen geliberaliseerd. Het betreft in totaal 43 tarieflijnen waarvoor het EBA tijdens de overgangperiode in belastingvrije contingenten voorziet.

De Commissie zendt het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement een tabel toe met de gevraagde informatie.

Aangezien de cijfers voor 2001 voor de preferentiële invoer in het kader van het EBA pas sedert september 2002 beschikbaar zijn en aangezien tenminste twee jaar nodig zijn om het effect van het EBA-initiatief objectief te kunnen evalueren, is het nog te vroeg om het effect op de handelsstromen van de MOL naar de Unie te evalueren.

Het EBA biedt de MOL reële mogelijkheden om hun export naar de Unie uit te breiden doch het is zaak deze mogelijkheden in de praktijk om te zetten. Daarom is een omvattende aanpak van handel en ontwikkeling, als uiteengezet in de mededeling van de Commissie over Handel en ontwikkeling⁽²⁾ vereist.

Het contingent van 74 185 ton voor het eerste jaar van het EBA (verkoopseizoen 2001/2002) is volledig opgebruikt. Zeven MOL hebben aan de regeling deelgenomen, waarvan Ethiopië, Soedan, Mozambique en Burkina Faso alle voor de eerste keer naar de Unie hebben geëxporteerd. Tanzania, Zambia en Malawi hebben reeds suiker naar de Unie uitgevoerd in het kader van het Suikerprotocol en de speciale preferentiële hoeveelheden suiker doch kwamen in aanmerking voor een verhoging van de globale hoeveelheden. Het is nog te vroeg om te zeggen hoe de contingenten voor 2002-2003 zullen worden gebruikt doch dezelfde landen plus Nepal hebben gevraagd om die te kunnen gebruiken.

Problemen in verband met de regels van oorsprong en vrijwaringsmaatregelen met betrekking tot het EBA worden behandeld in het kader van het stelsel van algemene preferenties (SAP) dat in 2004 zal worden herzien en waarin specifieke bepalingen inzake vrijwaringsmaatregelen en toezicht voor het EBA zullen worden opgenomen.

De vraag hoe de ontwikkelingslanden, waaronder de minstontwikkelde, kunnen profiteren van de verruimde markttoegang en handel kan slechts in een omvattend kader worden behandeld. De wijze waarop de Commissie dit onderwerp benadert is juist uiteengezet in de mededeling over Handel en ontwikkeling en wordt geïllustreerd in de benadering van de economische partnerschapsovereenkomsten met de landen in Afrika, het Caribisch Gebied en de Stille Oceaan.

De noodzaak voor de ontwikkelingslanden en met name de MOL van een effectievere markttoegang wordt ten volle erkend in de mededeling over Handel en ontwikkeling. In de mededeling worden ook enkele maatregelen genoemd die worden genomen om de niet-tarifaire belemmeringen, waaronder administratieve belemmeringen, aan te pakken. Wat de MOL onder de ACS-staten betreft, bestaat een van de centrale doelstellingen van de economische partnerschapsovereenkomst erin alle voorwaarden en procedures met betrekking tot in- en uitvoer te vereenvoudigen, met name die in verband met de douaneprocedures, invoervergunningen, douanewaarde, doorvoerregels en inspectie voor verzending. De samenwerking zal niet beperkt blijven tot de administratieve procedures. Door de samenwerking tussen de ACS en de Unie uit te breiden tot alle voor de handel relevante gebieden, zullen de EPA bijdragen tot het versterken van de capaciteit van de ACS-landen, de MOL en andere, om een oplossing voor deze kwesties te vinden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2820/98 de Raad van 21 december 1998 houdende toepassing, voor de periode van 1 juli 1999 tot en met 31 december 2001, van een meerjarenschema van algemene tariefpreferenties, PB L 357 van 30.12.1998.

⁽²⁾ COM(2002) 513 def.

(2003/C 268 E/018)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2823/02
van Kathleen Van Brempt (PSE) aan de Commissie

(8 oktober 2002)

Betreft: Bijkomende financiële steun aan ontwikkelingslanden voor de uitvoering van het Klimaatverdrag

In zijn conclusies van 11 november 1999 erkende de Raad Ontwikkelingssamenwerking dat de officiële ontwikkelingshulp van de EG een aantal comparatieve voordelen biedt die kunnen worden gebruikt ter ondersteuning van initiatieven inzake klimaatverandering en dat deze hulp een rol heeft te vervullen in het ondersteunen van de doelstellingen van het Klimaatverdrag en verzocht hij de Commissie hierover verder na te denken.

Naar aanleiding van de goedkeuring door de conferentie der partijen bij het Klimaatverdrag van de Akkoorden van Bonn legde het toenmalige Belgische voorzitterschap van de Raad, namens de EG en haar lidstaten en ook namens Canada, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, IJsland en Zwitserland, op 23 juli 2001 een politieke verklaring af over bijkomende financiële steun aan ontwikkelingslanden voor de uitvoering van het Klimaatverdrag. In deze verklaring beloofden de EU en deze gelijkgezinde landen om samen tegen 2005 jaarlijks 450 miljoen euro aan aanvullende middelen ter beschikking te stellen via verschillende kanalen, met name via de „Global Environment Facility” (GEF), via bijkomende bilaterale en multilaterale hulp, via financiële bijdragen aan de drie nieuwe fondsen die in uitvoering van de akkoorden van Bonn

werden opgericht (het Fonds voor de minst ontwikkelde landen, het Bijzonder fonds voor klimaatverandering en het Aanpassingsfonds van het Kyoto-Protocol) en tenslotte via de opbrengst van de heffing op CDM-projecten die krachtens het Kyoto-Protocol werd ingevoerd.

Op CoP-8 in New Delhi zal de EU ongetwijfeld op deze beloften worden aangesproken door de ontwikkelingslanden. Welke maatregelen heeft de Commissie sinds Bonn genomen om uitvoering te geven aan het verzoek van de Raad van 11 november 1999 om in het kader van het ontwikkelingsbeleid van de EU aanvullende middelen ter beschikking te stellen voor steun aan ontwikkelingslanden ter uitvoering van het Klimaatverdrag?

(2003/C 268 E/019)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2826/02
van Kathleen Van Brempt (PSE) aan de Commissie

(8 oktober 2002)

Betref: Actieprogramma voor de integratie van het aspect klimaat in het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie

Reeds op 11 november 1999 werd de Commissie door de Raad Ontwikkelingssamenwerking verzocht verslag uit te brengen over de vooruitgang bij het integreren van klimaatveranderingsaspecten in het EG-beleid inzake economische en ontwikkelingssamenwerking. Dit verslag diende een actieprogramma te bevatten met doelstellingen, tijdschema's en indicatoren. De Raad verzocht de Commissie haar verslag zo spoedig mogelijk na de zesde conferentie van de partijen bij het Klimaatverdrag (CoP-6) in te dienen.

Op zijn zitting van 10 november 2000 bevestigde dezelfde Raadsformatie dat de Commissie en de lidstaten de coördinatie en de complementariteit van de klimaatgerichte ontwikkelingssamenwerking van de Gemeenschap, de lidstaten, andere ontwikkelingsorganisaties en lokale actoren moeten optimaliseren. De Raad stelde ook dat het voornaamste doel moet zijn zoveel mogelijk synergieën te creëren tussen armoedebestrijding en activiteiten met betrekking tot klimaatverandering, door de ondersteuning van maatregelen die op beide terreinen positieve resultaten opleveren, en herhaalde zijn verzoek aan de Commissie om zo spoedig mogelijk na de CoP-6 een verslag overeenkomstig de conclusies van de Raad van 11 november 1999 ter behandeling aan de Raad voor te leggen.

Tijdens de zevende conferentie van de partijen bij het Klimaatverdrag (CoP-7) behandelde de Raad op zijn zitting van 8 november 2001 de voorbereiding van de Wereldtop inzake Duurzame Ontwikkeling en in dit verband moedigde hij de lidstaten en de Gemeenschap nogmaals aan om de integratie van het klimaatveranderingsvraagstuk in hun ontwikkelingssamenwerkingsbeleid te versterken en daartoe aanvullende financiële middelen vrij te maken. In antwoord op een vraag van de Belgische delegatie deelde Commissielid Nielson de Raad toen mee dat de Commissie de vraag behandelde „hoe de verschillende communautaire beleidsonderdelen — ontwikkeling daaronder inbegrepen — in een actieprogramma betreffende klimaatverandering kunnen worden geïntegreerd.”

Inmiddels staan we aan de vooravond van CoP-8 in New Delhi en nog steeds heeft de Commissie het reeds drie jaar geleden door de Raad uitdrukkelijk gevraagde actieprogramma voor de integratie van het aspect klimaat in het ontwikkelingsbeleid van de EU niet aan het Parlement en aan de Raad voorgelegd.

Kan de Commissie meedelen waarom dit actieprogramma uitblijft en hoe deze toestand te rijmen valt met de politieke verbintenissen die de EU op de conferenties van de partijen bij het Klimaatverdrag en op de recent Wereldtop in Johannesburg plechtig is aangegaan?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Nielson namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2823/02 en E-2826/02

(26 november 2002)

Sinds 1999 is de Commissie buitengewoon actief op het gebied van klimaatverandering. Zij heeft met name een vooraanstaande positie ingenomen in het onderhandelingsproces, in partnerschap met de opeenvolgende voorzitters van de Raad en de lidstaten. Het meest in het oog springende resultaat daarvan is de recente ratificatie van het Kyoto-protocol door de Gemeenschap. Vele uitvoeringsactiviteiten zijn opgezet en lopen nog in de context van zowel intern als extern beleid.

Met betrekking tot de na de goedkeuring van de Akkoorden van Bonn afgelegde politieke verklaring van juli 2001, kan worden medegedeeld dat de Commissie intensief betrokken is bij lopende besprekingen in de Raad over de verdeling tussen de Gemeenschap en haar lidstaten van het EU-gedeelte van het toegezegde bedrag van 410 miljoen USD. Gezien echter de suggestie destijds dat de verdeling moet worden berekend op basis van de CO₂-emissies in 1990, i.e. volgens het beginsel „de vervuiler betaalt”, gaat de Commissie ervan uit dat het EU-gedeelte van genoemd bedrag door de lidstaten wordt gedragen. De Gemeenschap heeft immers zelf geen CO₂-emissies. De Commissie zal waarschijnlijk wel een bijdrage leveren, zelfs al zijn er binnen de financiële vooruitzichten niet echt extra middelen beschikbaar.

Onmiddellijk na de sluiting van de akkoorden van Marrakesh in november 2001 is de Commissie begonnen aan een mededeling die de basis zal vormen voor de discussies met de lidstaten en het maatschappelijk middenveld over een EU-strategie en -actieplan voor klimaatverandering in de context van de ontwikkelingssamenwerking. De Commissie hoopt deze mededeling uiterlijk begin volgend jaar goed te kunnen keuren.

(2003/C 268 E/020)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2824/02

van Kathleen Van Brempt (PSE) aan de Commissie

(8 oktober 2002)

Betreft: Tropische bossen en andere bossen in ontwikkelingslanden – behoud en duurzaam beheer

Op 7 november 2000 keurden het Parlement en de Raad Verordening (EG) nr. 2494/2000⁽¹⁾ betreffende maatregelen ter bevordering van het behoud en het duurzaam beheer van tropische bossen en andere bossen in ontwikkelingslanden goed. Deze verordening voorziet in aanzienlijke financiële middelen om steun te verlenen aan initiatieven voor het behoud en het duurzaam beheer van bossen in ontwikkelingslanden die niet alleen kunnen uitgaan van de betrokken staten, maar ook van internationale organisaties, regio's en regionale organen, gedecentraliseerde departementen, openbare instanties, particulieren en industrieën, coöperaties, lokale gemeenschappen, niet-gouvernementele organisaties en verenigingen die de lokale bevolking, inzonderheid bosafhankelijke bevolkingsgroepen, vertegenwoordigen.

Dit financieel instrument waarmee de EU kan bijdragen tot de verwezenlijking van duurzame ontwikkeling in het Zuiden is bijna twee jaar geleden in werking getreden. Hoe verklaart de Commissie dat op de webpagina „Funding opportunities under the 'Tropical Forests' and 'Environment' Budget Lines” van DG Ontwikkeling hiervan geen melding wordt gemaakt en vandaag nog steeds achterhaalde informatie staat die stelt dat de Commissie geen financiële steun kan verlenen voor nieuwe projecten op dit gebied zolang het Europees Parlement en de Raad geen nieuwe verordening hebben goedgekeurd?

Volgens de bepalingen van Verordening (EG) nr. 2494/2000 dient de Commissie om de twee jaar strategische richtsnoeren en prioriteiten vast te stellen voor de in de volgende jaren uit te voeren activiteiten en het Europees Parlement hierover in te lichten. Werden deze strategische richtsnoeren en prioriteiten reeds vastgesteld? Zo ja, wanneer werd het Parlement hierover ingelicht? Zo nee, waarom niet?

⁽¹⁾ PB L 288 van 15.11.2000, blz. 6.

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(18 november 2002)

De Commissie betreurt het dat de informatie op de door het geachte parlementslid bedoelde webpagina achterhaald is en geeft toe dat dit nogal genant is. Deze informatie is ondertussen bijgewerkt zodat nu melding wordt gemaakt van de goedkeuring van de nieuwe verordening en het feit dat deze momenteel ten uitvoer wordt gelegd.

De Commissie zal binnenkort een besluit nemen over de strategische richtsnoeren en prioriteiten voor de activiteiten die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2494/2000⁽¹⁾ zullen worden uitgevoerd en zal het Parlement hierover vervolgens informeren.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2494/2000 van het Parlement en de Raad van 7 november 2000 betreffende maatregelen ter bevordering van het behoud en het duurzaam beheer van tropische bossen en andere bossen in ontwikkelingslanden, PB L 288 van 15.11.2000.

(2003/C 268 E/021)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2840/02
van Sebastiano Musumeci (UEN) aan de Commissie*(9 oktober 2002)**Betreft: Veiligheid in de havens*

Wegens de terroristische aanslagen op de Twin Towers in New York is aan Amerikaanse zijde de noodzaak gerezen om de controles en de antiterroristische maatregelen in de havens op te voeren.

Uit vrees dat zogenaamde risicoschepen de toegang tot de Verenigde Staten zou geweigerd worden, proberen de voornaamste Europese havens zich in aller ijl aan te passen aan de nieuwe bovengenoemde maatregelen (b.v. controle met behulp van scanners). Hierdoor zou concurrentievervalsing tussen de havens kunnen ontstaan.

Dergelijke maatregelen leveren grote vertragingen en extra kosten op voor de schepen die, steekproefsgewijs, aan de inspectieprocedures onderworpen worden.

Kan de Commissie mededelen:

1. of en binnen welke termijn zij kan overleggen met de VS teneinde een gemeenschappelijk akkoord te bereiken over de veiligheidsprocedures in de zeehavens?
2. Of zij het niet noodzakelijk acht om gemeenschappelijke veiligheidsmaatregelen in alle Europese havens in te voeren en welke financiële middelen daartoe voorhanden zijn?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie*(25 november 2002)*

Naar aanleiding van de door het geachte parlementslid geuite bezorgdheid over de intensievere veiligheidscontroles in de Verenigde Staten met het oog op terrorismebestrijding, kan de Commissie mededelen dat zij actief werkt aan een communautair antwoord op deze kwestie.

Zo hebben diverse discussies met lidstaten plaatsgevonden en hebben de Commissie en Amerikaanse douaneambtenaren twee vergaderingen over deze specifieke kwestie gehouden.

De Gemeenschap staat achter de doelstelling van verbetering van de veiligheid van het zeevervoer en bescherming van de handel tegen de dreiging van terroristische aanvallen, en het is dan ook belangrijk concrete stappen te nemen met het oog op een gemeenschappelijk niveau van veiligheidscontrole aan weerszijden van de Atlantische Oceaan, op zodanige wijze dat wederzijdse normen voor een uniforme behandeling van alle betrokken deskundigen gegarandeerd is.

Bij de laatste vergadering erkenden beide partijen het belang van samenwerking met het oog op verbetering van de veiligheid en bevordering van de legitieme handel. In de besprekingen werd een aantal belangrijke principes voor toekomstige samenwerking benadrukt, met name wederkerigheid en gemeenschappelijk normen voor selectie en uitvoering van veiligheidcontroles, terwijl tegelijkertijd de legitieme handel wordt bevorderd.

Er bestaat verschil van mening over punten als de voorgestelde „US 24 hours rule”, die van vervoerders eist dat zij 24 uur voordat een bepaalde vracht wordt geladen de Amerikaanse douane informatie verstrekt over het transport. Beide partijen kwamen overeen deze aspecten verder te analyseren en snel een oplossing te vinden voor deze problemen.

De partijen kwamen ook overeen snel de mogelijkheid te onderzoeken van ondertekening van hun principeverklaring om samen te werken aan een wederzijds aanvaardbaar veiligheidssysteem voor containers voor de gehele Unie, waarin de veiligheidsbehoeften van de internationale containerhandel zijn geïntegreerd.

Naast deze inspanningen zal ook een meer algemene veiligheidsbenadering op Europees niveau worden ingevoerd, en zal een groep technische douanedeskundigen bijeenkomen om de discussie op specifieke terreinen te verdiepen, hetgeen ook vruchten kan afwerpen voor toekomstige discussies binnen de „World Customs Organisation Task Force on Security and Facilitation in the international supply chain”.

Wat betreft het instellen van gemeenschappelijke veiligheidsmaatregelen voor alle Europese havens is de Commissie van mening dat een eerste fase bereikt zal worden bij de op communautair niveau gecoördineerde uitvoering van de bepalingen betreffende havenfaciliteiten, die in december 2002 zouden moeten worden aangenomen door de Internationale Maritieme Organisatie. Daarnaast heeft de Commissie in 2002 een onderzoek uitgevoerd in verband met de versterking van de veiligheidsvoorwaarden voor passagiers in mediterrane havens van de Unie. De resultaten, gecombineerd met de resultaten van een studie naar de havenproblematiek in termen van veiligheid en de financiële consequenties, zal het mogelijk maken om in samenwerking met de lidstaten de maatregelen voor te bereiden die nodig zijn voor verbetering van de veiligheid in de havens van de Gemeenschap.

(2003/C 268 E/022)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2851/02

van Marialiese Flemming (PPE-DE) aan de Commissie

(10 oktober 2002)

Betreft: Handel in bont

In augustus 2002 heeft onderzoek van de Amerikaanse Humane Society en van de Humane Society International aangetoond, dat in Wenen en andere steden van Oostenrijk vachten van huiskatten op de markt zijn gebracht. Dat betekent dat thans in zeven lidstaten van de Europese Unie katten- en hondenpelzen aan consumenten worden verkocht — in Groot-Brittannië gaan de openbare instanties hiervan uit.

Hoe kan de Commissie verklaren dat — hoewel in meer dan 50 % van de lidstaten van de Europese Unie dit soort vachten worden verhandeld — deze handel op de Europese interne markt niet als probleem wordt ervaren?

Moet de handel in katten- en hondenpelzen niet ook onder toezicht van de Europese Unie vallen, omdat consumenten over de aankoop niet voldoende worden geïnformeerd?

(2003/C 268 E/023)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3088/02

van Bob van den Bos (ELDR) aan de Commissie

(28 oktober 2002)

Betreft: Katten- en hondenbont

DNA-testen in het kader van een recent onderzoek bij Bont voor Dieren in Nederland hebben bevestigd dat in Nederlandse winkels artikelen verkocht worden die vervaardigd zijn uit hondenbont. Zo vond men onder andere haaraccessoires die geverfd waren om voor kunstbont te kunnen doorgaan, misleidende etiketten en slapende kattenfiguurtjes die in werkelijkheid van echte honden waren gemaakt.

Dit bedrog wordt bewust door Aziatische exporteurs gepleegd om hun handel in stand te houden.

Wat is de Commissie van plan te doen aan dit consumentenbedrog dat nu reeds op de markten van zeven lidstaten werd vastgesteld?

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Byrne namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-2851/02 en E-3088/02**

(14 november 2002)

Aangezien een volledig verbod op de productie en het gebruik van, de handel in en de invoer van katten- en hondenpelzen — zoals door sommige lidstaten overwogen en in de Unie dikwijls gevraagd — zou gelden ongeacht de omstandigheden waaronder de dieren worden gehouden en gedood, is het duidelijk dat een dergelijke maatregel niet wordt ingegeven door bezorgdheid om het dierlijk welzijn. De motivering is eerder een ethische, namelijk of men producten moet gebruiken die afkomstig zijn van dieren die hoofdzakelijk als gezelschapsdieren worden beschouwd. Een maatregel die vooral beoogt de publieke moraal te beschermen, hoort eerder onder de bevoegdheid van de lidstaten thuis.

De Commissie heeft op het ogenblik geen voorstellen om de Europese consumenten te informeren over de wijze waarop bontproducten verkregen worden, en is niet op de hoogte van dergelijke voorstellen in de lidstaten. De situatie zal in het oog worden gehouden.

(2003/C 268 E/024)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2940/02
van Mikko Pesälä (ELDR) aan de Commissie**

(10 oktober 2002)

Betreft: Hulpgoederen voor Afghanistan

De EU is een van de belangrijkste financiers van de wederopbouw van Afghanistan. Tot aan het jaar 2006 krijgt het land ca. een miljard euro aan steun.

Om te zorgen dat de hulpgoederen goed op hun plaats van bestemming aankomen, is onder moeilijke omstandigheden moeilijk te verwezenlijken. Luchtvracht is vaak te duur.

Welke plannen en tijdschema heeft de Commissie voor het afleveren van de hulpgoederen op hun plaats van bestemming?

Is er in de Commissie gesproken over een alternatief voor de hulpverlening, te weten het verzenden van de hulpgoederen per spoor via Finland? Immers, vanaf de havens van deze lidstaat van de EU tot aan de grenzen van Afghanistan heeft het spoor dezelfde breedte, zijn de opslagmogelijkheden in de buurt van de logistieke centra in Zuidoost-Finland voortreffelijk, is de leveringszekerheid van het vervoer via Rusland al vele jaren bewezen en zijn betrekkingen met zowel de Russen als de Afghanen opgebouwd.

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(25 november 2002)

De Commissie is inderdaad een van de belangrijke donoren voor Afghanistan. Aankoop van voor Afghanistan bestemde bulkhoeveelheden op Europese markten is tamelijk uitzonderlijk. Hierin zal naar verwachting in de toekomst geen verandering komen, aangezien de uitvoerende partners ook trachten de goederen in de subregio aan te kopen om de transportkosten te beperken. In dit opzicht heeft de Commissie positief gereageerd op verzoeken van het Wereldvoedselprogramma om tarwe in Kazachstan aan te kopen voor voedselhulp voor Afghanistan.

De Commissie past de standaardregels en normen toe voor aanbestedingen. Over de route voor de goederen wordt besloten door leveranciers en handelaren bij het doen van de offerte. De Commissie is verplicht de meest voordelige offerte te kiezen zonder zich te laten beïnvloeden door de wijze waarop leveranciers en handelaren hun offertes, met inbegrip van transportbepalingen, opstellen.

(2003/C 268 E/025)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2945/02
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie**

(18 oktober 2002)

Betreft: Verduistering kredieten in Roemenië

Volgens het dagblad „Libération” van 27 september 2002 hebben de Roemeense autoriteiten verklaard een onderzoek te zullen instellen naar de verduistering van kredieten van de Europese Unie die bestemd waren voor de aanleg van een haven in de Donau.

Kan de Commissie dit persbericht bevestigen?

Kan de Commissie garanderen dat zij deze kwestie op de voet zal blijven volgen en het Parlement te zijner tijd een gedetailleerd verslag zal doen toekomen in het kader van de kwijtingsprocedure voor de uitvoering van de begroting van 2001?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(5 december 2002)

De Roemeense autoriteiten hebben de Commissie er van op de hoogte gesteld dat een onderzoek is gelanceerd naar een door PHARE in het kader van het Credo-Programma gefinancierd project.

Het Credo-Programma was een subsidieregeling voor meerdere landen voor grensoverschrijdende samenwerkingsprojecten tussen landen van Midden- en Oost-Europa en tussen deze landen en de aangrenzende nieuwe onafhankelijke staten. Het doel was de bevordering van goed nabuurschap, sociale stabiliteit en economische ontwikkeling in de grensregio's door financiering te verstrekken voor projecten die tastbare resultaten opleveren aan beide zijden van de grens.

Het onderzochte project betrof een veerboot voor grote voertuigen tussen Tulcea en Reni aan de Roemeens-Oekraïense grens. Het totale bedrag voor het project beliep 302 530 EUR, waarvan 259 466 EUR door PHARE werd verstrekt.

De Commissie heeft de Roemeense autoriteiten bevestigd dat zij bereid is het onderzoek in Roemenië te steunen. Het Europees antifraudebureau (OLAF) is vanzelfsprekend op de hoogte gesteld. Benadrukt moet echter worden dat de Commissie in dit stadium geen informatie heeft ontvangen waaruit misbruik van EU-gelden blijkt.

Zo gauw de Commissie verdere informatie ontvangt van de Roemeense autoriteiten over de ontwikkelingen in hun onderzoek zal het geachte parlementslid daarover schriftelijk geïnformeerd worden.

(2003/C 268 E/026)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2966/02
van Nicholas Clegg (ELDR) aan de Commissie**

(22 oktober 2002)

Betreft: Omstandigheden om terug te komen op de GATS-verplichtingen

Onder welke omstandigheden kunnen bij de Wereldhandelsorganisatie aangesloten landen terugkomen op de in het kader van de GATS aangegane verplichtingen, hetzij op individuele GATS-regelingen, hetzij op de GATS-overeenkomst als geheel?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(31 oktober 2002)

In het kader van de algemene overeenkomst inzake de handel in diensten (General Agreement on Trade in Services, GATS) aangegane verbintenissen kunnen volgens artikel XXI van de GATS ingetrokken of gewijzigd worden na verloop van drie jaar na de datum van inwerkingtreding. Een lid meldt zijn

voornemen een verbintenis te wijzigen of in te trekken uiterlijk drie maanden voor de voorgenomen datum van uitvoering van de wijziging of intrekking bij de Raad voor de handel in diensten aan. Landen wier handel getroffen wordt hierdoor kunnen een verzoek indienen tot onderhandelingen over een eventueel noodzakelijke „compensatie”. Dit houdt geen financiële compensatie in, maar de vervanging van de ingetrokken verbintenis door een andere verbintenis van vergelijkbare waarde. De compenserende aanpassingen zijn gebaseerd op het meestbegunstigingsprincipe.

De GATS maakt integraal deel uit van de WTO-overeenkomst en is bindend voor alle WTO-leden (artikel II van de WTO-overeenkomst). Een lid kan zich daarom niet volledig uit de GATS terugtrekken zonder zich ook uit de WTO terug te trekken. Een lid dat zich wil terugtrekken uit de WTO moet overeenkomstig artikel XV van de WTO-overeenkomst uiterlijk zes maanden voor de voorgenomen datum van terugtrekking de directeur-generaal van de WTO hiervan op de hoogte stellen.

(2003/C 268 E/027)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2969/02
van Bert Doorn (PPE-DE) aan de Commissie

(16 oktober 2002)

Betreft: Databank voor bindende tariefinlichtingen

Bij de invoer van nieuwe producten in de Interne Markt dienen deze producten voor de heffing van belastingen te worden geclassificeerd. Voor sommige producten wordt een zogenaamde bindende tariefinlichting (BTI) afgegeven. Soms worden door verschillende douanediensdiensten voor dezelfde producten verschillende BTI's afgegeven en soms is de indelingsbeoordeling, en daarmee de BTI, onjuist. Een situatie die een belemmering van de interne markt vormt, concurrentieverstorend werkt, en hinderlijk is voor het Europese bedrijfsleven. Dit zou in belangrijke mate kunnen worden opgelost door het inrichten van een direct raadpleegbare databank op het internet, waardoor gedupeerde bedrijven snel actie kunnen ondernemen.

Eind 2000 heeft de Commissie bij monde van Commissaris Bolkestein in correspondentie met het Nederlandse bedrijfsleven toegezegd dat op korte termijn een via het internet raadpleegbare BTI-databank zou worden ingericht. Het is nu bijna 2 jaar later en nog steeds is er geen sprake van een dergelijke voor de internationale handel toegankelijke databank.

Inmiddels wordt ook de CD-ROM-versie niet meer uitgegeven. Voor het bedrijfsleven is het dan ook zeer moeilijk om na te gaan welke producten geregistreerd zijn.

Is de Commissie zich bewust van de ondoorzichtige situatie die momenteel bestaat wat betreft de registratie van bindende tariefinlichtingen?

Is de Commissie zich bewust van de moeilijkheden die het bedrijfsleven ondervindt bij het verkrijgen van bindende tariefinlichtingen en de economische schade die het hierdoor kan lijden?

Wanneer lost de Commissie haar belofte in om te komen tot een BTI-databank die up-to-date is en die voor de internationale handel direct, via de website, raadpleegbaar is?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(18 november 2002)

De bepalingen betreffende de bindende tariefinlichtingen (BTI) zijn neergelegd in artikel 12 van het communautair douanewetboek (Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek⁽¹⁾) en in de artikelen 5 tot 14 van de bepalingen ter uitvoering daarvan (Verordening (EG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993⁽²⁾).

Een bindende tariefinlichting is een indelingsadvies dat door een overheidsdienst van een lidstaat voorafgaand aan een voorgenomen in- of uitvoertransactie, voor een specifiek product wordt uitgebracht ten behoeve van een marktdeelnemer (aanvrager). Dit instrument heeft ten doel aangevers die een aangifte ten invoer of ten uitvoer opstellen, te helpen bij de correcte indeling van hun goederen in de tarief- en statistieknomenclatuur en hen rechtszekerheid te verschaffen. Een bindende tariefinlichting heeft in het algemeen in alle lidstaten, ongeacht de lidstaat van afgifte, een geldigheidsduur van zes jaar.

Discrepancies als gevolg van uiteenlopende interpretaties van de tarief- en statistiek-nomenclatuur door de nationale overheidsdiensten worden besproken in het comité communautair douanewetboek, waarna passende maatregelen (bijvoorbeeld een indelingsverordening of een toelichting) worden genomen om een einde te maken aan het verschil in interpretatie. Dit kan leiden tot de intrekking van een BTI, in welk geval de betrokken marktdeelnemer over een termijn van ten hoogste zes maanden beschikt om overeenkomstig artikel 12, lid 6, van het douanewetboek de geharmoniseerde interpretatie van de tarief- en statistiek-nomenclatuur toe te passen.

Alle door de lidstaten afgegeven BTI's, die zowel vertrouwelijke als niet vertrouwelijke gegevens bevatten, worden opgeslagen in een centrale databank die door de Commissie wordt beheerd en die toegankelijk is voor alle nationale overheidsdiensten. Een thesaurus vereenvoudigt de interpretatie van de in de diverse talen van de Gemeenschap afgegeven BTI's. Bovendien heeft de Commissie in het verleden een CD-ROM uitgegeven die een uittreksel van de databank bevat (zonder vertrouwelijke informatie, zoals gegevens betreffende de aanvrager of bijzonderheden in verband met de samenstelling van de goederen). Deze CD-ROM wordt om technische en financiële redenen niet meer uitgegeven.

De Commissie is het met het geachte parlementslid eens over het belang van de openbaarheid van de in de databank opgeslagen indelingsbesluiten die de marktdeelnemers van nut kunnen zijn bij het opstellen van hun invoer- of uitvoeraangiften. De Commissie werkt te dien einde in samenwerking met de lidstaten aan de inhoud van de databank en aan de actualisering van de desbetreffende thesaurus teneinde alle marktdeelnemers in staat te stellen kennis te nemen van de in de diverse talen van de Gemeenschap afgegeven bindende tariefinlichtingen. Het is de bedoeling de databank (niet vertrouwelijke gegevens) tegen einde 2003 toegankelijk te maken voor het publiek.

(¹) PB L 302 van 19.10.1992.

(²) PB L 253 van 11.10.1993.

(2003/C 268 E/028)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3000/02

van **Sir Robert Atkins (PPE-DE)**, **Guido Bodrato (PPE-DE)**
en **Malcolm Harbour (PPE-DE)** aan de Commissie

(23 oktober 2002)

Betreft: Oneerlijke concurrentie op de markt voor aluminiumschroot

De OEA (Europese Vereniging van aluminiumsmelters), een vereniging die bij benadering 175 bedrijven vertegenwoordigt die in 2001 samen ongeveer 2 290 000 ton aluminium produceerden, heeft de aandacht gevestigd op volgende situatie. Overal ter wereld betaalt men ongeveer hetzelfde bedrag voor aluminiumschroot, maar Rusland en Oekraïne hebben hun prijzen niet aangepast aan de wereldmarktprijs. In 2000 gold in Oekraïne een algemeen exportverbod voor aluminiumschroot en Rusland verhoogt steeds de douanerechten, waardoor het voor de Europese producenten onmogelijk wordt zich op deze markten te bevoorraden en dit de facto oneerlijke concurrentie is. De Oekraïense producenten kopen op de interne markt goedkoop schroot aan en ondervinden geen enkele concurrentie. Bovendien moeten voor de in Rusland en Oekraïne geproduceerde legeringen bij invoer in de EU slechts 6 % douanerechten betaald worden.

Kan de Commissie, de terechte bezorgdheid van de OEA indachtig, meedelen wat zij zal ondernemen om een einde te maken aan deze ernstige oneerlijke concurrentie?

Vindt zij het niet wenselijk voor te stellen de door Rusland en Oekraïne opgelegde handelsbeperkingen inzake aluminiumschroot (30 % douanerechten) op te heffen of gelijk te stellen met de invoerbeperkingen voor afgewerkte producten op de Europese markt (6 % douanerechten) of, in navolging van de Verenigde Staten, 100 % douanerechten te heffen op de invoer van in Oekraïne en Rusland geproduceerde aluminiumalliages voor spuitgietproducten?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie*(23 december 2002)*

De Commissie deelt de bezorgdheid van de geachte parlementsleden ten aanzien van het concurrentieverstorende effect van de door Rusland en Oekraïne ingestelde beperkingen op de uitvoer van afval van non-ferrometalen.

De in 1999 door Rusland ingestelde heffing op de uitvoer van ferrometaal, die aanvankelijk 10 % bedroeg, werd geleidelijk verhoogd en bedraagt momenteel 50 %. Deze prohibitieve belasting heeft uiteraard geleid tot een sterke daling van de uitvoer van dit schroot uit Rusland, hetgeen onverenigbaar is met het begrotingsargument dat door de Russische autoriteiten wordt aangevoerd om deze belasting te rechtvaardigen. Deze heffing stelt de Russische producenten in staat hun secundaire grondstoffen op de binnenlandse markt aan te kopen tegen prijzen die aanmerkelijk lager zijn dan de prijs op de internationale markt. Dankzij dit voordeel hebben de halffabrikaten en eindproducten van deze producenten een zeer goede concurrentiepositie op de markt van derde landen.

De kwestie van de door Rusland ingestelde uitvoerheffingen staat bovenaan op de agenda van de bilaterale handelsbesprekingen en kwam ook aan de orde tijdens de recente vergadering van het samenwerkingscomité Europese Unie/Rusland die op 23 oktober 2002 te Brussel heeft plaatsgevonden. Bovendien is de intrekking van de uitvoerheffingen een van de eisen van de Gemeenschap bij de onderhandelingen over de toetreding van Rusland tot de Wereldhandelsorganisatie (WTO).

Een vergelijkbare situatie doet zich voor in Oekraïne dat sedert augustus 2000 de uitvoer van afval van non-ferrometaal verbiedt, officieel ter bestrijding van de criminaliteit in de sector van de metaalafval in Oekraïne.

De Commissie is van oordeel dat deze door Oekraïne genomen maatregel, die niet vergezeld gaat van overeenkomstige binnenlandse maatregelen, een flagrante inbreuk is op de bepalingen van de bilaterale partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst.

In beide gevallen zal de Commissie de belangen van de Gemeenschap verdedigen en eisen dat de aangegane verbintenissen worden nagekomen en zal zij, indien nodig, de geschillenbeslechtingprocedure van de respectieve partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten inleiden.

In dit stadium kan de Commissie derhalve nog geen gevolg geven aan het voorstel van bepaalde handelaren om unilateraal aanvullende douanerechten in te stellen, naast het communautaire douanerecht van 6 % dat op de invoer van ruw aluminium uit Rusland en Oekraïne van toepassing is.

(2003/C 268 E/029)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3010/02
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie***(23 oktober 2002)*

Betreft: Humanitaire crisis in Noord-Oeganda

In het Landenstrategiedocument en het Nationaal Indicatief Programma van de EU inzake Oeganda voor de periode 2002-2007, hoofdstuk 3.1: De politieke situatie (blz. 5), stelt de Commissie:

Afgezien van de gebieden in het noorden en zuid-westen, die worden geteisterd door opstanden, is men over het algemeen van mening dat er veiligheid heerst en er geen dwangmaatregelen worden opgelegd door overheidsorganen.

Is de Commissie op de hoogte van de humanitaire crisis die zich in grote delen van Noord-Oeganda ontwikkelt als gevolg van het feit dat het escalerende conflict tussen de Oegandese regering en de Lords Resistance Army (LRA) in sommige gebieden heeft geleid tot een stopzetting van de voedselproductie en dat voedselkonvoeien zijn afgeblazen als gevolg van aanvallen op die konvoeien, waardoor circa 120 000 mensen met de hongerdood worden bedreigd?

Op welke maatregelen heeft de Commissie bij de Oegandese regering aangedrongen met betrekking tot deze in omvang toenemende humanitaire crisis?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie*(18 november 2002)*

De Commissie is de verslechtering van de situatie op humanitair gebied in Noord-Uganda van nabij en met toenemende bezorgdheid blijven volgen. Een door de Commissie begin oktober 2002 opgezette beoordelingsmissie heeft de redenen tot bezorgdheid bevestigd.

De Commissie verleent reeds humanitaire hulp aan de regio via organisaties van de Verenigde Naties (VN) en een groot aantal niet-gouvernementele organisaties. Deze hulp omvat voedselhulp, watervoorziening en sanitaire voorzieningen, medisch en educatief materiaal en steun voor vrijgelaten ontvoerden/voormalige kindsoldaten. De Commissie heeft met name via het Bureau voor Humanitaire Hulp (ECHO) haar toewijzing voor Uganda in 2002 reeds meer dan verdubbeld tot boven de 2 miljoen euro voor de getroffen personen, met name naar raming 700 000 door de onveiligheid in de regio getroffen intern ontheemden. Bovendien heeft ECHO regelingen getroffen om ECHO Flight in staat te stellen snel te reageren op verzoeken betreffende noodopdrachten.

De VN-organisaties zijn op dit ogenblik bezig met het evalueren van de voedseltekorten en de oogsten voor het komende jaar en de Commissie zal waarschijnlijk met een bijdrage in een gedeelte van de behoeften voorzien.

De Commissie voert, tezamen met andere donoren die Uganda steun verlenen, gesprekken met de Regering om ervoor te zorgen dat de noordelijke regio's een eerlijk deel ontvangen van de voor ontwikkeling bestemde middelen.

(2003/C 268 E/030)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3019/02
van Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) aan de Commissie***(23 oktober 2002)*

Betreft: Mensenrechten en democratie in Burma

De Commissie weet dat de mensenrechtensituatie in Burma nog steeds zorgwekkend is en dat er, ondanks de vrijlating van een aantal politieke gevangenen, nog steeds meer dan 1 500 mensen om politieke redenen in hechtenis zijn.

Weet de Commissie ook dat de onderdrukking van religieuze minderheden de laatste jaren sterk is toegenomen in Burma?

Is de Commissie bereid de huidige sancties van de EU ten aanzien van Burma te handhaven en druk uit te oefenen op de autoriteiten aldaar om een structurele verbetering van de mensenrechtensituatie te bewerkstelligen en vooral de democratie te herstellen?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(26 november 2002)*

Zoals reeds meerdere malen is verklaard, maakt de Commissie zich grote zorgen over de situatie in Birma/Myanmar en de schade die het militaire regime dit land en zijn toekomst berokkent.

De Commissie is zich bewust van berichten over vermeende vervolgingen van etnische minderheden door regeringstroepen in Birma/Myanmar en uit voortdurend haar ernstige bezorgdheid over de mensenrechtensituatie in dit land, met name in gebieden met etnische minderheden.

Tijdens het bezoek van de EU-trojka aan Birma/Myanmar in september 2002 werd deze zorg opnieuw overgebracht aan de Birmese regering. De EU-trojka drong er bij de regering van Birma/Myanmar ook op aan alle resterende politieke gevangenen vrij te laten en alle resterende politieke restricties op de vrijheid van meningsuiting, vereniging en vergadering op te heffen.

De Unie heeft een heel duidelijk gemeenschappelijk standpunt goedgekeurd met betrekking tot Birma/Myanmar⁽¹⁾. Dit werd oorspronkelijk in 1996 goedgekeurd⁽²⁾, maar is daarna enkele malen aangescherpt. Het omvat een wapenembargo, dat in 1990 is ingesteld, de schorsing van de samenwerking op defensiegebied (sinds 1991) en de schorsing van alle bilaterale hulp, met uitzondering van zuiver humanitaire bijstand. Verder heeft de Unie een visumverbod ingesteld voor leden van het militaire regime, leden van de regering, hoger militair en veiligheidspersoneel en hun gezinnen, en worden er geen regeringsbezoeken op hoog niveau meer gebracht aan Birma/Myanmar.

Daarnaast werden de gewoonlijk aan minst ontwikkelde landen verleende handelsprivileges van de Unie in het geval van Birma/Myanmar in 1997 ingetrokken vanwege de aldaar voorkomende gedwongen arbeid. Dit betekent ook dat het land niet in aanmerking komt voor het „Everything but Arms”-initiatief van de Unie, dat in 2001 werd opgezet.

Het gemeenschappelijk standpunt is op 21 oktober 2002 met zes maanden verlengd, zonder versoepeling van de sancties. In de conclusies van de Raad, die de Commissie volledig steunt, heeft de Unie opnieuw aangedrongen op herstel van de democratie, voortzetting van het proces van nationale verzoening en eerbiediging van de mensenrechten in Birma/Myanmar.

⁽¹⁾ PB L 285 van 23.10.2002.

⁽²⁾ PB L 287 van 8.11.1996.

(2003/C 268 E/031)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3296/02
van Dominique Vlasto (PPE-DE) aan de Commissie

(21 november 2002)

Betreft: Verkoop van onderdelen aan ambachtelijke uurwerkmakers in de Europese Unie

Ik heb de Commissie er al op gewezen dat ambachtelijke uurwerkmakers hoe langer hoe meer problemen ondervinden om de nodige onderdelen te vinden voor het herstellen van horloges van bepaalde merken. Dat geldt vooral voor de horloges van Zwitserse uurwerkfabrieken, die beperkingen op de verkoop van onderdelen aan zelfstandige ambachtelijke uurwerkmakers in de Europese Unie leggen.

Dat soort handelspolitiek, die begonnen is bij de grote merken, heeft zich uitgebreid en wordt op het ogenblik gevolgd door de meerderheid van de bedrijven in de uurwerknijverheid. De fabrieken leveren geen losse onderdelen meer aan ambachtelijke bedrijven en hebben hun eigen reparatiecentrum opgericht, zodat ze herstellingen uitsluitend voor zichzelf voorbehouden en de klant de mogelijkheid ontnemen om zijn eigen hersteller te kiezen.

1. Als een producent niet meer dan 30 % van zijn markt in handen heeft, dan gaat de Commissie ervan uit dat er geen beperking van de concurrentie is. Maar wat moeten we zeggen als producenten, waarvan er geen enkele een marktaandeel van meer dan 30 % heeft, allemaal dezelfde beperking op de levering van losse onderdelen toepassen? Hoe moeten in zo'n geval de nadelige effecten op de concurrentie tegengegaan worden?
2. De Commissie stelt nieuwe regels voor de verdeling in de automobielsector voor. Waarom zou ze niet hetzelfde doen voor de uurwerkindustrie, om de duizenden zelfstandige uurwerkmakers gelegenheid te geven om hun beroep uit te oefenen?
3. Kan de Commissie zeggen of er in dit speciaal geval van horloges van Zwitserse makelij spoedig oplossingen te verwachten zijn?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(9 januari 2003)

Het verbod op concurrentiebeperkende overeenkomsten van artikel 1, lid 1, van het EG-Verdrag geldt ook voor concurrentiebeperkende verticale overeenkomsten waarbij de producent minder dan 30 % van de relevante markt heeft, wanneer deze overeenkomsten de handel tussen de lidstaten merkbaar ongunstig beïnvloeden. Omdat de Commissie erkent dat onder artikel 81, lid 1, van het EG-Verdrag vallende verticale overeenkomsten meer positieve dan negatieve gevolgen kunnen hebben, heeft zij Verordening (EG)

nr. 2790/1999 van de Commissie van 22 december 1999 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen ⁽¹⁾ (hierna: „groepsvrijstellingsverordening”) uitgevaardigd, op grond waarvan bepaalde concurrentiebeperkende verticale overeenkomsten niet onder artikel 81, lid 1, vallen indien de leverancier of afnemer minder dan 30 % van de relevante markt heeft.

De Commissie kan het voordeel van de groepsvrijstellingsverordening intrekken, met name wanneer zij vaststelt dat in een bepaalde zaak de toegang tot de relevante markt of de mededinging op deze markt door de cumulatieve werking van naast elkaar bestaande netwerken van soortgelijke, door concurrerende leveranciers uitgevoerde, verticale beperkingen wordt beperkt. Bovendien kan de Commissie bij verordening verklaren dat, wanneer naast elkaar bestaande netwerken van soortgelijke verticale beperkingen meer dan 50 % van een relevante markt bestrijken, de vrijstellingsverordening niet van toepassing is op verticale overeenkomsten die bepaalde beperkingen omvatten die op deze markt betrekking hebben.

De Commissie benadrukt dat zij ook op het gebied van uurwerken mededingingsbeperkingen kan en zal aanpakken op grond van de artikelen 81 en 82 van het EG-Verdrag, op voorwaarde dat deze beperkingen de handel tussen de lidstaten merkbaar beïnvloeden.

De Commissie meent niet dat de specificiteit van de uurwerkenindustrie de vaststelling van een groepsvrijstellingsverordening specifiek met betrekking tot uurwerken rechtvaardigt. Volgens de Commissie zijn met name rechtstreeks met de herstelling en het onderhoud van motorvoertuigen verband houdende milieu- en veiligheidskwesties niet zonder meer van toepassing op uurwerken.

De Commissie is op de hoogte van de handelspolitiek die zich ontwikkelt in de Zwitserse uurwerknijverheid en onderzoekt of de weigering van een uurwerkenproducent om onderdelen te leveren aan onafhankelijke uurwerkmakers een schending van het communautaire mededingingsrecht vormt, onder meer van artikel 82 van het EG-Verdrag, met name wanneer de uurwerkenproducent niet in de Unie gevestigd is.

⁽¹⁾ PB L 336 van 29.12.1999.

(2003/C 268 E/032)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3317/02

**van Jan Mulder (ELDR)
en Herman Vermeer (ELDR) aan de Commissie**

(22 november 2002)

Betreft: Rechtmatigheid van een nachtelijk rijverbod in Oostenrijk

Is de Commissie op de hoogte van het nachtelijk rijverbod dat de Oostenrijkse overheid tussen 22.00 en 05.00 uur voor vrachtwagens van meer dan 7,5 ton in de periode tussen 1 oktober en 1 april recentelijk heeft ingevoerd op de A12 tussen de plaatsen Kundi (bij km 20,369 nabij Wörgl) en Ampass (bij km 86,780 nabij Innsbruck)?

Oostenrijk zegt de maatregel genomen te hebben om de druk op het milieu op dit traject te verminderen. De maatregel maakt dan ook een uitzondering voor vervoer met voertuigen met een NO_x-uitstoot van minder dan 3,5 g/kWh. Verder wordt voor het transport van licht-bederfelijke levensmiddelen, vervoer van periodieke drukwerken zoals kranten en dringend vervoer van medicamenten uitgezonderd van de werking van deze maatregel. Bloemen en sierteeltproducten, die in de regel ook een bederfelijk karakter hebben kunnen niet op een ontheffing van de Oostenrijkse overheid rekenen.

De gevolgen van de maatregel voor de sierteeltsector als geheel is dat er serieuze economische schade wordt geleden doordat producten verlaat aankomen op hun plaats van bestemming. Kenmerkend voor de sierteeltsector is dat belemmeringen en vertragingen in de transportketen meetbare consequenties hebben voor de productkwaliteit en dus op verkregen prijs.

In hoeverre is deze Oostenrijkse maatregel op het Trans-Europese netwerk, überhaupt verenigbaar met het Europees recht en het daarin vastgelegde principe van vrij verkeer van goederen? Daarnaast lijkt de maatregel discriminatoir in karakter voor het transitoverkeer van niet-Oostenrijkse vervoersondernemers.

Is de Commissie van mening dat er door het instellen van deze maatregel concurrentievervalsing kan optreden tussen Oostenrijkse sierteeltexporteurs en sierteeltexporteurs in andere lidstaten, aangezien de producten van Oostenrijkse bodem reeds de volgende dag al op de afzetmarkt kunnen aankomen, terwijl buitenlandse exporteurs vanwege de nieuwe regeling hier minimaal één dag meer voor nodig hebben?

Is de Commissie bereid om de Oostenrijkse autoriteiten op de hoogte te stellen van haar antwoorden op deze vraag en eventueel verdere actie te ondernemen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(8 januari 2003)

De Commissie is op de hoogte van het door de geachte parlementsleden te berde gebrachte probleem betreffende het nachtelijk rijverbod voor zware vrachtwagens op de Inntal-autostrade in Oostenrijk tussen Kundl en Ampass.

Reeds in 1998 heeft de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn⁽¹⁾ van het Parlement en de Raad betreffende een transparant stelsel van geharmoniseerde voorschriften voor rijbeperkingen op voor internationaal vervoer op het trans-Europese netwerk (TEN) gebruikte zware vrachtauto's. Aangezien het niet gelukt is bedoeld voorstel vast te stellen, heeft de Commissie in november 2000 een gewijzigde versie ingediend⁽²⁾ die in juli 2002 de steun heeft gekregen van het Parlement. Bij die gelegenheid heeft de Commissie zich in positieve zin uitgesproken over de meeste in eerste lezing door het Parlement voorgestelde amendementen, met name die met betrekking tot uitzonderingsbepalingen voor het vervoer van bloemen en tuinbouwproducten die tot het toepassingsgebied van de richtlijn behoren. Momenteel werkt de Commissie aan een gewijzigd voorstel.

Aangezien dit wetgevingsbesluit echter nog niet is vastgesteld en er geen geharmoniseerde gemeenschappelijke regels bestaan op het gebied van beperkingen voor het verkeer van voor het internationaal vervoer gebruikte zware vrachtwagens, kan een maatregel als die welke door de overheid van Tirol is ingesteld, uitsluitend worden beoordeeld in het licht van de algemene beginselen van het gemeenschapsrecht en de andere meer specifieke bepalingen die van toepassing kunnen zijn. De Commissie zal deze maatregel dus evalueren op basis van de criteria van niet-discriminatie, evenredigheid, vrij verkeer van goederen en de eventuele toepassing van gemeenschappelijke milieuvoorschriften. De toepassing van die criteria moet elke vorm van discriminatie uitsluiten, met inbegrip van die waarop de schriftelijke vraag betrekking heeft.

⁽¹⁾ COM(98) 115 def, PB C 198 van 24.6.1998.

⁽²⁾ COM(2000) 759 def, PB C 120 E van 24.4.2001.

(2003/C 268 E/033)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3319/02

van Margrietus van den Berg (PSE) aan de Commissie

(22 november 2002)

Betreft: Europees OntwikkelingsFonds – financiering berging Le Joola

Uit het negende EOF krijgt Senegal 209 miljoen euro. Hieruit moet onder meer verbetering van transport en infrastructuur worden gefinancierd. Herstel van de bootverbinding Ziguinchor/Karabane – Dakar is van groot economisch belang voor de Casamance, het zuiden van Senegal, en voor het land in het algemeen. Over land reizen is te gevaarlijk en door Gambia reizen vrijwel onmogelijk.

Het bergen van Le Joola zou eventueel kunnen plaatsvinden vanuit deze subsidie. Het betreft herstel van transportmogelijkheden. De boot ligt nu vast op een voor Senegalese vissersboten en ander zeeverkeer gevaarlijke plaats. De Senegalese regering heeft bovendien zelf aangegeven („ownership”) de berging van Le Joola als prioriteit aan te merken.

Is de Commissie het ermee eens dat berging van Le Joola nodig is om de infrastructuur in de regio te herstellen?

Vindt de Commissie dat de Senegalese regering met het tot prioriteit maken van de berging van Le Joola voldoet aan het criterium van „ownership”?

Wil de Commissie onderzoeken of financiering van de berging van Le Joola mogelijk is binnen het EOF, in het kader van de verbetering van transport en infrastructuur?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(7 januari 2003)

Het herstel van de maritieme verbinding tussen Dakar en Ziguinchor is van groot economisch en politiek belang voor de Casamance regio en Senegal in het algemeen. De berging en het herstel van de Joola lijkt echter geen kosteneffectieve manier om deze verbinding te herstellen en er moet derhalve worden gezocht naar alternatieven. De regering van Senegal concentreert zich kennelijk op de aankoop van twee nieuwe schepen met hulp van Duitse samenwerking en andere mogelijke donors. Deze financiering zou ongeveer twee jaar vergen. Ondertussen zoekt de regering naar een particuliere onderneming in het bezit van een eigen vaartuig die de bootverbinding op zich kan nemen.

In het kader van het 9e Europees Ontwikkelingsfonds zijn middelen opzij gezet voor twee belangrijke prioriteiten: wegen van regionaal belang en drinkwatervoorziening en riolering.

(2003/C 268 E/034)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3328/02

van Toine Manders (ELDR) aan de Commissie

(25 november 2002)

Betreft: Fraude met bankpassen

In Nederland is er kennelijk op dit moment sprake van een grootschalige pinpasfraude (zie o.a. ANP-persbericht 18 oktober 2002). Pinpasfraudeurs schijnen gegevens te kopiëren van een pinpas door middel van het plaatsen van kastjes in bankautomaten en schrijven deze gegevens vervolgens over op een blanco pas. Zodra ze door de code te kraken of af te kijken de pincode van hun slachtoffer hebben verkregen worden rekeningen van het slachtoffer met gebruik van deze falsificaties door spookopnames in korte tijd leeggeroofd, terwijl de nietsvermoedende rekeninghouders de bankpas nog in hun bezit houden. Banken houden de situatie in de doofpot uit angst voor verlies van cliëntèle en verzekeren de klant dat de elektronische betaalmiddelen en de beveiliging daarvan fraudebestendig zijn.

De consument is voor zijn financiële transacties grotendeels afhankelijk geworden van het elektronisch bankieren en elektronische betaalsystemen en dreigt daar nu het slachtoffer van te worden. De stijging van het aantal recente gevallen in binnen- en buitenland en de bedragen die ermee gemoeid zijn maken nieuw beleid zowel wenselijk als noodzakelijk. De invoering van de euro en de eerder dit jaar gesloten overeenkomst tussen Europese banken waardoor met een nationale bankpas in heel Europa kosteloos gepind kan worden zijn positieve ontwikkelingen van het Europees financieel beleid die overschaduwde worden door deze fraude. De kennelijke fraude met bankpassen frustrereert zodoende de positieve uitwerking van het Europees beleid inzake.

Elektronisch betalen draagt significant bij aan de voltooiing van de interne financiële markt in 2005. Bij gebrek aan consumentenvertrouwen in het elektronisch betalingsverkeer, zal er sprake zijn van een ernstige verstoring van totstandkoming van dit aspect van de interne markt. De situatie in Nederland kent dan ook Europese repercussies, waardoor sprake is van een Europees probleem dat om een duidelijke Europese oplossing vraagt

1. Is de Commissie bekend met de bovengenoemde situatie?
2. Onderschrijft de Commissie de conclusie dat de grootschalige fraude het vertrouwen van de consument in het elektronisch betalingsverkeer ondermijnt en zodoende de totstandkoming van een interne financiële markt frustrereert?
3. Is de Commissie bereid naar aanleiding van de hierboven geschetste situatie actie te ondernemen en zo ja, welke actie?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(8 januari 2003)

1. De Commissie is op de hoogte van de situatie die door het geachte parlementslid wordt beschreven.
2. De Commissie onderschrijft de conclusie van het geachte parlementslid. Het soort fraude dat door het geachte parlementslid wordt beschreven, waarbij een vervalste blanco pas wordt aangemaakt en de pincode op verschillende manieren wordt achterhaald („shoulder surfing”, gebruik van verborgen camera’s, enz.) komt helaas niet alleen in Nederland voor, en de investeerders in de betaalsector en rechtshandhavingsinstanties kennen de beschreven werkwijze.

Om fraude met valse kaarten tegen te gaan worden door betaalkaartbedrijven en banken veel middelen ingezet om in alle lidstaten en in veel derde landen chipkaarten in te voeren. De gegevens op de kaart worden dan niet langer opgeslagen op de magneetstrip, maar in de chip. Daardoor kunnen ze heel moeilijk worden gekopieerd. De betaalkaartbedrijven en de banken willen de chipkaart in 2005 in alle lidstaten invoeren. Deze lange termijn is nodig omdat een enorm aantal nieuwe kaarten moet worden uitgegeven en veel machines (terminals, automatische kassa’s, enz.) moet worden vervangen of aangepast.

3. Als gevolg van Resolutie nr. C4 0455/98 van het Parlement, onderneemt de Commissie actie om betalingen veiliger te maken. Om fraude met en vervalsing van niet-contante betaalmiddelen te voorkomen, keurde de Commissie in februari 2001 een driejarig actieplan voor fraudepreventie goed, gebaseerd op een partnerschap van alle belanghebbenden. Daarin worden vijf hoofdgebieden beschreven en 11 hoofdacties die de Commissie en de andere partijen moeten ondernemen. In het Actieplan, dat tot doel heeft betalingen op een economisch haalbare wijze zo veilig mogelijk te maken, wordt de hoogste prioriteit gegeven aan het verhogen van de veiligheid.

Tijdens de vergaderingen van de groep van deskundigen voor fraudepreventie van de Europese Unie, die stuurgroep is voor de tenuitvoerlegging van het Actieplan voor fraudepreventie, worden geregeld veiligheidsvraagstukken besproken, waaronder ook de vorderingen op het gebied van de overschakeling op chipkaarten.

In 2003 zal de Commissie een conferentie organiseren over de veiligheid van betalingen op de interne markt, met de bedoeling de voorlichting over de veiligheid van moderne betaalproducten en -systemen te verbeteren.

Eind 2003 zal de Commissie verslag uitbrengen aan het Parlement en de Raad over de vorderingen met het Actieplan voor fraudepreventie en zonodig verdere maatregelen voorstellen.

Het E-europe Smart Card Actieplan omvat ook initiatieven die tot doel hebben financiële instellingen aan te moedigen chipkaarten te gebruiken voor betalingen (hetgeen aansluit bij de oplossing die in punt 2 wordt beschreven)

(2003/C 268 E/035)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3344/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(26 november 2002)

Betreft: Het vertragen van een verplichte waarschuwing tegen het ontstaan van infantiel botulisme bij baby's als gevolg van het eten van honing

1. Is het de Commissie bekend dat kinderen beneden de leeftijd van een jaar, van wie de darmflora nog niet volledig is ontwikkeld, als gevolg van het eten van honing kunnen worden besmet met bacteriën die botulisme veroorzaken, en dat dit infantiel botulisme kan leiden tot spierzwakte en verlamming of zelfs de dood?
2. Is het de Commissie tevens bekend dat het derde geval waarbij in Nederland een verband werd vastgesteld tussen het overlijden van een baby en het eten van honing in het voorjaar van 2002 heeft geleid tot een toezegging van de Nederlandse Keuringsdienst van Waren om de verplichting in te voeren om op de etiketten van potten honing te waarschuwen tegen consumptie beneden de leeftijd van een jaar?

3. Kan de Commissie het door de Nederlandse media verspreide bericht bevestigen dat de invoering van een verplichte waarschuwing is vertraagd omdat die afhankelijk is gemaakt van haar goedkeuring, en dat bovendien het verlenen van deze goedkeuring niet op korte termijn mag worden verwacht?
4. Wat staat in de weg dat lidstaten, vooruitlopend op maatregelen op EU-niveau, onmiddellijk na het gebleken risico snel zelf maatregelen nemen om mensenlevens te beschermen?
5. Op welke wijze kan de op EU-niveau geldende procedure voor het invoeren van de verplichting om op levensmiddelen een waarschuwing aan te brengen tegen omstandigheden waaronder het gebruik risico's oplevert worden versneld?
6. Wat is de Commissie in dit geval van plan te ondernemen en wanneer? Op welk moment kan de verplichte waarschuwing tegen het eten van honing door baby's daadwerkelijk worden ingevoerd?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(14 januari 2003)

1. De Commissie is op de hoogte van het risico op botulisme als gevolg van de consumptie van honing, zoals door het geachte parlementslid is beschreven. De Commissie heeft in juni 2001 een vraag over deze kwestie voorgelegd aan het Wetenschappelijk Comité voor veterinaire maatregelen in verband met de volksgezondheid. Dat comité heeft op 19-20 juni 2002 een advies goedgekeurd, waarin het bevestigt dat het enige biologische risico verbonden aan de consumptie van honing het optreden van botulisme bij jonge kinderen is.

Het comité wees er echter op dat:

- niet bekend is langs welke routes honing wordt besmet;
- het milieu (bodem, stof) vermoedelijk een cruciale rol speelt als bron van infectie bij jonge kinderen;
- het risico op infantiel botulisme in Europa over het algemeen uiterst gering is;
- ook het niveau en de frequentie van besmetting van honing met de bacterie gering is.

Concluderend was het comité niet van oordeel dat het verlangen van microbiologische tests of het vaststellen van microbiologische criteria een doeltreffende manier zou zijn om infantiel botulisme te bestrijden, gezien het sporadische voorkomen van de ziekte en de geringe besmettingsniveaus van honing met de bacterie. Het comité adviseerde om op doeltreffende en gerichte wijze informatie te verstrekken over het risico op infantiel botulisme als gevolg van de consumptie van honing (door middel van folders, etikettering of adviezen aan gezondheidswerkers).

2. De Commissie heeft de resultaten van het epidemiologisch onderzoek van de Nederlandse autoriteiten betreffende het door het geachte parlementslid genoemde geval nog niet ontvangen. Uitgaande echter van de informatie waarover de Commissie beschikt, zijn sinds de eerste melding in 1978 in Europa tot op heden 49 gevallen van infantiel botulisme geregistreerd. In dertig van die gevallen hadden de kinderen honing gegeten, maar slechts in acht gevallen werd vastgesteld dat de honing bacteriën bevatte van hetzelfde type als bij de getroffen kinderen was geïsoleerd.

3.t/m 6. De bestaande Europese wetgeving biedt de mogelijkheid dat — bij afwezigheid van communautaire bepalingen — de lidstaten bepalingen vaststellen voor de verplichte vermelding op het etiket van andere gegevens dan bij artikel 3 van Richtlijn 2000/13/EG⁽¹⁾ zijn voorgeschreven. Mochten de Nederlandse nationale autoriteiten van plan zijn een specifieke etiketteringsmaatregel betreffende het risico op infantiel botulisme door honing in te voeren, dan moet de procedure van artikel 19 van Richtlijn 2000/13 worden ingeleid. Dat betekent dat de beoogde maatregelen met de motivering daarvan aan de Commissie moeten worden meegedeeld, zodat de Commissie overleg kan plegen met de andere lidstaten.

Een eerste bespreking over infantiel botulisme als gevolg van honing heeft in juni 2002 plaatsgevonden in het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid. De Nederlandse autoriteiten hebben aan de discussie deelgenomen en de aandacht gevestigd op infantiel botulisme. Tot op heden hebben zij echter nog geen voorgenomen etiketteringsmaatregel meegedeeld. Uit onofficiële informatie waarover de Commissie beschikt, kan worden opgemaakt dat de Nederlandse autoriteiten het risico op infantiel botulisme in eerste instantie willen aanpakken door intensievere voorlichting aan consumenten en gezondheidswerkers.

In het Permanent Comité zal de zaak nader worden besproken in het licht van het advies van het Wetenschappelijk Comité, dat ten tijde van de vergadering in juni nog niet uitgebracht was. De Commissie zal in overeenstemming met haar verplichtingen en haar verbintenis om een hoog niveau van consumentenbescherming te waarborgen de aanwijzingen van het Permanent Comité bestuderen en alle ontwikkelingen nauwlettend blijven volgen.

(¹) Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake de etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame, PB L 109 van 6.5.2000.

(2003/C 268 E/036)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3405/02

van Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) aan de Commissie

(29 november 2002)

Betreft: Activiteiten in Gibraltar die een bedreiging vormen voor het milieu

In Gibraltar, een territorium van het Verenigd Koninkrijk in het zuiden van Andalusië, worden activiteiten toegestaan die het ecosysteem in de zone en de levenswijze van honderdduizenden Europese burgers in gevaar brengen. Zo is bijvoorbeeld het overpompen van ruwe olie van het ene schip naar het andere er heel gewoon, met als gevolg vaak lozingen in de baai van Algeciras, zonder dat de autoriteiten ingrijpen.

De haven van Gibraltar staat ook het aanmeren toe van tankers met één enkele romp zoals de *Prestige*, die op 19 november ll. op weg naar Gibraltar is vergaan en voor de kust van Galicië een ongekende milieuramp heeft veroorzaakt.

Is de Commissie op de hoogte van de hierboven uiteengezette feiten? Zo ja, heeft zij dan maatregelen getroffen, of is zij van plan maatregelen te treffen, om een einde te maken aan deze onregelmatigheden?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(4 februari 2003)

Wat het overpompen van olie in Gibraltar betreft, wordt het geachte parlementslid verwezen naar: het antwoord van de Commissie op mondelinge vraag H-0800/02 van de heer Garcia Margallo y Marfil (¹) tijdens de plenaire zitting van het Parlement in december 2002.

Wat de havencontroles betreft, alsmede de maatregelen die door de Commissie zijn getroffen na de ramp met de „*Prestige*”, wordt het geachte parlementslid verwezen naar: het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag P-3484/02 van de heer Tannock (²).

(¹) Mondeling antwoord van 17.12.2002.

(²) PB C 161 E van 10.7.2003, blz. 95.

(2003/C 268 E/037)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3460/02

van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie

(6 december 2002)

Betreft: Europees Openbaar Ministerie

Is het corpus juris volgens de Europese Commissie noodzakelijk om het behoorlijk functioneren van het Europees Openbaar Ministerie te verzekeren?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie*(31 januari 2003)*

Op verzoek van het Parlement en de Commissie houden groepen van deskundigen op het gebied van het strafrecht uit alle lidstaten zich al bijna tien jaar bezig met de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap. Het resultaat van hun werkzaamheden is neergelegd in een omvattende studie met aanbevelingen voor de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap door het strafrecht, het „Corpus Juris”⁽¹⁾. Deze hebben gediend als inspiratie voor de opstelling van het Groenboek van de Commissie inzake de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap en de instelling van een Europese officier van justitie⁽²⁾.

De Commissie heeft echter haar eigen voorkeuren aangegeven. Het Corpus Juris suggereerde een hoger niveau van harmonisatie van het algemeen strafrecht (artikelen 9 tot 17) en het bewijsrecht (artikel 32) en stelde vragen over de geschiktheid van niet-professionele rechters om complexe grensoverschrijdende financiële zaken te behandelen (artikel 26(1)). De Commissie (Groenboek) is van mening dat de rechtsorde van de afzonderlijke lidstaten moet worden geëerbiedigd overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel. Meer in het algemeen heeft de Commissie zich in haar voorstellen geconcentreerd op de fase vóór het proces en zij heeft voorgesteld om zoveel mogelijk te vertrouwen op het nationale recht en de nationale systemen.

⁽¹⁾ Corpus Juris introducing penal provisions for the purpose of protecting the financial interests of the European Union, under the responsibility of M. Delmas-Marty, Economica, Paris, 1997. The Implementation of the Corpus Juris in the Member States, M. Delmas-Marty/J.A.E. Vervaele, Intersentia, Utrecht, 2000 (vier delen).

⁽²⁾ COM(2001) 715 def.

(2003/C 268 E/038)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3461/02**van Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) aan de Commissie***(6 december 2002)*

Betreft: Europees Openbaar Ministerie

Welke Britse wetten zouden volgens de Europese Commissie gewijzigd moeten worden om een behoorlijke werking van het Europees Openbaar Ministerie te verzekeren?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie*(5 februari 2003)*

Het voorstel om een Europees openbaar aanklager in het leven te roepen, is onlangs behandeld in het Groenboek inzake de strafrechtelijke bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap en de instelling van een Europees openbaar aanklager⁽¹⁾. Dit stuk van de Commissie is een raadplegingsdocument, dat als basis voor een open discussie is bedoeld.

Volgens de Commissie moet de functie van Europees openbaar aanklager worden geschapen door invoeging van een algemene bepaling in het toekomstige Europees constitutioneel verdrag, die evenwel beperkt zou moeten blijven tot de instelling van de aanklager en tot een omschrijving van diens belangrijkste taken. Door middel van latere secundaire wetgeving stellen de Raad en het Parlement dan de voorschriften voor de uitoefening van diens functie vast.

Met het oog op verwezenlijking van de in het groenboek geschetste doelstellingen, namelijk dat de Europees openbaar aanklager de financiële belangen van de Gemeenschap beschermt, en met het oog op het subsidiariteitsbeginsel moet deze functie in het rechtsstelsel van elke lidstaat worden geïntegreerd.

De Commissie wil graag ook de aandacht van het geachte parlementslid vestigen op de studie over het „Corpus Juris”⁽²⁾, een vergelijkend onderzoek van strafrechtdeskundigen uit alle lidstaten dat ook een beoordeling van de juridische gevolgen voor de wetgeving in Engeland, Wales, Schotland en Noord-Ierland bevat.

⁽¹⁾ COM(2001) 715 def.

⁽²⁾ The Implementation of the Corpus Juris in the Member States, M. Delmas-Marty/J.A.E. Vervaele, Intersentia, Utrecht, 2000 (vier delen).

(2003/C 268 E/039)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3470/02
van Luis Berenguer Fuster (PSE) aan de Commissie

(6 december 2002)

Betreft: Tarifieringstekort van de Spaanse elektriciteitsbedrijven: illegale overheidssteun?

De Spaanse regering heeft een voorstel voor elektriciteitstarieven aangekondigd waarbij wordt voorzien in de betaling aan de elektriciteitsbedrijven – van 2003 tot 2010 – van een tarifieringstekort door de opnemng in de tarieven van een nieuwe component, waardoor de elektriciteitsbedrijven deze kosten in rekening kunnen brengen.

Dit voorstel kan worden beschouwd als een nieuwe poging van de Spaanse regering om de Spaanse elektriciteitsbedrijven indirect steun te verlenen, door deze bedrijven het recht te geven hun tarifieringsstekort in rekening te brengen. In het geval van de CTC's (kosten van de overgang naar concurrentie) heeft de Spaanse regering van de toepassing van zulk een methode moeten afzien dankzij de vastberaden houding van de Commissie.

Is de Commissie niet van oordeel dat ook dit nieuwe voorstel illegale overheidssteun aan de Spaanse elektriciteitsbedrijven impliceert?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(24 januari 2003)

De Commissie heeft op 25 juli 2001 besloten⁽¹⁾ om ten aanzien van de steunmaatregelen van de staten geen bezwaar aan te tekenen tegen de overgangsregeling inzake de kosten van overgang naar vrije mededinging (CTC's) voor de Spaanse elektriciteitssector.

De Commissie heeft nog geen kennis genomen van de eindversie van het nieuwe stelsel van elektriciteitstarieven in Spanje. Op grond van de voorlopige toelichting van de Spaanse autoriteiten lijkt het echter tot dusver niet sterk af te wijken van de CTC-regeling, met name wat het totale CTC-bedrag of de maximale toepassingsduur betreft. Derhalve lijkt hernieuwde kennisgeving van het stelsel overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag niet noodzakelijk.

De Commissie is in ieder geval vastbesloten toe te zien op de naleving van de voorwaarden van haar besluit van 25 juli 2001 door de Spaanse autoriteiten en zal daartoe de door de desbetreffende autoriteiten bij haar in te dienen jaarverslagen over de uitvoering van dit besluit, alsmede de wijzigingen van wet- of regelgevende aard in de voorwaarden voor de toepassing van CTC's nauwkeurig bestuderen.

⁽¹⁾ Besluit van 25 juli 2001 inzake het dossier NN 49/99 Spanje; PB C 268 van 22.9.2001. De volledige tekst van dit besluit is te vinden op internet: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state/_aids.

(2003/C 268 E/040)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3474/02
van Ioannis Marinos (PPE-DE) aan de Commissie

(6 december 2002)

Betreft: Merkwaaardige vereisten in vacatureaankondiging voor personeel in Griekenland

In een aankondiging van vacatures voor vast aan te stellen agronomen en economen bij het „Betalings- en controleorgaan voor communautaire steun uit het Oriëntatie- en Garantiefonds” (Opekepe) van het Griekse Ministerie van Landbouw wordt als een van de aanstellingsvereisten genoemd „de beschikking over een auto voor dienstreizen buiten de standplaats”. Hierbij zij aangetekend dat aanstelling in deze functies betekent, dat men drie weken per maand onderweg is in de olijffproducerende provincies van Griekenland. De Opekepe is een controle-instanties en functioneert voor rekening van de Griekse overheid en de Europese Unie, die de programma's ter controle van de communautaire steun ook financieren.

Hoe denkt de Commissie over deze aanstellingsvoorwaarden? Worden hierdoor geen ongelijke verhoudingen geschapen en wordt de concurrentie tussen kandidaten niet vervalst, omdat degenen die over de middelen beschikken om zich een particuliere auto te kunnen veroorloven, in het voordeel zijn? En worden degenen met een auto die worden aangesteld, verplicht om deze te gebruiken bij hun dienstreizen en hoe worden zij schadeloos gesteld — zo dit al het geval is — voor dat gebruik en de daarmee gemoeide kosten (slijtage, onderdelen, service, brandstof, verzekering enz)? Hoe kan de Commissie ingrijpen (die overigens een van de financiers is van de controleprogramma's voor de olijfoliesteun) om te zorgen dat deze merkwaardige voorwaarde in de betrokken vacatureaankondiging voor nieuwe functionarissen wordt geschrapt?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(14 januari 2003)

Het ontbreekt aan communautaire wetgeving met betrekking tot de voorwaarde in personeelsadvertenties dat kandidaten moeten „beschikken over een auto voor dienstreizen buiten de standplaats”. Deze kwestie valt onder de bevoegdheid van de lidstaten.

Ook de vergoeding van de onkosten die het gebruik van een eigen auto voor dienstreizen meebrengt, valt onder de bevoegdheid van de lidstaten. Het probleem kan wettelijk worden geregeld of in het kader van collectieve arbeidsovereenkomsten of arbeidscontracten.

Het feit dat de Commissie het programma voor toezicht op olijfoliesteun medefinanciert speelt in dit verband geen rol.

Aangezien deze kwesties onder de jurisdictie van de nationale autoriteiten vallen, kan de Commissie niet tussenbeide komen.

(2003/C 268 E/041)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3487/02

van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(9 december 2002)

Betreft: Belastingstelsel van Gibraltar

Evenals Ierland en andere lidstaten heeft Gibraltar het instrument van een lage vennootschapsbelasting gebruikt om bedrijven aan te trekken. Commissaris Monti zou momenteel onderzoeken of deze lagere belastingtarieven niet als een vorm van staatssteun moeten worden beschouwd.

Is deze informatie waar, en zo ja, is het de Commissie bekend dat de lagere belastingtarieven gelijkelijk aan bedrijven uit alle lidstaten van de EU worden aangeboden en dat het belastingstelsel van Gibraltar dan ook absoluut niet tussen lidstaten discrimineert? Beschikt de Commissie over aanwijzingen dat bedrijven uit Gibraltar worden bevoorrecht op de wijze waarop dat bijvoorbeeld met het Franse elektriciteitsbedrijf „Electricité de France” het geval schijnt te zijn?

Kan de Commissie bevestigen dat zij een lagere niet-discriminerende vennootschapsbelasting niet als een vorm van staatssteun beschouwt en dat maatregelen om te komen tot belastingharmonisatie krachtens de bestaande Europese Verdragen eenparigheid van stemmen in de Raad van Ministers vereisen?

Beseft de Commissie dat het haar plicht is de bepalingen na te leven van artikel 12 van het geconsolideerde Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap krachtens hetwelk elke discriminatie op grond van nationaliteit verboden is? Beseft zij ook dat de indiening van een richtlijn, zoals die betreffende het gemeenschappelijk Europese luchtruim, waarbij een deel van de Europese Gemeenschap tegen zijn wil wordt uitgesloten, een schending betekent van de Europese Verdragen die aan het Europese Hof van Justitie kan worden voorgelegd?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(27 januari 2003)*

De Commissie kan bevestigen dat zij verschillende aspecten van de vennootschapsbelastingsregeling in Gibraltar onderzoekt. Op 11 juli 2001 heeft zij een formeel onderzoek betreffende staatssteun geopend met betrekking tot de vrijgestelde ondernemingen (exempt companies) en kwalificatieondernemingen (qualifying companies) in Gibraltar⁽¹⁾. Na de annulering, op procedurele gronden, van haar besluit betreffende vrijgestelde ondernemingen⁽²⁾ heeft de Commissie het Verenigd Koninkrijk op 27 november 2002 voorgesteld de betreffende regeling geleidelijk af te schaffen, uiterlijk vóór het einde van 2005⁽³⁾. Op 16 oktober 2002 heeft de Commissie een formeel onderzoek betreffende staatssteun geopend naar de voorgestelde hervorming van de vennootschapsbelastingwetgeving⁽⁴⁾. De Commissie heeft in deze onderzoeken geen bijzondere aandacht besteed aan eventuele discriminatie tussen lidstaten, en Electricité de France is niet ter sprake gekomen.

Om binnen de werkingssfeer van de regels inzake staatsteun te vallen, moet een maatregel, ook lagere vennootschapsbelasting, beantwoorden aan de vier criteria in artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag: de maatregel moet een voordeel voor de begunstigden met zich brengen; de maatregel moet met staatsmiddelen bekostigd worden; het voordeel moet selectief zijn; en de maatregel moet het handelsverkeer en de mededinging tussen lidstaten ongunstig beïnvloeden of dreigen te beïnvloeden.

Het EG-Verdrag bepaalt in de artikelen 94 en 95 dat voor harmonisatie van de vennootschapsbelastingtarieven tussen de lidstaten eenparigheid van stemmen vereist is.

De wetgevingsvoorstellen van de Commissie⁽⁵⁾ betreffende de totstandbrenging van een gemeenschappelijk Europees luchtruim bevatten geen enkele „uitsluitingsclausule” betreffende Gibraltar.

⁽¹⁾ PB C 26 van 30.1.2002.

⁽²⁾ Zaak T-195/01, Regering van Gibraltar/Commissie, Jurispr. (2002) p. II 2309.

⁽³⁾ Zie perscommuniqué van de Commissie IP/02/1748.

⁽⁴⁾ PB C 300 van 4.12.2002.

⁽⁵⁾ PB C 362 E van 18.12.2001 en PB C 103 E van 30.4.2002.

(2003/C 268 E/042)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3493/02
van Colette Flesch (ELDR) aan de Commissie***(9 december 2002)*

Betreft: Verplaatsing van twee ambtenaren van de vertegenwoordiging van de Europese Commissie in Parijs naar Brussel

In verband met het informatiebeleid van de Europese Commissie in Frankrijk zijn er in de pers vermoedens van onregelmatigheden met subsidies bij het directoraat-generaal voor de betrekkingen met de pers van de Europese Commissie verschenen, en berichten dat er een onderzoek geopend is door de OLAF en dat er twee ambtenaren van de vertegenwoordiging van de Europese Commissie in Parijs naar Brussel verplaatst zijn.

Kan de Europese Commissie nadere uitleg verstrekken?

Kan ze ook uitleg geven over haar communiqué dat er besloten is, om elke indruk van belangenvermenging te vermijden, en in het belang van de dienst, om twee ambtenaren van haar vertegenwoordiging in Parijs naar Brussel te verplaatsen?

De beide ambtenaren in kwestie zijn in de pers met hun naam genoemd. Kan de Europese Commissie daarom de waarborg geven — en welke waarborg? — dat het vermoeden van hun onschuld volledig in acht genomen wordt?

Kan ze uitleggen welk verband er eventueel bestaat tussen het OLAF-onderzoek en de vereniging van Europahuizen?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie*(31 januari 2003)*

Gelet op het feit dat het onderzoek van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) nog loopt en op het bij Verordening (EG) nr. 1073/1999⁽¹⁾ voorgeschreven vertrouwelijke karakter van de inlichtingen die in dit kader zijn verkregen, kan de Commissie momenteel geen nadere uitleg over dit dossier verstrekken.

Wat meer bepaald de beslissing betreft om twee ambtenaren van de vertegenwoordiging van de Commissie in Parijs binnen hetzelfde directoraat-generaal te verplaatsen, zij eraan herinnerd dat het ging om bewarende maatregelen die ertoe strekten een goed verloop van het ter plaatse verrichte onderzoek in optimale omstandigheden te waarborgen. De vastgestelde beslissingen doen geenszins afbreuk aan het vermoeden van onschuld van de betrokkenen.

Wat het feit betreft dat de twee ambtenaren met naam zijn genoemd in de pers, kan de Commissie er alleen op wijzen dat zij op geen enkel ogenblik de namen heeft bekendgemaakt van de personen waarop het onderzoek betrekking heeft.

Op 19 december 2002 heeft de Commissie meegedeeld dat met betrekking tot het onderzoek van OLAF op operationeel gebied niets er nog aan in de weg staat dat de bovenvermelde bewarende maatregelen worden opgeheven.

Het onderzoek van OLAF loopt nog.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), PB L 136 van 31.5.1999.

(2003/C 268 E/043)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3495/02**van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie***(10 december 2002)*

Betreft: Aanleg van een golfbaan in O Grove (Galicië), in een „Natuur 2000“-zone

Door de aanleg van een golfbaan op de hellingen van de Sirandela, een berg in de buurt van de Galicische plaats O Grove, kan ernstige schade aan het milieu ontstaan. Tal van diersoorten en de flora in dit gebied zijn beschermd in het kader van het „Natuur 2000“-programma. De mogelijke schade aan het milieu is enorm: de plannen voor het golfcomplex houden niet in het minst rekening met de biodiversiteit van het gebied noch met de waardevolle delta en stranden van O Vao of de zandvlakte van Umia-Grove.

Heeft de Commissie er al over nagedacht om het regionaal bestuur van Galicië en het Spaanse ministerie van Milieu over deze kwestie om uitleg te vragen? Wordt dit project gesubsidieerd met communautaire middelen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(27 januari 2003)*

Het geachte parlementslid heeft zijn bezorgdheid uitgedrukt over de uitvoering van een project om een nieuwe golfbaan aan te leggen in O Grove, Galicië.

Volgens de door het geachte parlementslid verstrekte informatie wordt de golfbaan aangelegd op de hellingen van de Sirandela. Aan de hand van deze informatie is het niet mogelijk de exacte lokatie van de golfbaan te bepalen, maar lijkt het erop dat het project kan worden uitgevoerd buiten het „Natura 2000“-gebied Complexo Ons-O Grove, ES1140004, maar wel in de nabijheid ervan.

De aanleg van golfbanen is niet opgenomen in bijlage I noch in bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten als gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG⁽²⁾ van de Raad.

Op grond van de beschikbare informatie kan niet worden aangetoond dat het project om een golfbaan aan te leggen significante gevolgen kan hebben voor het „Natura 2000“-gebied.

Alleen wanneer het project ernstige gevolgen kan hebben voor een „Natura 2000“-gebied zijn de bepalingen van artikel 6 van Richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna van toepassing.

Wat de vraag over mogelijke financiële steun uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling betreft, kan de Commissie het geachte parlementslid mededelen dat zij niet op de hoogte is van de afzonderlijke door de lidstaten geselecteerde projecten.

Samengevat heeft de Commissie geen informatie over dit project. Omdat het niet mogelijk was de exacte lokatie van de golfbaan te bepalen, zal de Commissie de Spaanse autoriteiten om nadere informatie vragen, vooral wat betreft de gevolgen die het project kan hebben op het „Natura 2000“-gebied, alsmede over eventuele financiële steun van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

⁽²⁾ PB L 73 van 14.3.1997.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(2003/C 268 E/044)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3545/02

van Michel-Ange Scarbonchi (GUE/NGL) aan de Commissie

(11 december 2002)

Betreft: Oprichting van een Europees corps van kustwachters

Na de schipbreuk van de Erika heeft de oliepest, veroorzaakt door de ondergang van de tanker Prestige voor de kust van Galicië (Spanje) op 19 november 2002, opnieuw aangetoond dat het toezicht op zeeschepen chronisch tekortschiet.

Geconfronteerd met dergelijke milieurampen is het de plicht van de Commissie zo spoedig mogelijk te reageren. Het op de Frans-Spaanse top van Malaga genomen besluit om overeenkomstig artikel 56 van het verdrag van de Verenigde Naties over het zeerecht de toegang tot de exclusieve economische zone (EEZ), oftewel 200 zeemijlen (360 kilometer) uit de kust, voor de gevaarlijkste olietankers te beperken, geeft aanleiding tot hoop.

Iedere oliepest betekent voor de betrokken bevolking en de plaatselijke overheden een drama en heeft buitengewoon ernstige gevolgen voor het milieu en voor economische activiteiten als de visserij en het toerisme. Daarom moeten er op Europees niveau nieuwe regels komen voor het vervoer van gevaarlijke stoffen en voor de controle daarop.

Op grond van het voorzorgsprincipe moet derhalve serieus worden nagedacht over de oprichting van een echte Europese zeepolitie. Wanneer zo'n Europees corps van kustwachters er komt, zal het toezicht op de naleving van de maritieme regelgeving bestlist doeltreffender worden.

Er zijn talrijke argumenten voor de oprichting van een nieuwe administratieve eenheid, die onder de controle van het Europees Parlement en onder de verantwoordelijkheid van de maritieme autoriteiten van de landen van de Unie zou kunnen worden geplaatst. Daarmee zou, aan de vooravond van de komende uitbreiding van de Europese Unie, een krachtig signaal gegeven worden, een pleidooi voor het Europa van de zee. Hoe denkt de Commissie hierover?

Kan de Commissie met voorstellen komen die als gemeenschappelijke grondslag kunnen dienen voor een Europees plan voor de veiligheid op zee, waarbij het accent moet worden gelegd op een strikte controle van alle varende schepen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(4 februari 2003)

Op 3 december 2002 heeft de Commissie een mededeling gedaan over de te nemen maatregelen naar aanleiding van de schipbreuk van de olietanker Prestige⁽¹⁾. Op 6 en 9 december 2002 heeft de Raad conclusies goedgekeurd waarin hij zijn steun geeft aan de initiatieven van de Commissie om een herhaling van dit soort rampen te vermijden en de gevolgen daarvan te bestrijden.

De veiligheid van de zeevaart is op de agenda geplaatst van de Europese Raad van Kopenhagen, die in zijn conclusies het volgende stelt: „De Unie is vastbesloten alle noodzakelijke maatregelen te treffen om een herhaling van soortgelijke rampen te voorkomen, en is ingenomen met de snelle reactie van de Raad en de Commissie”; voorts is hij „verheugd over het initiatief van de Commissie om, binnen het kader van de huidige financiële vooruitzichten, de economische, sociale en ecologische gevolgen van de schipbreuk van de Prestige aan te pakken, en over haar voornemen zich te beraden over de noodzaak van aanvullende specifieke maatregelen. Daarbij zullen ook vraagstukken in verband met aansprakelijkheid en bijbehorende sancties bestudeerd worden.”

De Commissie is zich bewust van bepaalde zwakke punten in de procedures die door de zeevaartautoriteiten van de lidstaten worden toegepast. Zo heeft de Commissie, met betrekking tot de havenstaatcontrole⁽²⁾, de lidstaten herinnerd aan de voorschriften inzake controles. Zij heeft hen dringend gevraagd een voldoende aantal inspecteurs in dienst te nemen om tenminste 25% van de schepen te controleren, zoals door de geldende Europese regelgeving wordt voorgeschreven.

In dit verband heeft de Commissie reeds de gelegenheid gehad haar twijfels te uiten over het geringe percentage controles dat in bepaalde lidstaten of bepaalde havens wordt verricht. Voorts heeft zij Frankrijk en Ierland voor het Hof van Justitie gedaagd omdat deze landen de drempel van 25% niet in acht nemen.

De Commissie is van mening dat in het licht van de recente gebeurtenissen met recht kan worden gedacht aan de oprichting van een Europees corps van kustwachters als effectief middel ter bestrijding van de risico's van milieuverontreiniging en bescherming van de veiligheid van de zeevaart.

Het Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart, dat bij Verordening (EG) nr. 1406/2002 van het Parlement en de Raad van 27 juni 2002⁽³⁾ is opgericht en dat in de komende maanden operationeel moet zijn, krijgt als voornaamste taak te zorgen voor de technische coördinatie van de toepassing van de communautaire regelgeving. De opdrachten van dit agentschap zullen naar verwachting steeds meer uitbreiding nemen.

Zo zal deze instantie met name een belangrijke rol moeten spelen bij de intensivering van de samenwerking tussen de „kustwacht”-autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de veiligheid van de zeevaart en de preventie van milieuverontreiniging. De vraag of de oprichting van een corps van Europese „kustwachters” een volgende stap moet zijn, moet worden bestudeerd in het licht van de ervaring die door het agentschap is opgedaan en dient door alle betrokken partijen te worden geëvalueerd.

⁽¹⁾ COM(2002) 681 def.

⁽²⁾ Richtlijn 95/21/EG van de Raad van 19 juni 1995 betreffende de naleving, met betrekking tot de schepen die gebruik maken van havens in de Gemeenschap en varen in de onder de jurisdictie van de lidstaten vallende wateren, van internationale normen op het gebied van de veiligheid van schepen, voorkoming van verontreiniging en leef- en werkomstandigheden aan boord (havenstaatcontrole), PB L 157 van 7.7.1995.

⁽³⁾ PB L 208 van 5.8.2002.

(2003/C 268 E/045)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3617/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(16 december 2002)

Betreft: Het op Europese schaal bevorderen van alternatieven voor slechte integratie tussen bevolkingsgroepen en het ontstaan van gescheiden leefwerelden

1. Is het de Commissie bekend dat zal in het bijzonder in de stedelijke gebieden van de lidstaten Duitsland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Nederland en België de afgelopen decennia als gevolg van dekolonisatie en behoefte aan arbeidskrachten veel mensen hebben gevestigd die afkomstig zijn van buiten Europa, dat de nieuwkomers zijn opgegroeid met een taal, cultuur of godsdienst die afwijken van wat tot hun komst gangbaar was in hun nieuwe woon- en werkomgeving, en dat de integratie van deze nieuwkomers lange tijd onvoldoende aandacht heeft gekregen doordat overheden, bedrijven, onderwijsinstellingen en verhuurders van woningen veronderstelden dat hun aanwezigheid slechts tijdelijk zou zijn?

2. Is het de Commissie tevens bekend dat de in vraag 1 aangegeven gang van zaken inmiddels heeft geleid tot het ontstaan van scholen en woonwijken die worden bevolkt door een zeer hoog percentage nieuwkomers naast scholen en woonwijken die vrijwel geen nieuwkomers kennen, tot onvoldoende kennis van de taal en de gedragsregels van het gebied van inwoning bij de eerste generatie nieuwkomers, tot

slechtere kansen op de arbeidsmarkt voor de in het land van vestiging geboren en geschoolde kinderen van de nieuwkomers, tot hoge werkloosheid onder de betrokken groepen nieuwkomers op het moment dat de economie terugloopt, tot het zonder veel contact naast elkaar bestaan van afzonderlijke bevolkingsgroepen, tot het ontstaan van conflicten en tot de opkomst van bewegingen die de nieuwkomers willen uitsluiten uit de samenleving?

3. Heeft de Commissie er kennis van genomen dat er inmiddels onder de kinderen en kleinkinderen van de nieuwkomers bewegingen ontstaan die vanuit de ervaren achterstelling en het hun opgedrongen isolement tot de conclusie komen dat zij niet kunnen of willen integreren, maar zichzelf moeten verdedigen door middel van eigen politieke partijen, belangenorganisaties, taalrechten, woonwijken en scholen, en dat dit een vervolg krijgt in de zendingsarbeid van de Arabisch-Europese Liga vanuit de Belgische stad Antwerpen naar andere Europese steden, waar tot nu toe de toestand minder gepolariseerd en verbitterd was?

4. Welke mogelijkheden ziet de Commissie om bij te dragen tot het wegnemen van de oorzaken voor het ontstaan van aparte woongebieden, een achtergestelde positie in de samenleving, een gescheiden arbeidsmarkt en etnische conflicten? Hoe kunt u bijdragen tot de uitwisseling van ideeën en ervaringen met betrekking tot geslaagde en mislukte onderlinge integratie tussen verschillende bevolkingsgroepen in de afzonderlijke lidstaten?

5. In welke mate kunnen met Urban-gelden gefinancierde en te financieren projecten in sterkere mate bijdragen tot het wegnemen van de voedingsbodems voor alles wat het met elkaar samenleven in gelijkwaardigheid, vrede en harmonie van de vanouds aanwezige bevolkingsgroep en de nieuwkomers belemmert?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(19 februari 2003)

De verantwoordelijkheid voor de integratie van migranten berust hoofdzakelijk bij de lidstaten en impliceert gewoonlijk dat de nationale, regionale en plaatselijke autoriteiten samenwerken. Vaak zijn ook andere organisaties daarbij betrokken. Op de Europese Raad van Tampere werd aangedrongen op een krachtiger integratiebeleid voor onderdanen van derde landen als één van de belangrijkste elementen van het gemeenschappelijk immigratiebeleid dat thans wordt ontwikkeld, waarbij de nadruk erop werd gelegd dat dit beleid erop moet zijn gericht hun rechten en verplichtingen te geven die vergelijkbaar zijn met die van de burgers van de Unie. Er zijn door de lidstaten aanzienlijke inspanningen geleverd om hun nationaal beleid te verbeteren en te ontwikkelen. De rol van de Commissie is beperkt tot actie op een aantal gebieden waarop de Unie bevoegdheid heeft, inclusief het verschaffen van financiële steun voor integratiemaatregelen, de bevordering van de uitwisseling van ervaringen en, overeenkomstig het Verdrag van Amsterdam, het vaststellen van het gemeenschappelijk rechtskader voor de toegang en het verblijf van onderdanen van derde landen, dat dezen een aantal minimumrechten zal verschaffen. In dit verband heeft de Commissie ontwerprichtlijnen ingediend inzake gezinshereniging, de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen, de toegang met het oog op werk alsmede de toegang van studenten en vrijwilligers, die elk de toekenning van sociale en economische basisrechten omvatten. Deze richtlijnen zijn evenwel nog in behandeling bij de Raad.

Wat de ondersteunende maatregelen betreft, zij erop gewezen dat de Commissie reeds projecten in de lidstaten financiert teneinde vluchtelingen in het kader van het Europees Vluchtelingenfonds te integreren, en dat zij binnenkort een programma van voorbereidende acties ten uitvoer zal leggen teneinde de uitwisseling van ervaringen en goede praktijken met betrekking tot de integratie van immigranten te bevorderen. De Commissie bereidt tevens een mededeling voor, waarin een groot aantal aangelegenheden met betrekking tot het integratieproces zullen worden onderzocht, inclusief die welke in het bijzonder betrekking hebben op de tweede en derde generatie, en waarin verdere actie op communautair niveau zal worden voorgesteld teneinde een geslaagde integratie van migranten zowel op de arbeidsmarkt als in de samenleving in het algemeen te bevorderen. Gezien de toenemende bijdrage van migranten aan de werkgelegenheid en de economische groei, zal in de werkgelegenheidsrichtsnoeren voor 2003 tot uitdrukking worden gebracht dat het noodzakelijk is hun integratie op de arbeidsmarkt te waarborgen.

Voorts is het communautaire actieplan ter bestrijding van sociale uitsluiting, dat in januari 2002 in werking is getreden, uitdrukkelijk toegespitst op de sociale situatie van immigranten en etnische minderheden en op beleidsmaatregelen met het oog op hun integratie. Beleidsmaatregelen ter bestrijding van discriminatie, racisme en vreemdelingenhaat zijn eveneens belangrijke elementen in de algemene aanpak, die nodig is teneinde de oorzaken aan te pakken die ten grondslag liggen aan conflicten tussen bevolkingsgroepen. In dit verband heeft de Raad in 2000 twee door de Commissie ingediende richtlijnen

goedgekeurd, die zijn gebaseerd op artikel 13 van het EG-Verdrag, dat discriminatie op grond van ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, geslacht, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid verbiedt (een richtlijn⁽¹⁾ houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen, ongeacht ras of etnische afstamming op gebieden zoals werkgelegenheid, onderwijs, sociale bescherming, sociale voordelen en de toegang tot goederen en diensten, die tegen juli 2003 in nationale wetgeving moet zijn omgezet, en een tweede⁽²⁾ tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, die vermoedelijk in december 2003 van kracht zal worden). Een aantal projecten die door het begeleidende actieprogramma worden ondersteund, hebben specifiek betrekking op migranten.

Op de gebieden waarop de programma's in het kader van het communautaire initiatief Urban van toepassing zijn, zijn het de programma-autoriteiten die de sociale en economische integratie van immigranten en vluchtelingen moeten bevorderen waar dat als een prioriteit wordt beschouwd, mits dat verenigbaar is met de tekst van de programma's en de daarmee samenhangende programmacomplementen, en waar dat bijdraagt aan de duurzame economische en sociale rehabilitatie van de betrokken gebieden. Uit de richtsnoeren van de Commissie voor de tenuitvoerlegging van het communautaire initiatief Urban II blijkt duidelijk dat een van de prioriteiten van de Urban II-programma's de „ontwikkeling van anti-uitsluitings- en anti-discriminatiestrategieën door acties ter bevordering van een gelijkheidsbeleid en door het gericht toewerken naar vrouwen, immigranten en vluchtelingen” kan zijn. In de initiële beoordeling van het communautaire initiatief Urban, zoals opgenomen in de mededeling van 14 juni 2002 van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's⁽³⁾, wordt erop gewezen dat etnische minderheden, immigranten en vluchtelingen bijna 14 % uitmaken van de bevolking van de Urban-gebieden, hetgeen ongeveer viermaal zoveel is als in de Unie als geheel. In de mededeling wordt ook aangegeven dat 21 % van de voorgenomen uitgaven in het kader van de Urban II-programma's aan sociale insluiting wordt besteed.

(¹) Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000, PB L 180 van 19.7.2000.

(²) Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000, PB L 303 van 2.12.2000.

(³) COM(2002) 308 def.

(2003/C 268 E/046)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3664/02
van Olivier Dupuis (NI) aan de Commissie

(18 december 2002)

Betreft: Gebruik van „Webjacking”-technieken door de autoriteiten van Peking teneinde ongewenste internetsites te blokkeren

Volgens de door Dynamic Internet Technology Inc (DIT) – technologische partner van Voice of America, Radio Free Asia en Epoch Times – verspreide gegevens volgt de regering van de Volksrepubliek China sinds enkele maanden een nieuwe strategie om de door het regime ongewenste sites te blokkeren. Het gaat hier om het zogeheten „webjacking”, een technische term voor de omleiding en de daaropvolgende blokkering van een internetadres. Chinese ISP's (internetproviders) „webjacken” door het in de war sturen van het DNS (Domain Name System), het internetregister dat bedoeld is om een internetadres, dat overal ter wereld hetzelfde is, te transformeren van alfanumeriek naar numeriek (bijv. <http://www.bbc.co.uk> komt overeen met IP 212.58240.31). In de praktijk „transformeert” het DNS in heel China het te blokkeren internetadres op een foutieve manier door de gebruiker (zich niet bewust van dit alles) naar een verkeerd IP-adres te sturen. Door dit systeem worden hele lijsten websites omgeleid naar een enkel adres, dat daaropvolgend geblokkeerd wordt op het niveau van de grote Chinese „firewall”.

Is de Commissie voornemens de Chinese autoriteiten om opheldering te vragen over het bestaan en de verspreiding van een dergelijke praktijk op het Chinese grondgebied? Indien „webjacking” echt gebeurt, welke middelen wil de Commissie aanwenden opdat de Chinese regering van deze techniek afziet, gezien de economische en politieke schade die het gevolg kan zijn van het massale gebruik van dit „controle-instrument”? Is de Commissie voornemens, zo zij er zelf niet over beschikt, zich te voorzien van instrumenten die het mogelijk maken de belangen te verdedigen van de eigen burgers of verenigingen die op een dergelijke manier door de Volksrepubliek China behandeld worden?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(4 februari 2003)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid over de voorwaarden voor toegang tot het internet en het gebruik ervan in de Volksrepubliek China. De Commissie heeft dit punt reeds diverse

malen ter sprake gebracht bij de Chinese autoriteiten, met name in het kader van de bilaterale dialoog tussen de Unie en China over de mensenrechten, waarbij het meer in het bijzonder de beperking van de vrijheid van meningsuiting betrof. De door het geachte parlementslid verstrekte informatie zal stellig zeer nuttig zijn bij het vervolg van de contacten over deze specifieke zaak met de Chinese autoriteiten die de Commissie voornemens is te onderhouden en verder te ontwikkelen.

(2003/C 268 E/047)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3673/02

van Antonio Di Pietro (ELDR) aan de Commissie

(18 december 2002)

Betreft: Werkgelegenheids crisis in de elektronische bedrijven van Aquila

Sinds enkele maanden worden de elektronische bedrijven in Aquila door een ernstige crisis getroffen. De ruim duizend werknemers van de bedrijven Flextronics en Lares-Tecno lopen bijgevolg het risico hun baan te verliezen. De ontmoetingen tussen de vakbonden, de nationale regering en de lokale en regionale overheden hebben geen concreet antwoord kunnen bieden op de bezorgdheid van de arbeiders. Mochten zij inderdaad ontslagen worden, dan dreigt Abruzzo opnieuw onder de regio's van doelstelling 1 te vallen. Dat zou betekenen dat de recente inspanningen om de inwoners van die regio nieuwe ontwikkelingskansen te bieden, voor niets zijn geweest.

Bovengenoemde bedrijven zijn werkzaam in de elektronica- en telefoniesectoren, die als van strategisch belang beschouwd worden en sinds kort door de Europese Unie onder de loop genomen worden om de technologische kloof te dichten die ons continent nog steeds van de Verenigde Staten en Japan scheidt.

Is de Commissie, in het licht van deze overwegingen, in staat en ook van plan noodmaatregelen te nemen om iets te doen aan deze werkgelegenheids crisis? Met andere woorden, is het mogelijk om deze bedrijven op te nemen in de communautaire programma's Galileo en Cosmos?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(13 februari 2003)

De Commissie beheert de Structuurfondsen, waaronder het Europees Sociaal Fonds, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel tezamen met de regio's. De Commissie bemoeit zich noch met het management van de operationele plannen van de regio's, noch met het management van de gefinancierde projecten.

De Commissie heeft desalniettemin contact opgenomen met de regio Abruzzo en kan de geachte afgevaardigde dan ook mededelen dat de firma Lares-Tecno 95 000 EUR voor omscholingsmaatregelen voor haar medewerkers ontvangen heeft. Flextronics heeft geen subsidieaanvraag ingediend.

Iedere Europese onderneming kan aan het Galileo-programma deelnemen. Op het ogenblik zijn er twee opties. De ontwikkelingsfase van de infrastructuur, waarmee naar schatting 1,1 miljard euro gemoeid zal zijn, omvat alle werkzaamheden die verband houden met het ruimtesegment (ontwerp, vervaardiging en lancering van satellieten) en het grondsegment (missiecontrolecentra, telemetriestations, enz.). Aangezien de voorschriften voor aanbestedingen in acht moeten worden genomen, zal in de loop van 2003 een oproep tot inschrijving gepubliceerd worden. Ondernemingen uit de elektronische bedrijvenpool in l'Aquila kunnen hierop reageren.

De sector die met navigatietechniek werkt, is overigens een veelbelovende markt in Europa, waarop in 2002 zo' 1 miljard euro omgegaan is. Volgens ramingen zal op deze markt in 2005 6 miljard euro omgaan. In het kader van het zesde kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling zullen voorbereidende werkzaamheden (onderzoek waardoor voortgebouwd kan worden op de Europese ervaringen op dit terrein) gefinancierd worden. De eerste oproep tot het indienen van voorstellen (voor een totaalbedrag van 20 miljoen euro) wordt begin 2003 gepubliceerd. Ook hier staat het ondernemingen die zich op applicaties en systemen toegelegd hebben die van navigatiediensten per satelliet afgeleid zijn vrij om projectvoorstellen in te dienen.

Tot slot zij opgemerkt dat het Galileo-programma tal van mogelijkheden biedt om nieuwe contracten binnen te halen, maar dat bij de selectie van de ingediende voorstellen uitsluitend gekeken wordt naar prestaties, innovaties, prijs en expertise.

(2003/C 268 E/048)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3728/02
van Giacomo Santini (PPE-DE) aan de Commissie

(19 december 2002)

Betreft: Opheffing van trein nr. 299

De maatschappij die het Belgische spoorweganet beheert (NMBS), heeft aangekondigd dat de nacht- en autotrein nr. 299 vanaf 15 december 2002 opgeheven wordt. De spoorwegmaatschappijen van de betrokken landen, namelijk België, Luxemburg, Frankrijk, Zwitserland en Italië, konden namelijk geen akkoord bereiken over de verdeling van de exploitatiekosten. Het traject in kwestie is echter van groot belang voor EU-burgers die om geografische, financiële en gezondheidsredenen niet het vliegtuig kunnen nemen. Deze beslissing druist in tegen het algemene vervoersbeleid van de Europese Unie, dat erop gericht is het spoorwegverkeer uit te breiden, en heeft bovendien rechtstreeks negatieve gevolgen voor de EU-instellingen, omdat de leden van het Parlement, de ambtenaren en burgers van deze treinverbinding gebruik maken.

Kan de Commissie, gezien het voorgaande, meedelen hoe zij zal trachten de redenen voor deze beslissing te achterhalen en welke maatregelen zij zal nemen om de betrokken landen tot overeenstemming te brengen? Kan zij bovendien onmiddellijk ingrijpen om te verhinderen dat deze treinverbinding zelfs maar voor één dag opgeheven wordt?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(31 januari 2003)

De Commissie heeft inderdaad vernomen dat deze trein met ingang van 15 december 2002 is opgeheven. Zij betreurt de inkrimping van de internationale diensten waartoe de betrokken spoorwegondernemingen zelf kunnen besluiten vanwege het recht dat zij hebben om de dienstuitvoering zo optimaal mogelijk te laten verlopen en geen geld behoeven toe te leggen op dit soort diensten, zoals bepaald is in artikel 5 van Richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap ⁽¹⁾.

De Commissie beschikt niet over meer informatie met betrekking tot de juiste redenen die tot dit besluit geleid hebben. Zij wenst er evenwel op te wijzen dat, indien er voornamelijk financiële redenen zijn, Verordening (EEG) nr. 1191/69 ⁽²⁾ de bevoegde nationale autoriteiten in de lidstaten de mogelijkheid geeft een openbare-dienstverleningscontract te sluiten met een spoorwegonderneming om treindiensten te exploiteren op verbindingen die zonder financiële steun door de overheid niet rendabel zouden zijn.

De Commissie heeft het voornemen om vóór het eind van het jaar 2003 een voorstel in te dienen voor een verordening betreffende de rechten en verplichtingen van de passagiers in het internationale spoorwegvervoer alsmede een voorstel voor een richtlijn waardoor het concurrentievermogen van de spoorwegondernemingen kan worden vergroot zodat reizigers gemakkelijker toegang krijgen tot de markt voor het internationale reizigersvervoer.

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991.

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 1191/69 van de Raad van 26 juni 1969 betreffende het optreden van de lidstaten ten aanzien van met het begrip openbare dienst verbonden verplichtingen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren, PB L 156 van 28.6.1969.

(2003/C 268 E/049)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3744/02
van Proinsias De Rossa (PSE) aan de Commissie

(20 december 2002)

Betreft: Veiligheidsgordels in schoolbussen

In haar antwoord op schriftelijke vraag E-2901/94 ⁽¹⁾ betreffende veiligheidsgordels in schoolbussen deelde de Commissie mee geen plannen te hebben voor een wetgevingsvoorstel om het dragen van veiligheidsgordels in schoolbussen verplicht te stellen, om reden dat dergelijke regelgeving „voorbarig” zou zijn „zolang geen behoorlijk aantal bussen van gordels is voorzien”.

Aangezien intussen de richtlijnen 96/36/EG⁽²⁾, 96/37/EG⁽³⁾ en 96/38/EG⁽⁴⁾ zijn goedgekeurd en in werking getreden, waardoor een Europese norm is ingevoerd voor het aanbrengen van veiligheidsgordels op alle zitplaatsen in nieuwe bussen en minibussen gebouwd na oktober 1999, kan de Commissie meedelen of zij het standpunt van haar antwoord op schriftelijke vraag E-2901/94 heeft gewijzigd? Zo ja, wanneer wordt een dergelijk voorstel ingediend en wat zal de inhoud ervan zijn? Zo nee, waarom heeft zij haar standpunt niet gewijzigd?

(¹) PB C 139 van 5.6.1995, blz. 46.

(²) PB L 178 van 17.7.1996, blz. 15.

(³) PB L 186 van 25.7.1996, blz. 28.

(⁴) PB L 187 van 26.7.1996, blz. 95.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(14 februari 2003)

Bij Richtlijn 96/36/EG van de Commissie van 17 juni 1996 tot aanpassing aan de stand van de techniek van Richtlijn 77/541/EEG van de Raad betreffende veiligheidsgordels en bevestigingssystemen in motorvoertuigen, Richtlijn 96/37/EG van de Commissie van 17 juni 1996 houdende aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 74/408/EEG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende de binneninrichting van motorvoertuigen (sterkte van de zitplaatsen en van hun bevestiging) en Richtlijn 96/38/EG van de Commissie van 17 juni 1996 tot aanpassing aan de stand van de techniek van Richtlijn 76/115/EEG van de Raad betreffende bevestigingspunten voor veiligheidsgordels van motorvoertuigen, zijn Europese normen vastgesteld voor de installatie van veiligheidsgordels, bevestigingspunten daarvan en aangepaste zitplaatsen in alle motorvoertuigen. De Richtlijnen zijn op 1 oktober 1999 van kracht geworden voor alle nieuwe touringcars van meer dan 3,5 ton en op 1 oktober 2001 voor minibussen.

Hierbij dient evenwel te worden opgemerkt dat Richtlijnen 96/36-38/EG momenteel facultatief zijn voor andere voertuigen dan personenauto's, d.w.z. dat de lidstaten vrij zijn om nieuwe touringcars en minibussen die op hun grondgebied worden geregistreerd al dan niet te verplichten om te voldoen aan de in de Richtlijnen vastgestelde normen dan wel hun nationale wetgeving te handhaven. De Commissie zal begin 2003 voorstellen de installatie van veiligheidsgordels in bussen en touringcars verplicht te stellen vanaf 2004. Veel gereputeerde exploitanten van touringcars en minibussen kiezen er echter nu al voor in nieuwe touringcars veiligheidsgordels te monteren.

Veiligheidsgordels zijn echter alleen effectief als ze daadwerkelijk worden gebruikt. Het is dan ook redelijk dat passagiers in touringcars en minibussen die met veiligheidsgordels zijn uitgerust deze ook moeten dragen wanneer zij zitten. Dit is de reden waarom de Commissie een voorstel heeft gedaan om alle gebruikers van motorvoertuigen te verplichten een veiligheidsgordel te dragen wanneer deze zijn aangebracht. (Voorstel voor een Richtlijn van het Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 91/671/EEG van de Raad van 16 december 1991 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende het verplichte gebruik van veiligheidsgordels in voertuigen van minder dan 3,5 ton⁽¹⁾). De Raad heeft over dit voorstel een gemeenschappelijk standpunt bereikt en een tweede lezing in het Parlement is gepland voor maart 2003.

De Commissie zal in 2003 nagaan of aanvullende maatregelen nodig zijn om het vervoer met schoolbussen veiliger te maken, zoals het verplichte gebruik van met veiligheidsgordels uitgeruste voertuigen, het aanbrengen van bepaalde kentekens op de voertuigen of specifieke eisen ten aanzien van de bestuurders.

(¹) PB C 96 E van 27.3.2001.

(2003/C 268 E/050)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3758/02

van Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) aan de Commissie

(23 december 2002)

Betreft: Project voor overheveling van water uit de Rhône

De regionale regering van Catalonië, die zich pas heeft gerealiseerd dat het zogeheten „Nationaal waterplan” van de Spaanse regering rampzalige gevolgen zal hebben voor het stroomgebied en met name voor de delta van de Ebro, heeft een project goedgekeurd teneinde met een 516 kilometer lange leiding van Montpellier tot Camprodon het kanaal te verlengen dat het water van de Rhône tot de hoofdstad van de Languedoc-Roussillon voert.

Zo zou volgens de Catalaanse regering jaarlijks 473 hm³ water overgeheveld worden en zou er in plaats van 1050 hm³ nog maar 577 hm³ water uit het stroomgebied van de Ebro gehaald worden.

In dit plan wordt voorzien dat de leiding doorgetrokken wordt tot de regio's Valencia en Murcia, waarmee de totale lengte op ruim 1000 kilometer zou komen.

Is de Commissie van mening dat dit plan om water van de Rhône over te hevelen naar de Ebro en verder gelegen regio's, overeenstemt met een duurzaam waterbeleid, enerzijds, en met Richtlijn 2000/60/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, anderzijds?

⁽¹⁾ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(27 februari 2003)

Naar de mening van de Commissie dienen vraagstukken die met water verband houden in beginsel aan de bron te worden aangepakt. De beginselen van duurzame ontwikkeling en het aan de bron aanpakken van milieuproblemen zijn neergelegd in het EG-Verdrag en gelden als een van de pijlers van Richtlijn 2000/60/EG van het Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, hierna de Kaderrichtlijn Water genoemd.

Deze Kaderrichtlijn Water verplicht de lidstaten ertoe hun waterproblematiek in grensoverschrijdende stroomgebieden ter harte te nemen, maar verplicht hen er niet noodzakelijkerwijze toe op grote schaal water tussen stroomgebieden over te hevelen.

Daar waar men zich in specifieke projecten aan de vastgestelde milieudoelstellingen houdt, staat de Kaderrichtlijn Water op generlei wijze oplossingen van deze aard in de weg. Zij dienen evenwel conform de verplichtingen uit hoofde van de richtlijn te zijn. Deze behelzen het bereiken van de milieudoelstellingen, de levering van een voldoende hoeveelheid water met betrekking tot het water dat bedoeld is om te worden onttrokken afgeleid om de handhaving van een goede ecologische status mogelijk te blijven maken, het respecteren van het beginsel van kostendekking alsmede eerbiediging van andere EU-wetgeving zoals de Vogelrichtlijn⁽¹⁾, de Habitatrichtlijn⁽²⁾ en Milieu-effectbeoordelingsrichtlijn⁽³⁾ bij deze constructie van overheveling.

Met betrekking tot het eventueel overhevelen van water van de Rhône tot Barcelona zij erop gewezen dat uit de inlichtingen die de Commissie heeft ontvangen blijkt dat het project nog pas in een preliminaire fase van bespreking is. De Commissie heeft hieromtrent nog slechts de voorlopige overeenkomst van de regionale regering van Catalonië („Acord de Govern”) ontvangen, inzake de ontwikkeling van een project ter zake. De Commissie kan thans derhalve geen specifiek oordeel uitspreken over de waarschijnlijke gevolgen van het Rhône-Barcelona-project.

⁽¹⁾ Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake de instandhouding van wilde vogels, PB L 103 van 25.4.1979.

⁽²⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.7.1992.

⁽³⁾ Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 73 van 14.3.1997.

(2003/C 268 E/051)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3776/02 van Christoph Konrad (PPE-DE) aan de Commissie

(23 december 2002)

Betreft: Concurrentieverstoring in Duitse afvalbeheersmarkt

1. Onlangs hebben de steden Herne, Wuppertal, Remscheid, Bochum, het district Ennepe-Ruhr, het district Recklinghausen en de stedelijke conglomeratie Ruhrgebiet (KVR) het afvalbeheerssamenwerkings-

verband EKO-City (als aanbestede) en de BV EKO-City (als licentiehouder voor 100%) opgericht. De BV EKO-City zal verantwoordelijk zijn voor de volledige thermische behandeling, de mechanische verwerking, de voorverwerking en het verwijderen van bouw- en industrieel afval in het gehele gebied van het samenwerkingsverband.

Is de Commissie op de hoogte van de oprichting van dit „afvalbeheerssamenwerkingsverband”, respectievelijk de BV?

2. Hoe beoordeelt zij het feit dat EKO-City op termijn en zonder openbare uitbesteding 100% van het afvalbeheer zal gunnen aan de BV EKO-City, waardoor de vrije concurrentie helemaal buiten spel wordt gezet, aangezien concurrentie met de particuliere sector op het vlak van afvalverwijdering bij voorbaat verhinderd wordt?

3. Wat is haar standpunt ten aanzien van het feit dat via bovengenoemde constructie (samenwerkingsverband en BV) de voorgeschreven normale uitbestedingsplicht voor afvalverwijderingsdiensten wordt omzeild?

4. Kan zij uitsluiten dat de handelwijze van bovengenoemde gemeenten in strijd is met het Europees mededingingsrecht?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(28 februari 2003)

Het afvalbeheerssamenwerkingsverband waarnaar het geachte parlementslid verwijst, was nog niet onder de aandacht van de Commissie gebracht.

Voor contracten voor het verstrekken van afvalverwerkingsdiensten waarvan de waarde hoger is dan 200.000 EUR moet een openbare aanbesteding worden uitgeschreven overeenkomstig de bepalingen van Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening⁽¹⁾. Een openbare aanbesteding is evenwel niet vereist wanneer een opdracht wordt toegewezen aan een instantie waarop de aanbestedende dienst toezicht uitoefent zoals op zijn eigen diensten en deze instantie tegelijkertijd het merendeel van haar werkzaamheden verricht ten behoeve van de aanbestedende dienst⁽²⁾.

Om na te gaan of de overdracht van de verplichting tot het verstrekken van afvalverwerkingsdiensten aan het afvalbeheerssamenwerkingsverband EKO-City aan de voorwaarden voldoet om van de aanbestedingsplicht te worden vrijgesteld, is een grondig onderzoek van de relatie tussen de oorspronkelijke verstrekkers van de afvalverwerkingsdiensten en het afvalbeheerssamenwerkingsverband vereist. Ook inzake de latere toewijzing van een opdracht voor het verstrekken van afvalverwerkingsdiensten aan EKO-City GmbH is een onderzoek van de relatie tussen het afvalbeheerssamenwerkingsverband en EKO-City GmbH vereist. De Commissie start een onderzoek in deze zaak en zal dienaangaande contact opnemen met de Duitse autoriteiten.

Bij de toepassing van de communautaire mededingingsregels neemt de Commissie een neutrale houding aan ten aanzien van het openbare of particuliere statuut van afvalbeheerbedrijven. De lidstaten kunnen dergelijke bedrijven exclusieve rechten toekennen. Openbare bedrijven of bedrijven met exclusieve rechten dienen evenwel op dezelfde wijze als particuliere bedrijven aan de mededingingsvoorschriftenregels te voldoen.

Teneinde te bepalen of een lidstaat artikel 86, lid 1, in samenhang met de artikelen 81 en/of 82 van het EG-Verdrag schendt, moet worden onderzocht of het geprivilegieerde statuut van een bedrijf leidt tot concurrentiebeperkende overeenkomsten of tot misbruik van een machtspositie. Om na te gaan of er sprake is van een machtspositie, moet de relevante markt worden afgebakend en moet worden vastgesteld dat minstens een wezenlijk deel van de gemeenschappelijke markt ongunstig wordt beïnvloed. Enkel indien het bestaan van een machtspositie wordt vastgesteld, moet het mogelijke misbruik worden onderzocht. In zijn arrest inzake Kopenhagen heeft het Europees Hof van Justitie bevestigd dat het verlenen van een exclusief recht op een deel van het nationale grondgebied voor milieudoelinden op zich geen misbruik van een machtspositie oplevert⁽³⁾.

Tevens zij opgemerkt dat de communautaire mededingingsregels enkel van toepassing zijn indien de betrokken gedragingen de handel tussen de lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden. Wat de antitrustregels (de artikelen 81 en 82 van het EG-Verdrag) betreft, heeft de Commissie vastgesteld dat activiteiten die

slechts een verwaarloosbare invloed hebben op de markt — en dat kan het geval zijn bij een aantal diensten van algemeen belang met lokaal karakter — in het algemeen geen negatieve invloed hebben op het handelsverkeer tussen de lidstaten en derhalve niet onder de communautaire regels vallen ⁽⁴⁾. Bovendien kunnen de lidstaten in de context van afvalverwerking het nabijheidsbeginsel en zelfverzorgingsbeginsel toepassen, opdat de verwerking ter plaatse zou kunnen gebeuren. Niettemin kunnen binnen de Gemeenschap verstrekte afvalverwerkingsdiensten bepaalde grensoverschrijdende gevolgen hebben ⁽⁵⁾.

Krachtens artikel 86, lid 2, van het EG-Verdrag kunnen beperkende maatregelen van de lidstaten gerechtvaardigd zijn indien deze noodzakelijk zijn voor het vervullen van een taak van algemeen economisch belang en evenredig zijn. Het Europees Hof van Justitie heeft in het arrest Kopenhagen ⁽⁶⁾ bevestigd dat het beheer van bepaalde afvalstoffen een dienst van algemeen economisch belang kan vormen, in het bijzonder wanneer die dienst bedoeld is om een milieuprobleem op te lossen ⁽⁷⁾. De cruciale kwestie van de evenredigheid kan enkel worden beoordeeld na een grondig onderzoek van de zaak.

⁽¹⁾ PB L 209 van 24.7.1992.

⁽²⁾ Arrest C-107/98, Teckal, punt 50.

⁽³⁾ Arrest C-209/98, FFAD/Københavns Kommune, Jurispr. 2000, I-3743, punt 68.

⁽⁴⁾ Mededeling van de Commissie van 2001, getiteld „Diensten van algemeen belang in Europa”, PB C 17 van 19.1.2001, blz. 32.

⁽⁵⁾ Zie met name Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap, PB L 30 van 6.2.1993.

⁽⁶⁾ Arrest C-209/98, FFAD/Københavns Kommune, Jurispr. 2000, I-3743.

⁽⁷⁾ Punt 75 van het arrest van het Europees Hof van Justitie.

(2003/C 268 E/052)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3785/02
van Bruno Gollnisch (NI) aan de Commissie

(17 december 2002)

Betreft: Franse etikettering consumptieartikelen in Frankrijk

De wet op de Franse taal van 4 augustus 1994 stelt het gebruik van het Frans verplicht voor alle documenten die tot doel hebben de consument of gebruiker te informeren: etiketten, prospectussen, catalogi, brochures, enz.

Een Europese richtlijn van 20 maart 2000 houdende codificatie van een richtlijn van 18 december 1978 bepaalt dat de Europese voorschriften zich verzetten tegen nationale wetgeving die het gebruik van een bepaalde taal voor de etikettering van levensmiddelen verplicht stelt zonder te voorzien in de mogelijkheid van gebruik van een andere taal.

Op basis van een prejudicieel advies van het Europese Hof van Justitie van 12 september 2000, uitgebracht op verzoek van het Hof van beroep van Lyon, heeft de Europese Commissie Frankrijk in een met redenen omkleed advies twee maanden de tijd gegeven om zich aan deze wetgeving te conformeren.

Naar aanleiding hiervan heeft de Franse regering artikel R.112, lid 8, van de „Code de la consommation” gewijzigd door Besluit nr. 2002-1025 van 1 augustus 2002, waarbij het verplicht gebruik van het Frans op etiketten wordt gehandhaafd, maar in een toegevoegde tweede alinea is voorzien in de mogelijkheid van het gebruik van een of meerdere andere talen.

Is de Commissie van oordeel dat Frankrijk met deze wetswijziging voldoet aan bovengenoemde Europese regelgeving?

Met andere woorden: behouden lidstaten het recht te eisen dat etiketten van op hun grondgebied verkochte levensmiddelen in ieder geval onder andere zijn gesteld in de nationale taal?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(20 januari 2003)

De Commissie heeft op 17 juli 2002 het besluit genomen een met redenen omkleed advies naar de Franse autoriteiten te zenden waarin deze worden verzocht het Franse recht in overeenstemming te brengen met het arrest van het Hof van Justitie van 12 september 2002 in de zaak „Geffroy” (C366/98) betreffende het gebruik van talen voor de etikettering van levensmiddelen.

De Commissie onderzoekt momenteel besluit nr. 2002-1051 van 1 augustus 2002 dat haar door de Franse autoriteiten is toegezonden in antwoord op het met redenen omklede advies. Zij staat overigens in nauw contact met de Franse autoriteiten teneinde in deze zaak tot de meeste geschikte oplossing te komen.

In feite moet erop worden gewezen dat zowel de Commissie als de communautaire wetgeving en rechtspraak duidelijk stellen dat elke regelgeving betreffende de etikettering van levensmiddelen in de eerste plaats gebaseerd is op de verplichting de consumenten te informeren en te beschermen.

In de praktijk voldoet de nationale taal uiteraard aan de verplichting de consument te informeren en te beschermen. Deze feitelijke situatie mag echter niet leiden tot de goedkeuring van onevenredige en ongerechtvaardigde maatregelen, die zelfs de beoogde informatieverstrekking kunnen schaden.

De Commissie is immers op grond van de rechtspraak van oordeel dat nationale wetgeving met name het gebruik van een specifieke vreemde uitdrukking op het etiket mogelijk moet maken wanneer de informatieverstrekking aan de consument wordt gewaarborgd en zelfs verbeterd. Dit geldt bijvoorbeeld voor recepten van vreemde oorsprong voor de benaming waarvan in het Frans geen gelijkwaardige term bestaat. In deze gevallen voldoet de oorspronkelijke benaming beter dan een Franse uitdrukking aan de verplichting de consument te informeren.

Het optreden van de Commissie is dus, verre van het gebruik van een bepaalde taal te willen beperken, ingegeven door de wil de uitwisseling van producten die zo vaak kenmerkend zijn voor de culturele verscheidenheid van Europa, te verzekeren en daarbij te garanderen dat de consument zo goed mogelijk over de kenmerken van deze producten wordt geïnformeerd.

(2003/C 268 E/053)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3800/02
van Bernard Poignant (PSE) aan de Commissie

(7 januari 2003)

Betreft: Alsmaar veelvuldiger gebruik van Engels als enige werktal

De pagina die de Europese Commissie op haar website „Europa” aan de talen wijdt, opent met de mededeling dat Europa altijd veeltalig zal blijven, en dat taalonderwijs deuren laat opengaan. Voor de individuele persoon opent het de weg naar een interessanter loopbaan, de mogelijkheid om in het buitenland te wonen, te studeren of te werken, of zelfs om meer van zijn verlof te genieten. Voor ondernemingen kan de taalkennis van hun personeel de Europese en wereldmarkt opengooien, aldus de website. Maar dat is niet alles. Volgens de Commissie is de taal die iemand spreekt, een deel van zijn identiteit en cultuur. Een taal leren betekent dan ook anderen en hun manier van denken leren begrijpen, of: niet toegeven aan racisme, vreenmdelingenhaat en onverdraagzaamheid.

Daar staat tegenover dat artikel 5, lid 1 van het financieel meerjarenakkoord tussen de Europese Commissie en de kandidaatlanden bepaalt dat alle communicatie in verband met het akkoord tussen de Europese Commissie en de kandidaatlanden, in het Engels plaatsvindt.

Engels is tegenwoordig wel één van de drie werktalen, maar het wordt hoe langer hoe meer gebruikt. Is het juist dat het de facto (weliswaar niet „de jure”) de enige officiële taal van de Europese Commissie wordt?

Is het juist dat de Europese Commissie in het bewuste financieel akkoord het gebruik van één enkele taal eist?

Hoe denkt de Europese Commissie de meertaligheid van de Europese instellingen in de dagelijkse praktijk te behouden?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(7 maart 2003)

In de desbetreffende clausule werd enkel de tijdens de toetredingsonderhandelingen toegepaste praktijk neergelegd. Bij de toetreding van de tien kandidaat-landen zal elke nieuwe lidstaat overeenkomstig

Verordening nr. 1/1958⁽¹⁾ zijn eigen taal gebruiken om met de Commissie en de andere gemeenschapsinstellingen te communiceren. De financiële meerjarenakkoorden tussen de Commissie en de kandidaat-landen worden opgesteld in de taal van het begunstigde land en in het Engels, waarbij de Engelse versie de originele tekst is. In deze akkoorden is ook bepaald dat de communicatie tussen de commissie en het begunstigde land met betrekking tot deze akkoorden in het Engels plaatsvindt. De onderhandelingen over deze akkoorden verliepen ook in het Engels, maar telkens wanneer de vertegenwoordigers van het betrokken land dit wensten, werden het Frans en bij gelegenheid het Duits gebruikt.

De Commissie wil vervolgens beklemtonen dat artikel 28 van het Statuut als algemene voorwaarde voor de aanwerving stelt, dat de kandidaat blijk moet geven „van een grondige kennis van een van de talen der Gemeenschappen en van een voldoende kennis van een andere taal der Gemeenschappen voorover dit voor de door hem te verrichten werkzaamheden noodzakelijk is.”

De Commissie wil het geachte parlamentslid wijzen op het feit dat zij in het kader van haar intern opleidingsbeleid heeft besloten dat er vanaf 1991 voor elke nieuwe ambtenaar of tijdelijke functionaris een „taalprofiel” moet worden opgesteld, dat hem ertoe moet aansporen een tweede taal te perfectioneren of een derde taal te verwerven.

In dit verband herinnert de Commissie er ook aan dat het voor haar een absolute prioriteit is geworden om intensieve taalcursussen te organiseren ter aanvulling en vervollediging van de taalopleiding van de personeelsleden die bij aanvang niet noodzakelijk de kans hadden om de meest voor specifieke opleidingen (andere dan taalopleidingen) gebruikte talen te kennen. Opleiders leveren thans een grote inspanning om niet alleen de officiële taal van de specifieke opleiding te gebruiken maar ook hun tweede taal; nog beter is er een trend naar tweetalige opleidingen (op het gebied van „management”) waarbij opleiders meer en meer worden geselecteerd op basis van hun multiculturele „achtergrond”; voor een aantal specifieke opleidingen worden drie talen gebruikt.

⁽¹⁾ Verordening nr. 1 (EEG) van de Raad tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap, PB B 17 van 6.10.1958.

(2003/C 268 E/054)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3823/02
van Claude Moraes (PSE) aan de Commissie

(20 december 2002)

Betreft: Vrij verkeer voor Palestijnen binnen de Europese Unie

Een van mijn kiezers wees mij op problemen met het vrije verkeer in Europa van Palestijnse vluchtelingen die getrouwd zijn met een Europeaan. Ondanks het feit dat zij een Duits burger is, is het maken van reisplannen voor haar man en haarzelf om familie in het thuisland te bezoeken altijd een frustrerende en ingewikkelde onderneming.

Palestijnse vluchtelingen die vanaf 1948 tot heden voor het Arabisch-Israëliëse conflict in het voormalige Palestina zijn gevlucht naar de vluchtelingenkampen in Libanon, Syrië, Jordanië, het Egyptische deel van Gaza en het Palestijnse grondgebied op de Westelijke Jordaanoever wordt sindsdien de terugkeer ontzegd door de Israëliëse autoriteiten. Omdat zij niet de nationaliteit van een derde land konden verwerven, werden de vluchtelingen en hun nakomelingen gedwongen de status van „statenloze” te aanvaarden. Het vrije verkeer van deze vluchtelingen is wereldwijd aan strikte beperkingen onderworpen, ook voor degenen die zijn getrouwd met een Europese burger. Hoewel Palestijnen met een Europese partner in sommige lidstaten een verblijfsvergunning kunnen krijgen, blijft reizen naar andere EU-lidstaten problematisch en aan beperkingen onderhevig. In Libanon uitgegeven reisdocumenten voor Palestijnse vluchtelingen bij voorbeeld worden door de meeste EU-lidstaten niet erkend en geven aanleiding tot uitzonderlijke paspoortcontroles bij het aanvragen van een visum.

Heeft de Commissie plannen om het beleid inzake verblijfsrecht en asiel in de EU te herzien en overweegt zij wijzigingen om Palestijnen en andere ontheemden of „statenlozen” die met een EU-burger zijn getrouwd een grotere vrijheid van verkeer binnen de EU te verlenen en de mogelijkheid te bieden om een langlopend visum aan te vragen?

Is zij het ermee eens dat de problematiek van ontheemden, in het bijzonder die welke zijn getrouwd met een EU-burger, actiever moet worden besproken in de EU als het gaat om immigratie en vrij verkeer in Europa?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(6 februari 2003)

In het door het geachte parlamentslid beschreven geval zijn twee verschillende gebieden van communautaire wetgeving van toepassing, elk met specifieke implicaties.

1. *Communautaire wetgeving inzake het vrije verkeer van de burgers van de Unie en hun familieleden*

In artikel 18 van het EG-Verdrag is het beginsel vastgelegd van het recht van de burgers van de Unie om vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven. Volgens de bestaande Gemeenschaps-wetgeving, met name Richtlijn 68/360/EEG van de Raad en Richtlijn 73/148/EEG van de Raad, ⁽¹⁾ geldt dit recht ook voor de familieleden die hem of haar vergezellen en die niet de nationaliteit van een lidstaat hebben, met inbegrip van statenlozen.

Tot de familieleden van een burger van de Unie die op grond van het Gemeenschapsrecht rechten genieten, behoren de echtgenoot, de kinderen onder 21 jaar of ten laste, en de ten laste komende verwanten in opgaande lijn.

Op grond van het Gemeenschapsrecht hebben burgers van de Unie het recht zich naar een andere lidstaat te begeven en er te verblijven gedurende een periode van maximaal drie maanden gewoon op vertoon van een geldig paspoort of een geldige nationale identiteitskaart. Indien zij van plan zijn er langer dan drie maanden te blijven, moet een verblijfskaart worden verkregen. Hun familieleden genieten dezelfde rechten en zullen een verblijfsdocument ontvangen dat dezelfde geldigheid heeft als dat van de burger van wie zij afhankelijk zijn (artikel 4, lid 4, van Richtlijn 68/360/EEG en artikel 4, lid 3, van Richtlijn 73/148/EEG).

Van de familieleden van een burger van de Unie die geen burger van de Unie zijn, kan vanwege hun nationaliteit echter worden verlangd dat ze een visum verkrijgen om het grondgebied van een (andere) lidstaat te betreden ⁽²⁾. In dat geval verleent de lidstaat in kwestie kosteloos het visum en alle faciliteiten (artikel 3 van de Richtlijnen 68/360/EEG en 73/148/EEG).

Er zij opgemerkt dat de communautaire bepalingen betreffende de familieleden van burgers van de Unie alleen gelden in het geval dat de burger van de Unie van wie de onderdaan uit een derde land afhankelijk is, zelf zijn of haar recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend.

2. *Het in het kader van de Unie geïntegreerde Schengenacquis*

Onderdanen uit derde landen die in een Schengenstaat verblijven en houder zijn van een door die staat afgegeven verblijfskaart, mogen met die verblijfskaart en een geldig reisdocument gedurende maximaal drie maanden in het Schengengebied reizen, ongeacht of zij al dan niet een familielid van een burger van de Unie zijn. Voor onderdanen van derde landen die aan de visumplicht onderworpen zijn, fungeert de verblijfskaart als visum en is geen aanvullend document vereist.

In het door het geachte parlamentslid beschreven geval is de Britse verblijfskaart waarvan wordt aangenomen dat de belanghebbende ze in zijn bezit heeft, niet gelijkwaardig met een visum om in de Schengenstaten te reizen, omdat het Verenigd Koninkrijk de desbetreffende bepalingen van het Schengenacquis niet toepast. Bijgevolg moet een visum worden verkregen om het Schengengebied te betreden en er te reizen.

De aard van het reisdocument van de belanghebbende zorgt voor een complicatie. Indien het reisdocument immers niet door alle Schengenstaten wordt erkend, wat hier het geval is, is het afgegeven visum territoriaal beperkt tot de landen die het reisdocument erkennen. Bijgevolg kan de belanghebbende niet profiteren van het uniforme Schengenvisum en is het mogelijk dat hij verschillende visa moet aanvragen, afhankelijk van de landen waarin hij wil reizen.

De Commissie beklemtoont dat de erkenning van reisdocumenten tot de nationale bevoegdheid behoort. Daarom is de Commissie niet in staat de situatie te verhelpen waarin een persoon misschien verschillende visa moet aanvragen, afhankelijk van de landen waarin hij wil reizen.

De Commissie wenst er echter op te wijzen dat het communautaire voorschrift dat de lidstaten alle faciliteiten aan de familieleden van burgers van de Unie moeten verlenen met het oog op het verkrijgen van een visum, de belangstellende in staat zou moeten stellen een langlopend visum te verkrijgen. Dit zou ten minste het ongemak verlichten dat hij voor elke reis een nieuw visum moet aanvragen.

- (¹) Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers der lidstaten en van hun familie binnen de Gemeenschap, PB L 257 van 19.10.1968, en Richtlijn 73/148/EEG van de Raad van 21 mei 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van onderdanen van de lidstaten binnen de Gemeenschap ter zake van vestiging en verrichten van diensten, PB L 172 van 28.6.1973.
- (²) De lijst van derde landen waarvan de onderdanen in het bezit moeten zijn van een visum, is opgenomen in Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001, PB L 81 van 21.3.2001. Deze verordening wordt toegepast door alle lidstaten behalve het Verenigd Koninkrijk en Ierland, die in dit verband de nationale wetgeving toepassen.

(2003/C 268 E/055)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3828/02
van Freddy Blak (GUE/NGL) aan de Commissie

(9 januari 2003)

Betreft: Deens retourstelsel NV als technische handelsbelemmering

In de artikelen 1 en 7 van richtlijn 94/62/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad inzake verpakking en verpakkingsafval wordt bepaald dat handelsbelemmeringen en distorsie en beperking van de mededinging in de Gemeenschap moeten worden voorkomen en dat stelsels moeten worden opgezet zodat de toegang tot de markt voor geïmporteerde goederen plaatsvindt op basis van niet-discriminerende voorwaarden.

Het is dan ook opvallend dat deze handelsbelemmering en discriminatie van geïmporteerde goederen in Denemarken geoorloofd zijn, omdat de vrije mededinging wordt belemmerd door Dansk Retursystem A/S (Deens retourstelsel NV).

Dit gebeurt o.m. doordat geëist wordt dat geïmporteerde producten ten vroegste vier weken nadat zij bij Dansk Retursysteem A/S zijn aangemeld op de markt mogen worden gebracht (paragraaf 9, lid 3 van bekendmaking nr. 713 van 24 augustus 2004 inzake statiegeld en inneming van o.m. verpakkingen van bier en sommige frisdranken).

Belangrijker is dat de importeur wordt verplicht inlichtingen te verstrekken over de verwachte verkoop in de eerste twee maanden na aanmelding, dan wel iedere week mede te delen welke hoeveelheden in feite zijn verkocht (paragraaf 11, lid 2 van bovengenoemde bekendmaking), hetgeen bedenkelijk is daar twee van de 10 bestuursleden van Dansk Retursysteem A/S afkomstig zijn van Carlsberg en twee van de Bryggerigruppe, die samen ongeveer 90 % van de biermarkt in handen hebben (<http://www.carlsberg.com> en <http://www.bryggerigruppen.dk>). Aldus hebben de twee grootste ondernemingen op de biermarkt vrije toegang tot gegevens over verwachte inportheveelheden.

Voorts moeten de geïmporteerde producten afzonderlijk van verschillende statiegeldmerken worden voorzien, waardoor de kosten van de importeur in combinatie met administratieve kosten o.m. in verband met de talrijke formulieren aanmerkelijk stijgen.

Door deze bepalingen is het in de praktijk onmogelijk buitenlands bier op de Deense markt te brengen. Kan de Commissie daarom mededelen hoe zij deze handelsbelemmering en discriminatie denkt aan te pakken?

(¹) PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(21 februari 2003)

Richtlijn 94/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval heeft twee belangrijke doelstellingen: bescherming van het milieu en bescherming van

de werking van de interne markt. Daartoe zijn in de richtlijn maatregelen vastgesteld die in de eerste plaats bedoeld zijn om de productie van verpakkingsafval te voorkomen en daarnaast als fundamentele doelstellingen hebben het hergebruik van verpakkingen, recycling en andere middelen om verpakkingsafval terug te winnen, zodat de uiteindelijke verwijdering van dergelijk afval kan worden beperkt.

In 2002 deed Denemarken, overeenkomstig Richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften⁽¹⁾, kennisgeving aan de Commissie van nationale ontwerpwetgeving betreffende statiegeld en de inzameling van verpakkingen van bier en bepaalde frisdranken⁽²⁾. De desbetreffende nationale wetgeving werd door de Commissie getoetst aan de eisen van het EG-Verdrag en de afgeleide wetgeving, waaronder Richtlijn 94/62/EG. Op grond van een onderzoek van de ontwerp-wetstekst en de informatie waarvan door de Deense autoriteiten kennisgeving was gedaan, kon de Commissie niet concluderen dat er een inbreuk was gepleegd op het bepaalde in het EG-Verdrag met betrekking tot het vrije verkeer van goederen noch in Richtlijn 94/62/EG. Wel was de Commissie van mening dat er, zodra het systeem wordt ingevoerd, moet voor worden gezorgd dat het niet leidt tot handelsbelemmeringen die niet in verhouding staan tot het beoogde doel en dat de praktische werking van het systeem moet worden gevolgd om naleving van bovengenoemde communautaire wetgeving te verzekeren.

Tot nogtoe is de Commissie geen informatie verstrekt waaruit zou blijken dat er als gevolg van de Deense wetgeving betreffende statiegeld en de inzameling van verpakkingen van bier en bepaalde frisdranken inbreuken zijn gepleegd. De door het geachte parlementslid verstrekte nieuwe informatie is door de Commissie onderzocht. De beschreven situaties met betrekking tot de registratieprocedures, verklaringen van verkoop en etikettering vormen, op basis van de beschikbare informatie, als zodanig geen inbreuk op het bepaalde in het EG-Verdrag inzake het vrije verkeer van goederen of in Richtlijn 94/62/EG. Om na te gaan of er in dit geval een inbreuk werd gepleegd, is meer bewijsmateriaal noodzakelijk. Mocht er informatie worden voorgelegd die wijst op een overtreding van het Gemeenschapsrecht, dan kan de Commissie op eigen initiatief een zaak openen en onderzoeken, en indien nodig besluiten tot het inleiden van een inbreukprocedure overeenkomstig artikel 226 van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB L 204 van 21.7.1998.

⁽²⁾ Nadere bijzonderheden over de Deense kennisgeving zijn te vinden op de website van de Commissie:
http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/pisa/app/search/index.cfm?fuseaction=pisa_notif_overview&iYear=2002&inum=98&lang=EN&sNLang=EN.

(2003/C 268 E/056)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3848/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(9 januari 2003)

Betreft: Het bij voorbaat vermijden van verwijten over partijdige besteding van overheidsgelden bij referenda in kandidaat-lidstaten over toetreding tot de Europese Unie

1. Worden in alle tien per 1 me 2004 tot de EU toe te laten kandidaat-lidstaten referenda gehouden waaruit de instemming of afwijzing van de kiezers blijkt, of bestaan daarop uitzonderingen? In welke staten waarvan de regering het voornemen heeft om toe te treden vindt geen referendum plaats?
2. Wie is verantwoordelijk voor de financiering van deze referenda, en wie verdeelt eventuele bijdragen voor voorlichting of propaganda tussen de voorstanders en de tegenstanders van toetreding?
3. Wat wordt ondernomen om het risico te voorkomen dat eventueel belanghebbende bedrijven of door bedrijven gevoede fondsen de mogelijkheid krijgen om veel geld te steken in het voeren van propaganda voor een uitslag van de stemming die past bij hun veronderstelde eigenbelang?
4. Klopt de veronderstelling van het voormalig lid van het parlement van Estland Ivar Raig dat 99,9% van de gelden die zijn land van de Commissie ontvangt voor het organiseren van een referendum gaan naar de „Ja voor de EU” zijde en 0,1% naar de „Nee tegen de EU” zijde? Wat zijn de criteria voor de verdeelsleutel van eventueel bij referenda te besteden EU-gelden?

5. Is de Commissie het met mij eens dat een omvangrijke en eenzijdig partijdige financiering vanuit overheidsgelden of bedrijfsmiddelen ten gunste van diegenen die pleiten voor toetreding de verdenking en zelfs het verwijt kan oproepen dat de kiezers zich alleen door een kostbaar propagandabombardement hebben laten verleiden om voor toetreding te stemmen?
6. Wat onderneemt de Commissie om te voorkomen dat straks eventueel bij opiniepeilingen in enkele nieuwe lidstaten voor en na het referendum meer tegenstanders dan voorstanders van toetreding worden geteld, ondanks het feit dat op het moment van de stemming zelf het tegendeel werd geregistreerd?
7. Is de Commissie bereid te bevorderen dat eventuele gelden ten behoeve van de publieke verdediging van botsende standpunten in gelijke mate worden verdeeld over voorstanders en tegenstanders, zodat de uitkomst van referenda achteraf geen inzet kan worden van een permanente politieke strijd, verwijten over aantasting van het zelfbeschikkingsrecht van volkeren of kritiek op de geloofwaardigheid van een democratisch stelsel?

Antwoord van de heer Verheugen namens de Commissie

(13 februari 2003)

De Commissie heeft begrepen dat er referenda zijn gepland in negen van de tien kandidaat-lidstaten die voornemens zijn het Toetredingsverdrag te ratificeren dat op 16 april 2003 in Athene zal worden ondertekend.

In Cyprus zal alleen een referendum worden gehouden indien de lopende besprekingen op basis van de voorstellen van de Secretaris-generaal van de Verenigde Naties uitmonden in een politieke regeling.

In overeenstemming met de bepalingen van artikel 49 van het Verdrag betreffende de Europese Unie moet het Toetredingsverdrag „door alle overeenkomstsluitende staten worden bekrachtigd overeenkomstig hun onderscheiden grondwettelijke bepalingen”. Het organiseren van een referendum is de verantwoordelijkheid van de bevoegde autoriteiten in elke betrokken kandidaat-lidstaat. De Commissie verstrekt geen financiering voor het organiseren van de referenda of de ermee samenhangende campagne in enige kandidaat-lidstaat, noch is zij hierbij op enige andere wijze betrokken.

De Commissie heeft in alle lidstaten en kandidaat-lidstaten een communicatiestrategie met het oog op de uitbreiding. Deze is grotendeels gedecentraliseerd en wordt uitgevoerd onder de leiding van de Delegaties/Bureaus van de vertegenwoordigingen van de Commissie. In Estland wordt de communicatiestrategie gefinancierd uit het Phare-budget en ten uitvoer gelegd door de Delegatie van de Commissie. Het geachte parlementslid zij voor nadere informatie over de huidige tenuitvoerlegging van de communicatiestrategie verwezen naar: de regelmatig bijgewerkte website van de Commissie <http://europa.eu.int/comm/enlargement/communication/index.htm>.

De regering van Estland heeft uit het Phare-budget voor 2001 300 000 EUR ontvangen voor voorlichtingsactiviteiten over de Europese Unie. Deze middelen werden gebruikt voor het verstrekken van objectieve informatie over de Europese Unie.

Onlangs heeft de regering van Estland, in een partnerschap met de Open Estonia Foundation, een afzonderlijke aanbesteding bekendgemaakt voor maatschappelijke organisaties die zich ten doel stellen informatie over de Unie te verschaffen, ook in het kader van de campagne met betrekking tot het referendum. Voor de aanbesteding is in totaal een budget van 2,1 miljoen Estse kronen beschikbaar, deels afkomstig uit de overheidsbegroting en deels van de Soros Foundation. De Commissie heeft begrepen dat de helft van het geld zal worden gebruikt voor de financiering van voorlichtingsprojecten en de andere helft voor de financiering van projecten die verband houden met de campagne in het kader van het referendum. Hierdoor zal een bedrag van ongeveer 500 000 Estse kronen terecht komen bij de tegenstanders van de toetreding, en een vergelijkbaar bedrag bij de voorstanders ervan. Meer informatie is te verkrijgen op de website van het Government European Information Secretariat, <http://www.elis.ee/>.

Het geachte parlementslid zal niet van de Commissie verwachten dat zij zich mengt in de binnenlandse politieke afspraken in een toekomstige lidstaat over de financiering van hun politieke campagnes, zoals de Commissie evenmin een dergelijk rol speelt in de huidige lidstaten.

(2003/C 268 E/057)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3849/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie**

(9 januari 2003)

Betreft: De moeizame weg naar het tot stand brengen van een naar ieders oordeel voldoende eenduidig en controleerbaar boekhoudsysteem voor EU-uitgaven

1. Waarom is hervorming van het boekhoudsysteem (Accounting-system) van de Commissie niet reeds vóór 2002 ontworpen en ingevoerd?
2. Waarom komt een nieuw systeem volgens het nieuwe Financieel Reglement er niet eerder dan 2005?
3. Is het reëel mogelijk om dit Financieel Reglement met goed resultaat in te voeren, zonder gelijktijdige invoering van een nieuw boekhoudsysteem?
4. Waarom heeft de Commissie rekeningen geproduceerd, terwijl ze al jaren weet dat er nog geen boekhoudsysteem aanwezig is dat die rekeningen ondersteunt?
5. Waarom is de Commissie in 1999 voortgegaan om te investeren in het opwaarderen van Sincom1 tot Sincom2 door middel van toevoeging van de twee subsystemen, SI-2 en SAP/R3, terwijl reeds vooraf bekend was dat het systeem kwetsbaar en onsamenhangend is?
6. Waarom werd SAP/R3 niet toegepast als de enige methode voor het beheer van EU-fondsen?
7. Hoeveel euro heeft de Commissie geïnvesteerd in de ontwikkeling van de interne oplossing, SI-2?
8. Waarom heeft de Commissie een systeemoplossing voor het beheer van de fondsen uitgesteld tot eind 2002, hoewel zo'n computersysteem onmisbaar is om de hervormingen tot een succes te maken?
9. Waarom heeft de Commissie het gebruik van SAP/R3 voor al haar directoraten verworpen, hoewel ze SAP in 1995 de speciale opdracht had gegeven tot een op maat gesneden oplossing?
10. Waarom heeft de Commissie in het afgelopen voorjaar hervormingsvoorstellen naast zich neergelegd die betrekking hadden op het rekensysteem, die onder meer inhielden dat SAP volledig moest worden toegepast?
11. Wanneer voert de Commissie voor haar budgetrekeningen een systeem in van „double-entry bookkeeping“?
12. Vindt de Commissie thans een duurzame oplossing in uitvoering op hoofdlijnen van de voorstellen van voormalige rekenplichtige Marta Andreasen? Met ingang van welk boekjaar zal een dergelijke oplossing effectief worden toegepast?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie

(5 maart 2003)

1. De Commissie wijst erop dat de modernisering van de boekhouding van de Europese Gemeenschappen een omvangrijk project is. De afronding van dit project zal tijd vergen, zoals blijkt uit de ervaringen in sommige lidstaten die met een soortgelijke hervorming zijn begonnen.

De Commissie is in 2001 gestart met een meerjarenplan voor een modernisering van haar boekhoudkundig kader, met name door:

- een aanbesteding te doen voor een studie over de opstelling en de presentatie van de rekeningen van de Unie, die medio 2000 werd verricht door deskundigen van hoog niveau op het gebied van overheidsboekhouding (Universiteit van Valencia);
- in 2001 een actieplan voor de modernisering op te stellen (als vervolg op de genoemde studie, interne discussies en werkgroepen) dat in juni 2001 werd besproken met de Rekenkamer. De rekenkamer heeft de richtsnoeren van de Commissie verwelkomd. The concrete tenuitvoerlegging werd uitgesteld in afwachting van de komst van een nieuwe rekenplichtige;
- in het nieuwe Financieel Reglement nieuwe boekhoudbeginselen in te voeren: vanaf het begrotingsjaar 2005 moet de boekhouding op transactiebasis worden gevoerd.

2. Overeenkomstig het nieuwe Financieel Reglement moet de Commissie rekeningen op transactiebasis opstellen (deel I, titel VII, van de Verordening). Deze verplichting geldt vanaf 2005 – artikel 181 van de Verordening luidt: „Titel VII van deel I wordt geleidelijk, naargelang de technische mogelijkheden, toegepast om ten volle effect te sorteren voor het begrotingsjaar 2005.” Zoals in de mededeling van december 2002⁽¹⁾ werd beschreven, onderneemt de Commissie geleidelijk actie om aan deze vereisten te voldoen, zowel wat betreft de aanpassing van het boekhoudkader als wat betreft de invoering van een nieuw geautomatiseerd boekhoudsysteem. In de tussentijd heeft de Commissie het Sincom2-systeem aangepast om rekening te houden met de andere vereisten van het nieuwe Financieel Reglement, die vanaf 2003 gelden (zie antwoord op vraag 3 hieronder). De Commissie heeft dus overeenkomstig het Financieel Reglement gehandeld.

Zoals vermeld in IFAC-studie 14, hoofdstuk I, kan de overgangsperiode kort (tot drie jaar), middellang (vier tot zes jaar) of lang (meer dan zes jaar) zijn.

3. De Commissie kan wel degelijk aan het Financieel Reglement voldoen zonder voor 2005 een nieuw boekhoudsysteem in te voeren. De Commissie heeft stappen ondernomen om Sincom2 aan te passen teneinde rekening te houden met de vereisten van het nieuwe Financieel Reglement, met name ten aanzien van de soorten verrichtingen en de nieuwe financiële circuits, maar ook om ervoor te zorgen dat de regels die vanaf 2003 door het Financieel Reglement worden ingevoerd, in acht kunnen worden genomen. Zoals in antwoord op vraag 2 is uiteengezet, is de boekhouding op transactiebasis, die met Sincom2 niet mogelijk is omdat zij krachtens het vorige Financieel Reglement niet vereist was, pas vanaf 2005 verplicht.

4. De Commissie heeft een boekhoudsysteem dat volledig automatische jaarrekeningen op kasbasis produceert. De Rekenkamer heeft de rekeningen van de Commissie in haar jaarverslag betrouwbaar verklaard, al maakte zij op bepaalde punten een voorbehoud. De bedenkingen van de Rekenkamer ten aanzien van de rekeningen hebben betrekking op elementen van de boekhouding op transactiebasis die in de jaarrekening worden ingevoerd. Het boekhoudsysteem van de Commissie voldoet volledig aan de vereisten van het Financieel Reglement.

Boekhouding op kasbasis geldt al vele jaren als norm op het gebied van de overheidsboekhouding. Pas onlangs zijn sommige landen en andere overheidsinstellingen overgeschakeld op een nieuwe boekhouding op transactiebasis. Er zijn nog maar weinig lidstaten die hun rekeningen op deze wijze opstellen. De werkwijze van de Commissie is in overeenstemming met die welke in het grootste deel van de lidstaten wordt gehanteerd⁽²⁾.

Overeenkomstig het nieuwe Financieel Reglement, dat sinds 1 januari 2003 van toepassing is, moet uiterlijk in 2005 volledig worden voldaan aan de internationale normen, inclusief boekhouding op transactiebasis. De Commissie werkt hieraan. In de tussentijd zijn de rekeningen op kasbasis een betrouwbaar alternatief dat door het computersysteem wordt ondersteund.

5. Sincom2 is geen opgewaardeerde versie van Sincom1, maar een geheel nieuw systeem. De ontwikkeling van een nieuw systeem was noodzakelijk, te meer daar bepaalde elementen van Sincom1 niet „milleniumbestendig” waren. Sincom1 bestond uit zeven afzonderlijke subsystemen, waarvan sommige niet onderling waren verbonden. Sincom2 heeft al deze functies samengebracht in één systeem. De keuze voor de huidige architectuur werd gemaakt na een gedetailleerde evaluatie (zie antwoord op vraag 6 hieronder).

6. SAP is het officiële boekhoudsysteem van de Commissie en de SAP-gegevens (geregistreerd door de rekenplichtige) zijn de definitieve gegevens die worden gebruikt voor de opstelling van de rekeningen en voor het kasbeheer. De keuze voor de huidige architectuur werd gemaakt na een evaluatie van de opties. Destijds werd besloten dat SAP R/3 niet door alle diensten van de Commissie kon worden gebruikt omdat het SAP-systeem niet voldeed aan de technische en operationele vereisten voor algemeen gebruik die toen deel uitmaakten van het beleid van de Commissie.

De Commissie moet werken volgens regels en voorschriften die verschillen naar gelang van de diverse sectoren waarin zij actief is. De Si2-databank was ontworpen om te worden gekoppeld aan de diverse technologieën waarop de lokale computersystemen zijn gebaseerd die door de opdrachtgevende diensten met het oog op hun specifieke financiële beheersbehoeften zijn ontwikkeld, en om er dus voor te zorgen dat één systeem zou worden gebruikt om via een standaardinterface boekhoudkundige informatie te verstrekken aan het SAP-systeem.

7. De ontwikkeling van Si2 van 1994 tot 1997 heeft ongeveer 1,5 miljoen EUR gekost. De kosten van onderhoud en nieuwe ontwikkelingen bedragen sindsdien ongeveer 620 000 EUR per jaar.

8. De Commissie heeft de ontwikkeling niet tot eind 2002 uitgesteld. Zoals hierboven reeds is uitgelegd, is Sincom2 aangepast overeenkomstig de regels van het nieuwe Financieel Reglement. De mededeling van de Commissie van december 2002 beschreef zowel de actie die zal worden ondernomen om de werking van Sincom2 in 2003 te verbeteren als het werk aan een nieuw systeem dat is afgestemd op de boekhouding op transactiebasis die vanaf 2005 zal worden ingevoerd.

9. Zie het antwoord op vraag 6. De door de Commissie gebruikte versie van SAP is speciaal toegesneden op de behoeften van de Commissie, zoals het oorspronkelijke ontwerp van het systeem beoogde.

10. De Commissie heeft begin 2002 geen „hervormingsvoorstellen” naast zich neergelegd. Het gebruik van SAP als enige systeem is een van de opties die in het eerste deel van 2003 nader zullen worden onderzocht. De ontwikkeling en invoering van een nieuw geautomatiseerd systeem is niet iets dat zomaar zonder voldoende onderzoek kan worden ondernomen — vooral gezien het ingewikkelde karakter van de regels en voorschriften van de Commissie, die niet noodzakelijkerwijs goed aansluiten op de standaardboekhoudsystemen. Na uitvoerig beraad in de tweede helft van 2002 heeft de Commissie in december 2002 een mededeling goedgekeurd waarin wordt beschreven hoe de modernisering van de boekhouding zou worden uitgevoerd. Deze mededeling voorziet onder meer in een gedetailleerde analyse van de systeemopties, die noodzakelijk zal zijn om ervoor te zorgen dat de juiste aanpak wordt gekozen.

11. Elke verrichting (ook begrotingsverrichtingen) wordt in het officiële boekhoudsysteem van de Commissie afzonderlijk verantwoord op basis van dubbele boekingen.

12. De Commissie heeft lang voor de aanstelling van mevrouw Andreasen duidelijk gemaakt dat haar boekhoudsysteem zou worden gemoderniseerd en hervormd overeenkomstig de ontwikkelingen in sommige lidstaten. Juist om die reden heeft zij opdracht gegeven voor de studie en het actieplan opgesteld (juni 2001) waarnaar in het antwoord op vraag 1 wordt verwezen.

De mededeling van de Commissie van 17 december 2002⁽¹⁾ beschrijft de stappen die moeten worden ondernomen voor de hervorming van het boekhoudkader en het boekhoudsysteem. Overeenkomstig het nieuwe Financieel Reglement zal de jaarrekening voor 2005 volgens de nieuwe beginselen worden opgesteld.

⁽¹⁾ COM(2002) 755 def.

⁽²⁾ Nederland is zeer recentelijk begonnen met de overschakeling op financiële staten op transactiebasis voor de gehele overheid. Source: Berg, J.W. van den; Kok, L.H. Eigentijds begroten/2001 In: OPENBARE UITGAVEN = ISSN 0030-3488: Vol. 33 (2001), nr. 5, blz. 211-216.

(2003/C 268 E/058)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3884/02

van Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) aan de Commissie

(13 januari 2003)

Betreft: Absorptie communautaire middelen in Griekenland — stand van zaken eind 2002

Kan de Commissie mij meedelen wat eind 2002 de stand van zaken was betreffende de vastleggingen en de gerealiseerde uitgaven per operationeel programma, als percentage van de communautaire middelen voor Griekenland van het derde communautair bestek?

Antwoord van mevrouw Schreyer namens de Commissie

(20 februari 2003)

De gevraagde informatie wordt in de tabel weergegeven die rechtstreeks aan het geachte parlementslid, alsmede aan het algemeen secretariaat van het Parlement wordt toegezonden. Er zij opgemerkt dat in het geval van het communautaire initiatief „Interreg” het bedrag van de vastleggingen en de betalingen niet kan worden vergeleken met het bedrag dat voor Griekenland (kolom toewijzingen) is gepland, aangezien de vastleggingen en betalingen wat de communautaire boekhouding betreft, aan het land worden gedaan dat de programma's coördineert.

(2003/C 268 E/059)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3894/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(14 januari 2003)

Betreft: Afsnijding van Nederland van het langeafstandsverkeer per trein door opheffing van directe verbindingen en aansluitingen op het Duitse nachtnet

1. Is het de Commissie bekend dat het gebruik van de grensovergang in de spoorweg tussen Hengelo (NL) en Bad Bentheim (D) met ingang van 15 december 2002 beperkt is tot vier dagtreinen op de verbinding Amsterdam – Amersfoort – Osnabrück – Hannover – Berlijn en terug, en dat op deze route anders dan voorheen geen nachttreinen meer rijden naar Berlijn of rechtstreekse treinen naar Praag, Warschau en Kopenhagen, zodat de aansluiting van en naar Nederland op vroege treinen, late treinen en alle nachttreinen in oostelijke en noordelijke richtingen is verlegd naar een lange omweg via de veel zuidelijker gelegen Duitse stad Duisburg, waar ook aansluiting op vervangers voor de opgeheven nachttreinen vanuit Nederland naar Oostenrijk en Italië mogelijk is?
2. Is het de Commissie bekend dat met ingang van 15 december 2000 de wachttijd voor de overstap van de DB-nachttreinen uit Kopenhagen, Berlijn en Praag in Duisburg (aankomst 06.04 uur) voor de overstap in de richting Amsterdam is toegenomen van 23 minuten tot 2 uur en 51 minuten (vertrek 08.55 uur), en dat de wachttijd in de omgekeerde richtingen (aankomst 21.05 uur, vertrek 23.18 uur) toeneemt van 26 minuten tot 2 uur en 13 minuten?
3. Is het de Commissie tevens bekend dat, zoals vermeld in het Nederlandse spoorboekje en bevestigd door het ontbreken van enige aanduiding op Duitse dienstregelingsborden, tussen Nederland en Duisburg geen gebruik mag worden gemaakt van de enige nachttrein die na de opheffing van de verbindingen met Oostenrijk en Italië de Nederlands-Duitse grens nog overschrijdt, de City Night Line nr. 306/307 uit en naar München en Zürich (aankomst 22.56 uur, vertrek 06.57 uur), en dat tussen 06.20 uur en 00.20 uur vanuit Duisburg wel bijna elk half uur treinen rijden tot de stad Emmerich nabij de Nederlandse grens die geen aansluiting meer hebben op het Nederlandse spoorwegnet?
4. Wat kan de Commissie bijdragen tot het opnieuw bereikbaar maken van de in Duitsland en verder rijdende treinen van DB-Nachtzug, CNL en de Poolse verbinding Jan Kiepura door herstel van passende grensoverschrijdende verbindingen van en naar Nederland, bij voorbeeld door herstel en uitbreiding van de verbindingen via Bad Bentheim, het doortrekken van stoptreinen vanuit Emmerich naar Nederland of het alsnog volledig toegankelijk maken van treinpaar CNL 306/307 voor diegenen die in Duisburg moeten overstappen?

(2003/C 268 E/060)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3895/02
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(14 januari 2003)

Betreft: Herstel van de overstapmogelijkheden op lange afstandstreinen in Duisburg aan de hoofdspoorverbinding tussen Nederland en Duitsland

1. Is het de Commissie bekend dat de bediening van de grensoverschrijdende spoorverbinding Amsterdam – Utrecht – Arnhem – Emmerich – Duisburg – Keulen, waarvan het belang toeneemt door het wegvallen van andere doorgaande verbindingen tussen Nederland en Duitsland, met ingang van 15 december 2002 is verschaald van 11 keer tot 8 keer per dag, veroorzaakt door het schrappen van doorgaande treinen naar Italië, Oostenrijk en Zwitserland en door het opnemen van deze verbinding in zes dagelijkse ICE-diensten over de nieuwe hogesnelheidslijn tussen Keulen en Frankfurt am Main?
2. Is het haar tevens bekend dat als gevolg van deze verschraling in de richting Duitsland in de ochtend een gat ontstaat van vier uur en dat vanuit Duisburg naar Nederland niet meer vóór 08.55 uur of na 20.54 uur kan worden vertrokken?
3. Vindt de Commissie het passen in haar streven naar Europese integratie dat weliswaar het grootste deel van het traject tussen Arnhem en Duisburg van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat elk half uur wordt bediend door stoptreinen, maar dat alleen de grensoverschrijdende schakel van 15 km tussen de stations van Zevenaar (NL) en Emmerich (D) daarin volledig ontbreekt, terwijl in de nieuwste dienstregeling nog slechts één keer per dag het treinpaar EC 2/3 in Emmerich stopt waar tot drie jaar geleden alle doorgaande treinen stopten?

4. Wat kan de Commissie, onder erkenning van de in Richtlijn 91/440/EEG⁽¹⁾ vastgelegde bestuurlijke onafhankelijkheid van de spoorwegondernemingen, doen om te voorkomen dat nationale grenzen binnen de EU op het gebied van openbaar vervoer gaan functioneren als een vrijwel onneembare barrière voor nabuurverkeer en voor aansluitingen op overstappunten voor doorgaande treinen aan de andere zijde van de grens, waardoor de toestand slechter wordt dan vóór het ontstaan van de EU?

5. Is de Commissie bereid in samenspraak met de lidstaten Duitsland en Nederland, de Duitse deelstaat Nordrhein-Westfalen en de betrokken spoorwegmaatschappijen DB, NS en Syntus bevorderen dat tussen de grensplaatsen Emmerich en Zevenaar, die elk met een halfuurdienst zijn aangesloten op het nationale spoorweginet in hun lidstaat, tenminste eenmaal per uur een stoptrein doorrijdt over de grensoverschrijdende verbinding, zoals dat inmiddels ook het geval is op de voor internationale overstappers minder belangrijke spoorverbindingen tussen Enschede (NL) en Gronau (D), Venlo (NL) en Mönchengladbach (D), en Heerlen (NL) en Aachen (D)?

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991, blz. 25.

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw de Palacio namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3894/02 en E-3895/02

(28 februari 2003)

De Commissie is in het algemeen op de hoogte van de veranderingen in de dienstregelingen van het internationale reizigersvervoer per spoor. Bij de verandering van de dienstregeling op 15 december 2002 is een aantal internationale reizigersdiensten over lange afstand komen te vervallen.

De Commissie betreurt de verslechterde dienstverlening. Momenteel is er echter nog geen compleet beeld beschikbaar van de ontwikkeling van het aantal internationale treindiensten.

Voor het internationale reizigersvervoer zijn verschillende marktsegmenten van belang. Het marktsegment van de hogesnelheidsdiensten biedt de beste groei mogelijkheden als winstgevendende sector. Dit netwerk zal dan ook tussen nu en 2010 sterk worden uitgebreid. Het conventionele langeafstandssegment is momenteel kwetsbaar als gevolg van de lage rentabiliteit, concurrentie van goedkope luchtvaartmaatschappijen en onzorgvuldige samenwerking tussen spoorwegmaatschappijen. Voor grensoverschrijdende diensten over korte afstand is er sprake van een uiteenlopende situatie. Deze wordt sterk bepaald door de vraag of de instanties aan beide zijden van de grens openbare-dienstcontracten hebben gesloten. Het vinden van een goed model voor grensoverschrijdende samenwerking tussen overheidsinstanties is momenteel een moeilijke kwestie.

De Commissie werkt aan een aantal initiatieven om op korte tot middellange termijn verbetering te brengen in de huidige situatie van het internationale reizigersvervoer per spoor:

- Zij heeft al een gewijzigd voorstel aangenomen inzake openbare-dienstcontracten⁽¹⁾ dat voorziet in de mogelijkheid om de openbare diensten grensoverschrijdend uit te breiden. Daarbij is bepaald dat deze uitbreiding alleen kan worden afgewezen wanneer daarvoor goede redenen zijn (artikel 4bis, lid 1);
- In haar werkprogramma voor 2003 is de Commissie voornemens om met een voorstel te komen voor een verordening inzake de rechten en verplichtingen van reizigers in het internationale spoorvervoer, waarvoor de diensten van de Commissie al in oktober 2002 een overlegdocument hebben gepubliceerd. Dit initiatief zou gevolgen moeten hebben voor de kwaliteit van de dienstverlening en de aansluitingen tussen de diensten. Een mogelijk onderdeel van dit proces is de invoering van overleg met reizigersorganisaties over de veranderingen in de dienstregelingen⁽²⁾;
- De Commissie zal bovendien een richtlijn voorstellen inzake de openstelling van de markt voor het internationale reizigersvervoer per spoor. Hierdoor zou de concurrentie in de sector moeten toenemen en zou de sector klantgericht moeten worden.

⁽¹⁾ Gewijzigd voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het optreden van de lidstaten ten aanzien van openbare-diensteisen en de gunning van openbare-dienstcontracten op het gebied van het personenvervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren, COM(2002) 107 def. van 21.2.2002.

⁽²⁾ De Commissie heeft hierover een overlegdocument gepubliceerd, zie website <http://europa.eu.int/comm/transport/rail/library/consultation.pdf>.

(2003/C 268 E/061)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3898/02
van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie

(14 januari 2003)

Betreft: Financiële steun aan kleine en middelgrote ondernemingen

Kleine en middelgrote ondernemingen vertegenwoordigen circa 99 % van de 18 miljoen bedrijven die de EU telt, afgezien van de landbouwsector, waar kleine en middelgrote bedrijven in de meerderheid zijn. Deze ondernemingen hebben circa 66 % van de totale arbeidskrachten in dienst en zijn goed voor ongeveer 55 % van het totale handelsvolume. Het sociaal-economisch belang van kleine en middelgrote ondernemingen lijdt geen twijfel, maar daarnaast dragen zij ook bij tot de bevordering van het ondernemerschap, de innovatie en het creëren van nieuwe werkgelegenheid. De kleine en middelgrote ondernemingen worden geconfronteerd met problemen en tekortkomingen die inherent aan hun omvang zijn, met name met betrekking tot hun financiering, hetgeen nog eens verergerd wordt door het afnemen van de economische bedrijvigheid en de toenemende concurrentie. Deze problemen spelen vooral een rol in de minst begunstigde regio's van de EU.

Volgens de gegevens van de Commissie hebben 800 000 kleine en middelgrote ondernemingen in de EU van het vorige communautair bestek (1994-1999) kunnen profiteren, waarbij in totaal 18 % van de structuurfondsen aan hen is uitgekeerd. Tussen 1994 en 1998 hebben circa 15 000 kleine en middelgrote ondernemingen van het communautair bestek onderzoek en ontwikkeling geprofiteerd, waarbij 20 % van de totale kredieten aan hen werd uitgekeerd. In 1999 hebben 4 336 kleine en middelgrote ondernemingen in de EU van de MKB-faciliteit gebruik gemaakt en zijn er 53 879 arbeidsplaatsen gecreëerd met een totale investering van circa 3,8 miljard euro. Hierbij nemen twee instrumenten die door het Europees Investeringsfonds worden beheerd een belangrijke plaats in: het Garantiefonds voor het MKB met circa 168 miljoen euro tussen 1998 en 2000 en het instrument voor de bevordering van de Europese technologie.

Kan de Commissie in het licht van het voorafgaande mededelen:

1. Hoe de communautaire steun per lidstaat tussen 1994 en 1999 en tussen 2000 en 2001 over het MKB is verdeeld en hoeveel kleine en middelgrote ondernemingen hier in totaal gebruik van hebben gemaakt? Hoe zijn de investeringen van de MKB-faciliteit tussen 1999 en 2001 per lidstaat verdeeld, welke bedrijven hebben hiervan gebruik gemaakt en hoeveel nieuwe arbeidsplaatsen zijn hiermee gecreëerd?
2. Hoeveel Portugese kleine en middelgrote ondernemingen hebben tot nu toe gebruik gemaakt van het MKB-garantieinstrument en het instrument voor de bevordering van de Europese technologie? Hoeveel steun heeft Portugal in totaal ontvangen en hoe evalueert de Commissie de aanwending van deze instrumenten in Portugal?
3. Welke communautaire instrumenten en subsidies bestaan er om MKB-verenigingen te steunen of de oprichting van MKB-verenigingen aan te moedigen?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(4 maart 2003)

1. In bijlage I, die rechtstreeks naar het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement wordt gestuurd, staan twee overzichtstabellen betreffende communautaire steun voor het midden- en kleinbedrijf (MKB). Hierin wordt een overzicht gegeven van de verschillende soorten communautaire maatregelen (subsidies, leningen, garanties enz.) in verschillende perioden. De bedragen kunnen daarom niet bij elkaar worden opgeteld. Zij omvatten de belangrijkste instrumenten en programma's, maar zijn niet per se volledig. De cijfers zijn schattingen.

Over de MKB-garantiefaciliteit worden gedetailleerdere gegevens verstrekt in bijlage II, die rechtstreeks naar het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement wordt gestuurd. Voor deze faciliteit is het niet relevant cijfers over investeringen te verstrekken, aangezien dit een garantieregeling is. De cijfers verwijzen dan ook naar het geaggregeerde garantievolume dat zich momenteel in de portefeuille bevindt.

Wat de bijstand uit de structuurfondsen betreft, bedroegen de MKB-maatregelen volgens de in juli 1999 gepubliceerde thematische evaluatie „Structural Funds Impact on SMEs” 13,5 miljard ecu van de totale uitgaven van de structuurfondsen voor doelstelling 1-regio's (14,5 %) in het kader van de programma's voor 1994-1999. Het MKB heeft waarschijnlijk aanzienlijk geprofiteerd van nog eens 11,8 miljard ecu (12,6 %) aan uitgaven van de structuurfondsen voor doelstelling 1-regio's, hoewel deze uitgaven niet direct op het MKB waren gericht. In bijlage III a, die rechtstreeks naar het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement wordt gestuurd, wordt een uitsplitsing van het aantal begunstigde kleine en middelgrote ondernemingen per lidstaat en regio (doelstelling) gegeven.

Wat de gevraagde gegevens voor de periode 2000-2001 betreft, staan de beschikbare gegevens eerder voor de bedragen van de geprogrammeerde maatregelen en de meest recent goedgekeurde bedragen van de geprogrammeerde maatregelen, dan voor gegevens die de output weergeven, aangezien de programmaperiode 2000-2006 nog steeds loopt. Deze goedgekeurde bedragen worden in bijlage III b getoond. Hoewel het mogelijk is een uitsplitsing per lidstaat te geven voor de in het kader van de structuurfondsen geplande bijstand voor de geprogrammeerde maatregelen, zou een dergelijk document uiteindelijk erg lang worden en lastig te gebruiken zijn. Het kan daarentegen nuttig zijn te weten dat in november 2002 voor Portugal al een bedrag van 2,657 miljoen euro als geplande bijstand uit de structuurfondsen voor het MKB is goedgekeurd.

Het is niet mogelijk voor alle instrumenten en programma's die in de overzichtstabellen zijn opgenomen een uitsplitsing naar lidstaat te geven.

2. Zie punt 1 voor de gegevens over het Portugese MKB dat van de MKB-garantiefaciliteit profiteert.

Wat het „instrument voor de bevordering van de Europese technologie” betreft, wordt aangenomen dat de ETF-startersregeling wordt bedoeld.

Zoals blijkt uit de verslaglegging van het Europees Investeringsfonds (EIF) aan de Commissie, per 30 september 2002 in het kader van de MKB-garantiefaciliteit, hebben 58 kleine en middelgrote ondernemingen 61 leningen gekregen met een garantie van de Portugese intermediair SPGM. De gemiddelde omvang van de leningen was 545 576 EUR.

Er hebben nog geen Portugese kleine en middelgrote ondernemingen van de ETF-startersregeling geprofiteerd. De Commissie heeft echter op 28 november 2001 een investering van maximaal 10 miljoen euro in een Portugees algemeen risicokapitaalfonds goedgekeurd. Dit fonds richt zich op innoverende kleine en middelgrote ondernemingen met een flink groeipotentieel in Portugal (80 %) en Galicië (20 %). Wegens juridische problemen bij de oprichting van het risicokapitaalfonds, ook met de voltooiing van de wettelijke structuur, werd de sluiting van het fonds vertraagd. De juridische problemen zijn met hulp van het EIF en de Gemeenschap opgelost en de sluiting heeft uiteindelijk in december 2002 plaatsgevonden. Het fonds zal zich op vele sectoren richten en zich in de ontwikkelingsfase op het MKB concentreren, gelet op zowel de geringe omvang van de Portugese markt als de noodzaak van risicospreiding in een omgeving waar het aantal transacties op het gebied van investeringen in geavanceerde technologie beperkt is. Het risicokapitaalfonds is nu in staat te beginnen met investeringen in de uiteindelijk begunstigde kleine en middelgrote ondernemingen overeenkomstig de geplande vijfjarige investeringsperiode.

De Commissie heeft net een algehele evaluatie van het groei- en werkgelegenheidsinitiatief (1998-2000) afgerond, waarin de MKB-garantiefaciliteit en de ETF-startersregeling zijn opgenomen. Hierin is geconcludeerd dat beide instrumenten goed functioneren en wordt dus het besluit ondersteund om deze in het kader van het meerjarenprogramma voor ondernemingen en ondernemerschap, met name voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) (2001-2005), voor te zetten. Er zij aan herinnerd dat de toekenning van fondsen uit hoofde van deze instrumenten in de verschillende lidstaten afhankelijk is van het aantal en de kwaliteit van de voorstellen die het EIF ontvangt en vervolgens van de capaciteit van de geselecteerde nationale financiële intermediairs om het fonds te gebruiken. In feite is er uit Portugal relatief weinig vraag naar beide instrumenten geweest.

3. Er wordt geen communautaire steun gegeven om ondernemersorganisaties als zodanig en hun bedrijfskosten te subsidiëren.

MKB-organisaties worden echter steeds meer gevraagd als gesprekspartners en informatieverspreiders op het gebied van communautair beleid. Deze grotere belangstelling van de Commissie geeft hun indirect betere argumenten in de richting van hun leden (bedrijven of ondernemersorganisaties) om meer basisfinanciering of personeel voor hun activiteiten te krijgen.

De gezant voor het MKB van de Commissie, die in december 2001 is benoemd, wil actief contact met het MKB onderhouden en onder andere de regelmatige dialoog met MKB-organisaties verbeteren.

In de regel zijn communautaire programma's bedoeld om de oprichting van MKB-groepen te stimuleren door te verlangen dat kleine en middelgrote ondernemingen uit verschillende landen aan de projectvoorstellen deelnemen. Een voorbeeld is de regeling voor collectief onderzoek, een nieuwe regeling uit hoofde van het zesde OTO-kaderprogramma, die is opgezet in het kader van horizontale onderzoekactiviteiten waarbij kleine en middelgrote ondernemingen betrokken zijn. De regeling is uitdrukkelijk gericht op associaties of groepen van kleine en middelgrote ondernemingen die voor gemeenschappelijke uitdagingen staan. Bovendien kunnen associaties of groepen kleine en middelgrote ondernemingen een alternatieve route zijn om deel te nemen aan de prioritaire thematische onderzoekgebieden van het specifieke programma „Integratie en versterking van de Europese onderzoekruimte” van het zesde kaderprogramma.

Wat de structuurfondsen betreft, zijn in het Portugese operationele programma voor de economie, in het kader van het communautaire bestek III (2000-2006), specifieke maatregelen ter ondersteuning van MKB-organisaties gepland. Deze maatregelen ondersteunen projecten die door ondernemersverenigingen zijn ingediend en die ten doel hebben hun capaciteiten op het gebied van samenwerking en internationalisering te versterken. Ze zijn ook bedoeld voor de ondersteuning van de ontwikkeling van dynamische strategische partnerschappen tussen de verschillende MKB-organisaties en tussen deze organisaties en openbare instellingen.

Indirecte ondersteuning van MKB-organisaties wordt ook geboden via het meerjarenprogramma voor ondernemingen en ondernemerschap, met name voor het midden- en kleinbedrijf (MKB) (2001-2005). De Commissie is in dit kader bijvoorbeeld een project gestart om de deelname van het MKB aan het Europese normalisatieproces te vergroten en zijn belangen hierin te verdedigen.

(2003/C 268 E/062)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3911/02
van Dirk Sterckx (ELDR) aan de Commissie

(14 januari 2003)

Betreft: De toepassing van Richtlijn 2000/14/EG op koelinstallaties van trucks

De verplichte rusttijden van vrachtwagenbestuurders zijn met de herziening van de Europese verordening inzake voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer weer in de actualiteit gekomen. In de praktijk blijkt het nemen van deze broodnodige rust niet altijd mogelijk. Zo veroorzaken koelinstallaties op trucks geluidsoverlast op parkeerplaatsen om te overnachten. Richtlijn 2000/14/EG⁽¹⁾ betreffende de geluidsemissie van materieel voor gebruik buitenshuis legt voor dergelijke koelinstallaties slechts een verplichte markering op en geen geluidslimiet.

Kan de Commissie mededelen waarom koelinstallaties niet onderhevig zijn aan een geluidsgrenswaarde en of het niet aangewezen is om de richtlijn aan te passen zodat vrachtwagensbestuurders niet langer geconfronteerd worden met deze geluidshinder?

⁽¹⁾ PB L 162 van 3.7.2000, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(28 februari 2003)

Toen de Commissie haar voorstel voor Richtlijn 2000/14/EG⁽¹⁾ inzake de geluidsemissie van materieel voor gebruik buitenshuis deed, waren er onvoldoende gegevens beschikbaar om grenswaarden vast te stellen voor de geluidsemissie van koelapparatuur op vrachtwagens. Daarom werd die apparatuur opgenomen in artikel 13 van de richtlijn, dat voorschrijft dat alleen het gewaarborgde geluidsvermogensniveau van het materieel moet worden gemarkeerd.

De geluidsvoorschriften van de richtlijn zijn vastgesteld met het oog op de bescherming van de gezondheid van de burger en het milieu, maar zijn niet speciaal gericht op bescherming tegen lawaai op de werkplek, bijvoorbeeld het lawaai waaraan chauffeurs worden blootgesteld van vrachtwagens die zijn uitgerust met koelapparatuur.

Artikel 20 van de richtlijn voorziet in een herzieningsprocedure met vanaf 2005 regelmatige verslagen van de Commissie aan het Parlement en de Raad over haar ervaring met de tenuitvoerlegging en het beheer van de richtlijn, waarbij onder andere moet worden beoordeeld of eventueel apparatuur die onder artikel 13 valt moet worden overgebracht naar artikel 12, dat voorschrijft dat aan bepaalde grenswaarden moet worden voldaan.

In het kader van die herzieningsprocedure zal de Commissie onderzoeken of de beschikbare gegevens, met inbegrip van de gegevens die in het kader van de richtlijn zijn verzameld, suggereren dat in de richtlijn grenswaarden zouden kunnen worden opgenomen voor de geluidsemissie van koelapparatuur van vrachtwagens.

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 mei 2000 inzake de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten betreffende de geluidsemissie in het milieu door materieel voor gebruik buitenshuis, PB L 162 van 3.7.2000.

(2003/C 268 E/063)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0008/03
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(9 januari 2003)

Betreft: Invoer van honden- en kattenbont

Kan de Commissie in vervolg op haar antwoord op mijn schriftelijke vraag E-1810/01 ⁽¹⁾ mededelen of zij, in het licht van de berichten over de wreedheden waarvan sprake is en de discussie in de Landbouwwraad van 28 november 2002, nu wel overweegt met een wetsinitiatief te komen?

⁽¹⁾ PB C 40 E van 14.2.2002, blz. 108.

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(30 januari 2003)

De Commissie verwijst het geachte parlementslid graag naar haar antwoord op de schriftelijke vragen E-1810/01 van het geachte parlementslid, E-1203/02 van de heer Whitehead ⁽¹⁾, E-1748/02 van de heer Lund ⁽²⁾, E-2748/02 van de heer Skinner ⁽³⁾ en het gezamenlijke antwoord op de vragen E-2851/02 van de heer Flemming en E-3088/02 van de heer van den Bos ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB C 301 E van 5.12.2002, blz. 104.

⁽²⁾ PB C 92 E van 17.4.2003, blz. 89.

⁽³⁾ PB C 92 E van 17.4.2003, blz. 204.

⁽⁴⁾ Zie blz. 20.

(2003/C 268 E/064)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0016/03
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(20 januari 2003)

Betreft: Toegang tot documenten

Kan de Commissie, nu Verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in werking is getreden, verduidelijken of de met redenen omklede adviezen die de Commissie in het kader van de inbreukprocedures naar de lidstaten stuurt, gedeeltelijk of geheel publiek beschikbaar zijn, of ooit zullen zijn?

Welke Commissiedocumenten zijn door deze verordening beschikbaar die tevoren niet beschikbaar waren?

⁽¹⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(11 februari 2003)

Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie voorziet in een beoordeling geval per geval: de toegang tot een document wordt op verzoek verleend, tenzij de openbaarmaking ervan zou leiden tot ondermijning van de bescherming van een openbaar of particulier belang zoals bepaald in artikel 4 van de verordening. Met redenen omklede adviezen vormen geen uitzondering op deze regel.

Overeenkomstig de verordening is de werkingssfeer van het recht op toegang uitgebreid tot documenten van derden die de Commissie in haar bezit heeft. Een aantal uitzonderingen op het recht op toegang, die verplicht waren overeenkomstig de gedragscode die ten uitvoer is gelegd bij Besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom van de Commissie van 8 februari 1994 inzake de toegang tot documenten van de Commissie ⁽¹⁾, zijn nu onderworpen aan een onderzoek naar het openbaar belang, zoals bijvoorbeeld de bescherming van

commerciële belangen, van processen voor de rechtbank en juridisch advies, alsook van inspecties, onderzoeken en audits. Ook wanneer uitzonderingen op het recht tot toegang van toepassing zijn, moet de mogelijkheid van een gedeeltelijke toegang tot een document worden onderzocht. Al deze verbeteringen hebben het recht van het publiek op toegang tot documenten van de Commissie aanzienlijk uitgebreid.

(¹) PB L 46 van 18.2.1994.

(2003/C 268 E/065)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0036/03
van Colette Flesch (ELDR) aan de Commissie

(21 januari 2003)

Betreft: Herstel van twee hoge ambtenaren in hun ambt in Parijs

In het dagblad „Le Monde” van 22/23 december 2002 verscheen het bericht dat twee hoge ambtenaren van de Vertegenwoordiging van de Europese Commissie in Frankrijk, die twee maanden eerder naar Brussel teruggeroepen waren, hun ambt in Parijs opnieuw hadden opgenomen.

Waarom precies werden ze naar Brussel teruggeroepen?

Waarom precies werden ze in hun ambt in Parijs hersteld?

Is de Commissie van mening dat deze twee maatregelen getuigen van een goed personeelsbeleid?

Loopt het onderzoek van het OLAF dat aanleiding gaf tot de terugroeping, nog steeds?

Is de Commissie bereid, te zijner tijd, de resultaten van dit onderzoek bekend te maken?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(5 maart 2003)

De Commissie kan slechts het reeds gegeven antwoord op de schriftelijke vraag E-3493/02 van het geachte parlementslid herhalen.

De overplaatsing binnen hetzelfde directoraat-generaal van twee ambtenaren van de vertegenwoordiging van de Commissie in Parijs was in het belang van de dienst en strekte ertoe een goed verloop van het onderzoek in optimale omstandigheden te waarborgen.

Het ging hierbij om een voorzorgsmaatregel die geenszins afbreuk deed aan het vermoeden van onschuld van de betrokkenen. De Commissie heeft op geen enkel ogenblik hun namen bekendgemaakt en betreurt dan ook dat de media ze wel heeft vermeld.

De bovenvermelde maatregelen werden opgeheven zodra ze niet meer noodzakelijk waren voor het onderzoek in de kantoren van de vertegenwoordiging van de Commissie in Parijs, na contacten met het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF).

De Commissie heeft deze maatregelen genomen opdat OLAF zijn intern onderzoek in optimale omstandigheden zou kunnen uitvoeren.

De Commissie bevestigt dat het onderzoek van OLAF nog steeds loopt. Het Parlement wordt tijdig in kennis gesteld van de resultaten van het onderzoek overeenkomstig artikel 12, lid 3, tweede alinea van Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) (¹).

(¹) PB L 136 van 31.5.1999.

(2003/C 268 E/066)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0045/03
van Robert Evans (PSE) aan de Commissie

(21 januari 2003)

Betreft: Welzijn van gevangengenomen in het wild levende primaten

Is de Commissie bekend met de filmreportage van de RSPCA (Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals) en met het nieuwe rapport, getiteld „Caged and Cruel”, waarin het lijden wordt gedocumenteerd van primaten die uit hun natuurlijke omgeving worden weggerukt en vervolgens in gevangenschap worden gefokt voor researchdoeleinden?

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te nemen om te waarborgen dat primaten die gevangen worden genomen voor gebruik als proefdieren in laboratoria in de EU, worden behandeld overeenkomstig de internationale richtlijnen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(27 februari 2003)

De Commissie is op de hoogte van het RSPCA-rapport „Caged and Cruel” in verband met het gebruik van niet-menselijke primaten voor onderzoek. Het gebruik van niet-menselijke primaten in proeven valt onder Richtlijn 86/609/EEG van de Raad van 24 november 1986⁽¹⁾ inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt. De Commissie plant een herziening van deze richtlijn. Deze herziening zal ook initiatieven omvatten in verband met het gebruik van niet-menselijke primaten. Aankoop, vervoer en fokken van niet-menselijke primaten behoren tot de kwesties die grondig zullen worden onderzocht.

⁽¹⁾ PB L 358 van 18.12.1986.

(2003/C 268 E/067)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0054/03
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(22 januari 2003)

Betreft: De Europese Commissie en een commissie van onderzoek naar de oorzaken en de rampzalige gevolgen van het ongeval met de Prestige

Gaat de Europese Commissie een commissie instellen om de oorzaken en de rampzalige gevolgen van het ongeval met de Prestige te onderzoeken? Om welk type onderzoekscommissie gaat het? Op welke gronden heeft de Commissie haar beslissing genomen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(21 februari 2003)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar: het antwoord van de Commissie op prioritaire vraag P-0127/03 van de heer Ribeiro E Castro⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 72.

(2003/C 268 E/068)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0055/03
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(22 januari 2003)

Betref: Oprichting van een Europese kustwacht teneinde de veiligheid van het vervoer over zee van gevaarlijke goederen te garanderen

Wordt bij de maatregelen welke de Europese Commissie na de ramp met de Prestige zal voorstellen, gedacht aan de oprichting van een Europese kustwacht in de trant van de Coast Guard die in de Verenigde Staten is ingesteld na het ongeval met de Exxon Valdez, teneinde langs haar eigen kusten de veiligheid van het vervoer over zee van gevaarlijke goederen te garanderen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(6 maart 2003)

Het geachte parlementslid wordt verwezen naar: het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-3545/02 van de heer Scarbonchi ⁽¹⁾ en mondelinge vraag nr. H-872/02 van de heer Cushnahan ⁽²⁾ tijdens het Vragenuur van de voltallige zitting van het Parlement van januari 2003.

⁽¹⁾ Zie blz. 39.

⁽²⁾ Mondeling antwoord gegeven op 14.1.2002.

(2003/C 268 E/069)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0062/03
van Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) aan de Commissie

(22 januari 2003)

Betref: Aanwezigheid van de Voorzitter van de Commissie, Romano Prodi, in Galicië teneinde zelf de gevolgen van de ramp met de Prestige in ogenschouw te nemen

Is de Voorzitter van de Commissie, Romano Prodi, van plan naar Galicië en de andere getroffen landen te gaan teneinde zelf de gevolgen van het ongeval met de Prestige in ogenschouw te nemen? Waarom is hij niet naar Galicië gegaan, zoals hij bij de rampzalige overstromingen van de afgelopen zomer in Midden-Europa terecht wel heeft gedaan? Is hij ten tijde van het ongeval door de voorzitter van de regering van Galicië, Manuel Fraga, of door de eerste minister van de Spaanse regering, José Maria Aznar, uitgenodigd om naar Galicië te komen?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(5 maart 2003)

De voorzitter van de Commissie heeft de schade als gevolg van de schipbreuk met de Prestige van nabij en met bijzondere aandacht gevolgd, ook al is hij niet naar Galicië gegaan. De voorzitter heeft zich persoonlijk ingezet om positieve oplossingen te vinden voor de gevolgen van de ramp met de Prestige en de preventiemaatregelen in soortgelijke situaties.

Op basis van het door de Europese Raad van Kopenhagen verleende mandaat (punt 34 van de conclusies) heeft de Commissie overigens reeds dringende maatregelen genomen die zijn voorgelegd aan de staatshoofden en regeringleiders en op korte en middellange termijn zullen andere maatregelen worden uitgevoerd om de gevolgen van rampen zoals deze voor de kust van Galicië te voorkomen en te verzachten.

Vóór juni 2003 zal de Commissie beoordelen of de huidige wettelijke en beleidsinstrumenten, met name op milieugebied, maar ook op het gebied van gezondheid, onderzoek, visserij en regionale ontwikkeling, dienen te worden aangepast om het risico dat dergelijke ongevallen zich nog voordoen en de schade die zij veroorzaken (onmiddellijk of op langere termijn) tot een minimum te beperken.

De Commissie beklemtoont nogmaals dat zij vastberaden is om verder mee te werken aan de mobilisering van alle krachten van de Unie om de gevolgen van de ramp met de Prestige tegen te gaan en een coherent en alomvattend communautair preventiebeleid inzake maritieme veiligheid te voeren.

(2003/C 268 E/070)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0068/03
van Monica Frassoni (Verts/ALE) aan de Commissie

(23 januari 2003)

Betreft: Uitvoering van een deel van het project Is Arenas Srl zonder milieueffectrapportage

De autonome regio Sardinië heeft op 4 oktober 2002 door middel van besluit nr. 2309/VIII van de directeur van de dienst SIVEA van het departement voor milieubescherming zonder geldige reden, na afloop van de procedure voor „preventieve verificering”, de projectontwikkelaar Is Arenas Srl vrijgesteld van de in de richtlijnen 85/337/EEG⁽¹⁾ en 97/11/EG⁽²⁾ voorgeschreven milieueffectrapportage; deze richtlijnen zijn in Italië omgezet door het presidentieel decreet van 12 april 1996 en latere wijzigingen en aanvullingen en door regionale wet nr. 1/1999 van Sardinië en latere wijzigingen en aanvullingen. Het betreft een project voor een vakantiedorp in het duingebied van Is Arenas, gemeente Narbolia (provincie Oristano).

Het goedgekeurde projectonderdeel betreft ongeveer 57 000 m³ van de 222 900 m³ van het gehele project uit de programmaovereenkomst die de regio Sardinië en Is Arenas Srl op 9 juni 1997 hebben gesloten. Dit project ligt in zijn geheel binnen het gebied van communautair belang „Is Arenas” (code ITB 002228), waarvoor reeds de inbreukprocedure nr. 4381/2001 vanwege schending van richtlijn 92/43/EEG⁽³⁾ is ingeleid. Op 9 februari 2001 is het met redenen omklede advies uitgebracht. Door deze maatregel wordt een deel van het onroerendgoedproject vrijgesteld, zonder dat het project in zijn geheel wordt bekeken.

Is de Commissie voornemens een nieuwe inbreukprocedure in te leiden, ditmaal vanwege flagrante schending van de richtlijnen 85/337/EEG en 97/11/EG inzake milieueffectbeoordelingen?

Acht de Commissie het wenselijk, bijna twee jaar na de verzending van het met redenen omklede advies in de inbreukprocedure nr. 4381/2001, zich tot het Hof van Justitie te wenden, gezien de onmiskenbare onwil van de autonome regio Sardinië om de milieugevolgen van het project Is Arenas voor het gebied van communautair belang als geheel in overweging te nemen?

Acht de Commissie het wenselijk de communautaire financiering van ca. EUR 5 000 000 (vijf miljoen euro) definitief in te trekken, die via het territoriale pact van de provincie Oristano aan de lokale bemiddelende instantie, aan Is Arenas Srl en aan daarmee verbonden vennootschappen was toegewezen?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(7 maart 2003)

Krachtens Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, als gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997, zijn de lidstaten ertoe gehouden maatregelen te treffen om te verzekeren dat een vergunning is vereist voor projecten die een aanzienlijk milieueffect kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging, en dat een beoordeling van de effecten daarvan plaatsvindt alvorens een vergunning wordt verleend. De projecten waarop de richtlijn van toepassing is, worden in de bijlagen opgesomd. De projecten van bijlage I moeten in elk geval aan een milieueffectbeoordelingsprocedure worden onderworpen. Met betrekking tot de projecten van bijlage II zijn de lidstaten ertoe gehouden, door middel van een onderzoek per geval of aan de hand van vastgestelde criteria of drempelwaarden te bepalen of het project aan een milieueffectbeoordelingsprocedure moet worden onderworpen.

Het door het geachte parlementslid genoemde project betreffende de aanleg van een toeristencentrum in de beboste duinen van Is Arenas, in de gemeente Narbolia, valt onder bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG, als gewijzigd. Bijgevolg waren de bevoegde autoriteiten verplicht hetzij via een specifiek onderzoek, hetzij aan de hand van krachtens de Italiaanse wetgeving vastgestelde criteria en drempelwaarden te bepalen of dit project aan een milieueffectbeoordelingsprocedure diende te worden onderworpen.

In Besluit nr. 2309/VIII van de dienst SIVEA (bestuur Milieubescherming) van de autonome regio Sardinië van 4 oktober 2002, waarnaar het geachte parlementslid verwijst, wordt op basis van een specifiek onderzoek gesteld dat met betrekking tot het project voor de bouw van een toeristencentrum in de beboste duinen van Is Arenas geen milieueffectbeoordelingsprocedure vereist is. Op te merken valt dat het bedoelde besluit betrekking heeft op het gehele project (222 900 m³) als omschreven in de programmaovereenkomst van 9 juni 1997 tussen de regio Sardinië en Is Arenas Srl.

Wat inbreukprocedure 1998/2346 met betrekking tot het voorgestelde gebied van communautair belang „Is Arenas” (ITB 032228) betreft: het met redenen omkleed advies betreft niet het bouwproject te Is Arenas, maar uitsluitend het project voor de aanleg van een golfbaan.

In het licht van een en ander en op basis van de door het geachte parlementslid verstrekte informatie kan in dit stadium derhalve niet worden besloten dat er sprake is van een inbreuk op Richtlijn 85/337/EEG, als gewijzigd.

Wat ten slotte de kwestie van de toegekende communautaire steun betreft: nadat bovenbedoelde inbreukprocedure was ingeleid, heeft de Commissie de instantie die bevoegd is voor de uitvoering van het „territoriaal pact” voor Oristano, waarvoor financiering uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling was toegezegd, verzocht de steun voor het betrokken project op te schorten in afwachting van de resultaten van de procedure. Het toeristisch project voor Is Arenas is uiteindelijk helemaal buiten het kader van het pact voor Oristano gehouden.

(2003/C 268 E/071)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0073/03
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(23 januari 2003)

Betref: De onmogelijkheid en onwenselijkheid van snelle terugkeer van vluchtelingen naar Afghanistan waar voor hen geen werk of woning beschikbaar is

1. Is het de Commissie bekend dat de Afghaanse minister voor Vluchtelingen en Repatriëring, Enaytullah Nazari, de wereld rondreist met het advies aan zijn gevluchte landgenoten om voorlopig niet terug te keren naar Afghanistan, op grond van de volgende overwegingen: „Ons land is na 23 jaar oorlog vernietigd, de economie is verlamd, gezondheidszorg en landbouw zijn zwaar beschadigd, er liggen meer dan zes miljoen landmijnen in de grond, de levensomstandigheden zijn onmogelijk, er is geen huisvesting, er is geen werk, de regering bestaat pas tien maanden en kan onmogelijk al deze problemen oplossen?”
2. Kan de Commissie de informatie van de minister bevestigen dat van de twee miljoen naar Afghanistan teruggekeerde vluchtelingen al weer een deel opnieuw is gevlucht omdat het land niet in staat is ze op te nemen, en dat deze hernieuwde vluchtelingen nu in levensbedreigende omstandigheden verkeren?
3. Kan de Commissie zich verenigen met de stelling van de minister dat ook hoogopgeleide vluchtelingen voorlopig moeten wegblijven omdat aan hun komst pas behoefte bestaat zodra met financiële steun vanuit de internationale gemeenschap kan worden begonnen met de wederopbouw?
4. Wat wordt vanwege de EU ondernomen om tegen te gaan dat Afghaanse vluchtelingen op eigen initiatief terugkeren naar gebieden die thans weliswaar als „veilig” worden beschouwd maar die geen werk en huisvesting kunnen bieden en waar een bevolkingstoename de problemen voor de Afghaanse regering verder zou vergroten?
5. Wat onderneemt de Commissie om de Afghaanse vluchtelingen in staat te stellen om voorlopig te blijven wonen in lidstaten van de EU, en af te zien van eerdere gedachten over het vertrek van maandelijks 1500 vluchtelingen naar een land dat hen niet kan opvangen?

Bron: Het Nederlandse dagblad „de Volkskrant” van 17 december 2002.

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(26 februari 2003)

1. De Commissie is op de hoogte van het recente bezoek dat minister Nazari bracht aan Europese hoofdsteden om kwesties in verband met vluchtelingen en repatriëring te bespreken met de lidstaten; zij weet dat hij tijdens deze rondreis ook sprak met de pers en Afghaanse gemeenschappen. De Commissie stemt ten volle in met de zorg van de heer Nazari dat de terugkeer duurzaam moet zijn en in geen geval de huidige inspanningen voor de heropbouw van Afghanistan in het gedrang mag brengen. De Commissie zet zich krachtig in voor de heropbouw en het herstel van Afghanistan. Sinds september 2001 is het een van de grootste donatoren geweest voor de inspanningen tot heropbouw. De ontwikkelingssteun zal in 2002 meer dan 205 miljoen euro bedragen. Bovendien zal de Commissie de humanitaire steun financieren met ongeveer 73 miljoen euro.

De Commissie deelt weliswaar het ruim verbreide standpunt dat de massale terugkeer van vluchtelingen moet worden gezien als een graadmeter van het succes van de Afghaanse interim- en overgangsregering, maar zij beseft dat de Afghaanse autoriteiten voortdurende steun nodig zullen hebben om de vluchtelingen te herintegreren en de gunstige ontwikkelingen voort te zetten. De Commissie is derhalve ook vastbesloten om de duurzaamheid van de terugkeer te ondersteunen door haar lopende humanitaire steun en haar ontwikkelingshulp. Deze zijn in het bijzonder gericht op het herstel van het platteland, materiële heropbouw, met inbegrip van ontmijning, en het verstrekken van basisgezondheidszorg.

2. De Commissie deelt de opvatting van de humanitaire agentschappen dat de omstandigheden in bepaalde delen van Afghanistan niet tot duurzame terugkeer kunnen leiden. Na de aanvankelijke euforie van de terugkeer naar hun woningen, staan vele Afghanen voor de moeilijke taak hun leven weer op te nemen in een land dat is verwoest door een kwart eeuw van conflicten en jaren van droogte.

De Commissie gelooft evenwel niet dat tijdelijke migratie uit Afghanistan een teken is van de onmacht van de Afghaanse autoriteiten om de massale terugkeerbeweging die aan de gang is, te herintegreren. In het verleden hebben altijd seizoengebonden bewegingen over de Afghaans-Pakistaanse grens plaatsgevonden.

Door de Commissie gesteunde humanitaire agentschappen zorgen voor de behoeften op korte termijn van de terugkerende gezinnen. Steun voor heropbouw en herstel bevordert de duurzaamheid van de terugkeer door het verlenen van gezondheidszorg, onderwijs en werkgelegenheid.

3. De Commissie is het niet eens met het standpunt dat de Afghaanse autoriteiten de terugkeer van Afghanen met een opleiding niet zouden steunen. In het Nationaal Strategiedocument van de Gemeenschap voor Afghanistan 2004-2006 – dat in nauw overleg met de Afghaanse autoriteiten is opgesteld – wordt de noodzaak vermeld om de terugkeer van onderdanen met een opleiding te steunen. In overeenstemming met deze gedeelde doelstelling van de ondersteuning van Afghanen die willen bijdragen tot de heropbouw van hun land van herkomst, heeft de Commissie 3,6 miljoen euro geormerkt voor de financiering van de betrekkingen van Afghanen met een opleiding in de Afghaanse administratie en particuliere sector. Terwijl de heropbouw reeds bezig is, kunnen deze personen een aanzienlijke bijdrage leveren in de ontwikkeling en het herstel van Afghanistan; hun vrijwillige terugkeer moet dus worden toegejuicht.

4. De Commissie wijst erop dat in het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens het fundamenteel recht van de mens op terugkeer naar het land van herkomst is vastgesteld. De Commissie is derhalve niet van plan eender wie te beletten uit vrije wil terug te keren. Zij wil er evenwel zeker van zijn dat de beslissing van mensen om terug te keren, is gebaseerd op een volledige kennis van de situatie in Afghanistan. In overeenstemming met wat is afgesproken in verband met het verstrekken van informatie aan remigranten in het kader van het terugkeerplan voor Afghanistan, zal de Commissie daarom de lidstaten aansporen hun verantwoordelijkheden terzake ten volle op te nemen. Bovendien zal de Commissie zeker geen enkel initiatief op Europees niveau ondersteunen dat zou bijdragen tot de terugkeer naar onveilige gebieden. Ook dient erop te worden gewezen dat het verstrekken van relevante actuele informatie aan remigranten bij hun terugkeer en voordat zij naar hun plaats van bestemming gaan, een belangrijk element is van het plan van de Unie voor de terugkeer naar Afghanistan, dat de Raad op 28 november 2002 heeft goedgekeurd⁽¹⁾. De informatie moet gegevens over de veiligheid en de stand van de heropbouw van de lokale gemeenschap omvatten, evenals gepast advies betreffende de risico's van mijnen en onontpofte munitie.

5. In het plan van de Unie voor de terugkeer naar Afghanistan is opgeroepen tot de oprichting van een „Afghanistan Return Co-ordination Group” (ARCG), voorgezeten door de Commissie en met de deelnemende lidstaten als leden. Een van de belangrijkste taken van deze groep is het op gang brengen van het deel van het terugkeerplan waarin wordt gesteld dat bij de identificatie van vluchtelingen en het tempo van de terugkeer rekening moet worden gehouden met zo nauwkeurig mogelijke gegevens over de situatie ter plaatse, de mogelijkheden om de terugkeer te verzoenen met de inspanningen voor de

heropbouw en het partnerschap tussen de Unie en de overgangsregering van Afghanistan. Overeenkomstig het terugkeerplan moet de terugkeer duurzaam zijn en in geen geval de heropbouw hinderen. De ARCG zou een rol spelen bij de beoordeling van de veiligheidstoestand ter plaatse, met inbegrip van de opvangcapaciteit, en bij het vormen van een duidelijk en realistisch beeld van de mogelijke begunstigden van het plan. Het aantal van 1 500 terugkerende vluchtelingen was een eerste ruwe schatting. Een van de taken van de ARCG zal zijn een nauwkeuriger en realistischer cijfer te geven van het aantal mensen dat naar Afghanistan kan worden gerepatrieerd.

(¹) <http://ue.eu.int/newsroom/newmain.asp?lang=1>.

(2003/C 268 E/072)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0092/03
van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(28 januari 2003)

Betreft: Programma's voor het controleren van aardbevingsgevoelige constructies

Op 31 oktober 2002 is in San Giuliano di Puglia (Italië) een nog maar pas verbouwd schoolgebouw ingestort bij een aardbeving van middelbare intensiteit, waarbij 27 dodelijke slachtoffers (van wie 25 kinderen) zijn gevallen. Volgens de Europese Seismologische Vereniging betreft het hier geen geïsoleerd geval, maar kunnen soortgelijke incidenten zich in tal van Europese landen voordoen. Het probleem kan echter in zoverre worden voorkomen en het risico kan aanzienlijk worden beperkt door de invoering van een programma voor deskundige controles op oudere en kwetsbaar geachte bestaande constructies en van een programma ter versteviging van constructies in de meest aardbevingsgevoelige gebieden. De regels voor het controleren en verstevigen van dergelijke constructies zijn te vinden in het Europees normenstelsel, deel 1-4 van Eurocode 8, prEN 1998-3.

Is de Commissie, teneinde verder verlies van levens te voorkomen en gezien het feit dat er in tal van lidstaten sprake is van excessieve seismische activiteit, bereid met een richtlijn te komen waarbij de lidstaten worden verplicht programma's in te voeren voor controles (conform het bovenvermelde Europese normenstelsel) op alle gebouwen en structuren in gebieden waarvan bekend is dat ze vatbaar zijn voor aardbevings schade en voor de versteviging van ondeugdelijk gebleken constructies?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(24 februari 2003)

De Commissie betreurt ten eerste het verlies van mensenlevens en de aangerichte schade in San Giuliano di Puglia.

In dit stadium heeft de Commissie geen plannen voor een specifiek wetgevingsvoorstel ter beperking van de gevolgen van aardbevingen.

In het kader van het huidige, bij Beschikking 1999/847/EG (¹) van de Raad ingestelde actieprogramma voor civiele bescherming worden echter initiatieven gepland op het gebied van methodologieën voor risicobeheer, inclusief het in kaart brengen van risicozones, voor aardbevingen en andere rampen. In dat verband zal in de eerste helft van 2003 een uitnodiging tot het indienen van voorstellen worden gepubliceerd.

Voorts zal de Commissie tegen mei 2003 een mededeling aannemen waarin nieuwe concrete maatregelen zullen worden gepresenteerd om de openbare veiligheid te verbeteren in de context van natuurrampen en door de mens veroorzaakte rampen. Het Parlement wordt uitgenodigd voor een vergadering op 28 februari 2003 om deze maatregelen samen met de Commissie en de diverse belanghebbenden te bespreken.

Bovengenoemde twee initiatieven moeten bijdragen tot de invoering van evaluatieprogramma's voor het opsporen van kwetsbare structuren in gebieden waar veel aardbevingen voorkomen.

(¹) 1999/847/EG: Beschikking van de Raad van 9 december 1999 betreffende een communautair actieprogramma voor civiele bescherming, PB L 327 van 21.12.1999.

(2003/C 268 E/073)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0096/03**van Isidoro Sánchez García (ELDR) aan de Commissie**

(20 januari 2003)

Betreft: Aanpassing van de regeling inzake de integratie van de Canarische Eilanden in de EU op het gebied van immigratie

In de recente geschiedenis van het communautaire Europa, in 1991, was sprake van verandering in het Europese model voor integratie van de Canarische Eilanden, een ultraperifere regio en eilandengroep die de buitengrens van de Europese Unie vormt, als gevolg van de in artikel 25, lid 4 van de Akte van Toetreding van het Koninkrijk Spanje tot de Europese Gemeenschappen bedoelde aanpassing met als doel de eventuele negatieve gevolgen van de integratie op sociaal, economisch en ecologisch gebied tot een minimum te beperken. De aanpassing had betrekking op verschillende terreinen, waaronder met name de landbouw, waartoe een programma met specifieke opties (Poseican) werd uitgevoerd dat onlangs tien jaar na de inwerkingtreding ervan is herzien.

Sommige deskundigen zijn van mening dat men destijds de kans heeft laten liggen om het communautaire integratiemodel ook op andere terreinen aan te passen zoals op het gebied van de immigratie, een sociaal verschijnsel dat op de Canarische Eilanden ontstond op het moment van de integratie en dat de afgelopen jaren sociale en economische betekenis heeft gekregen door de excessieve groei van de bevolking op de Canarische Eilanden en de gevolgen ervan voor het ecologisch bijzonder kwetsbare grondgebied van deze eilanden.

In dit verband is in de samenleving op de eilanden een brede en soms heftige discussie op gang gekomen om de ongebreidelde immigratie naar behoren te reguleren middels de mogelijke vaststelling van bepaalde specifieke maatregelen die als noodzakelijk, proportioneel en tijdelijk zijn bedoeld en waarbij als rechtsgrondslag wordt uitgegaan van artikel 37, lid 1 van het Autonomiestatuut van de Canarische Eilanden, artikel 138, lid 1 van de Spaanse Grondwet en van de communautaire Verdragen, met name artikel 299, lid 2 van het Verdrag van Amsterdam van 1997.

Bestaat, gezien het bovenstaande en het bepaalde in artikel 25, lid 4 van de Akte van Toetreding van het Koninkrijk Spanje tot de Europese Gemeenschappen, de mogelijkheid tot aanpassing van de regeling inzake de integratie van de Canarische Eilanden in Europa op het gebied van immigratie middels een specifiek protocol betreffende verblijf en werk van buitenlanders en zo ja, welke procedure moet dan worden gevolgd?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(14 februari 2003)

De Commissie acht het niet wenselijk een wijziging voor te stellen van de verdragen ter invoering van een specifieke regeling voor de Canarische eilanden die het fundamentele recht van het vrije verkeer van de burgers van de Unie zou beperken, zoals erkend in artikel 18 van het EG-Verdrag en overgenomen in artikel 45 van het Handvest van de grondrechten van de Unie. Zij heeft daarentegen een richtlijn voorgesteld die momenteel in de Raad en het Parlement wordt besproken, ter versterking van de uitoefening van dit recht in de gehele Unie⁽¹⁾.

Overeenkomstig artikel 63.3 van het EG-Verdrag neemt de Raad maatregelen inzake het immigratiebeleid inzake burgers van derde landen op volgende gebieden aan: voorwaarden voor toegang en verblijf en normen voor de procedures voor de afgifte door de lidstaten van langlopende visa en verblijftitels, met name met het oog op gezinshereniging en illegale immigratie en illegaal verblijf, met inbegrip van repatriëring van illegaal verblijvende personen.

De Europese Raad van Sevilla heeft de hoogste prioriteit toegekend aan de bestrijding van illegale immigratie; vanuit dit gezichtspunt zijn de op deze gebieden te nemen maatregelen om gevolg te geven aan de conclusies van de Europese Raad van Sevilla, zowel op nationaal als communautair recht, van toepassing op het grondgebied van de Canarische eilanden. Een speciale regeling voor de bestrijding van de illegale immigratie is niet noodzakelijk, aangezien deze maatregelen erop gericht zijn het verschijnsel van de illegale immigratie zo doeltreffend mogelijk op het gehele Europese grondgebied te bestrijden.

Wat de regeling van de legale immigratie van burgers van derde landen betreft, heeft de Commissie een wetgevend kader voorgesteld met betrekking tot de toegang en de voorwaarden voor verblijf van deze

personen. Deze voorstellen voor richtlijnen betreffen niet het aantal toe te laten personen, aangezien dit besluit onder de bevoegdheid van de desbetreffende lidstaat valt. De Europese Raad van Sevilla heeft er bovendien ook op gewezen dat rekening moet worden gehouden met de toelatingsmogelijkheden van de Unie en van haar lidstaten bij de tenuitvoerlegging van het immigratiebeleid.

(¹) Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het recht van de burgers van de Unie en hun familieleden zich op het grondgebied van de lidstaten vrij te verplaatsen en er vrij te verblijven, COM(2001) 257 def, PB C 270 van 25.9.2001.

(2003/C 268 E/074)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0108/03
van Margrietus van den Berg (PSE) aan de Commissie

(20 januari 2003)

Betreft: Financiering berging Le Joola — aanvullende vragen

Het antwoord op mijn eerdere vragen (E-3319/02 (¹)) vraagt om aanvullende vragen:

Het 8ste EOF is voor Senegal nog niet uitgeput.

Kan volgens de Commissie geld voor de berging van de slachtoffers en de veerboot uit het 8ste EOF komen, wanneer Senegal daarmee instemt?

Is het niet de morele en politieke plicht van de Commissie om de berging te coördineren? Of wil de Commissie op geen enkele manier helpen en laat ze het over aan de betrokken lidstaten (Frankrijk, België, Spanje en Nederland) zelf de eigen burgers te bergen?

Laat Europa zijn slachtoffers in de steek, terwijl het onmiddellijk noodfondsen zou openstellen wanneer een vergelijkbare ramp zich voor de eigen kusten zou voordoen?

(¹) Zie blz. 29.

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(11 februari 2003)

De Commissie kan de financiële middelen van het achtste Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) niet gebruiken omdat die reeds zijn toegewezen aan specifieke acties die in het kader van de samenwerkingsstrategie met dat land duidelijk zijn omschreven.

De Commissie begrijpt ten volle de getoonde bezorgdheid en ook het belang van de gestelde vraag doch zij moet er op wijzen dat elk initiatief met betrekking tot de „Joola” in de eerste plaats van de Senegalese autoriteiten moet uitgaan.

Bovendien valt een actie gericht op het bergen van de lichamen van de burgers uit de Gemeenschap niet onder de doelstellingen van de ontwikkelingssamenwerking met de ACS-staten, als vastgelegd in artikel 177 van het EG-verdrag en in de Overeenkomst van Cotonou.

(2003/C 268 E/075)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0127/03
van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie

(21 januari 2003)

Betreft: Onderzoek „Prestige”

Op 21 november jl. heeft de parlementaire vergadering van het Europees Parlement een resolutie over de ramp met de olietanker „Prestige” goedgekeurd. Hierin valt onder meer de volgende paragraaf te lezen:

(Het Europees Parlement) verzoekt de Europese Commissie onderzoek te verrichten naar de verantwoordelijkheid voor het ongeluk en de precieze omstandigheden van de ramp en de respectieve

identiteit en rol van alle betrokken actoren vast te stellen en dan met name betreffende het type schip en de oorzaken van het ongeluk, herkomst en bestemming van de vracht, de verantwoordelijkheden van de reder en de kapitein van het schip, de vlaggenstaat en de eigenaar van de lading, degenen die betrokken zijn bij het vervoer van de olie, de werkomstandigheden van de bemanning, de kwaliteit van de controles, de havens die zijn aangedaan, en het EP daarover zo spoedig mogelijk te informeren, en naar de toepassing van de regels van de interne markt, o.a. de hoedanigheid van de goederen die vervoerd worden, en om na te gaan of de olievracht beantwoordt aan de geldende Europese voorschriften.

In Portugal, Spanje en Frankrijk maakt men zich nog steeds grote zorgen en is men nog steeds zeer verantwoordelijk over deze kwestie.

Kan de Commissie in het licht hiervan mededelen hoever het met het onderzoek staat? Heeft men al de eerste resultaten kunnen vaststellen? Wanneer zullen de bevindingen van het onderzoek worden gepubliceerd?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(11 februari 2003)

De Commissie heeft akte genomen van de door het Europees Parlement op 21 november 2002 aangenomen motie. Hoewel zij niet over de formele bevoegdheid beschikt om een onderzoek naar de schipbreuk van de Prestige uit te voeren, volgt zij de werkzaamheden van de verschillende bevoegde onderzoeksinstanties op de voet en verzamelt zij alle gevraagde informatie.

Krachtens het internationale zeerecht moet een dergelijk onderzoek worden uitgevoerd door de vlaggenstaat in kwestie, die daarover rapporteert aan de Internationale Maritieme Organisatie. Voorts is het gebruikelijk dat ook de getroffen kuststaten een onderzoek over dergelijke ongevallen instellen.

In deze context heeft de Commissie al contact opgenomen met de administraties die een onderzoek over deze ramp hebben opgezet, meer bepaald in de Bahamas, Frankrijk en Spanje. Voorts neemt zij als waarnemer en op verzoek van het American Bureau of Shipping (het classificatiebureau van de Prestige) deel aan de audit ad hoc betreffende dit bureau, die wordt uitgevoerd door de Internationale vereniging van classificatiebureaus.

De Commissie zal een verslag publiceren over de eerste bevindingen van deze onderzoekswerkzaamheden met het oog op een publieke hoorzitting die in maart 2003 wordt georganiseerd door de Commissie regionaal beleid, vervoer en toerisme (RETT) van het Europees Parlement.

(2003/C 268 E/076)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0128/03

van Ursula Schleicher (PPE-DE) aan de Commissie

(28 januari 2003)

Betreft: Alpen-conventie

Het is verheugend dat de Alpen-conventie nu na veertig jaar van voorbereiding eindelijk in werking is getreden. Het is echter spijtig dat de lidstaten Italië en Frankrijk nog aarzelen hun handtekening te zetten. Ook de Europese Unie, die eveneens tot de kring van de ondertekenaars van de conventie behoort, heeft de Alpen-conventie nog niet ondertekend.

1. Welke problemen staan een handtekening van de Europese Unie in de weg?
2. Wat onderneemt de Europese Commissie om de nog aarzelende lidstaten ertoe te bewegen de conventie eveneens te ondertekenen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(27 februari 2003)

De Gemeenschap heeft op 7 november 1991 in Salzburg (Oostenrijk) de Alpenovereenkomst ondertekend.

Het besluit tot bekrachtiging is genomen op 26 februari 1996⁽¹⁾. De Gemeenschap is derhalve partij bij de Alpenovereenkomst.

Alle Alpenlidstaten hebben de Overeenkomst bekrachtigd: Oostenrijk op 19 april 1994, Duitsland op 16 juni 1994, Frankrijk op 30 november 1995 en Italië op 28 september 1999. Slovenië, het enige toetredende Alpenland, heeft de Overeenkomst op 22 maart 1995 bekrachtigd.

In haar antwoord op eerdere schriftelijke vragen (gezamenlijk antwoord op E-1148/02, E-1149/02 en E-1229/02 ⁽¹⁾ en antwoord op E-1818/02 ⁽²⁾), ging de Commissie in op de praktische problemen die zij heeft om een actieve rol te spelen bij de activiteiten in het kader van de Overeenkomst en haar protocollen, maar gaf zij ook aan bereid te zijn na te denken over opties om haar betrokkenheid te vergroten.

De Commissie benadrukt het belang dat zij aan berggebieden hecht. Dit komt tot uiting in het feit dat de Commissie in het tweede Cohesieverslag heeft erkend dat sommige berggebieden te lijden hebben onder ernstige ontwikkelingsproblemen en een prioriteit moeten zijn van het toekomstige cohesiebeleid van de Gemeenschap. De Commissie heeft bovendien recentelijk de aanzet gegeven tot een onderzoek naar berggebieden. Met die studie wordt beoogd berggebieden af te bakenen (zoning), een databank met verschillende typen indicatoren op te zetten, met name die welke betrekking hebben op milieu en risico's, en tenslotte de situatie van die gebieden te analyseren uit een oogpunt van duurzame ontwikkeling. Andere communautaire beleidssectoren, zoals plattelandontwikkeling en milieubeleid, leveren eveneens een bijdrage aan de duurzame ontwikkeling van berggebieden, inclusief het Alpengebied, alsook aan de instandhouding van bergecosystemen.

⁽¹⁾ Besluit 96/191/EG van de Raad van 26 februari 1996 betreffende de sluiting van de Overeenkomst inzake de bescherming van de Alpen, PB L 61 van 12.3.1996.

⁽²⁾ PB C 301 E van 5.12.2002, blz. 91.

⁽³⁾ PB C 28 E van 6.2.2003, blz. 140.

(2003/C 268 E/077)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0159/03
van Michl Ebner (PPE-DE) aan de Commissie

(29 januari 2003)

Betreft: Standpunt van de Commissie inzake artikel 13 van het EG-verdrag

De Europese Conventie werkt op dit moment aan een grondwet voor de Europese Unie van de toekomst. Onder andere pleit zij voor integratie van het Handvest van de grondrechten in de EU-Verdragen, alsmede voor toetreding van de Unie tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Beide mensenrechtenteksten verbieden discriminatie, onder meer op grond van taal en het behoren tot een nationale minderheid (art. 21 Handvest van de grondrechten, art. 14 EVRM).

Daarentegen komen beide discriminatiegronden in artikel 13 van het EG-verdrag niet voor. Daarom komen ze dan ook in het actieprogramma ter bestrijding van discriminatie niet voor.

Kan de Commissie meedelen:

- of zij voorstander is van wijziging van artikel 13 EG-verdrag om het beginsel van een uitgebreide niet-discriminatie niet te laten verworden tot een holle frase, maar dit ook in de EU-programma's duidelijker en concreet tot uitdrukking te laten komen?
- of zij bereid is door middel van haar vertegenwoordigers in de Conventie deze kwestie aan te snijden?
- of zij bereid is over mogelijkheden en alternatieven na te denken, om — los van het debat over de Conventie — in haar initiatieven rekening te houden met preventie c.q. bestrijding van discriminatie op grond van taal of het behoren tot een nationale minderheid?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(3 maart 2003)

In het kader van het werk van de Conventie steunt de Commissie de opname van een algemeen beginsel van non-discriminatie in de toekomstige Grondwet van de Europese Unie. Daarenboven steunt zij ook de opname van het Handvest van de grondrechten in de grondwet, waardoor artikel 21 van het Handvest

dezelfde rang als een grondwettelijke bepaling zal krijgen. Het Praesidium van de Conventie is bevoegd om voorstellen te formuleren betreffende de bepalingen van de toekomstige grondwet. Het door het Praesidium voorgestelde ontwerpartikel 6 verbiedt elke discriminatie op grond van de nationaliteit. De Commissie is van mening dat bij de integratie van de bestaande bepalingen met betrekking tot het beginsel van non-discriminatie, zoals de artikelen 12 en 13 van het EG-Verdrag en artikel 21 van het Handvest van de grondrechten, de coherentie van het geheel in acht moet worden genomen.

Het verbod van discriminatie op grond van taal of het behoren tot een nationale minderheid is een algemeen beginsel van gemeenschapsrecht dat de Commissie in ieder geval bij al haar initiatieven moet in acht nemen op grond van artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Dit beginsel is duidelijk verwoord in artikel 21 van het Handvest.

De Commissie is het met het geachte parlementslid eens dat zij bij haar initiatieven rekening moet houden met de preventie en bestrijding van discriminaties op grond van taal of het behoren tot een nationale minderheid, alsmede met de andere in artikel 21 van het handvest vermelde gevallen.

De Commissie herinnert eraan dat alle door de Commissie goed te keuren voorstellen van wetgeving en besluiten a priori op hun verenigbaarheid met het Handvest worden getoetst, zoals blijkt uit een specifieke overweging betreffende de grondrechten die in de considerans van elk voorstel wordt ingevoegd⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie van 13 maart 2001 betreffende de toepassing van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, SEC(2001) 380/3.

(2003/C 268 E/078)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0168/03
van Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) aan de Commissie

(29 januari 2003)

Betreft: Beleid tegen verspreiding MRSA-bacterie

Er is momenteel geen gezamenlijk Europees beleid om de verspreiding van de MRSA-bacterie tegen te gaan. Het beleid van de lidstaten terzake is divers. Nederland voert bijvoorbeeld, in vergelijking met de meeste andere Europese landen, een zeer restrictief beleid. Met succes, want Nederland behoort tot de landen met de laagste prevalentie van MRSA. Als gevolg van het verschil in beleid tussen landen – uit vrees voor de verspreiding van de bacterie – is de toegankelijkheid van Nederlandse ziekenhuizen voor patiënten uit het buitenland moeizaam.

1. Kan de Commissie aangeven welke verschillen er bestaan tussen de lidstaten in het beleid ter voorkoming van de verspreiding van de MRSA-bacterie?
2. Acht zij een gemeenschappelijk Europees beleid terzake wenselijk, mede in het licht van de toegankelijkheid van ziekenhuizen voor patiënten uit andere lidstaten?
3. Is zij voornemens maatregelen te treffen in het kader van het nieuwe actieprogramma voor de volksgezondheid om een dergelijk gemeenschappelijk beleid te bevorderen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(3 maart 2003)

1. Blijkens het laatste verslag van het Europees netwerk voor de surveillance van antimicrobiële resistentie (EARSS)⁽¹⁾, een door de Commissie gesubsidieerd project, berichten de Zuid-Europese landen, Ierland en het Verenigd Koninkrijk dat de *Staphylococcus aureus* in meer dan 30% van de gevallen resistent is tegen methicilline (MRSA) terwijl in de Noord-Europese landen bij minder dan 1% van de patiënten sprake is van bacteriëmie.

In december 2000 is door Eurosurveillance (een door de Commissie gesubsidieerd bulletin) een onderzoek gedaan naar het surveillancebeleid met betrekking tot de resistentie tegen antibiotica in de Gemeenschap⁽²⁾. Uit dit onderzoek dat door de volksgezondheidsautoriteiten in de 15 lidstaten met behulp van vragenlijsten is uitgevoerd, is gebleken dat de meeste landen speciaal nationale richtsnoeren hebben opgesteld om ziekenhuisinfecties (zoals MRSA) te voorkomen maar het onderzoek verstrekt geen bijzonderheden over de inhoud van het beleid ter preventie van de verspreiding van MRSA.

De aanbeveling van de Raad betreffende het verstandig gebruik van antimicrobiële stoffen in de menselijke geneeskunde⁽³⁾ wil ervoor zorgen dat op nationaal niveau specifieke strategieën worden gevoerd om antibioticaresistentie te beperken. De aanbeveling verlangt van de lidstaten dat zij uiterlijk in november 2003 verslag uitbrengen aan de Commissie over de uitvoering hiervan. Deze verslagen zullen bijzonderheden over het nationaal beleid bevatten.

2. Diezelfde aanbeveling van de Raad draagt de Commissie op om de lidstaten bij te staan bij hun pogingen om antibioticaresistentie via het communautaire netwerk voor epidemiologische surveillance en beheersing van overdraagbare ziekten te beperken. De aanbeveling van de Raad en de communautaire strategie tegen antimicrobiële resistentie⁽⁴⁾ vormen de basis voor verdere communautaire maatregelen van de Commissie met de lidstaten.

De Commissie wil de geachte afgevaardigde eraan herinneren dat het EG-Verdrag erop wijst dat de lidstaten verantwoordelijk blijven voor de organisatie en verstrekking van gezondheidsdiensten en medische zorg.

3. Op grond van het nieuwe volksgezondheidsprogramma geniet antibioticaresistentie, o.a. tegen MRSA, hoge prioriteit. In het werkprogramma voor 2003 wordt prioriteit verleend aan projecten die beginselen en richtsnoeren ontwikkelen voor de beste praktijken voor voorzichtig gebruik van antibiotica. Een andere prioriteit in het werkprogramma is steun voor de uitwisseling van informatie en de coördinatie van onderwijs- en interventieprogramma's voor het publiek en voor ziekenhuizen.

⁽¹⁾ Het management, de adviesraad en de nationale vertegenwoordigers van het EARSS. Het jaarverslag van het EARSS over 2001, Bilthoven, Nederland, juli 2002, 95 p. ISBN: 90-6960-098-6. Te raadplegen op www.earss.rivm.nl.

⁽²⁾ Therre H, Nationaal beleid ter voorkoming van antibioticaresistentie — de situatie in 17 Europese landen eind 2000. Eurosurveillance 2001; deel 6: blz. 5-14.

⁽³⁾ PB L 34 van 5.2.2002.

⁽⁴⁾ Commissie van de Europese Gemeenschappen, Mededeling van de Commissie — Een communautaire strategie tegen antimicrobiële resistentie COM(2001) 333 def.

(2003/C 268 E/079)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0178/03
van Antonios Trakatellis (PPE-DE) aan de Commissie

(30 januari 2003)

Betreft: Adderreservaat op Milos: bescherming van de volksgezondheid en overtreding van de milieuwetgeving

Plaatselijke organisaties en beroepsverenigingen op Milos klagen erover dat op basis van een speciaal milieuonderzoek „project voor een adder-biotoop op Milos”, pogingen worden ondernomen om op Milos een adderreservaat in te richten, in strijd met de gemeenschapswetgeving, en met alle gevaar voor de volksgezondheid van een giftige slangensoort die in Griekenland niet eens een bedreigde soort is. In het bijzonder wordt geklaagd over inbreuk op de bepalingen van richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, met name artikel 6, lid 3, dat bepaalt: „de bevoegde nationale instanties geven slechts toestemming voor dat plan of project nadat zij de zekerheid hebben verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied niet zal aantasten en nadat zij in voorkomend geval inspraakmogelijkheden hebben geboden”. Bovendien wordt op basis van genoemde studie voorgesteld om bij presidentieel decreet 60% van de oppervlakte van het eiland te bestemmen voor het slangenreservaat, waarmee de doelstellingen en de inhoud van richtlijn 92/43/EEG en van het „Natuur 2000”-netwerk worden scheefgetrokken en overtreden, gelet op de bedreiging van de volksgezondheid en de ongecontroleerde invoer van andere slangen die in de plaatselijke fauna van het eiland niet thuishoren.

1. Welke maatregelen denkt de Europese Commissie te nemen tegen enerzijds overtreding van de richtlijn inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna en van het „Natura 2000”-netwerk waar het gaat om schending van bepaalde voorschriften in de procedure tot inrichting van een adderreservaat op Milos, en anderzijds overtreding van bepalingen van genoemde richtlijn waar het gaat om de invoer van slangen die in de plaatselijke fauna van Milos niet thuishoren?
2. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen tegen de gevaren en de bedreiging voor de volksgezondheid op het eiland Milos, met name de bewoonde gebieden, als gevolg van de inrichting van een adderreservaat dat 60 % van het eiland beslaat, en van de ongecontroleerde invoer van andere slangen die in de plaatselijke fauna van Milos niet thuishoren?
3. Welke werken of projecten zijn door de Gemeenschap gefinancierd of voorgesteld in verband met de inrichting van een adderreservaat op Milos en hoe denkt de Commissie meer in het algemeen op te treden tegen symptomen van „wanbeheer” bij de communautaire financiering van werken of projecten ter bescherming van het milieu, wanneer de doeleinden en de inhoud van richtlijn 92/43/EEG en het „Natuur 2000”-netwerk door buitenproportionele beschermingsmaatregelen (bijvoorbeeld 60 % van het oppervlak van het eiland Milos) worden scheefgetrokken en overtreden?

(¹) PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(27 maart 2003)

1. *Vipera schweizeri* is een endemische soort in Griekenland die is opgenomen in bijlage II van richtlijn 92/43/EEG (¹) als prioritaire soort, alsmede in bijlage IV als soort van communautair belang die strikt moet worden beschermd. *Vipera schweizeri* wordt op mondiaal vlak wordt bedreigd, aangezien hij voorzover bekend slechts op vier kleine eilanden van de westelijke Cycladen voorkomt. 90 % van de populatie van deze soort is geconcentreerd op het eiland Milos en bevindt zich met name op het westelijke gedeelte van dat eiland in een dunbevolkt gebied dat grotendeels zijn natuurlijke en zeer waardevolle ecologische kenmerken behouden heeft.

In het kader van haar voorstel voor een nationale list voor het Natura 2000-netwerk heeft Griekenland drie gebieden voorgesteld om deze soort te beschermen: één gebied op het eiland Milos, namelijk de westelijke kust van Milos (code GR422005), en twee gebieden op de eilanden Kimolos en Siphnos, namelijk Polyaios-Kimolos (code GR4220006) en Siphnos-Prophtis Ilias (code GR4220008). Op het laatste biogeografisch seminar voor het Middellandse-zeegebied dat van 29 t/m 31 januari 2003 te Brussel heeft plaatsgevonden is men tot de conclusie gekomen dat de soort voldoende vertegenwoordigd was. Voorzover er nog wetenschappelijke reservaten bestaan, moet Griekenland nog meer onderzoek verrichten naar een afbakening van die gebieden, alsmede naar de aanwezigheid van de betrokken soort in het gebied Prophtis Ilias op het eiland Milos (code GR4220020), dat oorspronkelijk voorkwam op de Griekse lijst van voorgestelde gebieden van communautair belang.

Op grond van een in april 2000 ontvangen klacht waarbij erop werd gewezen dat met name in verband met mijnbouwactiviteiten op het eiland de adder van Milos niet werd beschermd, is er door de Commissie een onderzoek ingesteld. Volgens de door Griekenland verstrekte gegevens is er een specifieke milieustudie opgesteld waarin op een passende wijze de afbakening van de Natura 2000-gebieden op het eiland zou zijn vastgelegd. Na goedkeuring zou dit beheersplan moeten leiden tot invoering van een volledige en doeltreffende regeling tot bescherming van de betrokken soort en de daarbij behorende habitats. Deze regeling zou bestaan uit een goedgekeurde specifieke milieustudie, een presidentieel decreet tot bescherming van de soort en zijn habitats en een beheersorganisme belast met de tenuitvoerlegging van de bepalingen in dit juridisch kader.

Tegen de achtergrond van de beschikbare informatie is de Commissie van oordeel dat Griekenland niet alle maatregelen heeft genomen die noodzakelijk zijn voor de instelling van een systeem van strikte bescherming van *Vipera schweizeri* op Milos, waarbij een verbod wordt ingesteld op het opzettelijk vangen of doden van in het wild levende specimens van die soorten, het opzettelijk verstoren van die soorten, vooral tijdens de perioden van voortplanting, afhankelijkheid van de jongen, overwintering en trek en de beschadiging of de vernieling van de voortplantings- of rustplaatsen. In feite is de Commissie van oordeel dat Griekenland niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op grond van artikel 12, lid 1, onder a), b) en d), van richtlijn 92/43/EEG op hem rusten. Om die reden is in oktober 2002 de inbreukprocedure als bedoeld in artikel 226 van het EG-Verdrag opgestart.

2. Voor de soorten van bijlage IV, zoals *Vipera schweizeri*, is in artikel 12 van richtlijn 92/43/EEG, zoals door het Hof van Justitie is uitgelegd in de zaak *Caretta caretta* (²), een systeem van strikte bescherming ingesteld. Uiteraard kunnen in het belang van de volksgezondheid en de openbare veiligheid de lidstaten afwijken van het bepaalde in artikel 12. Dit is overeenkomstig artikel 16 van richtlijn 92/43/EEG evenwel

alleen mogelijk wanneer er geen andere bevredigende oplossing bestaat en op voorwaarde dat de afwijking geen afbreuk doet aan het streven de populaties van de betrokken soort in hun natuurlijke verspreidingsgebied in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan.

De Commissie beschikt niet over informatie met betrekking tot een ongecontroleerde invoer van andere soorten die niet thuishoren in de plaatselijke fauna van Milos. Er wordt op gewezen dat artikel 22 van richtlijn 92/43/EEG de lidstaten met betrekking hiertoe ruime bevoegdheden geeft. De lidstaten dienen er immers op toe te zien dat de opzettelijke introductie in de vrije natuur van een soort die op hun grondgebied niet inheems is, zodanig aan voorschriften wordt gebonden dat daardoor geen schade wordt toegebracht aan de natuurlijke habitats in hun natuurlijke verspreidingsgebied of aan de inheemse wilde flora en fauna, en dienen een dergelijke introductie te verbieden indien zij zulks nodig achten. Opgemerkt dient te worden dat een ongecontroleerde invoer van andere soorten die niet thuishoren in de plaatselijke fauna op grond van de specifieke milieustudie is verboden.

3. Er wordt geen project betreffende de bescherming van *Vipera schweizeri* medegefinancierd door het financiële instrument LIFE.

Een project ter bescherming van de adder van Milos is gefinancierd door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), in het kader van het operationeel programma „Milieu 1994-1999” en met name „maatregel” nr. 3.1 daarvan betreffende het beschermen van beschermde soorten.

Dit project, getiteld „bescherming van de adderbiotoop op Milos” (codenummer 3.1.01), heeft steun gekregen voor 75 %, op een totale aanvankelijk geraamde begroting van 221 641 ECU. Aan het eind van het jaar 2000 was daarvan 127 253 ECU besteed. Deze gelden zouden gebruikt zijn voor informatieve acties en bewustmakingscampagnes, voor de opstelling van een studie over de te nemen maatregelen om de adder van Milos te beschermen, alsmede voor een studie betreffende de bouw van een „Informatiecentrum voor bezoekers”.

(¹) Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna. PB L 206 van 22.7.1992.

(²) Jurisprudentie van het Hof van Justitie, Commissie tegen de Helleense Republiek, Zaak C-103/00.

(2003/C 268 E/080)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0187/03
van Mario Borghezio (NI) aan de Commissie

(31 januari 2003)

Betreft: Agressie tegen Italiaanse toeristen in Nice

Sinds enkele maanden worden Italiaanse toeristen die via de autoweg naar de Franse Riviera reizen, bij het verlaten van de autoweg in Nice opgewacht door vermoedelijk Maghrebijnse georganiseerde bendes die de automobilisten — ook vrouwen en ouderen — overvallen en dus op weinig vriendelijke wijze welkom heten op Franse bodem.

Deze toestanden, waarover de pers in beide landen uitvoerig heeft bericht, hebben enkele burgemeesters uit het aangrenzende Ligurië ertoe gebracht om rechtstreeks stappen te ondernemen bij de prefectuur in Nice.

Is de Europese Unie voornemens bij de bevoegde Franse autoriteiten in Nice en aan de grens te interveniëren om te eisen dat de veiligheid en het vrije verkeer van toeristen uit andere landen van de Europese Unie worden gewaarborgd?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(27 februari 2003)

In de context van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 1990 hebben de lidstaten zich ertoe verbonden om de grensoverschrijdende samenwerking op het gebied van rechtshandhaving met het oog op de voorkoming en opsporing van strafbare feiten te verbeteren. De Overeenkomst heeft de lidstaten dienaangaande nieuwe instrumenten bezorgd en voorziet in artikel 39 in de mogelijkheid voor lidstaten met een gemeenschappelijke grens om regelingen te treffen en overeenkomsten te sluiten.

Een voorbeeld van een dergelijke overeenkomst is de tussen de Franse en Italiaanse regering gesloten overeenkomst betreffende de samenwerking van politie en douane, die op 3 oktober 1997 in Chambéry is ondertekend.

Op grond van deze overeenkomst is in Ventimiglia een gemeenschappelijke politie- en douanediens (CCPD) ingesteld. Deze gemeenschappelijke dienst kan niet enkel nuttige informatie vergaren om strafbare feiten op te sporen en te voorkomen, maar kan de lokale politie — op verzoek — ook bijstand verlenen wanneer de openbare orde bedreigd is en om de criminaliteit op een meer doeltreffende wijze te bestrijden.

De Commissie is ervan overtuigd dat de Franse autoriteiten de middelen die hun ter beschikking staan, zullen aanwenden om de burgers te beschermen tegen de door het geachte parlementslid aangehaalde vormen van criminaliteit. De Franse autoriteiten beschikken in dit verband over de mogelijkheid om samen te werken met de Italiaanse rechtshandavingsinstanties.

(2003/C 268 E/081)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0190/03
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(31 januari 2003)

Betreft: Verenigde Staten, dominantie ten opzichte van de Europese Unie bij de winning en het transport van aardolie aan de zuidoostzijde van huidig en toekomstig EU-gebied

1. Worden staten als Azerbeidzjan, Turkmenistan en Kazachstan door het vrijwel volledig instorten van hun economie in de periode 1991-1998 zeer sterk afhankelijk van de export van goedkope olie en de inzet van goedkope arbeidskrachten?
2. Welke contacten onderhoudt de EU inmiddels met de in vraag 1 bedoelde staten over winning, aankoop en vervoer van aardolie uit dit gebied?
3. Leiden deze door economisch belang geïnspireerde contacten tot versterkte binding van de EU met niet-democratische regimes? In welke mate wordt die binding nu en in de nabije toekomst gebruikt voor het beschermen van democratie, mensenrechten en milieu?
4. Zullen aan Turkije, dat aan het Amerikaanse project voor een pijpleiding Bakoe-Ceyhan meewerkt, in het kader van een mogelijke toetreding tot de EU voorwaarden worden gesteld met betrekking tot het beschikbaar komen van deze olie of een deel daarvan voor gebruik in Europa?
5. Verwacht u dat de druk op deze oliewinningsgebieden vanuit de Verenigde Staten zal toenemen indien de VS er niet spoedig in slaagt om de olievelden in Irak onder hun gezag te plaatsen?
6. Zijn er reeds ideeën ontwikkeld over de wijze waarop kan worden voorkomen dat aan de zuidoostzijde van toekomstig EU-gebied een militaire en economische invloedssfeer van de VS ontstaat, die kan gaan functioneren op een voor Europa nadelige wijze?

Bron: Het Nederlandse dagblad „De Volkskrant” van 18 januari 2003.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(14 maart 2003)

De oliesector in de drie door het geachte parlementslid genoemde landen neemt een zeer belangrijke plaats in in hun economie en is een belangrijke bron van buitenlandse valuta. Azerbeidzjan, een van de oudste olieproducerende landen ter wereld, kent sinds 1995 een gestage economische groei, die voor een groot deel te danken is aan buitenlandse investeringen in zijn olie- en gasector. In 2000 is ongeveer 14 miljoen ton olie geproduceerd. Hiervan is ongeveer 55 % uitgevoerd als ruwe olie of geraffineerde producten, in totaal goed voor ongeveer 70 % van de uitvoer van Azerbeidzjan. De olie-inkomsten vertegenwoordigen ongeveer 50 % van de begrotingsinkomsten. De loonkosten in Azerbeidzjan, Turkmenistan en Kazachstan zijn over het algemeen lager dan in Europa. De Commissie heeft geen aanwijzingen dat deze landen hun arbeidskrachten in de olie- en gasindustrie illegaal uitbuiten.

Kazachstan is eveneens sterk afhankelijk van de olie-inkomsten en de recente economische groei is voor een deel te danken aan buitenlandse investeringen in de olie- en gasector. In 2000 is 35 miljoen ton olie geproduceerd. De netto-uitvoer van ruwe olie en geraffineerde producten bedroeg ongeveer 79 %. De olie-industrie is momenteel goed voor ongeveer 30 % van de begrotingsinkomsten van Kazachstan en voor de helft van zijn uitvoer.

Hoewel de aardgasvoorraden van Turkmenistan tot de grootste ter wereld behoren en deze sector de afgelopen jaren de belangrijkste bron van economische groei is geweest, neemt de oliesector een belangrijke plaats in in de economie. In 2000 is ongeveer 7,7 miljoen ton geproduceerd. De netto-uitvoer van ruwe olie en geraffineerde producten bedroeg 60 %.

De Gemeenschap heeft met de drie door het geachte parlamentslid genoemde landen overeenkomsten inzake partnerschap en samenwerking gesloten. De overeenkomsten met Azerbeidzjan en Kazachstan zijn al in werking getreden, maar die met Turkmenistan moet nog worden bekrachtigd.

In het kader van de overeenkomst inzake partnerschap en samenwerking met Azerbeidzjan zal het werkkterrein van het bestaande subcomité voor handel dit jaar (2003) worden uitgebreid met energievraagstukken. In 2002 is de dialoog op het niveau van deskundigen met Kazachstan eveneens uitgebreid met energievraagstukken.

De Commissie levert deze landen bovendien technische bijstand op het gebied van de olie- en gasinfrastructuur in het kader van TACIS (het Inogate-programma).

Op commercieel niveau zijn energiebedrijven uit de Unie bijzonder actief in Azerbeidzjan en Kazachstan.

Alle betrekkingen van de Unie in de energiesector zijn gericht op meer transparantie, het aanmoedigen van markthervormingen en het vergroten van het milieubewustzijn. Door relaties te ontwikkelen op een bepaald gebied dat duidelijk van wederzijds belang is en door politieke en commerciële contacten tussen de Unie en deze landen te bevorderen, zullen deze landen worden aangemoedigd om meer deel te gaan uitmaken van de wereldwijde samenleving, waardoor zij gevoeliger geworden voor wereldwijde waarden en aandachtspunten.

Bovendien wordt in alle overeenkomsten inzake partnerschap en samenwerking met deze landen de nadruk gelegd op democratische waarden en de beginselen van het internationale recht en de mensenrechten zoals neergelegd in met name het Handvest van de Verenigde Naties en de Slotakte van Helsinki. Tevens bevatten zij artikelen die tot doel hebben de samenwerking op milieugebied en op het gebied van de volksgezondheid te ontwikkelen en te intensiveren.

De oliemarkt is een geïntegreerde wereldwijde markt en de bestemming van specifieke productie is veel minder belangrijk dan de diversifiëring van de leveringsbronnen. Bovendien is het duidelijk dat het besluit om nieuwe pijpleidingen aan te leggen en de keuze van de tracés van de pijpleidingen bij de particuliere sector berusten, die zich daarbij laat leiden door economische en commerciële overwegingen.

Evenals de Unie streven de Verenigde Staten actief naar geografische diversifiëring van en concurrentie tussen de verschillende leveringsbronnen. Het is duidelijk dat dit beleid in de toekomst zal worden voortgezet ongeacht de gebeurtenissen in een bepaalde regio van de wereld. Wanneer de olieproductie van Irak om ongeacht welke reden de internationale markten gedurende bepaalde tijd niet zou bereiken, is er mondiaal genoeg reservecapaciteit om de markt te bevoorraden. In dit verband spreekt het voor zich dat, wanneer de verstoring van de markt van dien aard is dat hierdoor de economische groei in de Unie ernstig dreigt te worden geschaad, ernstig moet worden nagedacht over het potentiële gebruik van de strategische olievoorraden van de lidstaten.

Het is duidelijk dat de Unie in deze regio strategische geopolitieke belangen heeft. Het belangrijkste doel van de Unie is bevordering van de regionale samenwerking om bij te dragen tot politieke stabiliteit. Politieke stabiliteit zal ertoe bijdragen dat de energievoorraden van het Kaspisch gebied van groter belang worden voor de continuïteit van de energievoorziening van de uitgebreide Unie. In dit verband wijst de Commissie het geachte parlamentslid erop dat zij voornemens is om in de loop van 2003 met een mededeling te komen over de energierelaties met naburige landen.

(2003/C 268 E/082)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0195/03
van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(31 januari 2003)

Betreft: Sterke Nederlandse afhankelijkheid van toegang tot ziekenhuizen in buurlanden als gevolg van tekortschietende binnenlandse voorzieningen

1. Is het de Commissie bekend dat de sterke inkrimping van het aantal ziekenhuisbedden en de sluiting van volledige ziekenhuizen als gevolg van jarenlange bezuinigingen op de gezondheidszorg in Nederland in dat land permanente wachtlijsten hebben opgeleverd voor patiënten die in het ziekenhuis moeten worden opgenomen?

2. Is het de Commissie tevens bekend dat vanuit Nederland een deel van de oplossing van dit tekort wordt gezocht in het medegebruik van voorzieningen in de buurlanden, waar ziekenhuisbedden en behandelende artsen minder schaars zijn?
3. Heeft de Commissie vernomen dat het ziekenhuis van de Belgische stad Genk op grond van een contract met een Nederlandse ziektekostenverzekeraar inmiddels meer dan 6 000 Nederlandse patiënten heeft behandeld op voet van gelijkheid met Belgische verzekerden, maar dat dit ziekenhuis dit contract niet ongewijzigd wil voortzetten, nu blijkt dat daardoor voor Belgische patiënten wachtlijsten ontstaan en het bij de Nederlanders vooral gaat om gecompliceerde operaties waarvan de kosten veel hoger zijn dan was verwacht?
4. Is de Commissie het met mij eens dat het in dit soort gevallen niet meer gaat om de door de EU bevorderde keuzevrijheid van de individuele patiënt om op voet van gelijkheid behandeld te worden in een ziekenhuis van een andere lidstaat, maar om een toenemende afhankelijkheid van voorzieningen in buurlanden, die de keuzevrijheid van de patiënt ernstig bedreigt?
5. Acht de Commissie het aanvaardbaar dat een lidstaat de tekorten in de eigen gezondheidszorg structureel en duurzaam blijft afwentelen op een buurland dat de eigen gezondheidszorg beter heeft georganiseerd, in plaats van met de grootst mogelijk spoed eerst binnenlands de problemen op te lossen?
6. Wat draagt de Commissie bij om te bewerkstelligen dat in de lidstaten en eventueel de regio's daarbinnen een redelijk evenwicht ontstaat tussen de ziekenhuisvoorzieningen en de behoefte daaraan, zodat de mogelijkheid om gebruik te maken van voorzieningen in buurlanden weer uitsluitend gaat berusten op een keuzevrijheid die wordt bepaald door kwaliteit en nabije ligging, in plaats van op duurzame afhankelijkheid van de burens als gevolg van eigen falen?

Bron: Het Journaal Laat, TV-I Vlaanderen, 21 januari 2003

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(4 maart 2003)

De Commissie herinnert de geachte afgevaardigde eraan dat in het EG-Verdrag onderstreept wordt dat de verantwoordelijkheid voor de organisatie van de gezondheidszorg en de voorzieningen op dit gebied bij de lidstaten ligt. Volgens vaste jurisprudentie dienen de lidstaten bij de invulling van hun verantwoordelijkheden op dit gebied echter aan de wetgeving van de Gemeenschap te voldoen. De Commissie houdt nauwgezet in het oog hoe er in de Gemeenschap over de grenzen van de lidstaten heen gebruik wordt gemaakt van de diensten op het gebied van de gezondheidszorg. Op dit punt doen zich een aantal beleidsvraagstukken voor. Om over deze beleidsvraagstukken te kunnen discussiëren, heeft de Commissie de aanzet geven tot een denkproces op hoog niveau waarbij de ministers van volksgezondheid en andere belangrijke belanghebbenden betrokken zullen zijn. Doel van het denkproces is om vast te stellen op welke gebieden intensievere samenwerking op het niveau van de Unie voordelen zou kunnen hebben. Een aantal van de door de geachte afgevaardigde naar voren gebrachte punten zou in dit kader eventueel aan de orde kunnen worden gesteld.

(2003/C 268 E/083)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0205/03 van Manuel dos Santos (PSE) aan de Commissie

(3 februari 2003)

Betreft: Bedrijfssluiting

Vlak nadat ik de Commissie een vraag had gestuurd over de verplaatsing van de fabriek van C & J Clark van Castelo de Paiva (Portugal) naar India en eventueel naar Roemenië, kwam mij het bericht onder ogen dat het confectiebedrijf Gerry Weber plannen in dezelfde richting heeft en zijn fabrieken van Figueiró dos Vinhos (Portugal) naar het buitenland wil overhevelen.

Als deze bedrijfsverplaatsing doorgaat (of wanneer dit bedrijf gesloten wordt), zal de werkloosheid in deze regio aanzienlijk toenemen, met alle catastrofale maatschappelijke consequenties vandien.

Ook dit bedrijf zou aanspraak hebben gemaakt op omvangrijke communautaire subsidies en die ook gekregen hebben.

Ik erken dat de Europese Commissie als hoedster van de communautaire wetgeving het vrije verkeer en de marktwerking moet bevorderen, hoewel zij ook tot taak heeft ervoor te zorgen dat de vestigingscontracten op alle punten worden nageleefd.

Ook in dit geval bestaat er gerede twijfel of dit contract rigoureuus in acht is genomen.

Kan de Commissie in het licht hiervan mededelen:

1. of zij van deze nieuwe bedrijfsverplaatsing in kennis is gesteld,
2. zo niet, of zij, van plan is stappen te ondernemen,
3. of zij van plan is communautaire wetten op te stellen die met inachtneming van het beginsel van vrij verkeer en de marktwerking kunnen bijdragen tot een beperking van dit soort speculatieve operaties, die indruisen tegen de belangen van de betrokken personen en regio's en het daadwerkelijke doel van communautaire subsidies ondermijnen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(20 maart 2003)

De Commissie is niet op de hoogte van de verplaatsing van het bedrijf in kwestie.

Wat het Europees Sociaal Fonds (ESF) betreft, wijst de Commissie de geachte afgevaardigde erop dat investeringen in permanente educatie in Portugal een absolute noodzaak zijn, met name om het concurrentievermogen van de economie van het land te versterken. Deze steun wordt net als de steun van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) toegekend door de lidstaat in het raam van een goedgekeurde overheidssteunregeling. De staat moet bijgevolg de communautaire concurrentieregels naleven, en met name de geldende richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen⁽¹⁾, die de Commissie in maart 1998 heeft goedgekeurd. Deze bepalen dat de gefinancierde activa behouden moeten blijven gedurende minstens vijf jaar vanaf het ogenblik waarop de investering waarvoor de steun is toegekend, is verwezenlijkt.

Verschillende communautaire richtlijnen kunnen van toepassing zijn in geval van bedrijfssluitingen met zware sociale gevolgen, met name collectief ontslag: Richtlijn 98/59/EG van de Raad van 20 juli 1998 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag⁽²⁾ en Richtlijn 94/45/EG van de Raad van 22 september 1994 inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad⁽³⁾. Deze richtlijnen voorzien in een voorafgaande informatie en raadpleging van de werknemersvertegenwoordigers over de beslissingen in kwestie om te proberen ontslagen te voorkomen of de sociale gevolgen ervan te verzachten.

Aangezien deze richtlijnen in het nationaal recht van de lidstaten zijn omgezet, dienen de bevoegde nationale overheden toe te zien op de correcte toepassing van deze regels.

Ook Richtlijn 2002/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2002 tot vaststelling van een algemeen kader betreffende de informatie en de raadpleging van de werknemers op nationaal vlak⁽⁴⁾ ontwikkelt deze beginselen: ze bepaalt dat de werknemersvertegenwoordigers anticipatief en preventief moeten worden betrokken bij de strategische beslissingen van het bedrijf en bij de vermoedelijke evolutie van de werkgelegenheid in de onderneming. Deze richtlijn moet uiterlijk 21 maart 2005 zijn omgezet, maar de meeste lidstaten beschikken reeds over een aantal bepalingen op dat gebied.

In januari 2002 heeft de Commissie ook aan de Europese sociale partners voorgesteld dat ze de beginselen zouden vaststellen die de bedrijven in acht moeten nemen wanneer ze een herstructurering doorvoeren, en dat ze voor de geschikte middelen zouden zorgen om de naleving ervan in de hele Unie te waarborgen. Eind 2002 hebben de sociale partners besloten dat thema in hun meerjarenwerkprogramma op te nemen. De Commissie hoopt dat de inspanningen die in het kader van de Europese sociale dialoog worden geleverd, concrete en nuttige resultaten opleveren wat de invloed betreft op de wijze waarop de herstructureringen in Europa worden doorgevoerd.

⁽¹⁾ PB C 74 van 10.3.1998.

⁽²⁾ PB L 225 van 12.8.1998.

⁽³⁾ PB L 254 van 30.9.1994.

⁽⁴⁾ PB L 80 van 23.3.2002.

(2003/C 268 E/084)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0221/03**van Samuli Pohjamo (ELDR)
en Mikko Pesälä (ELDR) aan de Commissie***(3 februari 2003)*

Betref: Ongelijke verdeling van de reisvergoedingen in het kader van EU-projecten

Personen die aan Europese projecten deelnemen en in perifere zones van Europa wonen, moeten hun reiskosten op dezelfde manier aanrekenen als hun collega's uit centraal gelegen gebieden. In de praktijk betekent dit dat deze laatsten naar de vergaderingen kunnen met hun eigen auto of met een goedkope vlucht, terwijl bijvoorbeeld voor Finnen het geld voor verplaatsingen vaak op is halverwege het project. Dit leidt er dan weer toe dat het niet altijd mogelijk is op belangrijke vergaderingen aanwezig te zijn.

Kan de Commissie verduidelijken of zij de berekeningswijze van de reiskosten bijvoorbeeld zo kan herzien dat deze gebeurt aan de hand van een coëfficiënt op basis van de reisafstand en de geografische ligging?

Kan de Commissie over de EU-projecten een ontwerprapport opstellen met een vergelijking van de reiskosten van bijvoorbeeld Finnen en Zweden met die van Engelsen en Duitsers? Ook is meer duidelijkheid wenselijk over de kosten van individuele reizen tussen de projectverantwoordelijken van verschillende landen en de toereikendheid van het reisgeld voor de hele duur van het project.

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(28 april 2003)*

De vraag van het geachte parlementslid heeft betrekking op de reiskosten voor onderzoeksprojecten die worden uitgevoerd in het kader van het programma Informatiemaatschappij (IST) uit hoofde van het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾. Hieronder worden de regels uiteengezet voor de vergoeding van de reiskosten uit hoofde van het vijfde en zesde kaderprogramma⁽²⁾.

De Commissie heeft in Verordening nr. 996/1999/EG van de Commissie van 11 mei 1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen van Besluit 1999/65/EG van de Raad betreffende de regels inzake de deelneming van ondernemingen, onderzoekscentra en universiteiten en de regels inzake de verspreiding van de onderzoeksresultaten ter uitvoering van het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap (1998-2002) de algemene beginselen vastgelegd voor de communautaire bijdragen uit hoofde van het vijfde kaderprogramma. Het algemene beginsel van deze regels is dat de Commissie bijdraagt tot de totale in aanmerking komende kosten van de actie. Een van de in aanmerking komende kostencategorieën is reisen verblijfskosten. Het beginsel voor de berekening van de communautaire bijdrage is dat de Gemeenschap een bepaald percentage van de totale in aanmerking komende kosten voor haar rekening neemt. In het geval van organisaties die het zogenaamde volledige kostenmodel gebruiken, bedraagt de communautaire bijdrage maximum 50 % van de totale in aanmerking komende kosten voor de reis van de deelnemer; in het geval van organisaties die het zogenaamde extra-kostenmodel gebruiken, bedraagt de communautaire bijdrage 100 % van de totale in aanmerking komende kosten. De organisaties die het extra-kostenmodel gebruiken worden echter niet tot 100 % voor al hun kosten vergoed, maar slechts voor de extra directe kosten die niet door een periodieke financiering worden gedekt.

Dit beginsel is verder uitgewerkt in bijlage II van de verschillende modelcontracten voor het vijfde kaderprogramma en in de financiële richtsnoeren die zijn vastgesteld uit hoofde van het vijfde kaderprogramma. Het grondbeginsel blijft echter dat de Commissie bijdraagt tot de totale in aanmerking komende kosten van de deelnemers, zoals blijkt uit de gegevens van de deelnemers. De Commissie heeft geen specifieke regels of maxima vastgelegd voor reisvergoedingen. De verdeling van de middelen over kostencategorieën wordt voor elk afzonderlijk contract door de deelnemers en de Commissie in onderhandelingen overeengekomen, voorafgaand aan de ondertekening van het contract. Hoewel er enige ruimte is voor de harmonisering van de begroting tussen categorieën en partners, bestaan er enkele beperkingen op deze overdrachten, en vaak is voor een belangrijke overdracht de toestemming van de Commissie vereist.

In het zesde kaderprogramma is het grondbeginsel dat de Gemeenschap bijdraagt tot de totale in aanmerking komende kosten gehandhaafd, maar met enkele belangrijke veranderingen. In het zesde kaderprogramma zijn er geen in aanmerking komende kostencategorieën vooraf vastgesteld, en wordt in het contract geen verdeling in kostencategorieën gemaakt. De deelnemers aan een contract kunnen de begroting naar eigen goeddunken verdelen met het oog op het verwezenlijken van de in het contract vervatte doelstelling. De verdeling van bijvoorbeeld de reiskosten onder de deelnemers behoort dan ook tot

de bevoegdheid van de deelnemers zelf en dergelijke kosten zullen worden vergoed indien deze voldoen aan de in het onderzoekscontract vastgestelde criteria (d.w.z. reëel, economisch en nodig, gemaakt in de looptijd van het project, vastgesteld in overeenstemming met de normale boekhoudkundige beginselen van de contractant en vastgelegd in zijn boekhouding).

Kortom, voor de onderzoeksprojecten uit hoofde van het vijfde en zesde kaderprogramma, kan het consortium zelf besluiten op welke wijze de reisvergoedingen onder de deelnemers worden verdeeld. Aangezien dit een intern besluit van de consortia is, geldt er geen coëfficiënt om rekening te houden met de geografische afstand. De Commissie is momenteel niet voornemens een vergelijking te maken van de reiskosten van verschillende projecten, overeenkomstig de geografische afkomst van de deelnemers. Uit hoofde van het zesde kaderprogramma verlangt de Commissie geen gedetailleerde verdeling van de kosten per categorie (zoals reizen) voor elke deelnemer, maar een rechtvaardiging op beheersniveau van de kosten en de certificering hiervan door een externe accountant.

(¹) <http://www.cordis.lu/fp5>.

(²) <http://fp6.cordis.lu/fp6/home.cfm>.

(2003/C 268 E/085)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0255/03
van Roy Perry (PPE-DE) aan de Commissie

(29 januari 2003)

Betreft: Lloyd's of London

In de persmededeling van de Commissie van 21 januari 2003, waarin zij zegt de inbreukprocedures inzake de regelgeving betreffende en het toezicht op Lloyd's of London te zullen voortzetten, stelt zij ook dat zij „de verbeteringen die door middel van het FSMA 2000-regime zijn gerealiseerd, erkent, maar niettemin nog enkele vraagtekens plaats bij de naleving van de richtlijn” (73/239/EEG (¹)).

Kan de Commissie uiteenzetten op welke punten het nieuwe regime een verbetering is ten opzichte van het oude?

Verder vermeldt de Commissie in haar persmededeling dat zij „in het licht van de vroegere tekortkomingen nog vraagtekens plaats bij de huidige randvoorwaarden op het gebied van regelgeving en toezicht”.

Kan de Commissie preciseren wat zij onder deze vroegere tekortkomingen verstaat en welke hiervan op dit moment nog bestaan?

(¹) PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3.

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(27 februari 2003)

De Commissie is zich zeer bewust van de belangstelling van het geachte parlementslid en die van vele andere partijen voor het onderzoek van de Commissie inzake dit ingewikkelde en gevoelige dossier. Daarom heeft de Commissie besloten naar aanleiding van de verzending van de eerste en de aanvullende schriftelijke aanmaningen een persmededeling uit te geven, hoewel dit in dit stadium van het onderzoek van de Commissie niet gebruikelijk is.

Voorts blijkt de goede wil en de algemene behoefte aan transparantie van de Commissie uit het feit dat het lid van de Commissie dat met de interne markt is belast, driemaal persoonlijk het standpunt van de Commissie heeft toegelicht, en uit andere inspanningen van de Commissie om de leden van commissie verzoekschriften regelmatig op de hoogte te houden van de voortgang in dit dossier.

Het geachte parlementslid zal echter begrijpen dat de Commissie bij een procedure ingevolge artikel 226 van het EG-Verdrag en overeenkomstig artikel 10 van hetzelfde Verdrag een klimaat van wederzijds vertrouwen moet respecteren bij de uitvoering van haar onderzoek en de voortzetting van haar dialoog met een lidstaat. Het doel van een dergelijke procedure is ervoor te zorgen dat een lidstaat zijn communautaire verplichtingen (opnieuw) nakomt, en niet verenigbaarheid of onverenigbaarheid in het verleden vast te stellen. Voor dit doel is vertrouwelijkheid noodzakelijk zodat de Commissie niet wordt geschaad bij de uitvoering van een van haar hoofdtaken – de controle op de toepassing van de Gemeenschapswetgeving.

Daarom kan de Commissie op exacte aard van de mogelijke tekortkomingen en beschuldigingen die worden onderzocht, niet verder ingaan.

(2003/C 268 E/086)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0271/03**van Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) aan de Commissie**

(6 februari 2003)

Betreft: Toepassing van richtlijn 85/337/EEG

Als de weg AS 25 op de plaats waar hij door het dorp Arbón (gemeente Villayón) loopt, het alternatief tracé zou volgen dat voorgesteld wordt door het departement infrastructuur en ruimtelijke ordening van het vorstendom Asturië, dan zou dat aanzienlijke negatieve gevolgen hebben, zowel voor de ruimtelijke ordening als in sociaal-economisch en milieuopzicht. De weg moet wel degelijk in orde gebracht worden, maar op een redelijke manier, en de beste werkwijze lijkt wel te zijn om gewoon de oude weg te herstellen.

Mocht de weg volgens het alternatief tracé aangelegd worden, dan snijdt hij de vlakte van Arbón doormidden en zorgt voor een splitsing in het woonpatroon van het dorp. Een onmiddellijk gevolg van die splitsing, ten nadele van de dorpsconomie, zal een teruggang van het landbouwtoerisme zijn. De vlakte vertegenwoordigt namelijk een prachtig voorbeeld van inrichting en gebruikmaking van het Asturisch platteland, dat bewaard zou moeten blijven.

Het alternatief tracé dat voorgesteld wordt, loopt over een bebouwd landbouwgebied dat voor het dorp van groot belang is omdat het gebruikt wordt door de voornaamste producent van bonen. Ook zou het een bedreiging vormen voor de rijke wilde fauna van de vallei waar het dorp in gelegen is.

In haar antwoord van 14 mei 2002 op schriftelijke vraag E-0884/02⁽¹⁾ van 2 april 2002 erkent de Commissie dat het project onder richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾ valt en zegt ze dat ze zich tot de bevoegde overheid zal wenden om zich te informeren over de toepassing van de richtlijn. Kan ze laten weten wat het resultaat van haar stappen bij de bevoegde overheid is, m.a.w. bij de regering van het vorstendom Asturië?

⁽¹⁾ PB C 277 E van 14.11.2002, blz. 98.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(10 april 2003)

Zoals vermeld in het antwoord op schriftelijke vraag E-0884/02 van het geachte parlementslid⁽¹⁾, heeft de Commissie de Spaanse autoriteiten verzocht hun opmerkingen toe te zenden over de toepassing op deze zaak van Richtlijn 85/337/EEG⁽²⁾ van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

Het antwoord van de Spaanse autoriteiten is ontvangen. Dit antwoord, dat bestaat uit een rapport van de autonome regio Asturië in verband met deze zaak, is door de Commissie aan een analyse onderworpen.

Hieruit blijkt dat het project „Nieuw tracé voor de AS-25 in Arbón, Navia-Villayón” met een lengte van ongeveer 2,7 kilometer, aan een milieueffectbeoordelingsprocedure is onderworpen. De milieueffectbeoordeling is door middel van een aankondiging in het publicatieblad van Asturië (Boletín Oficial del Principado de Asturias (B.O.P.A.)) van 14 september 2001 aan de bevolking voorgelegd. Op 18 december 2001 heeft de voor de autonome regio Asturië bevoegde milieuintstantie de milieueffectverklaring aangenomen. Deze milieueffectverklaring voorziet in een aantal milieuvoorwaarden en corrigerende maatregelen. De Spaanse autoriteiten vermelden dat drie alternatieve tracés zijn onderzocht. De Spaanse autoriteiten merken op dat het project geen enkel effect heeft op de opname van de voorgestelde gebieden in het Natura 2000-netwerk.

Gezien het bovenstaande kan de Commissie niet concluderen dat er mogelijk sprake is van een inbreuk op het in deze zaak van toepassing zijnde communautair milieurecht.

⁽¹⁾ PB C 277 E van 14.11.2002.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

(2003/C 268 E/087)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0274/03
van Carlos Coelho (PPE-DE) aan de Commissie

(30 januari 2003)

Betreft: Daphne-programma

De AMCV-Associação de Mulheres contra a violência – (Vereniging van vrouwen tegen geweld) is een Portugese NGO die alom erkenning geniet. De AMVC heeft in Portugal veel werk verzet op het gebied van geweld tegen vrouwen en kinderen, met name geweld binnen het gezin, verkrachtingen en seksueel misbruik. In tien jaar tijd heeft de AMCV op nationaal niveau circa 4 000 vrouwen met gemiddeld twee à drie kinderen geholpen.

Deze NGO heeft in het kader van het Daphne-programma een project ingediend voor een partnerschap met landen als Spanje, Italië, Ierland en Denemarken dat echter onlangs is geweigerd.

Kan de Commissie mededelen op welke gronden en op grond van welke criteria dit project geweigerd is, vooral gezien het feit dat er op dit gebied nog veel werk verzet moet worden aangezien Portugal boven aan de lijst van prioritaire landen prijkt. Deze situatie is des te bevreemdender als we de verdeling van de gefinancierde projecten over de 15 EU-landen bekijken en moeten constateren dat in de laatste twee jaar jaarlijks slechts één Portugees project is goedgekeurd.

Mij is ter ore gekomen dat de diensten van de Commissie van oordeel zijn dat het de organisatie aan de nodige vakbekwaamheid zou ontbreken. Kan de Commissie mededelen op welke feiten zij dit oordeel baseert?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(27 februari 2003)

Sinds 1997 zijn het initiatief en vervolgens het programma Daphné duidelijk slachtoffer van hun succes, aangezien meer dan 1 600 voorstellen zijn ontvangen, waarvan slechts 13 % kon worden goedgekeurd voor een financiering, gezien de bescheiden begrotingsmethoden van vijf miljoen euro per jaar.

De Commissie is zich terdege bewust van deze beperking en heeft zojuist, eveneens naar aanleiding van de positieve resolutie van het Parlement over het programma Daphné (A5-0233/2002), een ontwerp-besluit goedgekeurd ter voortzetting van deze inspanningen via de verwezenlijking van een programma Daphné II voor de periode 2004-2008, waarvoor aanzienlijk meer begrotingsmiddelen zijn uitgetrokken.

De Commissie deelt het geachte parlementslid mede dat sinds 1997 acht projecten met een Portugese coördinator zijn gefinancierd, wat een succespercentage van de Portugese voorstellen van 22 % is (tegenover het gemiddelde van 13 %). In dezezelfde periode hebben meer dan 50 Portugese verenigingen en plaatselijke autoriteiten kunnen deelnemen aan circa 25 projecten Daphné.

De Commissie heeft op 18 oktober 2002 de Associação de Mulheres contra a violencia (AMCV) uitvoerig geïnformeerd over de redenen van de afwijzing van het project, waarnaar het geachte parlementslid verwijst. In deze redenen wordt in geen enkel geval vermeld dat AMCV niet bevoegd zou zijn. De bevoegdheden van deze vereniging zijn daarentegen wel terdege erkend, aangezien deze heeft deelgenomen aan zes andere projecten Daphné en aan een breed opgezet project dat in 2002 voor een duur van twee jaar is uitgekozen.

(2003/C 268 E/088)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0279/03
van Jan Dhaene (Verts/ALE) aan de Commissie

(7 februari 2003)

Betreft: Inzet van de civiele bescherming in de nasleep van de ramp met de Prestige

In de bestrijding van de olieramp met de Prestige zijn de door de overheden gecoördineerde civiele beschermingsmaatregelen zeer traag op gang gekomen. Een goed voorbeeld is het feit dat de Belgische civiele bescherming eerder ter plaatse was dan het Spaanse leger. Vanuit heel Europa wordt solidariteit betoond door vrijwilligers die de olie op het strand opruimen.

Ik heb hierover de volgende vragen aan de Europese Commissie:

1. Heeft de Commissie verzoeken van de Spaanse, Portugese of Franse overheid gekregen om logistieke of coördinerende bijstand of bijstand op het vlak van knowhow in de eerste drie weken na de ramp met de Prestige?
2. Wil zij in de toekomst een rol spelen in de ontwikkeling van een Europese civiele bescherming of in de coördinatie van de civiele beschermingskorpsen van de lidstaten?
3. Plant zij de start van een Europese coördinatie van een vrijwillig civiel beschermingskorps?
4. Welke commissaris en welke dienst binnen welk DG is verantwoordelijk voor de civiele bescherming?
5. Biedt de Commissie knowhow en praktische ondersteuning of coördinatie voor het duurzaam herstel van aangetaste Natura 2000-gebieden?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(17 maart 2003)

1. Het Centrum voor civiele bescherming en waarneming (MIC) ontving in de drie weken na de ramp met de Prestige van Spanje een verzoek om bijstand in de vorm van olie-opruimingsschepen, zeekranen en divers materiaal. Ook werd een communautair team waarnemers naar het getroffen gebied gezonden. Frankrijk en Portugal deden gelijkaardige verzoeken om bijstand. Met name Frankrijk vroeg het MIC om hulp bij het vinden van extra observatievliegtuigen binnen de Unie.
2. Het communautaire mechanisme voor samenwerking in het kader van civiele bescherming, dat is ingesteld bij een beschikking van de Raad van 23 oktober 2001 ⁽¹⁾, heeft de weg gebaad voor een betere coördinatie van de hulp door de civiele bescherming bij interventies van de lidstaten binnen of buiten de Unie. Het is voor de lidstaten geen verplichting om een beroep te doen op het communautaire mechanisme voor civiele bescherming. Het doel van het MIC, dat een onderdeel van het mechanisme is, is de samenwerking tussen de lidstaten te vergemakkelijken. Het fungeert ook als centrale voor hulp-aanbiedingen van lidstaten. Het mechanisme is geen commandopost van de Unie; de uiteindelijke bevoegdheid blijft bij de lidstaten.
3. Het communautaire mechanisme voor samenwerking in het kader van civiele bescherming duidt van tevoren nationale interventieteams en deskundigen aan die in noodsituaties op korte termijn inzetbaar kunnen zijn. Deze hulpbronnen moeten door de bevoegde instanties van de lidstaten worden geïdentificeerd. Vele lidstaten hebben hulpbronnen aangewezen, ondermeer ook met vrijwilligers, onder een nationaal coördinatieprincipe.
4. Het voor milieu bevoegde Commissielid is verantwoordelijk voor de civiele bescherming op Commissieniveau. De eenheid Civiele Bescherming maakt deel uit van het Directoraat-generaal Milieu.
5. Overeenkomstig de Habitatrichtlijn (artikel 6) zijn de lidstaten verantwoordelijk voor het nemen van de nodige instandhoudingsmaatregelen en doen zij het nodige om een achteruitgang van habitats en soorten te vermijden.

Na de ramp met de Prestige moeten de lidstaten de nodige herstelmaatregelen nemen. Ofschoon in de Habitatrichtlijn (artikel 8) de rechtsgrondslag is vastgesteld voor de financiering/medefinanciering van de essentiële maatregelen om een gunstige instandhoudingsstatus van de Natura 2000-gebieden te handhaven en/of te herstellen, is er in dit stadium nog geen specifiek Natura 2000-fonds opgericht.

In het kader van het Habitatcomité (artikel 20) kunnen de lidstaten een andere lidstaat of de Commissie om technische ondersteuning vragen.

⁽¹⁾ Beschikking van de Raad van 23 oktober 2001 tot vaststelling van een communautair mechanisme ter vergemakkelijking van versterkte samenwerking bij bijstandsinterventies in het kader van civiele bescherming (2001/792/EG, Euratom).

(2003/C 268 E/089)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0292/03
van Kathalijne Buitenweg (Verts/ALE) aan de Commissie

(3 februari 2003)

Betreft: Uitspraken van Tony Blair over het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM) van 26 januari 2003 in verband met de artikelen 6 en 7 van het EU-verdrag

Op 26 januari suggereerde de Britse premier Tony Blair via de media dat hij het niet langer naleven van de verplichtingen die voortvloeien uit het EVRM (met name art. 3 van dat verdrag) of het opzeggen van het EVRM beschouwt als serieuze opties om het aantal asielzoekers in het Verenigd Koninkrijk terug te dringen.

Artikel 6.1 van het nieuwe Unie-verdrag, dat binnenkort in werking treedt, zegt dat de Unie is gegrondvest op de beginselen van vrijheid, democratie, eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en van de rechtsstaat. Volgens artikel 6.2 eerbiedigt de EU de grondrechten die zijn neergelegd in het EVRM als algemene beginselen van het Gemeenschapsrecht.

Artikel 7.1 geeft aan dat de Europese Commissie de bevoegdheid heeft om aan de Raad een voorstel voor te leggen waarin wordt vastgesteld dat een lidstaat de principes van artikel 6.1 dreigt te schenden.

Vormt naar het oordeel van de Commissie het niet langer naleven van de verplichtingen die voortvloeien uit het EVRM of het opzeggen van dat verdrag door een lidstaat een schending van de principes van de artikelen 6.1 en 6.2?

Zou het niet langer naleven van de verplichtingen die voortvloeien uit het EVRM (met name art. 3 van dat verdrag) of het opzeggen van dat verdrag door het Verenigd Koninkrijk aanleiding zijn voor de Commissie om de Raad een voorstel als bedoeld in artikel 7.1 te doen?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(3 maart 2003)

De Commissie heeft kennis genomen van de uitspraken van de Britse premier.

De Commissie erkent dat de door het geachte parlementslid gestelde vraag relevant is, gezien de bijzondere rol die door artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, alsmede door de rechtspraak van het Hof van Justitie, in het kader van het stelsel van bescherming van de grondrechten van de Unie aan het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) is toegekend.

Alvorens een standpunt over de grond van de zaak in te nemen, wenst de Commissie zich evenwel verder te beraden in het licht van eventuele ontwikkelingen.

(2003/C 268 E/090)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0298/03
van Wilhelm Piecyk (PSE)
en Helle Thorning-Schmidt (PSE) aan de Commissie

(7 februari 2003)

Betreft: Overheidssteun en werkgelegenheid in het zeevervoer in de Europese Unie

Een van de hoofddoelen van de richtsnoeren voor overheidssteun voor het zeevervoer⁽¹⁾ is steun aan en behoud van de werkgelegenheid in de Unie. Dit doel werd gesteld tegen de achtergrond van een aantal jaren waarin de werkgelegenheid voor Europese zeevarenden afnam terwijl die voor zeevarenden uit lagelonenlanden sterk toenam.

Vòòr de goedkeuring van de richtsnoeren hadden de Europese instellingen bij verschillende gelegenheden al gewezen op de noodzaak de werkgelegenheid van Europese zeelieden te beschermen, zoals bijvoorbeeld in de mededeling van de Commissie „op weg naar een nieuwe maritieme strategie”⁽²⁾ en de resolutie van de Raad van 24 maart 1997 over „een strategie voor het concurrentievermogen van de communautaire scheepvaart”⁽³⁾.

Het antwoord in de richtsnoeren daarop was het de lidstaten mogelijk te maken belastingvoordelen te bieden aan de scheepvaart om de concurrentiekloof tussen de Europese scheepvaart en de goedkopere arbeid uit derde landen te verkleinen.

In april 2001 heeft de Commissie een mededeling gepubliceerd over de opleiding en rekrutering van zeevarenden⁽⁴⁾. De Commissie noemde de goedkope arbeid uit derde landen als oorzaak van de voortdurende afname van de werkgelegenheid voor Europese zeevarenden en kondigde aan dat de Commissiediensten de resultaten van de toepassing van de richtsnoeren zullen blijven controleren en met die resultaten rekening zullen houden bij het opstellen van de volgende herziening van de richtsnoeren, met name bij maatregelen ter ondersteuning van de werkgelegenheid (blz. 10 van de mededeling).

Is de Commissie op grond van het bovenstaande niet van mening dat overheidssteun ter ondersteuning van de werkgelegenheid van goedkope arbeid uit derde landen in strijd is met de doelstelling van ondersteuning van de Europese werkgelegenheid? Op welke wijze zal de Commissie de werkgelegenheid in de maritieme sector in Europa ondersteunen, gezien de lopende herziening van de richtsnoeren?

⁽¹⁾ PB C 205 van 5.7.1997, blz. 5.

⁽²⁾ COM(96) 81.

⁽³⁾ PB C 109 van 8.4.1997, blz. 1.

⁽⁴⁾ COM(2001) 188.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(2 mei 2003)

De communautaire richtsnoeren betreffende overheidssteun voor het zeevervoer van 1997 bepalen dat de lidstaten de rederijen mogen helpen hun concurrentievermogen te bevorderen en hun exploitatiekosten te verminderen, ondermeer door middel van een verlaging of vrijstelling van fiscale en sociale lasten voor zeevarenden.

Anderzijds is de overheidssteun voor het zeevervoer ook gericht op de bevordering van de maritieme knowhow en de werkgelegenheid in de Gemeenschap, zowel aan land als aan boord.

De Commissie werkt momenteel aan een mededeling tot herziening van de richtsnoeren van 1997, waarbij de vroeger vastgestelde doelstellingen worden bevestigd en de instrumenten voor de tenuitvoerlegging ervan worden verbeterd.

(2003/C 268 E/091)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0314/03 van Proinsias De Rossa (PSE) aan de Commissie

(10 februari 2003)

Betreft: Verslaggeving van Ierland met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de milieuwetgeving

Richtlijn 91/692/EEG⁽¹⁾ verplicht de lidstaten de Commissie regelmatig verslagen te sturen over de tenuitvoerlegging van de milieuwetgeving op nationaal niveau. Kan de Commissie een specificatie geven van de afzonderlijke wetgevingsstukken, voor de periode vanaf januari 1998 en aangeven hoeveel verslagen zouden moeten zijn ontvangen van Ierland en hoeveel er in feite ontvangen werden. Kan de Commissie voorts aangeven, indien zij althans over de desbetreffende informatie beschikt, wanneer zij de vertraagde verslagen verwacht te ontvangen? Kan de Commissie een evaluatie geven van de gevolgen van het uitblijven van verslagen die in het kader van deze Richtlijn verplicht zijn?

⁽¹⁾ PB L 377 van 31.12.1991, blz. 48.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(17 maart 2003)

De verslaggevingsverplichtingen krachtens Richtlijn 91/692/EEG van de Raad van 23 december 1991 tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde Richtlijnen op milieugebied hebben betrekking op drie hoofdonderdelen van de milieuwetgeving:

1. Luchtkwaliteit

Krachtens de huidige verslaggevingsverplichtingen op dit gebied, die betrekking hebben op diverse richtlijnen inzake luchtkwaliteit, heeft Ierland verslagen ingediend over:

- Richtlijn 80/779/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes⁽¹⁾, Richtlijn 82/884/EEG van de Raad van 3 december 1982 betreffende een grenswaarde van de luchtkwaliteit voor lood⁽²⁾ en Richtlijn 85/203/EEG van de Raad van 7 maart 1985 inzake luchtkwaliteitsnormen voor stikstofdioxide⁽³⁾.

Ierland heeft het driejaarlijkse verslag (vragenlijst van Beschikking 96/511/EEG van 29 juli 1996⁽⁴⁾) over de periode 1997-1999 ingediend. Dit verslag, dat in 2000 binnnen moest zijn, betreft de drie richtlijnen.

- Richtlijn 96/62/EG van de Raad van 27 september 1996 inzake de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit⁽⁵⁾ en Richtlijn 1999/30/EG van de Raad van 22 april 1999 betreffende grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes en lood in de lucht⁽⁶⁾.

Ierland heeft zijn verslag (vragenlijst van Beschikking 2001/839/EG van 8 november 2001⁽⁷⁾) over 2001 ingediend.

- Richtlijn 94/67/EG van de Raad van 16 december 1994 betreffende de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen⁽⁸⁾

Ierland heeft de vragenlijst (Beschikking 1998/184/EG van 25 februari 1998⁽⁹⁾) over de periode 1998-2000 beantwoord.

2. Afvalstoffen

Wat de communautaire wetgeving inzake afvalstoffen betreft, moeten de lidstaten overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 91/692/EEG om de drie jaar verslag bij de Commissie uitbrengen. Voor de periode 1998 tot en met 2000 moesten verslagen worden ingediend met betrekking tot de volgende richtlijnen: 75/442/EEG van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen⁽¹⁰⁾ (zoals gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG van 18 maart 1991⁽¹¹⁾); 91/689/EEG van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen⁽¹²⁾; 75/439/EEG van 16 juni 1975 inzake de verwijdering van afgewerkte olie⁽¹³⁾; 86/278/EEG van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringslib in de landbouw⁽¹⁴⁾; en 94/62/EG van 20 december 1994 betreffende verpakking en verpakkingsafval⁽¹⁵⁾. Ierland heeft de Commissie alle vereiste verslagen doen toekomen.

3. Water

Verslagen over de richtlijnen inzake water voor de periode vanaf januari 1998:

- Verslaggevingsperiode januari 1996 – december 1998: voor alle richtlijnen, behalve Richtlijn 76/464/EEG van 4 mei 1976⁽¹⁶⁾, zijn verslagen binnengekomen.
- Verslaggevingsperiode januari 1999 – december 2001: er zijn verslagen binnengekomen over Richtlijn 80/778/EEG van 15 juli 1980⁽¹⁷⁾ en Richtlijn 76/160/EEG van 8 december 1975⁽¹⁸⁾; over de overige richtlijnen zijn geen verslagen ontvangen.

De operationele gevolgen van het ontbreken van krachtens de verschillende waterrichtlijnen vereiste verslagen variëren per richtlijn. De verslagen op grond van Richtlijn 80/778/EEG en Richtlijn 76/160/EEG verschaffen waardevolle informatie over de kwaliteit van het drinkwater en het zwemwater; de drinkwaterrichtlijn wordt in december 2003 ingetrokken en wordt vervangen door de nieuwe Richtlijn 98/83/EEG van 3 november 1998 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water⁽¹⁹⁾, die eveneens voorziet in verslaggevingsverplichtingen. Richtlijn 76/160/EEG wordt thans herzien: een voorstel van de Commissie voor een nieuwe zwemwaterrichtlijn wordt thans behandeld door het Parlement en de Raad en ook dit voorstel behelst verslaggevingsverplichtingen. De overige richtlijnen zullen respectievelijk tegen 2007 en 2013 worden ingetrokken door de kaderrichtlijn waterbeleid 2000/60/EG van 23 oktober 2000⁽²⁰⁾, dan wel worden vervangen door de nog door de Commissie voor te stellen dochterrichtlijnen van de kaderrichtlijn waterbeheer.

Tot besluit kan worden vermeld dat op het tijdstip van het antwoord van de Commissie op de schriftelijke vraag van het geachte parlementslid geen enkel verslag op het gebied van luchtkwaliteit en afvalstoffen te laat was ingeleverd. Wat het waterbeleid betreft, waren de belangrijkste verslagen al binnen.

-
- (¹) PB L 229 van 30.8.1980.
(²) PB L 378 van 31.12.1982.
(³) PB L 87 van 27.3.1985.
(⁴) PB L 213 van 22.8.1996.
(⁵) PB L 296 van 21.11.1996.
(⁶) PB L 163 van 29.6.1999.
(⁷) PB L 319 van 4.12.2001.
(⁸) PB L 365 van 31.12.1994.
(⁹) PB L 67 van 7.3.1998.
(¹⁰) PB L 194 van 25.7.1975.
(¹¹) PB L 78 van 26.3.1991.
(¹²) PB L 377 van 31.12.1991.
(¹³) PB L 194 van 25.7.1975, zoals gewijzigd bij Richtlijn 87/101/EEG van 22 december 1986, PB L 42 van 12.2.1987.
(¹⁴) PB L 181 van 4.7.1986.
(¹⁵) PB L 365 van 31.12.1994.
(¹⁶) PB L 129 van 18.5.1976.
(¹⁷) PB L 229 van 30.8.1980.
(¹⁸) PB L 31 van 5.2.1976.
(¹⁹) PB L 330 van 5.12.1998.
(²⁰) PB L 327 van 22.12.2000.
-

(2003/C 268 E/092)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0316/03
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(10 februari 2003)

Betreft: Validatiestudies voor proeven waarvoor geen dieren worden gebruikt

In juli 2002 heeft het ECVAM (¹) de onderstaande 13 tests waarbij geen dieren worden gebruikt, genoemd als zijnde technisch geschikt voor prevalidatie- of validatiestudies in 2003:

- Reconstructie huidtype
- Functioneringstest huidintegriteit
- Oogaandoeningen QSAR of ESR
- Acute systemische toxiciteit QSAR/DEREK
- Biokinetische in vitro controle i.v.m. metabolisme
- Biokinetische sandwichkweek v.d. levercel
- 3D hersencelkweek en neuroblastoomcellijn i.v.m. systemische toxiciteit (neurotoxiciteit) doelorgaan
- Glia- en zenuwcelkweeken i.v.m. neurotoxiciteit doelorgaan
- In vitro micronucleus test i.v.m. genotoxiciteit/genotoxische carcinogenen
- Leydig cellijntest i.v.m. reproductieve toxiciteit (vruchtbaarheid v.d. man)
- Endocriene storing van de celsystemen voor receptorbinding
- Endocriene QSAR-storing i.v.m. receptorbindingprognose

Kan de Commissie bevestigen dat op het ogenblik een prevalidatiestudie of een validatiestudie voor al deze testen wordt verricht? Zo niet, kan de Commissie dan meedelen waarom bepaalde studies vertraging oplopen en wanneer met die studies een begin kan worden gemaakt?

(¹) „European Centre for the Validation of Alternative Methods” in zijn verslag „Alternative (Non-animal) Methods for Chemicals Testing: Current Status and Future Prospects”.

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie

(27 februari 2003)

In juli 2002 heeft het ECVAM (¹) onderstaande 13 tests, waarbij geen dieren worden gebruikt, genoemd als technisch gereed voor een volledig prevalidatie- of validatieonderzoek in 2003.

De stand van zaken is momenteel als volgt:

— *Gereconstrueerd huidmodel voor de menselijke huid*

— *Functietest huidintegriteit*

Lopende validatie van bepalingen met gereconstrueerde menselijke epidermis (Epiderm en Episkin) en Functietest huidintegriteit voor acute huidirritatie; het project is vertraagd door de administratieve procedure (aanbesteding).

— *Acute systemische toxiciteit met uitzondering van QSAR/DEREK*

In 2002 is het ECVAM met het ICCVAM (het „Interagency Coordinating Committee on the Validation of Alternative Methods” van de Verenigde Staten) begonnen met een gezamenlijk validatieonderzoek.

Het primaire doel van dit onderzoek is een evaluatie van de relevantie van twee fundamentele cytotoxiciteitsbepalingen („BALB/c 3T3 Neutral Red Uptake Cytotoxicity Assay” en „Normal Human Keratinocyte Neutral Red Uptake Cytotoxicity Assay”) voor een verfijning en vermindering van het gebruik van proefdieren voor het onderzoek naar acute orale toxiciteit.

Volgens de planning zou het onderzoek eind 2003 of begin 2004 moeten worden afgerond.

— *Biokinetiek: in vitro screening voor metabolisme*

Prevalidatieonderzoek (Fase I) met subcellulaire fracties van menselijke hepatocyten of van genetisch gemodificeerde cellijnen waarin menselijke genen tot expressie komen voor de bepaling van effecten via het metabolisme gaat in 2003 van start.

Prevalidatie (Fase II) van in vitro modellen voor de bepaling van de effecten van enzym-polymorfisme op het metabolisme is afgerond.

— *Biokinetiek: sandwichkweek van de menselijke levercel*

Prevalidatie (Fase II) van sandwichkweken van menselijke levercellen voor de bepaling van de inductie van cruciale biotransformatie-enzymen gaat in 2003 van start.

— *Doelorgaan/systemetoxiciteit (neurotoxiciteit): 3D-hersencelkweken*

Prevalidatieonderzoek (Fase I) met 3D-hersencelkweken (aggregaten) gaat in 2003 van start. Het model is vastgesteld.

— *Neuroblastoomcellijn*

Het model wordt momenteel bij het ECVAM geëvalueerd. Prevalidatie (Fase I) van neuroblastoomcellijnen gaat in 2003 van start.

— *Doelorgaan/neurotoxiciteit: glia- en zenuwcelkweken*

Het model wordt momenteel bij het ECVAM geëvalueerd. Prevalidatieonderzoek (Fase I) met gemengde kweken van zenuwcellen en gliacellen gaat in 2003 van start.

- *Genotoxiciteit/genotoxische carcinogenen: in vitro micronucleus test*

De test is door partners van het ECVAM (Autonome Universiteit van Barcelona en Universiteit van Pisa) op grote schaal gebruikt in het kader van het contractonderzoek op het gebied van de celtransformatiebepaling. Het contract loopt deze maand af en op 26 februari 2003 wordt er in het ECVAM een afrondende vergadering met deze partners gehouden. Een mogelijke validatie zal worden besproken.
- *Reproductie-toxiciteit (vruchtbaarheid van de man): Leydig-cellijntest*

Het besproken contract kon in 2002 niet worden gefinancierd en staat voor 2003 op de planning. Het zal worden opgenomen in een gepland Geïntegreerd project voor reproductie-toxiciteit dat door het ECVAM wordt beheerd.
- *Hormoonontregeling: celsystemen voor receptorbinding*
- *Hormoonontregeling: QSAR voor de prognose van receptorbinding*

Het ECVAM neemt deel aan een validatie-initiatief van de Organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling (OESO), waarvoor de eerste bijeenkomst in maart 2003 wordt gehouden.
- *Acute systemische toxiciteit: QSAR/DEREK*
- *Oogirritatie: QSAR of ESR*

Op gezamenlijk initiatief van het Europees Bureau voor chemische stoffen (ECB) en het ECVAM is het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek (GCO) van plan later dit jaar een begin te maken met de validatie van QSAR-toepassingen voor bepaalde eindpunten. Voor de gedetailleerde planning van het QSAR-validatieonderzoek moeten echter de besprekingen op OESO-niveau over internationaal erkende aanvaardbaarheidscriteria voor QSAR-toepassingen nog worden afgewacht. Naar verwachting zal er een minimaal pakket criteria komen voor de beoordeling of een QSAR-toepassing gereed is voor validatie (gelijkwaardig met de testontwikkelingscriteria van het ECVAM voor de overgang van in vitro onderzoek naar prevalidatie) en een pakket aanvullende criteria die aan het eind van het QSAR-validatieproces worden gehanteerd om de wetenschappelijke validiteit van een QSAR-toepassing te beoordelen. Daarom moet bij de selectie van QSAR-toepassingen voor validatie rekening worden gehouden met bepaalde aanvaardbaarheidscriteria. Dit betekent dat het tijdschema voor de validatie van QSAR-toepassingen waarschijnlijk overeenkomstig een diepgaande evaluatie van specifieke QSAR-toepassingen, die bij de samenstelling van het ECVAM-verslag niet is uitgevoerd, zal worden herzien.

(¹) Het Europees Centrum voor de validatie van alternatieve methoden in zijn rapport „Alternative (Non-animal) Methods for Chemicals Testing: Current Status and Future Prospects”.

(2003/C 268 E/093)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0322/03
van Karla Peijs (PPE-DE) aan de Commissie

(4 februari 2003)

Betreft: Initiatief Guyana-schild

Is het de Commissie bekend hoe belangrijk het Guyana-schild voor de wereld is met het oog op behoud van de biodiversiteit, als CO₂-put en als een van de omvangrijkste zoetwaterreservoirs, alsook welke betekenis het heeft voor de talrijke inheemse volkeren die in dit gebied woonachtig zijn?

De EU heeft internationale milieuverdragen ondertekend zoals de verdrag inzake biodiversiteit, het klimaatveranderingsverdrag en het verdrag inzake woestijnvorming, en zij is uit dien hoofde gehouden de doelen van deze verdragen ten uitvoer te leggen. Haar waterinitiatief heeft zich ontwikkeld tot een van de centrale bestanddelen van het programma voor duurzame ontwikkeling. Het Guyana-schild is met betrekking tot deze doelen een van de belangrijkste regio's van de wereld. Welke maatregelen heeft de Commissie met het oog op deze doelen genomen om de natuur- en milieuwaarden van het Guyana-schild te behouden voor het nageslacht?

Welke doelen worden nagestreefd in de ontwikkelingshulpprogramma's van ACS en LAA ten behoeve van het landen in het Guyana-schild en welke activiteiten in verband met het behoud van de natuur- en milieuwaarden van deze landen worden via deze programma's gefinancierd?

Is de Commissie op de hoogte van het Initiatief Guyana-schild (GSI) van het Nederlands Comité voor de IUCN (NCIUCN), het Internationaal Fonds voor het Dierenwelzijn (IFAW), de Wereldorganisatie van parlementsleden voor een evenwichtig milieu (GLOBE) en de Europese Werkgroep voor het Amazonegebied (EWA), in het kader waarvan wordt gestreefd naar bevordering van het volledige behoud van de natuur- en milieuwaarden voor de inwoners van het gebied en voor de wereld, en is de Commissie bereid dit belangrijke initiatief politiek en financieel te steunen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(28 februari 2003)

De Commissie is volledig op de hoogte van het belang van het Guyana-schild als een van de grootste aaneengesloten tropische woudgebieden die nog zijn overgebleven. Volgens ramingen bevat het schild wellicht 10 % van het zoetwater van de wereld, met waterlopen die uitmonden in de Amazone en de Orinoco en rechtstreeks in de Atlantische Oceaan.

De Commissie staat volledig achter de doelstellingen van de conventies van Rio en overlegt regelmatig met ontwikkelingslanden over de uitvoering daarvan. Alle ontwikkelingsmaatregelen van de EU zijn echter gebaseerd op het concept van partnerschap en prioriteiten worden dan ook vastgesteld in een dialoog met de betrokken landen. Als gevolg van de lage bevolkingsdichtheid en onvruchtbare bodem in het grootste deel van het beboste gebied van het Guyana-schild zijn deze gebieden in de meeste gevallen door de betrokken regeringen niet aangewezen als gebieden die prioriteit hebben bij de ontwikkelingssamenwerking met de EU. Wanneer er zich mogelijkheden hebben voorgedaan, heeft de Commissie zich hiervoor actief ingezet en steun verleend voor duurzaam bosbeheer en behoudsactiviteiten in de regio, met name via de begrotingslijn Tropische bossen.

Voorbeelden van door de Unie gefinancierde activiteiten in de regio zijn:

- Steun aan het Internationaal Centrum voor behoud en ontwikkeling van het regenwoud in Iwokrama, Guyana
- Steun aan het Staatsmilieubureau van de Braziliaanse staat Amapá via het beleidsprogramma voor natuurlijke rijkdommen van het proefprogramma voor het behoud van de Braziliaanse Amazone (PPG7)
- Steun aan een Braziliaanse NGO, COAMA, voor de uitvoering van een project in Colombia en Venezuela waarvan het Mataven-woud in het Guyana-schild deel uitmaakt
- Steun aan organisaties van de inheemse bevolking in Venezuela via de begrotingslijn Mensenrechten (Internationale Werkgroep voor inheemse aangelegenheden).

De prioriteiten voor de uitgaven aan ontwikkelingssamenwerking via de begrotingslijnen voor LAA en ACS (EOF) zijn beschreven in regionale en nationale strategiedocumenten die openbaar toegankelijk zijn via de Europa-website. Het beheer van natuurlijke rijkdommen is vermeld in de nationale strategiedocumenten voor Colombia en Brazilië en het regionale strategiedocument voor het Andespact.

De Commissie is op de hoogte van het initiatief Guyana-schild (GSI) en heeft informeel contact gehad met sommige van de betrokken organisaties. De Commissie is bereid zowel financiële als politieke steun in overweging te nemen wanneer de betrokken landen daartoe een verzoek doen, bijvoorbeeld in het kader van de komende herzieningen van de nationale en regionale strategiedocumenten.

Verdere steun voor activiteiten ten behoeve van de bossen in de ACS-landen in het Guyana-schild is gepland in het 9e EOF, waarin voor de gehele regio een bedrag van 6 miljoen euro is gereserveerd voor „intra-ACS/Natuurlijke rijkdommen”. De exacte aard van deze steun zal worden bepaald tijdens een oriënterend bezoek aan de regio in de komende maanden en door het resultaat van de besprekingen met de betrokken ACS-landen. De Commissie is echter van mening dat het grootste deel van dit bedrag zou kunnen worden gebruikt voor steun aan Iwokrama en activiteiten in het Guyana-schild. Er zal worden gezorgd voor coördinatie en synergie met het initiatief Guyana-schild en met andere donorstrategieën en -activiteiten.

Tenslotte zal onder de begrotingslijn Tropische bossen later dit jaar een uitnodiging tot het indienen van voorstellen worden gepubliceerd die openstaat voor voorstellen van NGO's. Naar aanleiding van die uitnodiging kunnen alle voorstellen voor het Guyana-schild worden ingediend die voldoen aan de criteria voor de prioriteiten die in de uitnodiging zijn vermeld.

(2003/C 268 E/094)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0324/03**van Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) aan de Commissie***(5 februari 2003)**Betreft:* Vervuiling in Algeciras

Op 21 januari 2003, om 5 uur 's ochtends, is in de baai van Algeciras de aak Spabunker IV gezonken, met aan boord 900 ton stookolie en 100 ton dieselolie. Volgens de havenautoriteiten van Algeciras is op 22 januari gebleken dat uit het wrak olie stroomt.

Weet de Commissie hiervan?

Overweegt de Commissie, belast met het toezicht op de naleving van het Gemeenschapsrecht, niet een vervroegde toepassing van de eisen inzake maritieme veiligheid, zoals door de Vijftien goedgekeurd naar aanleiding van de ramp met de Erika, met name in zones met een verhoogd risico vanwege de intensieve scheepvaart, ter voorkoming van nieuwe rampen als hierboven beschreven?

Is de Commissie voornemens voor de baai van Algeciras specifieke maatregelen te treffen, zoals is gebeurd voor de Galicische kust na het zinken van de Prestige?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(27 februari 2003)*

De Commissie is bekend met de schipbreuk van de aak Spabunker IV in de baai van Algeciras op 21 januari 2003. Volgens inlichtingen waarover de Commissie beschikt zou het schip bij de schipbreuk een deel van zijn lading brandstof hebben laten weglopen. Desondanks lijkt er geen enkel weglekken van zware stookolie te zijn aangetoond.

Het geachte parlementslid weet ongetwijfeld dat de Commissie vastbesloten is binnen de Europese Unie en op wereldvlak de maritieme veiligheid te versterken.

Op 3 december 2002 heeft de Commissie een mededeling goedgekeurd naar aanleiding van het vergaan van de olietanker „Prestige” ⁽¹⁾, waarin zij de lidstaten heeft herinnerd aan haar wens de wetsvoorschriften Erika I en Erika II snel toegepast te zien en zij ook nieuwe maatregelen heeft voorgesteld. De Vervoersraad van 6 december 2002 heeft in zijn conclusies bevestigd de initiatieven van de Commissie te steunen die een herhaling van dit soort rampen willen voorkomen en de gevolgen ervan bestrijden. Tenslotte heeft de Europese Raad van Kopenhagen op 12 en 13 december 2002 het actieve optreden van de Commissie erkend en heeft hij zich tevreden getoond met haar aanpak van de gevolgen van de schipbreuk.

De Commissie heeft in deze fase alle noodzakelijke maatregelen getroffen voor een versnelde totstandkoming van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart. De uitvoerend directeur daarvan is op 29 januari 2003 benoemd; in de komende weken zou hij zijn werkzaamheden moeten beginnen.

Evenzo heeft de Commissie nu al de invoering van het communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart, SafeSeaNet, aangevangen. Daarenboven heeft zij de lidstaten verzocht om nu reeds nationale plannen op te stellen voor de opvang op beschutte plekken van schepen met averij en is er al op 31 januari 2003 hierover een coördinatiebijeenkomst geweest.

Wat de nieuwe maatregelen betreft is op 20 december 2002 ⁽²⁾ door het College een verordening goedgekeurd waarbij het vervoer van zware stookolie door enkelwandige olietankers naar of van havens van de Unie wordt verboden en de vervanging van enkelwandige olietankers door dubbelwandige tankers wordt bespoedigd, welk plan thans voor bestudering voorligt bij de medewetgevers.

Daarnaast is de Commissie de voorbereiding begonnen van een reeks nieuwe wetgevingsmaatregelen, vooral bedoeld om strafsancities in te stellen tegen elkeen (d.w.z. niet alleen de reder, maar evenzo de eigenaar van de lading, het classificatiebureau of elke andere betrokkene), verantwoordelijk voor een vervuiling vanwege zijn of haar ernstige nalatigheid. Er zullen bepalingen worden voorgesteld ter bestrijding van (opzettelijke) lozingen door schepen, aangevuld door maatregelen over het verzamelen van bewijsmateriaal en de vervolging van overtreders.

⁽¹⁾ COM(2002) 681 def.

⁽²⁾ COM(2002) 780 def.

(2003/C 268 E/095)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0357/03
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(12 februari 2003)

Betreft: Zigeuners

1. Is de Commissie zich bewust van de gevolgen van recente wetwijzigingen, meer bepaald in Ierland, die tot een aangroei van de zigeunergemeenschappen in de aangrenzende lidstaten leiden?
2. Kan ze de bewuste wetwijzigingen duidelijk omschrijven en aangeven of ze niet een mogelijke overtreding van verdragsbepalingen vertegenwoordigen, meer bepaald de criteria van Kopenhagen en het recht van vestiging en vrij verkeer?

Antwoord van de heer Vitorino namens de Commissie

(3 maart 2003)

1. Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, betreft de recente wetwijziging in Ierland de invoering van een bepaling in de Housing Bill (huisvestingswet), waardoor de Criminal Justice (Public Order) Act (strafwet) van 1994 in die zin wordt gewijzigd dat het onrechtmatig betreden van een eigendom een overtreding wordt die onder de bevoegdheid van de strafrechter en niet onder de bevoegdheid van de burgerlijke rechter valt. Op grond van deze wijziging zal een grondbezitter die meent dat zijn eigendom onrechtmatig is betreden, de bijstand van de politie kunnen vragen en geen vordering bij de burgerlijke rechter dienen in te stellen.

De wet is van toepassing op personen die tijdelijk willen verblijven op grond die niet hun eigendom is en dus ook op reizigers die aldus handelen. De politie zal personen die zich onrechtmatig op de eigendom van anderen bevinden op straffe van strafrechtelijke sancties kunnen bevelen om te vertrekken.

De Commissie is er evenwel niet van op de hoogte dat deze wetgeving geleid heeft tot een toename van zigeunergemeenschappen in de aangrenzende lidstaten.

2. Op grond van de informatie waarover zij beschikt, meent de Commissie dat deze wetgeving geen schending van verdragsbepalingen, onder meer van de bepalingen betreffende de vrijheid van vestiging en de vrijheid van verkeer, inhoudt.

(2003/C 268 E/096)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0363/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(12 februari 2003)

Betreft: Holding van de gemeente Rome met de naam Newco – Twijfels over de conformiteit met de voorschriften inzake de openbare diensten

Het College van burgemeester en wethouders van Rome heeft onlangs een voorstel voor een besluit ingediend tot oprichting van een vennootschap aan wie het globale beheer zou worden opgedragen van alle maatschappijen waarin de gemeente Rome aandelen heeft, en waarvan vele momenteel werkzaamheden verrichten die tot de categorie diensten van algemeen belang gerekend kunnen worden.

Het aandelenbezit van de gemeente in deze maatschappijen blijkt zo groot te zijn – in sommige gevallen bezit de gemeente zelfs de volledige controle – dat er een vennootschapsgroep wordt opgericht met de naam „Gruppo Comune di Roma”. Dit zou moeten waarborgen dat het algemeen belang gediend wordt en dit zou de toekenning van speciale of exclusieve rechten moeten rechtvaardigen voor de tenuitvoerlegging van de hieruit voortvloeiende verplichtingen.

De gemeenteraad zou echter van plan zijn al haar aandelen naar een nieuwe maatschappij over te hevelen die, hoewel 97% ervan in handen zou zijn van de gemeente, ten aanzien van de belangrijkste beslissingen een besluitvormingsprocedure zou hanteren waarbij de gemeenteraad niet volledig betrokken zou zijn. De vennoot die de gemeente vertegenwoordigt zou door de burgemeester worden benoemd, en aldus zou de burgemeester de enige zijn die van overheidswege controle uitoefent in de beherende maatschappij,

hetgeen in strijd is met het bepaalde in artikel 42, onder e) en l) van de verordening inzake de plaatselijke overheden (wetsdecreet nr. 267/2000), op grond waarvan de beslissingen over basisbesluiten inzake openbare diensten door de gemeenteraad moeten worden genomen.

Kan de Commissie, gezien het voorgaande en de steeds grotere aandacht die zij besteedt aan de verbetering van de kwaliteit van de diensten van algemeen belang in Europa (zie verslag COM(2001) 598, mededeling COM(2000) 580 en talloze besluiten ter zake, waaronder C(2001) 1684), de volgende vragen beantwoorden:

1. Strookt bovengenoemd plan met de criteria en verplichtingen die gelden voor de kwaliteit van de diensten van algemeen belang?
2. Wordt de verplichting van transparantie, die van prioritair belang is in bedoelde sector, nageleefd door het statuut van de op te richten maatschappij, met name wat de besluitvorming betreft?
3. Wordt artikel 16 van het EG-Verdrag betreffende de beginselen en voorwaarden voor het uitoefenen van de taken in verband met de openbare diensten niet geschonden?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(21 maart 2003)

In haar Mededeling betreffende diensten van algemeen belang in Europa⁽¹⁾, waarnaar het geachte parlementslid verwijst, heeft de Commissie benadrukt dat de lidstaten over een ruime marge beschikken bij de bepaling van wat zij als diensten van algemeen belang beschouwen en van de wijze waarop deze moeten werken. Bij gebrek aan specifieke communautaire voorschriften worden deze kwesties in de eerste plaats geregeld door de bevoegde nationale, regionale en lokale autoriteiten. Dit impliceert dat het gemeenschapsrecht niet regelt of met het verstrekken van diensten van algemeen belang belaste ondernemingen openbaar dan wel particulier moeten zijn.

Het door het geachte parlementslid beschreven geval lijkt te vallen onder dit beginsel, dat tevens ten grondslag ligt aan artikel 16 van het EG-Verdrag. Met name de doorzichtigheidsrichtlijn, Richtlijn 80/723/EEG van de Commissie van 25 juni 1980 betreffende de doorzichtigheid in de financiële betrekkingen tussen lidstaten en openbare bedrijven⁽²⁾, regelt enkel de financiële betrekkingen tussen openbare ondernemingen en openbare besturen en de boekhouding van bepaalde ondernemingen, maar niet de interne besluitvorming binnen een onderneming.

⁽¹⁾ COM(2000) 580 def.

⁽²⁾ PB L 195 van 29.7.1980, zoals laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/52/EG van de Commissie van 26 juli 2000, PB L 193 van 29.7.2000.

(2003/C 268 E/097)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0385/03

van Patricia McKenna (Verts/ALE) aan de Commissie

(13 februari 2003)

Betreft: Urbanisatie in de gemeente Elche en het GCB Tabarca (autonome regio Valencia)

Het gemeentebestuur van Elche heeft het geïntegreerd actieprogramma (d.d. 25 maart 2002) en het bouwproject van de sector AR-1 (d.d. 27 januari 2003) goedgekeurd, hetgeen betekent dat meer dan 3 000 toeristenverblijven zullen worden gebouwd in de nabije omgeving van een aan de kust gelegen watergebied (Els Bassars-Clot de Galvany), een duingebied (Dunas del Carabassí) en de strook met traditionele teelten die dit watergebied met het duingebied verbindt. Deze zones staan vermeld in het voorstel voor gebieden van communautair belang (GCB's) van de Valenciaanse regering, genaamd „Tabarca”. Zowel het geïntegreerd actieprogramma als het bouwproject werden goedgekeurd, zonder dat daar een specifieke beoordelingsprocedure of een milieu-effectbeoordeling, zoals bepaald in de richtlijnen 97/11/EG⁽¹⁾ van 3 maart 1997 en 92/43/EEG⁽²⁾ van 21 mei 1992, aan voorafging.

De wetlands van Els Bassars-Clot de Galvany en de omgeving ervan zijn van grote ornitologische waarde; in deze omgeving werden meer dan 220 vogelsoorten waargenomen. Daarvan nestelen er bijna 70 soorten, waaronder twee soorten die met uitsterven zijn bedreigd en in bijlage I van richtlijn 79/409/EEG⁽³⁾ zijn opgenomen: de marmereend (*Marmaronetta angustirostris*) en de witkopeend (*Oxyura leucicephala*). De urbanisatie van sector AR-1 zal een aanzienlijke impact hebben op het vogelbestand, ten gevolge van de

sterk toenemende bevolkingsdruk in de regio van het watergebied Els Bassars-Clot de Galvany (meer dan 10 000 nieuwe inwoners in de onmiddellijke omgeving van een slechts 180 hectare groot watergebied, waar reeds een verstedelijkingsdruk heerst, vooral vanuit de toeristische urbanisaties die recent op de zuidelijke grens met het kustgebied, in de naburige gemeente Santa Pola, werden gebouwd).

Kan de Commissie nagaan of het te rechtvaardigen is dat noch een beoordelingsprocedure (Richtlijn 97/11/EG), noch een milieu-effectbeoordeling (Richtlijn 92/43/EEG) noodzakelijk worden geacht voor het desbetreffende bouwproject, met betrekking tot het watergebied Els Bassars-Clot de Galvany en het duingebied van Carabassí (opgenomen in het deel over de landgebieden van het GCB „Tabarca”)? Hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat door dit woonproject het GCB niet in gevaar komt?

(¹) PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

(²) PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

(³) PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(9 april 2003)

De Commissie is reeds op de hoogte van de door het geachte parlementslid in de schriftelijke vraag genoemde feiten.

De Commissie heeft namelijk een klacht ontvangen met referentienummer 2002/5164 in verband met het urbanisatieplan van de stad Elche en het project voor de bouw van meer dan 3 000 toeristenverblijven en een hotel in een gebied van communautair belang (GCB), zonder dat daaraan een milieueffectbeoordeling voorafging.

De klager wijst erop dat genoemde plannen ernstige gevolgen zullen hebben voor het milieu en de vernietiging van de habitat van het gebied tot gevolg zullen hebben. Hij wijst erop dat de bouw van dit stedenbouwkundig complex belangrijke negatieve gevolgen zal hebben voor een groot aantal soorten en habitats, die worden beschermd bij Richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna.

Om die reden heeft de Commissie de Spaanse autoriteiten recentelijk verzocht hun opmerkingen over de door de klager genoemde feiten en volledige informatie over het genoemde project toe te zenden.

Als hoedster van de verdragen zal de Commissie niet aarzelen alle nodige maatregelen te nemen om te waarborgen dat het Gemeenschapsrecht in deze zaak zal worden geëerbiedigd.

(2003/C 268 E/098)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0405/03 van Jan Dhaene (Verts/ALE) aan de Commissie

(17 februari 2003)

Betreft: Internationale architectuurprijsvraag „Les sentiers de l'Europe”

In 1997 hebben de Europese Commissie en het Gewest Brussel-Hoofdstad de internationale architectuurprijsvraag „Les sentiers de l'Europe” georganiseerd, waarbij ieder voor 50% in de financiering heeft bijgedragen. Winnaar van deze prijsvraag werd Aukett + Art & Build. Naar aanleiding van de klacht die was ingediend door een van de deelnemers aan de prijsvraag alsmede door de Commissie wegens niet-naleving van de voorschriften inzake prijsvragen voor ontwerpen zoals vastgelegd in artikel 13 van richtlijn 92/50/EEG (¹) hebben de Belgische autoriteiten op 12 april 2001 besloten het betwiste contract te beëindigen.

De Belgische autoriteiten hebben de opdracht voor dienstverlening betreffende het „Plein van de Europese Unie” (Le Soir van maandag 24 juli 2000) gegund aan het architectenbureau ODC (voor de uitvoering van werken ter waarde van 2 478 935,00 EUR). Dit „Plein van de Europese Unie” maakte deel uit van het programma voor studies in het kader van de prijsvraag „Les sentiers de l'Europe”.

Is de Europese Commissie, gezien het feit dat de Belgische overheid de klachten van de Commissie heeft erkend (zie het schrijven van 19 februari 2001 van de Europese Commissie, DG Interne markt – Jill Michielssen aan de deelnemende partij die als derde is geëindigd), voornemens van het Gewest Brussel-Hoofdstad de 50%-bijdrage in de financiering van de prijsvraag „Les sentiers de l'Europe” terug te vorderen?

Is de gunning aan het bureau ODC van de opdracht tot het verrichten van studies inzake het „Plein van de Europese Unie” (place J. REY) geschied overeenkomstig de bepalingen van richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (te weten het vrije verkeer van diensten)?

(¹) PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(21 mei 2003)

De eerste vraag van de geachte Afgevaardigde betreft de internationale architectuurprijsvraag „Les sentiers de l'Europe/European Footpaths”, waarover bij de Commissie een klacht is ingediend. Na een en ander te hebben onderzocht heeft de Commissie op 9 februari 2001 een met redenen omkleed advies toegezonden aan het Koninkrijk België. Vervolgens hebben de Belgische autoriteiten besloten het contract met de winnaar van de prijsvraag te beëindigen, en hebben zij erkend dat de door de Commissie aangevoerde bezwaren gegrond waren. De klachtenprocedure is bij Beschikking van de Commissie van 24 april 2002 gesloten.

Van het bedrag van 150 000 EUR dat door de Europese Instellingen is betaald voor deze prijsvraag, is 101 875 EUR besteed aan de administratieve en logistieke kosten in verband met de organisatie van de prijsvraag en 48 125 EUR aan prijzengeld voor de beste projecten, met inbegrip van een som van 17 500 EUR voor de winnaar. Alleen van laatstgenoemd bedrag kan terugbetaling worden geëist. Er zal een brief worden verstuurd aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest om uitsluitel te verkrijgen over zijn bedoelingen op dit gebied en eventueel wordt terugbetaling verlangd.

Ten tweede wil de geachte Afgevaardigde weten of de bepalingen van Richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 zijn nageleefd bij de toekenning van een andere dienstverleningsopdracht inzake ontwerpstudies voor het Plein van de Europese Unie.

De Commissie heeft contact opgenomen met de Belgische autoriteiten om deze zaak te onderzoeken en, meer in het bijzonder, om na te gaan of deze opdracht binnen de financiële drempels van de Richtlijn valt.

(2003/C 268 E/099)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0409/03

van Avril Doyle (PPE-DE) aan de Commissie

(17 februari 2003)

Betreft: Financiering rapport over deregulering van de elektriciteitsmarkt in Ierland

Is het de Commissie bekend of er mogelijkheden zijn om de EU mee te laten betalen aan de publicatie van een rapport over deregulering van de elektriciteitsmarkt in Ierland?

Zo ja, kan de Commissie vertellen aan welke criteria men moet voldoen om hiervoor in aanmerking te komen?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(18 maart 2003)

De Commissie deelt het geachte parlementslid mede dat er op communautair niveau geen financiering beschikbaar is voor de publicatie van een rapport over de openstelling van de elektriciteitsmarkt in Ierland. Wel heeft de Commissie twee verslagen gepubliceerd over de tenuitvoerlegging van de interne elektriciteits- en gasmarkt (werkdocumenten „Eerste benchmarking-verslag” (¹) en „Tweede benchmarking-verslag” (²)) waarin de kwestie van de regulering in alle lidstaten uitvoerig wordt belicht. Het geachte parlementslid kan ook de publicaties raadplegen van de Commission for Energy Regulation, de Ierse regelgever inzake elektriciteit en gas.

(¹) SEC(2001) 1957.

(²) SEC(2002) 1038.

(2003/C 268 E/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0413/03
van Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) aan de Commissie

(17 februari 2003)

Betreft: Toereikendheid van de capaciteit voor het opruimen van olie in de wateren van de Europese Unie

Afgaande op de antwoorden die ik heb ontvangen op mijn vragen aan de bevoegde autoriteiten van alle landen in de Oostzeeregio (inclusief de huidige en toekomstige lidstaten, alsmede Rusland) moet worden vastgesteld dat alle landen rond de Oostzee weliswaar beschikken over apparatuur voor het opruimen van olie, maar dat het in de praktijk onmogelijk is vast te stellen wat de werkelijke capaciteit is voor het opruimen van olie met het oog op wind, ijs en dergelijke. Zo kan bijvoorbeeld bij een normaal geval van averij worden geprobeerd met olie besmeurd ijs op mechanische wijze met baggermachines te verwijderen, maar ook de capaciteit hiervoor is onvoldoende, indien het gaat om een tanker met gebroken romp. Het totaalbeeld dat naar voren komt uit mijn enquête wijst erop dat het opruimen van olie ook onder relatief goede omstandigheden pas kan plaatsvinden als de olie is aangespoeld, omdat in feite de beschikbare apparatuur ook onder goede omstandigheden ontoereikend is.

Aangenomen kan worden dat de situatie in andere zeeregio's van de EU hiermee overeenkomt.

Is de Commissie voornemens een inventarisatie uit te voeren van de effectieve capaciteit voor het opruimen van olie in de zeeregio's van de EU op basis van gezamenlijke beoordelingscriteria en zo nodig een minimaal vereiste capaciteit verplicht te stellen of aan te bevelen voor de verschillende zeeregio's, rekening houdend met de specifieke omstandigheden en de intensiteit van de scheepvaart in die regio's?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(3 april 2003)

In de context van het communautaire kader voor samenwerking op het gebied van door ongevallen veroorzaakte of opzettelijke verontreiniging van de zee (Beschikking nr. 2850/2000/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2000⁽¹⁾) is een Communautair Informatiesysteem (CIS) opgezet voor het uitwisselen van gegevens over de voorbereidingen en reacties op verontreinigingen van de zee. De Commissie heeft, in samenwerking met lidstaten, het format van de nationale pagina's van het CIS omschreven. Het CIS staat open voor nationale bevoegde instanties en het publiek op de volgende website: <http://europa.eu.int/marpol-cis>

Bij ongevallen kunnen de lidstaten en de kandidaatlanden het communautaire mechanisme activeren om nauwere samenwerking bij hulpacties van de civiele bescherming te vergemakkelijken. Zo kan ieder getroffen land, via het Europese Reactiecentrum, rechtstreeks toegang krijgen tot alle gespecialiseerde apparatuur die in Europa beschikbaar is.

Voorts volgt de Commissie met betrekking tot de voorbereidingen en de reacties op verontreinigingen in de verschillende regionale zeeën rond Europa, de werkzaamheden van de bevoegde werkgroepen van nabij. Met name voor de Oostzee neemt de Commissie deel aan de werkzaamheden van de werkgroepen van de Commissie van Helsinki (Helcom), die in het kader van het Verdrag van Helsinki zijn opgericht.

⁽¹⁾ PB L 332 van 28.12.2000.

(2003/C 268 E/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0418/03
van Mary Banotti (PPE-DE) aan de Commissie

(17 februari 2003)

Betreft: EU-wetgeving inzake de afmetingen van flessen

Overweegt de Commissie de verpakkingswetgeving te dereguleren, en welke maatregelen gaat de Commissie nemen ten aanzien van de huidige voorschriften inzake de afmetingen van flessen voor gedistilleerd, met het oog op de zorgen die onder de Europese producenten van gedistilleerd bestaan indien de deregulering ook op die voorschriften van toepassing wordt?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie

(13 maart 2003)

Na de uitvoering van SLIM IV (vereenvoudiging van de regelgeving voor de interne markt) met betrekking tot EU-wetgeving inzake voorverpakkingen heeft de Commissie een uitgebreide beoordeling van het effect op het bedrijfsleven uitgevoerd. Als onderdeel hiervan werd op basis van een algemeen beschikbaar werkdocument een internetraadpleging georganiseerd om de mening van de belanghebbenden te weten zodat de Commissie daarmee bij haar definitieve standpunt rekening kan houden.

Deze raadpleging is zojuist afgerond en de Commissie analyseert momenteel de resultaten. Zoals zij in haar contacten met de belanghebbenden reeds heeft aangegeven, zal zij hen van haar bevindingen op de hoogte houden en zullen verdere discussies mogelijk zijn voordat de Commissie haar definitieve standpunt bepaalt.

(2003/C 268 E/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0448/03

**van José Mendiluce Pereiro (PSE), Jean Lambert (Verts/ALE)
en Inger Schörling (Verts/ALE) aan de Commissie**

(19 februari 2003)

Betreft: Het afgeven van een vergunning voor booronderzoek in de Atlantische Oceaan tegenover de kust van Lanzarote en Fuerteventura

De onderneming Repsol Investigaciones Petrolíferas, S.A. (RIPSA) heeft bij Koninklijk Besluit 1462/2001 ⁽¹⁾ toestemming gekregen in de Atlantische Oceaan tegenover de kust van Lanzarote en Fuerteventura naar olie en gas te zoeken. Deze vergunning geldt voor een periode van zes jaar. Het gaat hier om negen gebieden, Canarias 1 t/m Canarias 9, met een oppervlakte van in totaal 616 060 hectare. Bovenvermelde vergunning is afgegeven uit hoofde van Wet nr. 34 van 7 oktober 1998 voor de sector koolwaterstoffen. De onderneming die om vergunning heeft verzocht heeft behalve plannen en bankgaranties geen andere documentatie ingediend dan het „werkplan en het investeringsprogramma”. Er is geen onderzoeksplan overgelegd, geen milieueffectrapportage, geen memo inzake milieubeschermdende maatregelen. Daar komt bij dat in bovenvermeld Koninklijk Besluit 1462/2001 geen voorwaarden worden gesteld met betrekking tot het milieu. De vergunningen hebben echter betrekking op onderzoek in de internationale wateren, en volgens internationale verdragen moet er aan dergelijke activiteiten een milieuonderzoek voorafgaan. Tot slot zij vermeld dat het eiland Lanzarote de status heeft van Biosfeerreservaat ⁽²⁾.

Het opzetten van boorplatforms kan schade toebrengen aan de visserij, de biodiversiteit van de zee en de Canarische kusten, terwijl ook het toerisme negatieve gevolgen zal ondervinden. Volgens de plannen zouden deze platforms worden gebouwd op een afstand van slechts enkele kilometers van een hele reeks Speciale Beschermingszones voor Vogels (SBZV) en Gebieden van Communautair Belang (GCB) ⁽³⁾. Volgens de bepalingen van Richtlijn 97/11/EG ⁽⁴⁾ van 3 maart 1997 en Koninklijk Besluit nr. 9 van 6 oktober 2000 moet er aan de winning van olie of gas voor commerciële doeleinden een milieueffectrapportage voorafgaan.

Er is dus geen transparante milieuevaluatie uitgevoerd vóór afgifte van de vergunningen voor onderzoek, boring en winning. Is de Commissie niet van mening dat Koninklijk Besluit nr. 1462/2001 een schending inhoudt van de bepalingen van Richtlijn 97/11/EG?

Kan de Commissie garanderen dat de eerder genoemde GBG's geen schade ondervinden als gevolg van de afgifte van deze onderzoeksvergunningen en er verder voor zorgen dat de Spaanse regering gevolg geeft aan artikel 6 van Richtlijn 92/43/EEG ⁽⁵⁾, waarin gesteld wordt dat voor alle projecten die niet rechtstreeks

betrekking hebben op een bepaalde plaats en voor het beheer daarvan niet strikt noodzakelijk zijn, maar wel gevolgen kunnen hebben voor die plaats, een onderzoek moet worden uitgevoerd om vast te stellen wat die gevolgen kunnen inhouden?

(¹) Staatsblad van 23.1.2002.

(²) Biosfeerreservaat sinds 7.10.1993 krachtens het MAB-programma van de Unesco. Het gaat om een landoppervlak van 847 km² en een zeeoppervlak van 387 km².

(³) Op Lanzarote: Speciale Beschermingszones voor Vogels (SBZV) — op de eilanden Lanzarote en Risco de Famara; Voor Vogels Belangrijke Gebieden (VVBG) — in Llanos de La Corona-las Honduras; Gebieden van Communautair Belang (GBG) — in de Chinijo-archipel (ES010045), op de eilandjes (ES010044), en in Sebadales de la Graciosa (ES7010020), La Corona (ES010047), Los Jameos (ES010054), Sebadales de Gauasimeta (ES7010021) en Cagafrecho (ES7011002). Op Fuerteventura: SBZV's — op het Isla de Lobos, Jable de Corralejo, Macizo de Pozo Negro-Vigán, Playa de Sotavento en op het Jandía-schiereiland; Gebieden van Communautair Belang (GBG) — op het Islote de Lobos (ES010031), Corralejo (ES010032), Sebadales de Corralejo (ES010022), Pozo Negro (ES0000096) en Playa de Sotavento de Jandía (ES010035).

(⁴) PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

(⁵) PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(28 maart 2003)

In de eerste plaats vragen de geachte parlementsleden de Commissie naar een eventuele slechte tenuitvoerlegging van Richtlijn 85/337/EEG (¹), gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG (²), door de Spaanse autoriteiten in verband met de toekenning van vergunningen voor booronderzoek in de wateren van de Atlantische Oceaan, voor de kusten van Lanzarote en Fuerteventura. Allereerst moet erop worden gewezen dat de genoemde richtlijn van toepassing is op projecten als bedoeld in de bijlagen I en II. Booronderzoek komt in deze bijlagen niet voor en bijgevolg lijkt Richtlijn 85/337/EEG, als gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG, in dit geval niet van toepassing.

Wat de tenuitvoerlegging van Richtlijn 92/43/EEG (³) in dit geval betreft, zal de Commissie, als hoedster van de Verdragen, zich zo spoedig mogelijk tot de Spaanse autoriteiten richten om na te gaan of de uit deze richtlijn voortvloeiende verplichtingen in verband met de bescherming van habitats en soorten zijn nagekomen.

(¹) Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 175 van 5.7.1985.

(²) Richtlijn 97/11/EEG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG, PB L 73 van 14.3.1997.

(³) Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.7.1992.

(2003/C 268 E/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0455/03

van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie

(19 februari 2003)

Betreeft: Voedselallergieën en ingrediënten die in restaurants worden gebruikt

Onder verwijzing naar mijn eerdere vraag E-2809/02 (¹) en het antwoord daarop dat commissaris Byrne op 12 november 2002 gegeven heeft, zou ik de Commissie willen vragen: als niet de bezoeker van het restaurant, dat wil zeggen de persoon die de maaltijd nuttigt, de eindgebruiker van levensmiddelen is, wie is dat dan wel?

Kan de Commissie bevestigen welke minimumafmetingen gelden voor de letters op verpakkingen van levensmiddelen wat betreft de etikettering van de ingrediënten?

(¹) PB C 52 E van 6.3.2003, blz. 218.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie*(18 maart 2003)*

Ter aanvulling van haar antwoord op schriftelijke vraag E-2809/02 van het geachte parlementslid wijst de Commissie erop dat Richtlijn 2000/13/EG⁽¹⁾ de lijst vaststelt van de vermeldingen die moeten worden aangebracht op de etikettering van levensmiddelen die bestemd zijn om te worden geleverd aan de eindverbruiker, aan restaurants, ziekenhuizen, kantines en andere soortgelijke instellingen.

De etiketteringsverplichtingen gelden bijgevolg voor de levensmiddelen die door de restaurants worden aangekocht voor de bereiding van de maaltijden maar niet voor de in deze restaurants verstrekte eigenlijke maaltijden.

Voornoemde richtlijn stelt geen minimumgrootte vast voor de letters die voor de etikettering van de levensmiddelen worden gebruikt, maar zij bepaalt in artikel 13 dat de vermeldingen op een duidelijk zichtbare plaats en in duidelijk leesbare en onuitwisbare letters moeten worden aangebracht.

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake de etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame, PB L 109 van 6.5.2000.

(2003/C 268 E/104)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0458/03
van Bernd Lange (PSE) aan de Commissie***(19 februari 2003)*

Betreft: Activiteiten en samenwerking op het gebied van alternatieve brandstoffen binnen de Commissie

Het lijkt erop dat er bij de verschillende diensten van de Commissie op het gebied van alternatieve brandstoffen activiteiten worden ontplooid die ongetwijfeld van groot belang zijn voor de ontwikkeling van de toekomst. Zo schijnt er onder meer een werkgroep op hoog niveau te bestaan bij DG Onderzoek die zich buigt over het thema „waterstof”. Verder schijnen er bij DG Vervoer diverse werkgroepen bezig te zijn met alternatieve brandstoffen, en ook binnen DG Milieu lijken dergelijke werkverbanden actief te zijn.

1. Welke activiteiten worden er bij de verschillende diensten van de Commissie ontplooid op het gebied van alternatieve brandstoffen?
2. Worden de verschillende activiteiten gecoördineerd, en zo ja, hoe is die coördinatie dan georganiseerd?
3. Welke strategische richting ligt aan de verschillende activiteiten ten grondslag?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(14 april 2003)*

Alternatieve brandstoffen zijn een onderdeel van een ruimer Commissiebeleid dat is gericht op continuïteit van de energievoorziening en vermindering van de emissies van broeikasgassen. Energie-efficiëntie en alternatieve brandstoffen worden daarbij beschouwd als de twee belangrijkste pijlers. De Commissie heeft haar standpunt ten aanzien van alternatieve brandstoffen voor het wegvervoer uiteengezet in een mededeling⁽¹⁾, met als doelstelling tegen 2020 een marktaandeel van 20 % te bereiken, zoals uiteengezet in het Groenboek over de continuïteit van de energievoorziening⁽²⁾ en het Witboek over een gemeenschappelijk vervoerbeleid⁽³⁾. Voorstellen tot bevordering van het gebruik van biobrandstoffen⁽⁴⁾ worden momenteel interinstitutioneel behandeld.

De activiteiten met betrekking tot alternatieve brandstoffen worden binnen de Commissie zorgvuldig gecoördineerd. De bij deze activiteiten betrokken diensten zijn de directoraten-generaal Energie en vervoer, Onderzoek, Milieu, Ondernemingen en Belastingen en douane-unie.

De diensten plegen onderling overleg over alle door hen gestimuleerde initiatieven, met name:

- De Contactgroep Alternatieve brandstoffen, die zoals aangekondigd in de mededeling over alternatieve brandstoffen in juni 2002 door de Commissie is opgericht, bestaat uit deskundigen van belanghebbenden, de academische wereld en niet-gouvernementele organisaties (NGO's), en heeft tot taak advies te geven over de technische en economische criteria voor verdere ontwikkelingen op het gebied van alternatieve brandstoffen voor het wegvervoer. De Contactgroep heeft themagroepen over respectievelijk aardgas en waterstof opgericht. Eind maart 2003 wordt een tussentijds rapport ingediend. Eind 2003 wordt vervolgens een voortgangsverslag verwacht. De Groep wordt gecoördineerd en geleid door directoraat-generaal Energie en vervoer. Vertegenwoordigers van de andere betrokken Commissiediensten nemen aan de werkzaamheden deel.
- De Groep op hoog niveau Waterstof- en brandstofcellen is door de Commissie bepleit en op 10 oktober 2002 opgericht. De Groep, bestaande uit vooraanstaande belanghebbenden, wordt ondersteund door de Commissie, die het secretariaat verzorgt, en gezamenlijk geleid door de directoraten-generaal Onderzoek en Energie en vervoer. Doel van de groep is een brede langetermijnvisie voor een waterstofeconomie te ontwikkelen. In april 2003 wordt een rapport opgesteld, dat midden juni 2003 op een grote conferentie wordt gepresenteerd. Verwacht wordt dat het standpunt en de aanbevelingen van de Groep op hoog niveau als grondslag kunnen dienen voor meer concrete initiatieven, zoals een technologieplatform op het gebied van waterstof- en brandstofceltechnologieën.
- Uit hoofde van het kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling worden projecten met betrekking tot hernieuwbare energiebronnen en alternatieve brandstoffen door de directoraten-generaal Onderzoek en Energie en vervoer gezamenlijk gecoördineerd en geleid. Een groot aantal onderzoeks- en demonstratieprojecten en ook studies over alternatieve brandstoffen en hernieuwbare energiebronnen worden gefinancierd uit hoofde van het kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling en het kaderprogramma energie/intelligente energie voor Europa. Het grootste waterstofdemonstratieproject ter wereld in de automobielenindustrie, CUTE, werkt met 27 bussen met waterstofmotor in negen Europese steden en gaat in mei 2003 van start met de levering van de eerste bus in Madrid.
- Het directoraat-generaal Ontwikkeling heeft in juni 2002 een studie opgezet over hernieuwbare brandstoffen voor grensoverschrijdend vervoer. Midden april 2003 wordt het eindrapport ingediend. De andere bij de ontwikkeling van alternatieve brandstoffen betrokken Commissiediensten hebben deelgenomen aan de voorbereidingen en de begeleiding van de studie.
- In het kader van de uitvoering van de recentelijk gewijzigde Richtlijn 98/70/EG bereidt het directoraat-generaal Milieu daarnaast ook een onderzoek voor naar brandstofkwaliteitsnormen, onder meer van alternatieve brandstoffen. Om die reden zijn er plannen voor een nog in 2003 op te richten groep van deskundigen inzake brandstofkwaliteit.

(¹) COM(2001) 547.

(²) COM(2000) 769.

(³) COM(2001) 370.

(⁴) PB C 103 E van 30.4.2002.

(2003/C 268 E/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0462/03

van **Kyösti Virrankoski (ELDR)** aan de Commissie

(19 februari 2003)

Betreft: Beroep C-240/00 door de Commissie bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen ingesteld tegen Finland

De Commissie heeft op 15 juni 2000 bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep (C-240/00) tegen Finland ingesteld vanwege het niet nakomen van de verplichtingen van Richtlijn 79/409/EEG (¹) inzake de bescherming van natuurlijk in het wild levende vogelsoorten en hun leefgebieden. Het ontwerpbesluit van de advocaat-generaal hierover is op 25 april 2002 genomen, maar een definitieve uitspraak is nog steeds niet gehoord.

1. Waar blijft de definitieve uitspraak over het betreffende beroep?
2. Welke maatregelen is de Commissie van plan te nemen om deze zaak zo snel mogelijk tot een eind te brengen?

3. Heeft Finland de door de Commissie verzochte opheldering gegeven die o.a. betrekking heeft op een volledige lijst van speciale beschermingszones en de nodige geografische gegevens?

(¹) PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(3 april 2003)

1. Het vonnis van het Europees Hof van Justitie in zaak C-240/00 Commissie/Finland is gewezen op 6 maart 2003. Het Hof was van mening dat Finland, door de speciale beschermingszones (SPA's) op zijn grondgebied niet volledig en definitief aan te wijzen, zijn verplichtingen overeenkomstig artikel 4, leden 1 en 2, van de Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand niet is nagekomen.
2. De Commissie zal de nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat Finland bovengenoemd vonnis naleeft.
3. De lijst van SPA's die Finland heeft ingediend is nog niet definitief noch volledig, aangezien verscheidene gebieden die op basis van ornithologische criteria uiterst geschikt zijn voor aanwijzing als SPA er niet op voorkomen. Daardoor kan de Commissie niet de passende maatregelen nemen overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Richtlijn 79/409/EEG, met het oog op de coördinatie die noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat SPA's een samenhangend geheel vormen.

(2003/C 268 E/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0480/03

van Bart Staes (Verts/ALE) aan de Commissie

(17 februari 2003)

Betreft: Verouderde pesticiden

In antwoord op vraag E-1951/02 (¹) heeft de commissaris voor Milieuzaken te kennen gegeven dat: „Ofschoon het inderdaad mogelijk is dat er grote hoeveelheden verouderde pesticiden in Midden- en Oost-Europa liggen opgeslagen, er maar zeer weinig aanvragen zijn ingediend voor financiële bijstand van de Gemeenschap voor de vernietiging van deze pesticiden. Geen enkele kandidaat-lidstaat heeft tot nog toe bij de toetredingsonderhandelingen de kwestie van de vernietiging van verouderde pesticiden ter sprake gebracht. Eigenlijk moeten de kandidaat-lidstaten hiervoor het initiatief nemen.” Op 4 december 2002 ondertekenden 28 EP-leden een brief met betrekking tot deze „vergeten” pesticiden. De brief werd verstuurd naar de milieubeleidsinstanties van alle kandidaat-lidstaten. In deze brief werd gewezen op het antwoord op vraag E-1951/02. De geadresseerden werd gevraagd contact op te nemen met de Commissie teneinde in overleg te kunnen treden over de toekenning van steun voor het opruimen van deze verouderde pesticiden.

Kan de Commissie mededelen welke kandidaat-lidstaten hierover reeds met haar contact hebben opgenomen en acht zij het op grond van de haar ter kennis gekomen feiten niet alsnog noodzakelijk om zelf met de betrokken kandidaat-lidstaten in contact te treden?

Kan de Commissie voorts mededelen of de kandidaat-lidstaten inmiddels beschikken over voldoende aangepaste verbrandingsovens om deze verouderde pesticiden zelf te vernietigen en kan zij op grond daarvan bevestigen dat de verouderde pesticidenvoorraden uit de kandidaat-lidstaten dus niet hoeven te worden verbrand in installaties van de huidige lidstaten?

Onderkent de Commissie de ernst van deze problematiek en kan zij mededelen welke maatregelen zij denkt te nemen om de kandidaat-lidstaten grondig te doordringen van de noodzaak hiertegen iets te ondernemen?

(¹) PB C 28 E van 6.2.2003, blz. 159.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie*(16 april 2003)*

Tot dusverre heeft geen enkele kandidaat-lidstaat contact opgenomen met de Commissie om specifiek bijstand te vragen voor de vernietiging van verouderde pesticiden.

De Commissie heeft echter opdracht gegeven voor een studie om een beter zicht te krijgen op de problemen met betrekking tot verouderde pesticiden in de kandidaat-lidstaten en de wijze waarop deze landen dit probleem aanpakken⁽¹⁾. In deze studie, die in september 2002 is gepubliceerd, wordt voor elk van de kandidaat-lidstaten een overzicht gegeven van de opgeslagen verouderde pesticiden, inclusief de persistente organische verontreinigende stoffen, en van het beheer daarvan.

De Commissie heeft nog geen nadere informatie opgevraagd over de relevante verbrandingscapaciteit van de kandidaat-lidstaten. Deze landen moeten echter de communautaire wetgeving betreffende gevaarlijke afvalstoffen ten uitvoer leggen, wat inhoudt dat deze voorraden op een passende wijze moeten worden verwijderd. Overeenkomstig Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen⁽²⁾ worden pesticiden als gevaarlijke afvalstoffen beschouwd waarvoor bij verwijdering dus een bijzondere voorschriften gelden (verbranding in specifieke verbrandingsovens). Wanneer een kandidaat-lidstaat in termen van het milieu-acquis niet beschikt over een adequate verbrandingsinstallatie, houdt dit in dat bedoelde installatie vernieuwd moet worden of dat de pesticiden naar een geschikte verbrandingsoven elders in de Unie moeten worden vervoerd.

Zoals aangegeven in het antwoord op schriftelijke vraag E-1951/02 van het geachte parlementslid is de Commissie zich bewust van de door verouderde pesticiden veroorzaakte problemen en is er in dat verband op aanvraag van de kandidaat-lidstaten financiële steun beschikbaar. In haar recente mededeling „Op weg naar een thematische strategie voor een duurzaam gebruik van pesticiden”⁽³⁾, in reactie op artikel 7, sub d), van het zesde milieuactieprogramma⁽⁴⁾ stelt de Commissie voor om in nauwe samenwerking met de kandidaat-lidstaten specifieke ondersteuningsprogramma's uit te werken die met name gericht zijn op de behandeling en veilige vernietiging van de bestaande voorraden verouderde gewasbeschermingsproducten. De Commissie meent echter dat de verantwoordelijkheid en het initiatief daarbij moeten liggen bij de kandidaat-lidstaten zelf, in overeenstemming met hun verplichting het „acquis communautaire” om te zetten en ten uitvoer te leggen.

Aangezien een bepaald percentage van de verouderde pesticiden onder de werkingssfeer van het Verdrag van Stockholm betreffende persistente organische verontreinigende stoffen valt, komen desbetreffende verwijderingsmaatregelen in aanmerking voor financiële steun uit hoofde van dit verdrag. Tot nog toe zijn er voorstellen van zeven kandidaat-lidstaten aanvaard voor steun voor werkzaamheden ter inventarisatie van vervuiling die met persistente organische verontreinigende stoffen samenhangt.

⁽¹⁾ Europese Commissie, Directoraat-generaal Milieu, „Obsolete Pesticides Status in Candidate Countries”. Eindverslag, september 2002.

⁽²⁾ PB L 377 van 31.12.1991.

⁽³⁾ COM(2002) 349 def.

⁽⁴⁾ Besluit nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juli 2002 tot vaststelling van het Zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap, PB L 242 van 10.9.2002.

(2003/C 268 E/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0483/03**van Bill Newton Dunn (ELDR) aan de Commissie***(20 februari 2003)*

Betreft: Gevolgen voor landbouwers van het digitaal in kaart brengen van het Verenigd Koninkrijk

Sommige Britse landbouwers vrezen dat, als gevolg van het digitaal in kaart brengen van het Verenigd Koninkrijk, alle Europese financiële steun zal worden samengevoegd en dan per hectare zal worden uitbetaald.

Ze vrezen dat het geld in dat geval naar de eigenaar van de grond zal gaan en niet, zoals met de melkquota, naar de gebruiker ervan en dat de grondeigenaars dan een groot deel van de betaling zullen opeisen.

Is deze vrees terecht?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(24 maart 2003)*

In artikel 36 van het voorstel van de Commissie voor een verordening tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁽¹⁾ is bepaald dat elke landbouwer die een toeslagrecht heeft op basis van een rechtstreekse betaling die hij in de referentieperiode 2000-2002 heeft ontvangen, gebruik kan maken van de bedrijfstoelageregeling.

In artikel 40 van dat voorstel voor een verordening staat dat het referentiebedrag gelijk is aan het gemiddelde van de volgende drie jaarbedragen: het voor elk kalenderjaar van de referentieperiode op grond van de desbetreffende steunregelingen op basis van het aantal hectaren en het aantal dieren aan de landbouwer toegekende totaalbedrag.

Volgens artikel 47 van het voorstel geeft elk bij de invoering van de ene bedrijfstoelag aan een landbouwer toegekend toeslagrecht dat gepaard gaat met een „subsidiabele hectare”, recht op de uitbetaling in de toekomst van het in het toeslagrecht vastgestelde bedrag. Onder „subsidiabele hectare” wordt verstaan welke landbouwgrond ook van het bedrijf in de vorm van bouwland en blijvend grasland met uitzondering van de grond die op 31 december 2002 voor blijvende teelten, als bosgrond of voor niet-landbouwactiviteiten in gebruik was.

Bij deze regeling is het algemene beginsel dus dat de landbouwer die houder is van toeslagrechten op basis van de in de referentieperiode door hem ontvangen rechtstreekse betalingen en die in zijn toekomstige aanvraag om de bedrijfstoelag kan verwijzen naar een met die aanvraag overeenkomend aantal subsidiabele hectaren, de bedrijfstoelag ontvangt.

Met het oog op flexibiliteit in specifieke situaties wordt de lidstaten echter, zonder afbreuk aan het genoemde algemene beginsel te doen, de mogelijkheid geboden om de bedrijfstoelageregeling op regionaal niveau toe te passen met het doel voor een zeker evenwicht tussen de individuele toeslagrechten en regionale of nationale gemiddelden te zorgen. In dit geval ontvangt een landbouwer wiens bedrijf in de betrokken regio ligt, een toeslagrecht per hectare dat is berekend door het met de regio corresponderende deel van het nationale plafond te delen door het op regionaal niveau bepaalde aantal referentiehectaren.

⁽¹⁾ COM(2003) 23 def.

(2003/C 268 E/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0494/03**van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie***(21 februari 2003)*

Betreft: Subsidies voor zonne-energie

Welke rol denkt de Commissie dat zonne-energie kan vervullen om aan de energiebehoeften in de lidstaten te voldoen?

De Duitse regering heeft onlangs aangekondigd dat de staatssteun voor zonnepanelen opgetrokken wordt tot 125 EUR per vierkante meter, teneinde tegen 2006 een oppervlakte van 10 miljoen m² zonnepanelen te hebben.

In welke steunmaatregelen heeft elke lidstaat voorzien en wat hebben ze zich tot doel gesteld om het gebruik van zonnepanelen te bevorderen?

Hoeveel zal de Commissie financieel bijdragen aan de bevordering van zonne-energie en welke doelstellingen zijn voor de gehele EU vastgesteld?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(27 maart 2003)*

De Commissie raamt het potentieel aan zonnepanelen tegen het jaar 2010 tussen 75 en 100 miljoen vierkante meter. Deze brede marge is te wijten aan het feit dat de trends van land tot land sterk verschillen. Terwijl er in 2000 9,5 miljoen vierkante meter in Europa was geïnstalleerd en de prognoses voor eind

2003 ongeveer 20 miljoen bedragen, is de verdeling tussen de verschillende lidstaten verre van gelijkmatig, aangezien 79% van de installaties zich in slechts vier landen bevindt en 67% in drie landen. In tegenstelling tot wat misschien wordt gedacht, zijn de sterkste landen – met uitzondering van Griekenland – niet de landen met het grootste potentieel, maar wel de landen waar proactieve maatregelen zijn getroffen.

Wat de doelstellingen van de lidstaten betreft, maakt het communautaire optreden alleen gewag van de toezegging van de lidstaten inzake enerzijds het algemene doel van 12% duurzame energiebronnen in het totale energieverbruik in 2010 en anderzijds de nationale doelstellingen inzake elektrische energie uit duurzame bronnen in het kader van Richtlijn 2001/77/EG⁽¹⁾. Slechts een minderheid van de lidstaten heeft specifieke programma's of doelstellingen voor de ontwikkeling van zonnewarmte-energie.

Op communautair niveau zijn er in de wetsbesluiten geen specifieke doelstellingen voor zonnewarmte-energie of de productie van warmte/koude opgenomen. Wel hebben de lidstaten zich in het kader van Richtlijn 2002/91/EG van het Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestatie van gebouwen⁽²⁾ ertoe verbonden de vraag in deze sector te verminderen door maatregelen in te voeren op het gebied van energie-efficiëntie en integratie van duurzame energiebronnen. Bepaalde steden hebben reeds gemeentelijke regelgeving vastgesteld voor het gebruik van zonnewarmte-energie in gebouwen.

De Commissie ondersteunt initiatieven met het oog op de bevordering van zonnewarmte-energie in het kader van communautaire programma's, en met name de integratie ervan in gebouwen en de productie van warmte/koude. Wat innovatie in verband met het 6e kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling betreft, is een van de doelstellingen daarvan het verlenen van communautaire steun voor de ontwikkeling van goedkopere zonnereceptoren alsmede het gebruik van kunststoffen en composietmaterialen (bijvoorbeeld in de projecten Flexcol en Compact). Een tweede doelstelling betreft de ontwikkeling van goedkopere thermische zonnecentrales voor grootschalige elektriciteitsproductie dank zij zonneconcentratietechnologieën (bijvoorbeeld in de projecten Eurotrough, Solair en PS10). Wat de bevordering van zonne-energie betreft, beoogt het programma Altener de invoering ervan in sectoren zoals het toerisme (hotels, enz ...) of de sport (sportinstallaties). Bepaalde regio's van de lidstaten hebben een beroep gedaan op het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) voor de financiering van zonnewarmteprogramma's (bijvoorbeeld, Kreta of Andalusië).

De Commissie is van mening dat het beoogde doel – tussen 75 en 100 miljoen vierkante meter – gehandhaafd moet worden en dat er inspanningen moeten worden gedaan in de regio's met het grootste potentieel, met name door een snelle tenuitvoerlegging van bovengenoemde richtlijn betreffende de energieprestatie van gebouwen.

⁽¹⁾ Richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt, PB L 283 van 27.10.2001.

⁽²⁾ PB L 1 van 4.1.2003.

(2003/C 268 E/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0540/03
van Samuli Pohjamo (ELDR) aan de Commissie

(19 februari 2003)

Betreft: Definitie van afval in het kader van de voorbereiding van de richtlijn betreffende mijnafval

In het noorden van Scandinavië is een veelbelovende hoeveelheid erts gevonden. Exploitatie daarvan zou van groot belang zijn voor de betreffende regio's, maar ook voor de gehele EU. Het belang wordt nog benadrukt door de verdere toestand van de ontwikkeling van deze regio's, die dunbevolkt zijn en te maken hebben met koude weersomstandigheden en lange afstanden, waardoor het moeilijk wordt economische activiteiten te ontplooien en de werkgelegenheid te bevorderen.

De recente definitie van het Hof van Justitie van mijnafval brengt echter de mogelijkheid om de nieuw aan te leggen mijnen economisch te exploiteren in gevaar. De kern van het probleem is gelegen in het feit dat afval niet wordt geclassificeerd al naargelang het gevaar dat het voor het milieu oplevert. Zo vormen bijvoorbeeld mechanisch en chemisch onbehandeld oppervlaktmateriaal en ganggesteente volkomen ongevaarlijk materiaal, dat geenszins als afval zou moeten worden geclassificeerd, indien het tijdelijk wordt opgeslagen voor de duur van de exploitatie van de mijn.

Bovendien wordt een probleem gevormd door de enorm hoge garantiebedragen die vereist zijn ten behoeve van het herstel van de mijn nadat de mijnbouwactiviteiten zijn afgerond. De kleine en middelgrote ondernemingen die in deze sector werkzaam zijn beschikken niet over voldoende kasreserves om deze garantiebedragen op te brengen.

Welke maatregelen wil de Commissie nemen om ervoor te zorgen dat bij de lopende voorbereiding van de richtlijn betreffende mijnafval voldoende rekening wordt gehouden met de noodzaak om het ganggesteente en oppervlaktmateriaal dat bij de mijnbouwactiviteiten vrijkomt niet als voor het milieu gevaarlijke afvalstoffen te kwalificeren? Dit zal van grote invloed zijn op de mogelijkheid om de mijnen op economische wijze te exploiteren. Op welke wijze wordt bij de voorbereiding van de richtlijn rekening gehouden met de positie van kleine en middelgrote ondernemingen?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(3 april 2003)

Het is de bedoeling van de Commissie om, bij de opstelling van een voorstel voor een richtlijn betreffende het beheer van afval uit de mijnbouw, de gestrengheid van de eisen in verhouding te doen staan tot de risico's van de verschillende types geproduceerd afval. Daarbij zal de Commissie voortbouwen op de definitie van „afvalstoffen” als neergelegd in de afvalstoffen-kaderrichtlijn, Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen⁽¹⁾ (als gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991⁽²⁾). Het recente arrest van het Hof van Justitie, waarnaar het geachte parlementslid verwijst, zal dienen als richtsnoer voor toekomstige interpretatie van dit begrip.

Wat de financiële garanties voor de nazorg van afvalopslagfaciliteiten betreft, heeft de Commissie nog geen definitief besluit genomen, maar beraadt zij zich over een voldoende breed scala van instrumenten, waarbij de hoogte van het garantiebedrag wordt aangepast aan de voortgang van de saneringswerkzaamheden. Er wordt verwacht dat een dergelijke regeling voldoet aan de standpunten van het Midden- en Kleinbedrijf.

⁽¹⁾ PB L 194 van 25.7.1975.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991.

(2003/C 268 E/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0550/03

van Laura González Álvarez (GUE/NGL) aan de Commissie

(26 februari 2003)

Betreft: Milieugevolgen van windmolenparken

Milieuverenigingen, culturele verenigingen en buurtverenigingen hebben ons deel gemaakt van hun ongerustheid over de wildgroei van windmolenparken in de provincie Guadalajara (Campisalabos, Cantalojas en Villa) en de windmolenparken die zijn gepland in het gewest Tiermes-Caracena (Canalejas, Siero y De Grado), in Soria. Voor windmolenparken in Hijes en Somolinos is om milieuredenen geen vergunning afgegeven.

Het gewest Tiermes-Caracena is gerangschikt als belangrijk gebied voor vogels (IBA nr. 079) en ligt in de speciale vogelbeschermingsgebieden (ZEPA) van de „Altos de Barahona” en het massief van Ayllón. In deze streek komen monniksgieren voor, vale gieren, de koningsarend, de ooruil, de aagier en de zeer bedreigde Dupont's leeuwerik.

In de archeologische vindplaats van Tiermes (door de regering van Castilla-León uitgeroepen tot cultuurgoed), waar vondsten worden gedaan die dateren vanaf het bronzen tijdperk tot de middeleeuwen, ligt een zeer belangrijke prehistorische begraafplaats en een volledige Romeinse stad. Uit de middeleeuwen is bewaard gebleven de kerk van Onze Lieve Vrouwe van Tiermes uit de XIIde eeuw. De bewoners van dit gebied blijven verstoken van informatie, ondanks een verzoek hiertoe aan de bevoegde autoriteiten, en zijn van oordeel dat al deze natuurlijke en archeologische rijkdommen ernstig worden bedreigd.

Zou de Commissie kunnen nagaan of sprake is van schending van de volgende richtlijnen:

- 97/11/EEG⁽¹⁾ betreffende milieueffectbeoordeling;
- 79/409/EEG⁽²⁾ betreffende instandhouding en bescherming van bosvogels;

- 92/43/EEG⁽³⁾ betreffende de instandhouding en bescherming van natuurlijke habitats en flora en fauna;
- 90/313/EEG⁽⁴⁾ betreffende het recht op milieu-informatie?

Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen om ervoor te zorgen dat deze richtlijnen correct worden toegepast?

⁽¹⁾ PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

⁽²⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 158 van 23.6.1990, blz. 56.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(30 april 2003)

Het geachte parlementslid verwijst naar twee verschillende gebieden in de autonome regio Castilla-La Mancha.

Op basis van de door het geachte parlementslid verstrekte informatie is het niet mogelijk de exacte ligging van de gebieden vast te stellen. Een van deze gebieden blijkt niettemin dichtbij een gebied te liggen dat door de Spaanse autoriteiten is voorgesteld als een gebied van communautair belang (GCB), „Sierra de Pela”, ES4240007. Het andere gebied ligt dichtbij de speciale beschermingszone (SBZ) „Altos de Barahona”, ES0000203.

De Spaanse autoriteiten dienen derhalve een milieueffectbeoordeling uit te voeren overeenkomstig artikel 6, lid 3, van de Habitatrichtlijn, Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand.

Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zoals gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG van 3 maart 1997) vereist dat een milieueffectbeoordeling wordt uitgevoerd van voorgestelde „installaties voor de winning van windenergie voor de energieproductie (windturbineparken)” indien zij „aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben, onder meer gezien hun aard, omvang of ligging”. Bij de uitvoering van een beoordeling dienen, naast andere gegevens, de cumulatieve effecten van het voorgestelde project te worden onderzocht. Uit de door het geachte parlementslid verstrekte informatie blijkt niet dat er in de gevallen die in de vraag worden genoemd een inbreuk is gepleegd op de richtlijn.

Wat het feit betreft dat de bewoners op hun verzoek om informatie geen antwoord van de bevoegde autoriteiten hebben gekregen, dient erop te worden gewezen dat Richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieuinformatie de overheid verplicht uiterlijk binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek toegang te verlenen tot beschikbare milieuinformatie, tenzij een van de in artikel 3 van deze richtlijn vastgestelde uitzonderingen op deze verplichting van toepassing is. Uit de door het geachte parlementslid verstrekte informatie blijkt niet op welk tijdstip het verzoek is ingediend, en evenmin of de bewoners, op basis van artikel 4 van de richtlijn, overeenkomstig het nationale rechtsstelsel bij een rechterlijke of bestuursrechtelijke instantie in beroep zijn gegaan. Uit de door het geachte parlementslid verstrekte informatie blijkt niet dat er in dit geval een inbreuk is gepleegd op Richtlijn 90/313/EEG.

(2003/C 268 E/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0568/03

**van Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE), Bert Doorn (PPE-DE)
en Alexander de Roo (Verts/ALE) aan de Commissie**

(27 februari 2003)

Betreft: Overheidssteun vliegveld Laarbruch

Momenteel wordt er op het voormalige (Duitse) militaire vliegveld Laarbruch een burgerluchthaven ontwikkeld. Een particulier bedrijf, Flughafen Niederrhein GmbH, heeft het complex, met een grootte van 615 hectare, van de Duitse „Vermögensverwaltung” aangekocht voor 11,5 miljoen euro. Tegelijkertijd heeft Flughafen Niederrhein GmbH het complex voor hetzelfde bedrag weer doorverkocht aan de Van de Landegroep. Sindsdien heet het vliegveld „Airport Niederrhein”. Van de 11,5 miljoen euro is reeds 3,83 miljoen euro betaald en wordt eind 2003 nogmaals 3,83 miljoen euro betaald. De resterende 3,83 miljoen euro hoeven alleen te worden betaald indien het vliegveld eind 2007 geen 350 arbeidsplaatsen

heeft gecreëerd. Voor de verkoop van het terrein is geen openbare inschrijving geweest, terwijl grindboeren bereid zijn geweest het drievoudige bedrag te betalen. De verwachting is dat de Duitse deelstaat Noord-Rhein Westfalen in de jaren 2003 en 2004 jaarlijks een bedrag van 3,83 miljoen euro zal moeten bijleggen voor kosten van onder andere openbare voorzieningen van de burgerluchthaven.

Deze gegevens geven aanleiding tot de volgende vragen:

1. Kan de Commissie aangeven of dit project is aangemeld en of er onderzoek heeft plaatsgevonden in het kader van de Europese regelgeving voor overheidssteun?
2. Indien bovengenoemd onderzoek is verricht, kan de Commissie aangeven wat de conclusies van dit onderzoek zijn?
3. Indien bovengenoemd onderzoek niet is verricht, kan de Commissie aangeven of zij de intentie heeft dit onderzoek alsnog op korte termijn te verrichten?
4. Kan de Commissie aangeven welke maatregelen zij zal nemen, indien onderzoek uitwijst, of heeft uitgewezen dat er sprake is van overheidssteun die niet binnen het kader van de Europese regelgeving op dit gebied past?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(8 april 2003)

1.en.2. De Commissie kan de geachte parlementsleden melden dat zij geen kennisgeving heeft ontvangen inzake het ontwikkelingsproject met betrekking tot het vliegveld van Laarbruch en dat in dat verband geen onderzoek door de Commissie heeft plaatsgevonden.

3.en.4. Overeenkomstig de „Mededeling van de Commissie betreffende staatssteunelementen bij de verkoop van gronden en gebouwen door openbare instanties”⁽¹⁾ rijzen er geen problemen in verband met staatssteun wanneer de in overheidshanden berustende eigendommen tegen hun marktwaarde worden verkocht. Hoewel uit de door de geachte parlementsleden verstrekte informatie niet a priori blijkt dat de luchthaven beneden de marktwaarde of aan niet-commerciële voorwaarden is verkocht, kan de Commissie, in afwezigheid van een aanbesteding, niet uitsluiten dat dit het geval is geweest. De Commissie zal bij de lidstaat in kwestie dan ook nadere gegevens opvragen teneinde na te gaan of de verkoop van de luchthaven al dan niet tegen de marktwaarde is gebeurd.

Wanneer uit dit onderzoek zou blijken dat er staatssteunelementen zijn geweest, zal de Commissie de procedures van artikel 88 van het EG-Verdrag en van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 (nieuw artikel 88) van het EG-Verdrag⁽²⁾ inleiden.

⁽¹⁾ PB C 209 van 10.7.1997.

⁽²⁾ PB L 83 van 27.3.1999.

(2003/C 268 E/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0577/03 van Anna Karamanou (PSE) aan de Commissie

(28 februari 2003)

Betreft: Zijn mobiele telefoons gevaarlijk voor de gezondheid?

Blijkens recent onderzoek dat Zweedse artsen aan de Universiteit van Malmö met proefdieren hebben uitgevoerd, kan het gebruik van mobiele telefoons hersenbeschadigingen veroorzaken, wat voor jongeren waarschijnlijk het meest van invloed zal zijn, want onder hen is het gebruik van mobiele telefoons spectaculair toegenomen. Het onderzoek doet het vermoeden rijzen, dat door de straling die bij het gebruik van de telefoons wordt uitgezonden, zenuwcellen kunnen afsterven, de belangrijkste cellen voor het functioneren van de hersenen. Het gevaar bestaat dat hierdoor de geestelijke vermogens worden aangetast en degeneratieve hersenziekten ontstaan. Bovendien ontdekten de onderzoekers dat bij toenemende intensiteit van de straling ook het aantal afgestorven zenuwcellen in de hersenen toeneemt.

Dit onderzoek verschilt van de meeste onderzoeken naar de veiligheid van mobiel telefoneren, omdat hier de reactie in de menselijke hersenen wordt onderzocht en niet het verband met veroorzaking van kanker.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om volledige klaarheid te brengen in deze ernstige aangelegenheid, door grotere onderzoeken uit te doen voeren naar de reactie van de menselijke hersenen op jarenlang gebruik van mobiele telefoons?

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie*(8 april 2003)*

De mogelijke gevolgen van mobiele telefoons, en meer bepaald elektromagnetische velden (EMV) voor de volksgezondheid maken het voorwerp uit van een aantal onderzoeksprojecten die worden gefinancierd in het kader van het programma Kwaliteit van het bestaan en beheer van de biologische hulpbronnen van het 5e kaderprogramma van de Europese Unie voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO). Deze projecten concentreren zich op een aantal theoretische eindpunten op het gebied van de gezondheid, waaronder de ontwikkeling van kanker en de gevolgen voor het gehoor en het centrale zenuwstelsel. Eén van deze projecten, dat in januari 2002 van start is gegaan en naar verwachting drie jaar zal duren, heeft specifiek betrekking op de mogelijke gevolgen voor de gezondheid, met name voor het zenuwstelsel en in het bijzonder de hersenen⁽¹⁾. Tot op heden lag het accent bij dit project op dosimetrie en gedetailleerde berekeningen in verband met het menselijk hoofd.

De totale communautaire bijdrage voor deze projecten uit hoofde van het 5e kaderprogramma bedraagt ongeveer 11 miljoen euro. Verdere coördinatie van onderzoek wordt ondersteund via COST (COST-actie 281), waarmee voornamelijk op nationaal niveau gefinancierd onderzoek met elkaar in contact wordt gebracht⁽²⁾. In mei 2002 werden in een werkgroep de effecten op kinderen bekeken. Sindsdien loopt een bijzonder kortetermijnonderzoek naar deze kwestie en er zijn reeds plannen voor een tweede werkgroep in november 2003 in Boedapest, waar specifieke aandacht zal uitgaan naar de gevolgen van het gebruik van mobiele telefoons voor de menselijke hersenen.

Als onderdeel van het 6e OTO-kaderprogramma van de Europese Unie (2003-2006) is de Commissie voornemens dit uitgebreide onderzoek verder te stimuleren door de oprichting van een beleidsgericht onderzoeksnetwerk. Dit netwerk heeft tot doel vele van de grote EMV- en gezondheidsonderzoekprojecten voor te leggen aan andere belanghebbenden (industrie, regelgevende instanties, gezondheidszorg, niet-gouvernementele organisaties, belangengroepen) om het resultaat van de onderzoeksactiviteiten te evalueren. Deze kwestie was ook het onderwerp van de eerste uitnodiging tot het indienen van onderzoeksvoorstellen uit hoofde van het 6e kaderprogramma, hetgeen een kosteneffectief kader moet bieden voor de evaluatie van bepaalde aspecten van langdurig gebruik van mobiele telefoons.

Het Europees Wetenschappelijk Comité voor toxiciteit, ecotoxiciteit en milieu (CSTEE) volgt de meest recente wetenschappelijk resultaten over de mogelijke gevolgen voor de gezondheid van EMV⁽³⁾. In Aanbeveling 1999/519/EEG van de Raad van 12 juli 1999 betreffende de beperking van blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden van 0 Hz – 300 GHz⁽⁴⁾ heeft dit Comité de geldigheid bevestigd van de aanbevolen blootstellingsniveaus die een adequate bescherming geven tegen EMV.

Door deze combinatie van onderzoeksfinanciering, stimulering van wetenschappelijke samenwerking en regelmatige evaluatie door wetenschappelijke deskundigen, zal de Commissie een rol spelen in het belangrijke debat over het gebruik van mobiele telefoons.

⁽¹⁾ Zie: www.ramp2001.org.

⁽²⁾ <http://www.cost281.org>.

⁽³⁾ Details zijn te vinden op: http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/index_en.html.

⁽⁴⁾ PB L 199 van 30.7.1999.

(2003/C 268 E/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0581/03**van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie***(28 februari 2003)*

Betref: Terugkeer van giftig stuvend chemisch afval na verwerking in bouwblokken en kunstgrind voor vulling van betonmuren

1. Is het de Commissie bekend dat het Nederlandse staalbedrijf Hoogovens, gevestigd aan de kust tussen Velsen en Beverwijk en tegenwoordig deel van het Brits-Nederlandse concern Corus, er sinds 1993 in is geslaagd om chemisch afval – vooral vliegafval – te verwerken tot kunstgrind („pellets”) dat kan worden gebruikt als vulling voor beton en voor geperste cementloze bouwblokken die worden verkocht als groene bakstenen („green bricks”)?

2. Is het de Commissie bekend dat de verspreiding van dit materiaal groot is en de opspoorbaarheid gering, omdat er verschillende samenstellingen van chemisch afval afkomstig uit industrie, electriciteitscentrales en huisvuilverbranders in zijn verwerkt, omdat ook onbekend afval is ingevoerd vanuit Polen, India, Taiwan en Israël en omdat het dochterbedrijf HTS E & E (Hoogovens Technical Services, Energy and Environment) „HTS-Aardelite installaties”, die dit materiaal kunnen produceren, verkoopt in Nederland en daarbuiten?
3. Is het de Commissie bekend dat bij de productie veel giftig stof vrijkomt, en dat mensen die aan de productie werken last krijgen van onder meer korsten en schimmels op de huid, geheugenverlies dat gepaard gaat met vreemde zwarte plekken in een hersenscan, haaruitval, hoofdpijn, breedsprakigheid, lachaanvallen en een slingerende wijze van lopen, terwijl in hun gezinnen vrouwen sneller in de menopauze terechtkomen en kinderen hoge concentraties arsenicum, cadmium en aluminium in hun lichaam krijgen?
4. Is het de Commissie bekend dat bewoners van nieuwe woningen waar kunstgrind in de betonmuren is verwerkt of geperste bouwblokken zijn gebruikt niet ongestraft in hun muren kunnen boren, omdat zij dan meteen giftig stuivend stof in hun huis en mogelijk in hun longen krijgen?
5. Wat onderneemt de Commissie om dit gevaarlijke product, dat giftig afval niet definitief verwijdert, maar het laat terugkeren, net als eerder asbest en wolmanzouten/arseenzuur tegen houtrot, op een zo kort mogelijke termijn uit de productie te nemen en uit de handel te verwijderen?

Bron: Katholiek Nieuwsblad van 15 november 2002.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(22 april 2003)

1. De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte parlementslid genoemde activiteiten van de onderneming in kwestie en van de verkoop van zogenaamde „groene bakstenen”. Zij merkt echter op dat de lidstaten krachtens Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen⁽¹⁾, als gewijzigd, en Richtlijn 91/689/EEG van de Raad van 12 december 1991 betreffende gevaarlijke afvalstoffen⁽²⁾, als gewijzigd, de nodige maatregelen moeten nemen om ervoor te zorgen dat de nuttige toepassing of de verwijdering van de afvalstoffen plaatsvindt zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en zonder dat procédés of methoden worden aangewend die nadelige gevolgen hebben voor het milieu. Een van de eisen van deze richtlijnen is ook dat bij de tenuitvoerlegging van bovengenoemde verplichting inrichtingen of ondernemingen die afval verwijderen of nuttig toepassen, een vergunning moeten aanvragen.
2. De Commissie heeft geen kennis van de invoer van degelijk afval. Krachtens Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap⁽³⁾ moeten de door de lidstaten aangewezen bevoegde autoriteiten erover waken dat het overgebrachte afval wordt beheerd in overeenstemming met de communautaire wetgeving inzake het beheer van afvalstoffen.
3. De chemische eigenschappen en bijgevolg de potentiële risico's van de productie en het gebruik van de producten in kwestie zijn niet bekend bij de Commissie. De wetgeving van de Unie op het gebied van de bescherming van de volksgezondheid en de veiligheid van werknemers op het werk, met name Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk⁽⁴⁾ en Richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk⁽⁵⁾, legt de werkgever de verplichting op een beoordeling te maken van de eventuele risico's voor de veiligheid, gezondheid en hygiëne van de werknemers. Om te voldoen aan deze verplichting moet de werkgever de nodige technische en organisationele maatregelen nemen om deze risico's te verminderen of weg te werken.
4. Het is de Commissie niet bekend dat deze groene bakstenen worden gebruikt in nieuwe huizen en een gezondheidsrisico inhouden voor bewoners die in hun muren boren. Een goede toepassing van de onder punt 1 genoemde wetgeving betreffende afvalstoffenbeheer moet waarborgen dat dergelijke risico's onbestaande zijn wanneer gerecycleerd materiaal voor het bestemde doel worden gebruikt.

5. De Commissie zal de Nederlandse autoriteiten inlichten over de vermeende praktijken van deze onderneming en zal hen verzoeken een passend onderzoek in te stellen naar genoemde praktijken en de toepassing van de Europese afvalbeheerwetgeving in dit specifieke geval.

(¹) PB L 194 van 25.7.1975.

(²) PB L 377 van 31.12.1991.

(³) PB L 30 van 6.2.1993.

(⁴) PB L 183 van 29.6.1989.

(⁵) PB L 131 van 5.5.1998.

(2003/C 268 E/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0619/03
van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(3 maart 2003)

Betreft: Mujahedin-e Khalq

Beschikt de Commissie over bewijzen dat leden van de Mujahedin-e Khalq (MKO of PMOI), die zijn aangesloten bij de Nationale Verzetsraad van Iran, een bedreiging vormen voor de veiligheid in de wereld buiten Iran?

Heeft de Commissie kennis genomen van het feit dat 331 leden van het Britse Lagerhuis, 122 leden van het Britse Hogerhuis en 150 leden van het Amerikaanse Congres openlijk hun steun hebben betuigd aan de MKO/PMOI?

Beschikt de Commissie, in het licht van het feit dat een parlements lid op 12 februari in het Europees Parlement heeft beweerd dat de MKO uit misdadigers bestaat die „voortdurend de onschuldigen onder ons doden en vernietigen”, over bewijzen dat MKO-leden dergelijke daden buiten Iran hebben begaan?

Is het niet zo dat, aangezien in deze kritiek het standpunt van de Iraanse autoriteiten over de MKO doorklinkt, wie voor de één een terrorist is voor de ander wellicht een vrijheidsstrijder is?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(25 maart 2003)

De Commissie vestigt er de aandacht op dat de term terroristenlijst verwijst naar de lijst die is toegevoegd aan het gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB (¹) en de lijst van personen, groepen en entiteiten van welke de tegoeden en activa dienen te worden bevroren in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 2580/2001 van de Raad (²). Het gemeenschappelijk standpunt en de verordening zijn aangenomen overeenkomstig Resolutie 1373(2001) van de VN-Veiligheidsraad.

De Raad neemt het besluit personen, groepen en entiteiten op de lijst te zetten met éénparigheid van stemmen van haar leden zonder dat een voorstel van de Commissie nodig is. Aangezien het overleg binnen de Raad geheim is, hanteert de Commissie de regel dat zij geen commentaar geeft op de opname van personen, groepen en entiteiten in deze lijsten.

De Commissie vestigt er tenslotte de aandacht op dat het gemeenschappelijk standpunt een aantal criteria bevat die moeten worden vervuld. Dientengevolge is de Mujahede-e Khalq in mei 2002 in de lijst opgenomen, terwijl de Nationale Verzetsraad van Iran (NCRI) expliciet onvermeld blijft.

(¹) PB L 344 van 28.12.2001.

(²) Verordening (EG) nr. 2580/2001 van de Raad van 27 december 2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, PB L 344 van 28.12.2001.

(2003/C 268 E/115)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0621/03
van Olivier Dupuis (NI) aan de Commissie

(3 maart 2003)

Betreft: Kritieke toestand van Thich Huyen Quang

Volgens de organisatie Que Mê, actie voor een democratisch Vietnam, in Parijs, lijdt de patriarch van de verenigde boeddhistische kerk van Vietnam (EBUV, de traditionele, onafhankelijke kerk die sinds 1981 is verboden), Thich Huyen Quang, 86 jaar, op het ogenblik aan een pijnlijke zwelling bij het oog die volgens artsen in het ziekenhuis van Quang Ngai, die Thich Huyen Quang afgelopen week hebben onderzocht, op een tumor zou kunnen wijzen. Aangezien het ziekenhuis van Quang Ngai voor de behandeling van deze ziekte niet toegerust is, hebben de artsen de spoedige overbrenging aanbevolen van Thich Huyen Quang naar een ziekenhuis in Saigon (Ho Chi Minh Stad) voor een operatie. Deze aanbeveling van de artsen is echter op 12 februari 2003 door de veiligheidsdienst van Quang Ngai afgewezen en Thich Huyen Quang is eraan herinnerd dat hij dat hij de provincie niet mag verlaten. Er zij op gewezen dat de eerwaarde Thich Huyen Quang al vanaf 1982 zonder vorm van proces wordt vastgehouden, en zonder dat hij zelfs maar van de redenen voor zijn hechtenis op de hoogte is gesteld. De burgerrechten en de grondrechten van vrijheid van godsdienst en de vrijheid om te gaan en staan waar hij wil, zijn hem ontnomen. De patriarch lijdt voorts aan hoge bloeddruk, chronische artritis en maagproblemen. Zijn gezondheid is ernstig aangetast als gevolg van 21 jaren gevangenschap in een hut die gelegen is naast de Quang Phuoc-pagode in het gehucht Cho Chua, in de afgelegen provincie Quang Ngai.

Wat is de meest recente informatie waarover de Commissie beschikt wat betreft de toestand van Thich Huyen Quang? De Commissie werkt samen met de lidstaten voor de invrijheidstelling van Thich Huyen Quang en Thich Quang Do; hoe beoordeelt zij de onwrikbaarheid van de autoriteiten in Hanoi ten aanzien van deze kerkleiders? Welke nieuwe initiatieven zal de Commissie ontplooien om de autoriteiten in Hanoi te bewegen tot het beëindigen van de vervolging van de nummers 1 en 2 van de verenigde Boeddhistische kerk, en meer in het algemeen van alle leden van niet-erkende kerken in Vietnam?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(21 maart 2003)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid over de onbevestigde berichten betreffende Thich Huyen Quang en tracht bevestiging te verkrijgen over zijn huidige toestand. De Commissie heeft ook nota genomen van berichten dat de regering hem niet tracht te verhinderen een medische behandeling te krijgen, maar verkiest dat de behandeling niet zou plaatsvinden in Ho Chi Minh Stad.

Samen met de in Vietnam vertegenwoordigde lidstaten houdt de Commissie nauwlettend toezicht op de ontwikkeling van de mensenrechten in Vietnam, inclusief individuele gevallen die zorgen baren en kwesties in verband met de vrijheid van religie en de vrijheid van meningsuiting, in het kader van het EU-beleid om het blijvende engagement van de regering van Vietnam om vooruitgang te boeken op het gebied van mensenrechten aan te moedigen en te steunen. De Commissie neemt tevens met de lidstaten deel aan de periodieke dialoog en aan alle demarches bij de regering van Vietnam met betrekking tot mensenrechtenkwesties.

Samen met de vertegenwoordigers van de lidstaten zal de Commissie de mensenrechtensituatie in Vietnam nauwlettend blijven volgen en haar specifieke bezorgdheid bij de regering van Vietnam waar nodig ter sprake blijven brengen.

(2003/C 268 E/116)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0632/03
van Dana Scallon (PPE-DE) aan de Commissie

(4 maart 2003)

Betreft: EU-beleid op het gebied van ontwikkelingssamenwerking en NGO's

Kan de Commissie mij de lijst doen toekomen van projecten op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheidszorg en rechten en op het gebied van bevolkingsvraagstukken die zij in de afgelopen vijf jaar

heeft gefinancierd? Ik zou graag de gegevens ontvangen van projecten die in hun geheel of gedeeltelijk aan deze kwestie waren gewijd.

Kan de Commissie daarnaast mededelen voor welk deel deze projecten door haar zijn gefinancierd, in het kort de betreffende projecten en activiteiten beschrijven, aangeven wie de partners waren, voor welke bevolkingsgroep de projecten waren bedoeld en onder welke begrotingslijn zij werden gefinancierd?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie

(16 april 2003)

De Gemeenschap financiert projecten op het gebied van de reproductieve en seksuele gezondheidszorg en rechten, en op het gebied van de bevolkingsvraagstukken met verschillende soorten middelen, namelijk:

- de begrotingslijn die specifiek hiervoor werd ingesteld (B7-6312);
- de begrotingslijn die bestemd is voor het financieren van acties samen met de NGO's (B7-6000);
- de regionale en nationale samenwerkingsprogramma's die uit de algemene begroting (ALA/MED) of uit het Europees Ontwikkelingsfonds (ACS) worden gecoördineerd.

Een lijst van 38 projecten die van 1998 tot 2002 door de Commissie zijn gefinancierd uit begrotingslijn B7 6312 (ex 6212) is rechtstreeks naar het geacht Parlementslid verstuurd, evenals naar het secretariaat van het Parlement. Naast de naam van elke maatregel, die informatie geeft over de inhoud ervan, wordt ook informatie gegeven over de plaats van uitvoering en het bedrag. De communautaire financiering bedraagt in alle gevallen minder dan 90 % van de totale kosten van het project.

In een tweede lijst staan de projecten vermeld die betrekking hebben op dezelfde gebieden en die gefinancierd zijn met begrotingslijn B7-6000, bestemd voor de financiering van acties samen met de niet-gouvernementele organisaties (NGO's). De begunstigde NGO's zijn opgenomen in deze lijst. De bijdrage van de Commissie maakt steeds maximaal 80 % uit van de totale kosten van het project.

Met betrekking tot de projecten die uit andere programma's worden gefinancierd, wordt het geachte parlementslid verwezen naar: het rapport „Evaluation de l'aide de la CE dans les pays ACP/ALA/MED dans le domaine de la Santé” (2002). Dit rapport is terug te vinden op internet op het volgende adres: <http://europa.eu.int/comm/europeaid/evaluation/reports/sector/951589.pdf>

Bijlage 2 van dit rapport bevat een typologie van de projecten en programma's die betrekking hebben op de verschillende gebieden van interventie, waaronder „Reproductieve gezondheid, gezinsplanning” en „HIV/aids/SOA”. Van in totaal 115 projecten zijn er 33 die bepaalde activiteiten inhouden op een van deze gebieden.

Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat de Commissie in 2002 een nieuw project heeft vastgesteld betreffende financiering met middelen van het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF). Het betreft het gemeenschappelijke programma inzake reproductieve en seksuele gezondheid EC/ACS/UNFPA/IPPF, dat wordt gepresenteerd in een document dat eveneens rechtstreeks is verstuurd naar het geachte parlementslid en naar het secretariaat-generaal van het Parlement.

Op het gebied van het beleid met betrekking tot de bevolking moet erop worden gewezen dat momenteel een evaluatie plaats vindt van de door de Commissie uitgevoerde acties. De eerste fase van dit onderzoek is afgerond en het eindrapport wordt verwacht voor eind 2003.

(2003/C 268 E/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0657/03

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(6 maart 2003)

Betreft: Herstel van schade door natuurrampen op de Cycladeneilanden

De aanhoudende stortregens van de laatste dagen hebben onnoemelijke schade aangericht op de meeste eilanden van de Cycladen, waar dan ook de noodtoestand is afgekondigd. Zowat het hele wegennet is

vernield door grondverzakkingen en instortingen. Bergstromen zijn buiten hun oevers getreden waardoor kleine dammen, muren en landbouwterrassen bijna volledig vernield zijn en landbouwakkers en stadsgedeeltes blank staan.

Deze vernielende stortregens hebben het grootste deel van de bevolking getroffen en hebben ernstige en blijvende problemen gecreëerd voor de levensomstandigheden en de economische stabiliteit van het gebied.

Kan de Commissie in het licht hiervan antwoorden op de volgende vragen:

1. Zal de Gemeenschap de mogelijkheid onderzoeken om de genoemde gebieden te financieren op grond van de bepalingen van alinea 2 van artikel 2 van verordening (EG) 2012/2002⁽¹⁾, welke voorziet in de mogelijkheid van steun door het solidariteitsfonds van de Europese Unie voor een gebied dat is getroffen door een buitengewone ramp zelfs indien de in de verordening bepaalde kwantitatieve criteria niet vervuld zijn, zoals bijvoorbeeld de Cycladeneilanden?
2. Kunnen er voor het herstel van de schade middelen uit de structuurfondsen worden gebruikt?
3. Kunnen er met name voor het herstel van de landbouwterrassen en van de beddingen van de bergstromen middelen worden gebruikt uit het programma voor landbouwontwikkeling?

⁽¹⁾ PB L 311 van 14.11.2002, blz. 3.

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(9 april 2003)

De Commissie voelt mee met de bewoners van de Cycladeneilanden en andere getroffen regio's in Griekenland na de recente bijzonder slechte weersomstandigheden.

Aanspraak maken op steun uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie is slechts mogelijk op grond van een verzoek om hulpverlening van de nationale autoriteiten van het desbetreffende land. De Griekse autoriteiten hebben aangekondigd dat ze van plan zijn om een dergelijk verzoek in te dienen. In overeenstemming met de verordening tot oprichting van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie (SFEU)⁽¹⁾ moeten verzoeken uiterlijk binnen tien weken na de datum waarop de eerste met de ramp verband houdende schade zich heeft voorgedaan, worden ingediend.

Het geachte parlementslid heeft vermeld dat de ramp niet als een „grote ramp” wordt beschouwd in de zin van de verordening van de Raad, wat impliceert dat de veroorzaakte schade de drempel van 3 miljard euro of 0,6 % van het bruto nationaal inkomen (BNI) niet overschrijdt. Het geachte parlementslid verwijst naar de bepalingen van artikel 2, lid 2, van de SFEU-verordening op grond waarvan de Unie fondsen verleent aan de getroffen gebieden. Dit artikel bepaalt dat in uitzonderlijke gevallen een regio steun kan krijgen uit het Fonds wanneer deze regio getroffen is door een buitengewone ramp, welke het grootste deel van de bevolking treft en ernstige en langdurige gevolgen heeft voor de levensomstandigheden en de macro-economische stabiliteit van de regio.

Als de Commissie op grond van de verstrekte gegevens ervan overtuigd is dat aan de voorwaarden voldaan is, moet ze een voorstel voor het inzetten van het solidariteitsfonds bij de begrotingsautoriteit indienen.

Op grond van de reglementering over de Structuurfondsen, Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999⁽²⁾ en overeenkomsten vervat in zowel het Griekse communautaire bestek (CB) als in het operationeel programma ten behoeve van het zuiden van de Egeïsche regio voor de periode 2000-2006, kunnen bovendien door het Europees fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) kredieten worden verleend voor het herstel van door het recente noodweer beschadigde openbare infrastructuur op de Cycladen.

Tot op heden heeft de Commissie geen informatie van de Griekse autoriteiten ontvangen over de door ongunstige weersomstandigheden veroorzaakte schade aan landbouwterrassen en dammen op de Cycladeneilanden. Communautaire bijstand in het kader van het Europees Oriëntatie-en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) kan worden gebruikt om het agrarisch productiepotentieel in de getroffen gebieden te herstellen. Dit is van toepassing op het herstel van landbouwterrassen en van de beddingen van bergstromen.

De besluiten betreffende het inzetten van het EFRO en het EOGFL zullen in voorkomend geval door de Griekse autoriteiten worden genomen, volgens de procedures die van kracht zijn met betrekking tot het beheer van de operationele programma's in Griekenland.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2012/2002 van de Raad van 11 november 2002 tot oprichting van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie.

⁽²⁾ PB L 161 van 26.6.1999.

(2003/C 268 E/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0670/03**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie**

(7 maart 2003)

Betreft: Tol op de ringweg rond Athene

De hoogte van het tolgeld voor de ringweg rond Athene en het forfaitaire karakter ervan, zoals onlangs bekendgemaakt door de firma die de weg aanlegt en gaat beheren, hebben tot gerechtvaardigde protesten bij de toekomstige gebruikers van de ringweg geleid. De burger/gebruiker zal een hoog bedrag aan tolgeld moeten betalen, ongeacht de lengte van het door hem of haar afgelegde traject. Met de voorgestelde prijsstelling wordt het voor burgers onmogelijk de ringweg voor relatief korte ritjes te gebruiken.

In het contract tussen de Griekse regering en het uitvoerend consortium wordt bepaald (artikel 50.1.3) dat de aannemer de mogelijkheid heeft het tolgeld te verhogen, respectievelijk te verlagen afhankelijk van de categorie voertuigen en de afgelegde afstand. In richtlijn 93/89/EEG⁽¹⁾ staat dat onder tolgeld wordt verstaan „de betaling van een bepaald bedrag dat wordt geïnd voor een door een voertuig tussen twee punten van een infrastructuurvoorzieningen afgelegd traject en dat is gebaseerd op de afgelegde afstand en op de categorie van het voertuig”. Gaat de Commissie, tegen de achtergrond van het bovenvermelde, contact met de Griekse regering en de aannemer opnemen teneinde te komen tot een gunstiger en flexibeler prijsstelling, zodat het doel van de met EU-middelen medegefinancierde ringweg rond Athene, d.w.z. verbetering van de dienstverlening aan de burger, wordt verwezenlijkt?

⁽¹⁾ PB L 279 van 12.11.1993, blz. 32.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(10 april 2003)

De communautaire rechtsgrond voor het heffen van belastingen, tolgelden en gebruiksrechten op vrachtwagens van meer dan 12 ton is Richtlijn 1999/62/EG⁽¹⁾. Er moet worden onderstreept dat de heffing van tolgelden op voertuigen van minder dan 12 ton niet onderworpen is aan de voorschriften van Richtlijn 1999/62/EG aangezien dergelijke tolgelden buiten het toepassingsgebied van de richtlijn vallen.

Binnen het toepassingsgebied van bovengenoemde richtlijn, die in de plaats is gekomen van Richtlijn 93/89/EEG van de Raad van 25 oktober 1993 betreffende de toepassing door de lidstaten van de belastingen op sommige voor het goederenvervoer over de weg gebruikte voertuigen en van de voor het gebruik van sommige infrastructuurvoorzieningen geheven tolgelden en gebruiksrechten, zijn de basisbeginselen voor de heffing van tolgelden onveranderd gebleven. Zoals door het geachte parlementslid aangestipt wordt tolgeld in die richtlijn gedefinieerd als „de betaling van een bepaald bedrag dat wordt geïnd voor een door een voertuig tussen twee punten van een infrastructuurvoorzieningen afgelegd traject en dat is gebaseerd op de afgelegde afstand en op de categorie van het voertuig”. Het is dus duidelijk dat de heffing van een vast bedrag, ongeacht de afgelegde afstand, uit het oogpunt van de communautaire wetgeving vragen doet rijzen die moeten worden beantwoord.

De Commissie zal contact opnemen met de Griekse autoriteiten om dit punt op te helderen.

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/62/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 1999 betreffende het in rekening brengen van het gebruik van bepaalde infrastructuurvoorzieningen aan zware vrachtvoertuigen, PB L 187 van 20.7.1999.

(2003/C 268 E/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0671/03**van Caroline Lucas (Verts/ALE) aan de Commissie**

(7 maart 2003)

Betreft: Chemische proeven

In zijn resolutie over het Witboek „Strategie voor een toekomstig beleid voor chemische stoffen⁽¹⁾” verzocht het Parlement om „onmiddellijk beschikbaar stellen van meer gelden voor de snellere

ontwikkeling en validering van nieuwe, wetenschappelijk gefundeerde, erkende en gestandaardiseerde alternatieve proeven om bij de tenuitvoerlegging van het nieuwe systeem dierproeven te vervangen". De wijze van financiering van de ontwikkeling en validering van nieuwe proeven is echter vaak weinig transparant, met name waar het gaat om bijdragen van de lidstaten.

Kan de Commissie nader verklaren welke middelen thans voor de ontwikkeling en validering van nieuwe proeven zonder dieren zijn toegewezen uit elk van de volgende financieringsbronnen: 1) het zesde kaderprogramma, 2) het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (ECVAM), en 3) de bijdragen van de lidstaten?

De regering van het Verenigd Koninkrijk beweert dat zij bijdraagt aan de ontwikkeling en validering van alternatieve methoden her en der in de EU, maar zij maakt niet duidelijk hoeveel zij bijdraagt en hoe de middelen zijn verdeeld. Kan de Commissie inzicht geven in de bijdragen van de lidstaten aan het door de EG gefinancierde onderzoek naar alternatieve testmethoden over het laatste jaar, met opgave van precieze cijfers voor elke lidstaat? Meer concreet, hoeveel geld heeft de Commissie het afgelopen jaar van het VK ontvangen als bijdrage in de financiering van de ontwikkeling en validering van nieuwe proeven zonder dieren?

(¹) PB C 140 E van 13.6.2002, blz. 552.

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie

(22 april 2003)

De ontwikkeling van alternatieve methodes zal worden gefinancierd uit hoofde van het zesde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoeksruimte en van innovatie (2002-2006). Twee specifieke onderdelen van het kaderprogramma zullen de ontwikkeling van nieuwe alternatieve testmethodes zonder dieren ondersteunen: de ontwikkeling van nieuwe in vitro tests ter vervanging van dierproeven (Thematische prioriteit 1 – Biowetenschappen, genomica en biotechnologie voor de gezondheid) (¹) en de ontwikkeling van alternatieve in vitro testmethodes en strategieën voor chemische stoffen (Specifieke activiteiten die een breder onderzoeksgebied beslaan – Beleidsondersteuning en anticiperen op wetenschappelijke en technologische behoeften) (²), waarvan de indieningstermijnen respectievelijk 25 en 12 maart 2003 waren. De Commissie zal financiële steun verlenen overeenkomstig het beginsel van medefinanciering, uitgezonderd voor de financiering van studies, conferenties en openbare aanbestedingen. Dit betekent dat een deel van de projectkosten door de aannemers zelf zal worden gedragen (Besluit nr. 1513/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende het zesde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie, ter bevordering van de totstandbrenging van de Europese onderzoeksruimte en van innovatie (2002-2006) (³), bijlage II, lid 2). Tot dusver werden geen projecten geselecteerd en de eerste cijfers over de eigenlijke projectfinanciering zullen niet beschikbaar zijn voor eind 2003.

Binnen Thematische prioriteit 1 bedraagt het indicatief budget, dat is toegewezen voor het gehele wetenschappelijk onderzoek in het kader van „Geavanceerde genomica en de toepassing daarvan voor de gezondheid”, voor de looptijd van het kaderprogramma 1100 miljoen euro, onder meer voor de ontwikkeling van alternatieven voor dierproeven en -tests. Verder bedraagt het indicatief budget, dat is toegewezen voor alle onderwerpen die vallen onder „Beleidsondersteuning en anticiperen op wetenschappelijke en technologische behoeften”, onder meer de alternatieven ter ondersteuning van het beleid inzake chemische stoffen, voor de looptijd van het zesde kaderprogramma 555 miljoen euro.

De grotere beschikbaarheid van alternatieve methodes heeft ten eerste te maken met de ontwikkeling van nieuwe methodes en ten tweede met de validering daarvan. De primaire verantwoordelijkheid voor de ontwikkeling van methodes berust bij de cosmetische en chemische industrie. De rol van het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (GCO), via het Europees Centrum voor de validatie van alternatieve methodes (ECVAM), bestaat in het valideren van aldus ontwikkelde nieuwe methodes.

De financiële middelen die uit hoofde van het GCO-meerjarenwerkprogramma voor het ECVAM beschikbaar worden gesteld voor de periode 2003-2006 worden verhoogd tot 35,2 miljoen euro. Deze middelen worden momenteel niet beschouwd als een beperkende factor bij de validering van alternatieve

methodes. Indien de situatie echter verandert, is in de toewijzing van GCO-middelen de nodige flexibiliteit ingebouwd om te voorzien in de verschillende behoeften aan wetenschappelijke en technische bijstand voor de ontwikkeling en uitvoering van het communautair beleid, aangezien het budget voor het eigenlijke GCO-werkprogramma, in nauw overleg met de directoraten-generaal van de Commissie die er gebruik van maken, jaarlijks wordt herzien.

De bijdragen van de lidstaten tot de begroting van de Gemeenschappen worden niet opgesplitst en toegekend aan specifieke uitgavensectoren, zoals in de vraag zijn vermeld. Het is derhalve niet mogelijk deze specifieke vraag te beantwoorden.

⁽¹⁾ Meer informatie is beschikbaar op de website: <http://www.cordis.lu/fp6/lifescihealth.htm>.

⁽²⁾ Meer informatie is beschikbaar op de website: <http://www.cordis.lu/fp6/support.htm>.

⁽³⁾ PB L 232 van 29.8.2002.

(2003/C 268 E/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0688/03
van Joan Vallvé (ELDR) aan de Commissie

(7 maart 2003)

Betreft: Fytosanitaire maatregelen met het oog op de opsporing van de Mexicaanse en de oosterse fruitvlieg

De sanitaire kwaliteit van landbouwproducten is een voorwaarde voor de levensvatbaarheid van de handelsstromen. Ziekten en plagen kunnen de productiviteit in de landbouw aanzienlijk beperken. Sommige soorten fruitvliegen vormen wat dat betreft een groot probleem voor landbouwers, gezien de directe schade die zij aanrichten en de quarantainemaatregelen die in sommige gevallen dienen te worden getroffen.

Een duidelijk voorbeeld daarvan is de Mexicaanse fruitvlieg (*Anastrepha ludens* Loew), die sinaasappelen, mandarijnen, bittere sinaasappelen en ander soortgelijk fruit aantast. Deze vlieg legt haar eitjes onder de schil van rijp of bijna rijp fruit. De larven voeden zich met het vruchtvlies, zodat er tunnels ontstaan in het fruit, dat van de boom valt. Er verspreiden zich daardoor ook bacterie- en schimmelziekten.

De oosterse fruitvlieg (*Bactrocera dorsalis* Hendel) legt haar eitjes in het vruchtwefsel. De larven ontwikkelen zich in het fruit, dat zij vervolgens verlaten om zich in te graven op een diepte van 1 à 5 centimeter, waar zij zich tot volwassen insecten ontwikkelen. *B. dorsalis* verspreidt zich door de vlucht van de volwassen oosterse fruitvlieg, de wind en de manipulatie van door het insect besmet fruit door de mens. Oosterse fruitvliegen leggen hun eitjes in meer dan 175 soorten groenten en fruit. Daarvan kunnen er meer dan 100 worden aangetast. De meest voorkomende en meest geliefde soorten zijn *Citrus* spp, *Prunus* spp, appel, guave, mango, banaan, koffie en papaja. Daarnaast ook: *Annona* spp, ananas, witte sapota, sterappel, vijg, aardbei, passievrucht, avocado, enz. *B. dorsalis* brengt over de hele wereld enorme schade toe aan vlezig fruit.

Is de Commissie van plan, gezien de ernstige gevolgen die de verspreiding van deze plagen in de EU kan hebben, de fytosanitaire controles bij import in Europese havens te verscherpen, teneinde de mogelijke aanwezigheid van de oosterse fruitvlieg (*Bactrocera dorsalis*) en de Mexicaanse fruitvlieg (*Anastrepha ludens*) op te sporen in uit de Verenigde Staten, inzonderheid Californië, afkomstige citrusvruchten, zodat kan worden voorkomen dat deze vliegen zich in de EU verspreiden, hetgeen een verwoestend effect zou hebben op de productie van citrusvruchten, met name in Spanje?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 april 2003)

De Commissie is op de hoogte van de ontwikkelingen met betrekking tot de twee niet-Europese fruitvliegen *Anastrepha ludens* (Loew) en *Bactrocera* (*Dacus*) *dorsalis* Hendel in de Verenigde Staten, in het bijzonder in bepaalde citrusteelgebieden in Californië.

Om het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van niet-Europese fruitvliegen, waaronder de twee hierboven genoemde schadelijke organismen, te voorkomen zijn in het kader van de communautaire fytosanitaire regeling bepalingen vastgesteld op grond van Richtlijn 2000/29/EG van de Raad van 8 mei 2000 betreffende de beschermende maatregelen tegen het binnenbrengen en de verspreiding in de Gemeenschap van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen⁽¹⁾. In de hierboven genoemde richtlijn zijn de procedures voor de invoer vastgelegd volgens welke zowel het land van oorsprong als de lidstaten passende maatregelen moeten treffen.

Uit gegevens van de lidstaten over ten minste de afgelopen zeven jaar blijkt dat er geen fruitvliegen, ook geen *Anastrepha ludens* of *Bactrocera (Dacus) dorsalis*, zijn aangetroffen op citrusvruchten van oorsprong uit de Verenigde Staten. Daarom is de Commissie van mening dat de huidige bepalingen inzake de invoer van citrusvruchten van oorsprong uit de Verenigde Staten afdoende zijn en in dit stadium niet hoeven te worden aangepast.

⁽¹⁾ PB L 169 van 10.7.2000, Richtlijn als laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/22/EG van de Commissie van 24 maart 2003, PB L 78 van 25.3.2003.

(2003/C 268 E/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0690/03
van Antonios Trakatellis (PPE-DE) aan de Commissie

(7 maart 2003)

Betreeft: Ongeluk op de Aliakmonas-brug

Er is op de Aliakmonas-brug in Griekenland een dodelijk ongeluk gebeurd, dat het leven heeft gekost aan vijftien mensen. Los van de oorzaken van dit ongeluk is er informatie dat een wet van het Ministerie van Vervoer vastlegt dat de autobussen van de KTEL (de Griekse busmaatschappij) maximum 23 jaar mogen rijden voor ze uit circulatie worden genomen. Momenteel is ongeveer 75 % van de ongeveer 4 100 KTEL-bussen meer dan vijftien jaar oud. Bovendien is er geen extra opleiding voor KTEL-chauffeurs om te leren omgaan met moeilijke weersomstandigheden of onvoorziene situaties.

Kan de Commissie in het licht hiervan antwoorden op de volgende vragen:

1. Is hoger genoemde Griekse wet in overeenstemming met de communautaire wetgeving?
2. Bestaat er een uniforme regeling voor het openbaar vervoer in de Europese Unie en zo ja, stemt de Griekse wetgeving daarmee overeen?
3. Wat zijn de geldende criteria en welke opleiding hebben de chauffeurs van het openbaar vervoer in Griekenland? Wat zou dit moeten inhouden en wat denkt de Commissie op dit punt te doen?
4. Zijn er veiligheidsgordels in alle voertuigen van het openbaar vervoer en zo ja, is er strenge controle op het gebruik ervan?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(23 april 2003)

Het Gemeenschapsrecht bevat geen ouderdomsgerelateerde beperkingen inzake voertuigen in het verkeer. Touringcars en andere zware bedrijfsvoertuigen zijn echter onderworpen en dienen te voldoen aan jaarlijkse technische controles, overeenkomstig Richtlijn 96/96/EG van de Raad van 20 december 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake de technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens⁽¹⁾.

De communautaire wetgeving over rij- en rusttijden (Verordening (EEG) nr. 3820/85)⁽²⁾ geldt voor voertuigen die voor personenvervoer worden gebruikt en, gezien hun constructie en uitrusting, geschikt zijn voor het vervoer van meer dan negen personen. De voertuigen die voor trajecten van minder dan

50 kilometer worden gebruikt (vooral lokaal of stedelijk openbaar vervoer) zijn hiervan vrijgesteld. De verordening is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten, en indien er enig verschil is met de omzettingwetgeving van de lidstaten, krijgen de erin vervatte maatregelen bijgevolg voorrang.

In verband met de communautaire wetgeving dient met twee zaken rekening te worden gehouden: het rijbewijs en de opleiding van beroepschauffeurs. Wat het rijbewijs betreft, zijn in bijlage II van Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs⁽¹⁾ de minimumeisen vastgesteld voor de theoretische en praktische examens die de voorwaarden zijn voor de afgifte van een rijbewijs. Deze bijlage is volledig herzien bij Richtlijn 2000/56/EG van de Commissie van 14 september 2000 tot wijziging van Richtlijn 91/439/EEG⁽²⁾, waarin deze minimumeisen aanzienlijk worden aangescherpt. Deze richtlijn bevat zeer gedetailleerde eisen met betrekking tot de inhoud van beide examens, alsook de beoordeling ervan, en moet op 30 september 2003 door de lidstaten in nationale wetgeving zijn omgezet.

Wat de opleiding van beroepschauffeurs betreft, kunnen volgens Verordening (EEG) nr. 3820/85 bestuurders zonder beroepsopleiding personen vervoeren binnen een straal van 50 km rond de gebruikelijke standplaats van het voertuig. Zelfs de bestuurders die personen vervoeren buiten een straal van 50 km krijgen in vele gevallen geen vakbekwaamheidsopleiding, aangezien het volgens bovengenoemde verordening zonder meer volstaat dat zij ervaring hebben in het vrachtvervoer of met kleine voertuigen voor personenvervoer waarvoor geen opleiding verplicht is.

De Commissie wenst dat er een einde komt aan dit flagrante gebrek aan opleiding van beroepschauffeurs, en heeft daarom op 2 februari 2001 bij het Parlement en de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende de opleiding van beroepschauffeurs voor goederen- en personenvervoer over de weg⁽³⁾. De Commissie stelde hierin voor de basisopleiding en de voortgezette opleiding voor alle beroepschauffeurs verplicht te maken. Dit voorstel bevat een gedetailleerd overzicht van onderwerpen waaraan aandacht dient te worden besteed, waaronder de mogelijkheid om de veiligheid en het comfort van de passagiers te verzekeren, de belading van voertuigen en het inschatten van noodsituaties. De Commissie hoopt op een snelle goedkeuring door het Parlement en de Raad later dit jaar.

In de Richtlijnen van de Raad 77/541/EEG van 28 juni 1977⁽⁴⁾, 76/115/EEG van 18 december 1975⁽⁵⁾ en 74/408/EEG van 22 juli 1974⁽⁶⁾ zijn Europese normen voor veiligheidsgordels, bevestigingspunten daarvoor en aangepaste zitplaatsen voor alle categorieën van voertuigen vastgesteld. Deze richtlijnen zijn optioneel met betrekking tot voertuigen die zijn ontworpen en geconstrueerd voor het vrachtvervoer en het vervoer van meer dan acht personen (de bestuurder niet meegerekend). Dat betekent dat de lidstaten zelf mogen bepalen of op hun grondgebied geregistreerde nieuwe voertuigen aan de richtlijnen dienen te voldoen. Benadrukt dient echter te worden dat veel exploitanten van touringcars en minibussen er nu reeds voor kiezen om in nieuwe touringcars veiligheidsgordels te monteren.

Uit hoofde van haar actieprogramma op het gebied van de verkeersveiligheid onderzoekt de Commissie de verplichting om in alle bedrijfsvoertuigen, met name in touringcars, veiligheidsgordels te monteren. Haar diensten stellen momenteel een richtlijn op tot wijziging van Richtlijn 77/541/EEG om het monteren van veiligheidsgordels in nieuwe types bedrijfsvoertuigen verplicht te stellen vanaf 1 januari 2004. De lidstaten zullen echter vrij zijn om het monteren van veiligheidsgordels in stadsbussen voor openbaar vervoer al dan niet te verplichten.

De Commissie heeft verder onlangs de goedkeuring gekregen om de richtlijn betreffende het gebruik van veiligheidsgordels aan te passen (Richtlijn 91/671/EG van de Raad van 16 december 1991)⁽⁷⁾, waarin alle inzittenden van om het even welk motorvoertuig, inclusief touringcars, worden verplicht de aangebrachte veiligheidsgordels te dragen. De richtlijn zal in 2006 van kracht worden.

(1) PB L 46 van 17.2.1997.

(2) Verordening (EEG) nr. 3820/85 van de Raad van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer, PB L 370 van 31.12.1985.

(3) PB L 237 van 24.8.1991.

(4) PB L 237 van 21.9.2000.

(5) PB C 154 E van 29.5.2001.

(6) PB L 220 van 29.8.1977.

(7) PB L 24 van 30.1.1976.

(8) PB L 221 van 12.8.1974.

(9) PB L 373 van 31.12.1991.

(2003/C 268 E/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0696/03
van Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) aan de Commissie

(10 maart 2003)

Betreft: Problemen met het verkeer tussen Frankrijk en Spanje na de opening van de tunnel van Somport

Door alle opeenvolgende Spaanse regeringen is veel belang gehecht aan de opnemings van de as Sagunto-Zaragoza-Somport-Toulouse-Bordeaux in de prioritaire netwerken van de Europese Unie; Frankrijk heeft zich daar echter niet bij aangesloten.

De opening van de moderne tunnel van Somport, die bij velen de verwachting heeft gewekt dat de doorgangen bij Irún en La Junquera zouden worden ontlast, heeft uiteindelijk niet de verwachte oplossing geboden voor het enorm drukke verkeer van zware voertuigen; Frankrijk heeft namelijk zijn toezeggingen niet gestand gedaan, omdat de noordelijke uitgang van de tunnel een provinciale weg is die door stedelijke centra loopt.

Kan de Commissie zich tot de Franse autoriteiten wenden met het verzoek om haar toezeggingen gestand te doen en de verbinding N-134 te verbeteren, opdat de noordelijke uitgang van de tunnel wordt verbonden met de autoweg Bordeaux-Toulouse?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(14 april 2003)

De Commissie is op de hoogte van de situatie in verband met aan vrachtwagens te wijten opstoppingen aan de belangrijkste Pyreense grensovergangen.

De opening van de Somport-tunnel was een eerste stap in de betere spreiding van dit verkeer, maar de belangrijkste beperking voor de ontwikkeling van deze nieuwe trans-Europese verkeersader blijft, zoals het geachte parlementslid terecht opmerkt, de toegang aan Franse zijde. Met de middelen voor het trans-Europese vervoersnetwerk en op voorstel van de Franse autoriteiten, geeft de Commissie financiële steun voor de aanleg van nationale weg 134 die toegang geeft tot de tunnel. Terwijl de Gemeenschap krachtens artikel 155 van het EG-Verdrag „een geheel van richtsnoeren opstelt betreffende de doelstellingen, de prioriteiten en de grote lijnen van de op het gebied van trans-Europese netwerken overwogen maatregelen; in deze richtsnoeren worden projecten van gemeenschappelijk belang aangegeven”, blijft de tenuitvoerlegging van deze projecten echter tot de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten behoren. De Commissie betreurt dan ook dat bij de planning van een dergelijk project met trans-Europese omvang de twee betrokken lidstaten niet dezelfde inzet aan de dag hebben gelegd.

Volgens de Commissie moeten voor het vrachtvervoer over lange afstanden op middellange tot lange termijn realistische en economisch haalbare opties worden ontwikkeld, teneinde de Pyreense grensovergangen tussen Frankrijk en Spanje, zowel aan de Atlantische Oceaan als aan de Middellandse Zee, aanzienlijk te ontlasten. De Pyreneeën mogen geen onoverkomelijk obstakel vormen voor de handel binnen de interne markt.

(2003/C 268 E/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0716/03
van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie

(11 maart 2003)

Betreft: Prestige: scherpere afbakening van delicten op het gebied van de verontreiniging van het milieu en van de zee

In het licht van de ramp met de olietanker „Prestige” zijn adequate antwoorden vereist teneinde een herhaling van dergelijke ongevallen te voorkomen. Verschillende organisaties dringen in dit verband aan op een scherpere afbakening van de delicten op het gebied van de verontreiniging van het milieu en van de zee.

In de Spaanse pers (La Voz de Galicia van 4 februari 2003, bladzijde 6) wordt gewag gemaakt van een bijeenkomst van de ministers van Justitie van Spanje, Italië en Frankrijk, waarbij deze zouden zijn overeengekomen de initiatieven van de Raad van de EU te steunen en de strafrechtelijke vervolging van degenen die betrokken zijn bij de verontreiniging van de Europese kusten, te versterken.

Welke stappen is de Commissie voornemens te ondernemen in dit verband?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(23 april 2003)*

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte parlements lid over sancties voor verontreinigingen van de Europese kustlijn. Om die reden heeft zij op 5 maart 2003 een voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake verontreiniging vanaf schepen en invoering van sancties, inclusief strafrechtelijke sancties, voor milieumisdrijven⁽¹⁾.

In overeenstemming met het voorstel van de Commissie voor een richtlijn inzake milieubescherming door het strafrecht⁽²⁾, bepaalt de voorgestelde richtlijn dat de verontreiniging van de zee door schepen een misdrijf is, wanneer dit met opzet of door grove nalatigheid gebeurt. Sancties zullen worden toegepast op een ieder – onder meer de kapitein, de eigenaar, de exploitant en de bevrachter van een schip en het classificatiebureau – van wie vast is komen te staan dat deze met opzet of door grove nalatigheid een illegale verontreiniging heeft veroorzaakt of daartoe heeft bijgedragen. De straffen kunnen in de ernstigste gevallen gevangenisstraffen omvatten.

Het voorstel is ook een poging van de Commissie om een einde te maken aan de duizenden opzettelijke lozingen van afval en ladingrestanten door schepen in geheel Europa⁽³⁾. De voorgestelde richtlijn voorziet in gedetailleerde regels voor de lozing van verontreinigende stoffen, waaronder olie en chemische stoffen, en maakt elke overtreding op deze regels in de wateren van de Unie illegaal. Verder wordt verontreiniging in volle zee erdoor verboden, ongeacht de vlag van het schip.

Teneinde efficiënt op te treden tegen verontreiniging vanaf schepen, dient het voorgestelde mechanisme te worden ondersteund door maatregelen tot harmonisatie van straffen en verbetering van justitiële samenwerking, overeenkomstig Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie.

Om die reden zal de Commissie zeer spoedig een voorstel indienen voor een kaderbesluit ter versterking van het strafrechtelijk kader door de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake milieumisdrijven door schepen, en ter vereenvoudiging en stimulering van samenwerking tussen de gerechtelijke autoriteiten bij de strijd tegen deze misdrijven. Meer specifiek hebben deze aanvullende bepalingen betrekking op een geharmoniseerd minimumniveau voor maximale straffen; de rechtsmacht van de rechtbanken; strafrechtelijke onderzoeken in de havenstaat; gemeenschappelijke onderzoeksteams; het instellen van vervolging; de samenwerking tussen lidstaten; het verstrekken van informatie; de instelling van contactpunten.

De Commissie is van mening dat deze voorstellen voor een richtlijn en een kaderbesluit aanzienlijke lacunes in de wetgeving van de Unie zullen opvullen en een grote stap vooruit zijn in de richting van de totstandbrenging van een cultuur van verantwoordelijke scheepvaart in de wateren van de Unie en daarbuiten. Het onlangs opgerichte Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart zal de Commissie en de lidstaten bijstaan bij de uitbouw van het voor de efficiënte uitvoering van dit mechanisme noodzakelijke informatiesysteem.

⁽¹⁾ COM(2003) 92 def.

⁽²⁾ PB C 180 van 26.6.2001 als gewijzigd bij PB C 20 E van 28.1.2003.

⁽³⁾ 390 olievlekken in de Baltische Zee en 596 in de Noordzee in 2001, 1638 in de Middellandse Zee in 1999.

(2003/C 268 E/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0724/03**van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie***(11 maart 2003)*

Betreft: Prestige: kwetsbare zeegebieden

Het Europees Parlement heeft op 21 november 2002 een resolutie aangenomen over de ramp met de olietanker „Prestige” voor de kust van Galicië. In paragraaf 11 van deze resolutie vraagt het Parlement de Commissie:

dat ze in overleg met de lidstaten een lijst van kwetsbare Europese zee- en/of visvangstgebieden opstelt die speciale bescherming verdienen voor hun maritiem ecosysteem, hun visbestanden, schaal- en schelpdieren, aquacultuur, en hun sterke afhankelijkheid van de visvangst (...)

Hoe staat de Commissie tegenover dit verzoek van het Europees Parlement?

Welke stappen heeft de Commissie ondernomen of denkt zij te ondernemen in dit verband?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(16 april 2003)

De Commissie heeft altijd gewezen op de noodzaak van beschermingsmaatregelen voor mariene gebieden, teneinde deze te vrijwaren voor de eventuele gevolgen van menselijke activiteiten, en deelt volledig de zin voor initiatief van het Parlement.

De redenen voor een dergelijke bescherming zijn divers, waaronder de door het geachte parlementslid genoemde redenen.

Op communautair niveau maken diverse wetgevingsinstrumenten nu reeds een bijzondere bescherming van mariene gebieden mogelijk. Vermeldenswaard zijn zeker de Richtlijnen 92/43/EEG⁽¹⁾ (Habitats) en 79/409/EEG⁽²⁾ (Vogels), die gericht zijn op natuurbescherming, alsook de desbetreffende maatregelen van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Met name de omschrijving van mariene gebieden, die een bijzondere bescherming wettigen wegens de aard van hun ecosystemen, behoort tot de bevoegdheid van de lidstaten, in overeenstemming met beide natuurrichtlijnen. Er is een werkgroep opgericht om de tenuitvoerlegging van de Habitat- en de Vogelrichtlijn in het mariene milieu te bespoedigen. Belangrijkste doel ervan is te zorgen voor een gemeenschappelijke aanpak voor de aanwijzing van gebieden in het mariene milieu en het toekomstig beheer ervan.

Wat het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) betreft, zijn bepaalde gebieden die bijzondere bescherming behoeven vanwege hun visbestanden reeds omschreven en onderworpen aan bepaalde specifieke maatregelen (de zogenaamde „boxes”). Na de hervorming van het GVB heeft de Commissie zich ertoe verbonden de beperkingen in bepaalde gebieden te herzien om te waarborgen dat zij enkel en alleen op wetenschappelijke instandhoudingscriteria worden gebaseerd.

Het begrip „gebieden die in hoge mate van visserij afhankelijk zijn” is in 1976 gedefinieerd als onderdeel van de criteria ter bepaling van de eerste toewijzing van vangstquota, waarover in 1983 overeenstemming is bereikt. De criteria ter bepaling van de toewijzing van quota voor nieuwe vangstmogelijkheden worden, in overeenstemming met artikel 20, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad⁽³⁾, gebaseerd op de belangen van elke lidstaat, en het is met het oog op de toewijzing van quota derhalve niet nodig dit soort gebieden opnieuw te omschrijven. Bij Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad⁽⁴⁾ inzake de Structuurfondsen zijn verder „van de visserij afhankelijke gebieden die zich in een crisissituatie bevinden” in overeenstemming met artikel 4 omschreven als vallende onder doelstelling 2.

De Commissie is hoe dan ook van mening dat de maatregelen ter bescherming van deze gebieden betrekking moeten hebben op de menselijke activiteiten die gevolgen hebben voor het gebied. Deze voorgestelde sectoriële aanpak voor de speciale beschermingszones als aangewezen door toepassing van de Habitatrichtlijn kan ook worden toegepast op andere situaties in het mariene milieu.

De aanwijzing van „bijzonder kwetsbare mariene gebieden” dient te gebeuren door de lidstaten in het kader van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO). De Commissie heeft in haar mededeling van 3 december 2002 een gecoördineerd optreden van de lidstaten voorgesteld om nieuwe maatregelen ter bescherming van hun kustwateren te onderzoeken, en zal indien nodig voorstellen van de lidstaten ondersteunen met het oog op de aanwijzing van dit soort gebieden.

Over dit onderwerp zal ongetwijfeld nauwer worden overlegd met de lidstaten en andere internationale partners in het kader van de werkzaamheden voor de uitstippeling van een nieuwe thematische communautaire strategie voor de instandhouding van het mariene milieu⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.7.1992.

⁽²⁾ Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, PB L 103 van 25.4.1979.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid, PB L 358 van 31.12.2002.

⁽⁴⁾ Verordening (EG) Nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen, PB L 161 van 26.6.1999.

⁽⁵⁾ Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement, Naar een strategie voor de bescherming en de instandhouding van het mariene milieu, COM(2002) 539 def.

(2003/C 268 E/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0725/03
van Rosa Miguélez Ramos (PSE) aan de Commissie

(11 maart 2003)

Betreft: Prestige: Europees fonds voor aanvullende schadevergoeding

Het Europees Parlement heeft op 21 november 2002 een resolutie aangenomen over de ramp met de olietanker „Prestige” voor de kust van Galicië. Paragraaf 6 van die resolutie luidt als volgt:

Vraagt dat het voorstel van de Commissie om een Europees aanvullend compensatiefonds van 1 miljard euro op te richten voor schade door vervuiling, onmiddellijk uitgevoerd wordt.

Wat vindt de Commissie van dit verzoek van de zijde van het Europees Parlement?

Is de Commissie voornemens een nieuw initiatief te nemen in deze richting? Dat zou na de ramp met de „Prestige” zeker gerechtvaardigd zijn.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(24 april 2003)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid over de noodzaak te maken dat toereikende schadevergoedingen beschikbaar zijn voor alle slachtoffers van olieverontreiniging.

Om die reden heeft de Commissie op 6 december 2000 de instelling van het COPE-fonds voorgesteld, waardoor het maximale vergoedingsbedrag wordt opgetrokken tot 1 miljard euro in plaats van het thans bestaande maximum van 185 miljoen euro. Met een dergelijke maatregel kan worden gegarandeerd dat slachtoffers die terecht een beroep op vergoeding doen, volledig schadeloos worden gesteld bij olieverontreiniging in de wateren van de Unie, en dat slachtoffers sneller schadeloos worden gesteld.

De Raad besloot echter het voorstel niet over te nemen, maar in plaats daarvan de instelling te bevorderen van een vergelijkbaar fonds op internationaal niveau. De diplomatieke conferentie over het aanvullende fonds heeft plaats van 12 tot 16 mei 2003. De Commissie heeft er herhaaldelijk op gewezen dat het aanvullende internationale fonds alleen kan worden aanvaard als een alternatief voor het COPE-fonds wanneer het maximale vergoedingsbedrag wordt vastgesteld op hetzelfde niveau als voorgesteld door de Commissie en dat het volledig operationeel zal zijn tegen eind 2003. Mocht dat niet het geval zijn, dan is het van groot belang dat het voorstel van de Commissie voor het COPE-fonds na wijziging door het Europees Parlement snel wordt goedgekeurd.

(2003/C 268 E/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0734/03
van Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(11 maart 2003)

Betreft: Oplegging van een verbod om rechts af te slaan

De gemeenteraad van Suttin in Surrey is van plan om op een kruispunt van een belangrijke lokale weg het rechts afslaan te verbieden. De raad geeft zelf toe dat deze wijziging slechts een minimaal effect zal hebben op de ongevalpreventie (minder dan één ongeval per jaar). De nieuwe situatie zou zelfs het tegenovergestelde effect kunnen hebben want bijna 140 000 voertuigen per jaar zouden dan door woonwijken rijden die niet geschikt zijn voor een dergelijke verkeersstroom.

De inwoners van de gemeente zijn erg gekant tegen het plan en zijn op zoek naar middelen om het tegen te houden.

Zijn er voorzieningen in de communautaire wetgeving die de inwoners kunnen helpen om gerechtelijke stappen te ondernemen om dit verbod op rechts afslaan tegen te houden?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie*(10 april 2003)*

De organisatie van het verkeer op het lokale wegennet valt onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten. Bijgevolg denkt de Commissie niet dat de lokale bevolking een beroep kan doen op enige bepaling van het gemeenschapsrecht om het door het geachte parlementslid te berde gebrachte probleem op te lossen.

(2003/C 268 E/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0757/03**van Nelly Maes (Verts/ALE) aan de Commissie***(12 maart 2003)*

Betreft: Strijd tegen te vermijden blindheid

„Vision 2020: the Right to Sight” is een wereldwijde campagne met als doel tegen 2020 alle te voorkomen blindheid uit de wereld te helpen. Hiermee wil de campagne in de 21ste eeuw de slogan waarmaken dat alle mensen het recht hebben om te zien, een recht dat hen niet ontstolen mag worden door armoede, of gebrek aan informatie of verzorging.

90 % van de blinden leeft in de derde wereld, 80 % van de blindheid had kunnen worden voorkomen of genezen. Cataract kan worden geopereerd. Trachoom, een infectieziekte die blindheid veroorzaakt en het vaakst voorkomt bij vrouwen en kinderen in gebieden met een gebrek aan zuiver water, kan worden vermeden en genezen. Rivierblindheid moet tegen 2007 de wereld zijn uitgeholpen. In het westen van Afrika is de ziekte al bedwongen. Weinig campagnes hebben met zo weinig middelen zoveel succes.

Is de Commissie bereid prioriteit te maken van de strijd tegen alle vormen van blindheid in de wereld?

Zo ja, op welke manier?

Antwoord van de heer Nielson namens de Commissie*(16 april 2003)*

De Commissie is op de hoogte van de omvang van ziekten in verband met te vermijden blindheid in ontwikkelingslanden. Naar schatting hebben in totaal ongeveer 150 miljoen mensen een visuele handicap, waarvan ongeveer 40 miljoen blind zijn (gezichtsvermogen van minder dan 1/20). Zoals gezegd leeft 90 % van de blinden in ontwikkelingslanden en kan de blindheid in 80 % van de gevallen voorkomen of genezen worden. Naast de ingrijpende gevolgen voor de gezondheid van de betrokkenen, heeft blindheid ook ernstige economische gevolgen voor de gemeenschap. Cataract, trachoom en glaucoom vormen samen meer dan 70 % van de gevallen van blindheid. Andere belangrijke oorzaken, zoals xeroftalmie (door vitamine A-gebrek), onchocerciasis (rivierblindheid) in West-Afrika en lepra, zouden uitgeroeid kunnen worden. Aangezien de levensverwachting en de urbanisatiegraad in veel ontwikkelingslanden tot een verandering van het ziektepatroon leiden, zullen andere vormen van blindheid, zoals diabetische retinopathie en macula-degeneratie, naar verwachting tot meer gevallen van blindheid leiden.

De Commissie ondersteunt de versterking van de gezondheidszorgsystemen, die de sleutel vormen tot daadwerkelijke en duurzame preventie en genezing van de meeste vormen van blindheid. Water- en sanitaire voorzieningen zijn een ander wezenlijk onderdeel voor het verminderen van het aantal gevallen van trachoom, en hiervoor heeft de Commissie voor meer dan 600 miljoen euro aan steun geprogrammeerd. De Commissie heeft ook voor een bedrag van 4,5 miljoen euro uit het 8e Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) bijgedragen aan het Afrikaanse programma ter bestrijding van onchocerciasis, dat ook gesteund wordt door België, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk.

Wat de Gemeenschap betreft, zijn verschillende projecten met betrekking tot visuele aandoeningen gefinancierd in het kader van het communautaire programma voor gezondheidstoezicht (1997-2002):

- projecten voor de vaststelling van een pakket indicatoren voor de Gemeenschap (projecten van ECHI, Eurorêves, etc), dat de meeste onderdelen van het begrip gezondheid omvat, waaronder het gezichtsvermogen;
- projecten voor toezicht op risicofactoren, waaronder hart- en vaatziekten en diabetes, die vaak leiden tot achteruitgang of zelfs verlies van het gezichtsvermogen.

Daarnaast heeft een van de prioriteiten voor 2003 van het nieuwe communautaire programma voor volksgezondheid (2003-2008) betrekking op overgewicht, wat een risicofactor is voor hart- en vaatziekten en diabetes.

(2003/C 268 E/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0762/03
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie

(12 maart 2003)

Betreft: Bescherming van de moerassen van de Biebrza in het noord-oosten van Polen

Er zijn berichten dat er een omvangrijk wegeaanlegproject in voorbereiding is voor het noord-oosten van Polen, dat o.a. het tracé van de Via Baltica door het nationaal park van de Biebrza en de ongerepte woudgebieden van Augustow en Knyszyn omvat. Volgens de berichten zou de weg ook geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden met EU-middelen. De moerassen van de Biebrza worden als één van de belangrijkste waterrijke gebieden in Europa beschouwd; ze herbergen een buitengewoon grote verscheidenheid aan vogels, o.a. witte en zwarte ooievaars, arenden, haviken, kraanvogels, kwartelkoning, stern, roodmus, blauwborst en wouw, naast andere soorten fauna. Het World Wildlife Fund neemt deel aan een beschermingsproject dat over 10 jaar loopt om het gebied in zijn oorspronkelijke staat te bewaren.

Zijn de berichten juist, en zo ja, heeft de Europese Commissie het tracé van de weg met de Poolse autoriteiten besproken, met inbegrip van de mogelijkheden om één van de vele alternatieve tracés te volgen? Stemt Polen in met naleving van de EU-milieurichtlijnen vóór zijn toetreding, en worden EU-subsidies voor aanlegprojecten in alle kandidaat-lidstaten vóór de toetreding afhankelijk gemaakt van naleving van de milieuwetgeving van de Europese Unie?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(15 april 2003)

De „Via Baltica” is een van de wegtracés van Corridor I, die in 1994 op de tweede pan-Europese vervoersconferentie in Kreta is vastgelegd. In januari 1996 is de Groep op hoog niveau Via Baltica opgericht, die de behoefte heeft aangegeven de weg uit te bouwen en de investeringen te coördineren met nationale middelen, leningen en Gemeenschapsfondsen. De Via Baltica volgt voornamelijk reeds bestaande wegtracés.

Het begrip pan-Europese vervoerscorridor omschrijft de geografie van de vervoersontwikkeling, maar legt geen vervoersprojecten vast. Het is duidelijk dat in de eerste plaats de Poolse regering bevoegd is voor de aanleg en het onderhoud van infrastructuur op haar grondgebied.

In juridisch opzicht is het communautair recht in de nieuwe lidstaten slechts vanaf de toetreding van toepassing. De Commissie is echter van mening dat zij reeds in de pretoetredingsperiode de bepalingen van het acquis op milieugebied dienen toe te passen en uit te voeren. Met andere woorden, alle nieuwe investeringen dienen in overeenstemming te zijn met het communautair milieurecht.

De Commissie wenst erop te wijzen dat er geen financiering is verstrekt uit hoofde van het Pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid (ISPA) ten behoeve van de aanleg van een autosnelweg door het nationaal park Biebrza in Polen. Evenmin is er een project van dien aard in voorbereiding. In gevallen met betrekking tot communautaire pretoetredingsfinanciering van grote ontwikkelingen op het gebied van de infrastructuur, dienen „soortgelijke normen”, zoals vastgesteld bij communautair milieurecht, te worden toegepast vooraleer de Commissie financiële steun geeft aan de kandidaat-lidstaten. Het gaat hier over de bepalingen van de Milieueffectbeoordelingsrichtlijn (Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart

1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾). De kandidaat-lidstaat dient daarnaast te onderzoeken of ecologisch kwetsbare gebieden worden aangetast, die in de toekomst mogelijk zullen vallen onder de bescherming van de Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽²⁾) of de Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ⁽³⁾).

Het nationaal park Biebrza heeft een bijzondere natuurwaarde. Daarnaast is het meer dan waarschijnlijk dat Biebrza bij de toetreding van Polen als een Natura 2000-gebied zal worden aangewezen. Dit betekent dat strikte instandhoudingsmaatregelen van toepassing zijn. Artikel 6 van de Habitatrichtlijn vereist dat alle lidstaten grondig alle alternatieven evalueren voor een voorgestelde investering die negatieve gevolgen kan hebben voor het milieu in een eventueel Natura 2000-gebied. Indien er geen alternatief bestaat, kan de investering slechts worden aanvaard indien wordt aangetoond dat deze van groot openbaar belang is en alle compenserende en beperkende maatregelen zijn genomen.

De Commissie heeft de Poolse autoriteiten aangeschreven om hun aandacht op deze zaken te vestigen, teneinde zich ervan te verzekeren dat de voorschriften van artikel 6 van de Habitatrichtlijn op dit geval zijn toegepast. De Poolse autoriteiten hebben verklaard dat de twee betrokken gemeentes een milieueffectbeoordeling van het voorgestelde tracé hebben uitgevoerd. Zij hebben nog geen besluit genomen over de voorwaarden voor landontwikkeling en -gebruik ter bepaling van de locatie van de weg. Zij hebben toegezegd de Commissie op de hoogte te houden van verdere ontwikkelingen.

⁽¹⁾ PB L 73 van 14.3.1997.

⁽²⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

⁽³⁾ PB L 103 van 25.4.1979.

(2003/C 268 E/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0768/03
van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie

(6 maart 2003)

Betreft: PINC (Indicatief programma op het gebied van kernenergie voor de Gemeenschap)

Kan de Commissie mededelen waarom de afgelopen jaren niet is voldaan aan de in het Euratom-Verdrag gestelde eis indicatieve programma's op het gebied van kernenergie te publiceren? Is de Commissie het eens met de stelling dat hierdoor de anachronistische aard wordt aangetoond van het Euratom-Verdrag, dat dient te worden herroepen, terwijl relevante afdelingen (bij voorbeeld met betrekking tot nucleaire veiligheid) worden opgenomen in een nieuw verdrag?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(7 april 2003)

Krachtens artikel 40 van het Euratom-Verdrag „publiceert de Commissie op gezette tijden programma's van indicatieve aard, die met name betrekking hebben op de doeleinden van de productie van kernenergie ...”. De periodiciteit zelf is echter niet als zodanig vastgelegd in het EG-Verdrag.

Sinds de goedkeuring van het Verdrag heeft de Commissie drie indicatieve programma's gepubliceerd, namelijk in 1966 ⁽¹⁾, 1972 ⁽²⁾ en 1985 ⁽³⁾, gevolgd door een actualisering in 1989 ⁽⁴⁾. Een vierde indicatief programma op het gebied van kernenergie (PINC) is gepubliceerd in 1997 ⁽⁵⁾.

Op 29 november 2000 heeft de Commissie het Groenboek „Op weg naar een Europese strategie voor een continue energievoorziening” ⁽⁶⁾ aangenomen. In die context is de bijdrage van kernenergie besproken naast die van de andere energiebronnen. Het Groenboek en de bijlagen daarvan bevatten alle relevante cijfers inzake de productie van kernenergie in de EU.

De Commissie deelt niet de mening van het geachte parlementslid over het Euratom-Verdrag. Het is passend eraan te herinneren dat dit Verdrag de grondslagen heeft gelegd voor een belangrijk acquis dat onder meer de volgende elementen omvat: inspectieregelingen die de veiligheid van kernenergie waarborgen en nieuwe initiatieven op beveiligingsgebied mogelijk maken, het beheer van het fonds voor de ontmanteling van kerncentrales en het beheer van radioactieve afvalstoffen. De organisatie van de non-proliferatiecontroles wordt door het Parlement trouwens voorbeeldig genoemd⁽⁷⁾.

In reactie op de aanbevelingen van de Raad van Laken van december 2001 heeft de Commissie op 6 november 2002 een mededeling aangenomen „Nucleaire veiligheid in het kader van de Europese Unie”⁽⁸⁾ en na het advies te hebben ingewonnen van de groep van deskundigen als bedoeld in artikel 31 van het Euratom-Verdrag heeft zij op 30 januari 2003⁽⁹⁾ twee voorstellen voor richtlijnen goedgekeurd, een eerste „houdende vaststelling van de fundamentele verplichtingen en algemene beginselen op het gebied van de veiligheid van nucleaire installaties” en een tweede „inzake het beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval”. In overeenstemming met de procedure van artikel 31 van het Euratom-Verdrag zijn deze voorstellen voor richtlijnen toegezonden aan het Economisch en Sociaal Comité. Nadat dit zijn advies heeft uitgebracht, wat in een zeer nabije toekomst zal gebeuren, worden deze teksten officieel toegezonden aan de Raad en het Parlement. Deze twee voorstellen voor richtlijnen, die qua voorgestelde aanpak zeer vernieuwend zijn, getuigen van de relevantie van het Euratom-Verdrag.

Rekening houdend met:

- het feit dat er momenteel geen nieuwe capaciteit in bedrijf wordt genomen en de voornaamste in het PINC van 1997 en het Groenboek opgenomen analyses actueel blijven,
- het brede debat dat is gevolgd op de publicatie van het Groenboek waarbij veel aandacht is gegaan naar diverse aspecten van kernenergie,
- het overleg dat zeer binnenkort binnen de Raad van start gaat over het pakket kernenergie,
- de komende uitbreiding die gepland is in mei 2004,

acht de Commissie het niet het geschikte moment om in een nabije toekomst de publicatie van een nieuw indicatief programma op het gebied van kernenergie te plannen. De situatie kan veranderen en kan de uitwerking van een nieuw PINC noodzakelijk maken als er een bevestiging komt van de beslissingen betreffende de bouw van nieuwe kerncentrales of het uitstel van de sluiting van centrales in bepaalde lidstaten.

⁽¹⁾ EUR 2773 van maart 1966.

⁽²⁾ EUR 5011 van 1.7.1972.

⁽³⁾ PB C 169 van 8.7.1985.

⁽⁴⁾ „De kernindustrie in de gemeenschap, de sector ontwerp en bouw van kerncentrales met het oog op de verwezenlijking van de Europese geïntegreerde markt Bijgewerkte versie van het indicatief programma op het gebied van kernenergie voor de gemeenschap — PINC — door de Commissie in 1984 goedgekeurd en in 1985 gepubliceerd” — COM(89) 347 def.

⁽⁵⁾ COM(97) 401 def.

⁽⁶⁾ COM(2000) 769 def.

⁽⁷⁾ Rübzig-rapport over het verslag van de Commissie betreffende de werking van het Directoraat „Veiligheidscontrole van Euratom” in 1999-2000 (door het EP vastgesteld op 8 juli 2002).

⁽⁸⁾ COM(2002) 605 def.

⁽⁹⁾ COM(2003) 32 def.

(2003/C 268 E/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0769/03
van María Sornosa Martínez (PSE) aan de Commissie

(6 maart 2003)

Betref: Uitbreiding van de haven van Altea (Alicante — Spanje)

Het project om de haven van Altea uit te breiden voor watersportfaciliteiten heeft in de regio voor een hevige polemiek gezorgd wegens de mogelijke gevolgen ervan voor de kuststreek van Alicante, die toch al sterk dreigt te verstedelijken.

De Universiteit van Almería en de Universiteit van Alicante hebben vorig jaar beiden een onderzoek verricht naar de gevolgen van het project voor het milieu dat, anders dan wat de initiatiefnemers van het project beweren, tot de volgende conclusies komt:

- sinds de jaren vijftig is meer dan 2,5 hectare strand in de buurt van de haven van Altea verloren gegaan (erosie, stortregens, gevolgen van sedimentatie door de werkzaamheden aan de stuwdam van de Algar-rivier, gevolgen van de eerste uitbreiding in 1986, enz). De uitbreidingswerkzaamheden zouden dus nog meer erosie en nog meer verlies van strand tot gevolg kunnen hebben;
- aan het stuk strand tussen de haven en de rotspunt van Albir zal de golfslag verminderen, waardoor het zand niet weggespoeld wordt en niet voldoende lucht krijgt en er bijgevolg sedimenten zullen ontstaan die de bodem aantasten (toename van het organisch materiaal), wat ook gevolgen zal hebben voor het comfort op dit toeristisch strand (geurtjes enz);
- het spreekt vanzelf dat een uitbreiding van de haven ook een toename van het aantal schepen met zich brengt, waardoor ook de olievervuiling in het water in en rond de haven toeneemt;
- de uitbreiding van de haven en de vervuiling die daarmee gepaard gaat, zullen ernstige gevolgen hebben voor de *posidonia oceanica* (zeegrasvelden) en voor twee soorten zeedieren: de tuimelaar en de zeeschildpad (zie ook bezwaarschrift 2001/2210 dat door het WWF bij de Commissie is ingediend);
- de uitbreidingswerkzaamheden zullen vertroebeling van het water nabij de haven veroorzaken, waardoor er onder water minder licht is, wat eveneens gevolgen heeft voor de *posidonia*.

Meent de Commissie, rekening houdend met deze feiten en met de resultaten van de studies van beide universiteiten, dat de uitbreidingsplannen voor de haven van Altea vallen onder de voorschriften van Richtlijn 85/337/EEG⁽¹⁾, en dus behoren tot een van de in bijlage I genoemde soorten projecten, en bijgevolg onderworpen zijn aan het bepaalde in artikel 4, lid 1 van deze Richtlijn?

Welke stappen neemt de Commissie bij de Spaanse overheid om, gezien de sterke aantasting van de oostkust en vooral van de *posidoniavelden*, een nieuwe aanslag op het milieu door de geplande uitbreiding van de haven van Altea te voorkomen?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

(2003/C 268 E/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0775/03

van **María Sornosa Martínez (PSE)** aan de Commissie

(12 maart 2003)

Betreft: Schadelijke gevolgen van de uitbreiding van de haven van Altea (Alicante, Spanje) voor de zeegrasvelden (*posidonia oceánica*)

Met mijn vragen E-1486/02⁽¹⁾ en E-1487/02⁽²⁾ heb ik tegenover de Commissie al uitdrukking gegeven aan mijn bezorgdheid over de snelle achteruitgang en de ontoereikende bescherming door de Spaanse overheid van de zeegrasvelden (*posidonia oceánica*, een beschermd soort volgens richtlijn 92/43/EEG⁽³⁾) voor de oostkust van Spanje, en meer in het bijzonder in het gebied van de Serra Gelada.

Aan de ingrepen die ik in mijn vorige vragen beschreven heb, moeten nu nog toegevoegd worden de voorgenomen werkzaamheden voor de uitbreiding van de haven van Altea, waarvan de schadelijke milieugevolgen voor de omgeving, en vooral voor de velden van *posidonia oceánica*, uitvoerig beschreven staan in de rapporten van de universiteiten van Alicante en Almería, en de klacht 2001/2210 van het WWF (de Commissie is in het bezit van alle genoemde documenten).

In haar antwoord van 12 juli van vorig jaar heeft de Commissie toegezegd om bij de Spaanse overheid te bemiddelen voor voldoende bescherming van de zeegrasvelden. Heeft ze van de Spaanse autoriteiten al enige vorm van antwoord in verband met de bescherming van het zeegras voor de Spaanse oostkust ontvangen?

Welke maatregelen denkt ze te treffen om voor uitvoering van richtlijn 92/43/EEG te zorgen bij de uitbreiding van de haven van Altea en in de Serra Gelada?

⁽¹⁾ PB C 301 E van 5.12.2002, blz. 158.

⁽²⁾ PB C 301 E van 5.12.2002, blz. 159.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

**Gecombineerd Antwoord
van de mevrouw Wallström namens de Commissie
op de schriftelijke vragen P-0769/03 en E-0775/03**

(3 april 2003)

De door het geachte parlementslid in haar schriftelijke vraag E-0769/03 aangeklaagde feiten maken momenteel het voorwerp uit van een klacht in het kader van een onderzoek waarbij de Commissie de Spaanse overheid heeft verzocht haar opmerkingen toe te zenden over de toepassing van de relevante communautaire wetgeving. De Commissie heeft nog geen antwoord gekregen op dit verzoek.

In het licht van dit antwoord zal de Commissie de nodige middelen inzetten om de naleving van het gemeenschapsrecht in deze zaak, met name Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾, als gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EG ⁽²⁾, en Richtlijn 92/43/EEG ⁽³⁾, te waarborgen.

Wat de follow-up betreft van de schriftelijke vragen E-1486/02 en E-1487/02, als vernoemd door het geachte parlementslid in schriftelijke vraag E-775/03, moet worden aangestipt dat de Commissie, na analyse van het antwoord van de Spaanse autoriteiten met betrekking tot de projecten voor zandwinning en het herstel van stranden aan de Middellandse-Zeekust, heeft geconcludeerd dat de Spaanse autoriteiten bovengenoemde richtlijnen op incorrecte wijze hebben toegepast en dat de in dat verband getroffen maatregelen zijn aangenomen. Voorts is op het in januari 2003 in Brussel gehouden bio-geografisch seminarie een algemeen voorbehoud uitgesproken met betrekking tot alle types mariene habitats. Bijgevolg moet de overeenstemming van het voorstel van de lidstaten ten aanzien van het habitattype 1120 „*posidonia oceanica*” (zeegrasvelden) worden getoetst in het licht van de resultaten van de werkzaamheden van een werkgroep ad hoc, waarin nationale deskundigen, de Commissie en andere partners samenwerken en die onlangs is opgericht met het oog op de uitvoering van grondige analyses van problemen bij de toepassing van de habitat- en vogelrichtlijn in het mariene milieu.

⁽¹⁾ Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 175 van 5.7.1985.

⁽²⁾ Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, PB L 73 van 14.3.1997.

⁽³⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.7.1992.

(2003/C 268 E/132)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0774/03
van Charles Tannock (PPE-DE) aan de Commissie**

(12 maart 2003)

Betreft: Vernieling van de Schinias-moerassen

De Commissie heeft in haar antwoord op schriftelijke vragen E-0769/01 ⁽¹⁾ en E-1073/01 ⁽²⁾ over de aanleg van een roeicentrum in het Schinias-moeras op het schiereiland Attica bevestigd dat zij de Griekse regering een brief had gestuurd „waarin zij de aandacht vestigt op de waarde van dit gebied voor het natuurbehoud en informatie vraagt over een eventueel voornemen om dit gebied krachtens Richtlijn 92/43/EEG ⁽³⁾ van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna voor te stellen voor het Natura 2000-netwerk” en vervolgens „een beoordeling van de situatie ter plaatse”

had uitgevoerd. De Commissie heeft elders ook verklaard dat Richtlijn 85/337/EEG⁽⁴⁾ van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd door Richtlijn 97/11/EG⁽⁵⁾ van de Raad van 3 maart 1997 van toepassing is.

Wat zijn precies de verplichtingen van de Griekse regering in dit opzicht en is de Commissie van mening dat Griekenland deze verplichtingen is nagekomen? Zijn de verplichtingen van de Griekse regering met betrekking tot de ontwikkeling van het Schinias-moeras in hoofdzaak dezelfde als die van de Duitse regering met betrekking tot de ontwikkeling van het industriepark in Aachen, die daadwerkelijk is stopgezet wegens het mogelijke gevaar voor het welzijn van de korenwolf?

⁽¹⁾ PB C 318 E van 13.11.2001, blz. 117.

⁽²⁾ PB C 340 E van 4.12.2001, blz. 163.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

⁽⁵⁾ PB L 73 van 14.3.1997, blz. 5.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(24 april 2003)

Bij de behandeling van de klacht betreffende de bouw van het Olympische roei- en kanocentrum in het Griekse Shinias-Marathon had de Commissie als doel te zorgen voor een doeltreffende beschermingsstatus voor het gebied en een duurzame verdere ontwikkeling van de faciliteiten voor de Olympische Spelen, hetgeen zal bijdragen tot de bescherming en het herstel van de natuurwaarde van het gebied.

In augustus 2002 hebben de Griekse autoriteiten voorgesteld het gebied van Shiniias-Marathon als een gebied van communautair belang (GCB) aan te wijzen. Daarbij hebben zij bij de Commissie een ondersteunend dossier ingediend met de desbetreffende technische informatie, hetgeen noodzakelijk was voor de voorgestelde opname van het gebied in het Natura 2000-netwerk in het kader van Richtlijn 92/43/EEG⁽¹⁾. Het gebied is ook aangewezen als een nationaal park en een gezamenlijk ministerieel besluit inzake de administratie en het beheer ervan is goedgekeurd. Verder wordt gewerkt aan de oprichting en de werking van het beheersorgaan van het nationaal park, want inmiddels is de Griekse Raad van State bezig met de evaluatie van de desbetreffende nationale wetgeving (presidentieel besluit). Dit wettelijk kader blijkt te volstaan om de instandhoudingsdoelstellingen van het gebied te realiseren.

Wat het ontwerp van het project betreft, blijkt uit zowel de uitvoering van het restauratieplan voor het natuurgebied als de agenda voor alle voorgestelde werken en het onderzoek van de recent ingediende informatie dat het voorstel in zijn geheel kan worden beschouwd als bevredigend en verenigbaar met de natuurwaarde van het gebied. Het ontwerp van het project werd met name verbeterd, teneinde het verlies aan natuurlijke habitats te minimaliseren en de ecologische kwaliteit van het gebied te verhogen door de uitvoering van het restauratieproject. Verder werden specifieke maatregelen genomen om het hydrologisch evenwicht van het gebied en een adequaat beheer te handhaven.

De kwestie van een eventuele aanwijzing van het gebied als een speciale beschermingszone voor vogels, overeenkomstig Richtlijn 79/409/EEG⁽²⁾, zal worden aangepakt in het kader van de lopende horizontale inbreukprocedure tegen Griekenland. Deze inbreukprocedure heeft betrekking op de onvoldoende en ontoereikende classificatie door de Griekse autoriteiten van speciale beschermingszones voor het behoud van de vogelstand.

Wat het industriepark in Aken betreft, neemt de Commissie aan dat het geachte parlementslid verwijst naar de ontwikkeling van het handelsgebied Aken-Heerlen. In verband hiermee heeft de Commissie in 2001 de Duitse regering een schriftelijke aanmaning gestuurd wegens de niet-naleving van de artikelen 12 en 16 van Richtlijn 92/43/EEG. De uit de desbetreffende bepalingen voortvloeiende verplichtingen verschillen van de verplichtingen die van toepassing zijn op het geval-Shinias, door het feit dat zij de bescherming van soorten en niet de bescherming van gebieden tot doel hebben.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.7.1992.

⁽²⁾ Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, PB L 103 van 25.4.1979.

(2003/C 268 E/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0785/03**van Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) aan de Commissie**

(14 maart 2003)

Betreft: Clausules waarvan de cliënt bij bankcontracten de dupe is

De Spaanse Consumentenbond (OCU) heeft verscheidene bankinstellingen voor de rechter gedaagd omdat zij in hun contracten maar liefst zeventien clausules hebben opgenomen die schadelijk zijn voor de cliënt, met het verzoek deze van nul en generlei waarde te verklaren. Dit heeft hoge verwachtingen gewekt onder de Spaanse bevolking.

Gebleken is dat door dit soort acties, zoals de Spaanse Consumentenbond heeft aangespannen, een gedetailleerd onderzoek door de zowel nationale als communautaire autoriteiten nodig is naar de contractuele clausules die banken hanteren.

Wat vindt de Commissie van de communautaire wetgeving ten aanzien van de bescherming van de cliënt tegenover banken? Vindt der Commissie dat er voldoende garanties zijn dat hij niet het slachtoffer is van misbruik en schadelijke praktijken?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(15 april 2003)

De bescherming van de consumenten tegen banken is een omvattende kwestie:

- de regels inzake kapitaaltoereikendheid en bedrijfseconomisch toezicht zorgen voor een stabiel banksysteem, wat ook in het belang van de consumenten is;
- Richtlijn 2002/65/EG van het Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten⁽¹⁾ biedt een omvattend kader voor de bescherming van de consumentenbelangen ten aanzien van distributiemiddelen waarvoor financiële diensten bijzonder geschikt zijn;
- Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten⁽²⁾ heeft een mechanisme ingesteld dat heeft bewezen een succesvol instrument te zijn voor het tot stand brengen van evenwichtige bedingen in overeenkomsten voor consumenten enerzijds en verkopers en leveranciers anderzijds, waaronder de financiële sector; thans wordt geen specifieke wijziging daarvan overwogen.

De Commissie meent echter dat op sommige gebieden meer zou kunnen worden gedaan. Bijvoorbeeld,

- het komende voorstel voor een kaderrichtlijn inzake oneerlijke handelspraktijken, dat volgens plan vóór de zomer door de Commissie moet worden goedgekeurd, beoogt de invoering van een overkoepelend kader wanneer geen specifieke regels bestaan in de precontractuele relatie tussen de consument en de leverancier;
- de onlangs goedgekeurde strategie voor het consumentenbeleid 2002-2006⁽³⁾ kondigt een hervorming aan van het acquis communautaire op consumentengebied in het algemeen;
- het werk dat de Commissie heeft verricht om één enkele betalingsruimte tot stand te brengen zal ook de consumenten ten goede komen.

Bovendien zal het recente actieplan inzake een „Een coherenter Europees verbintenissenrecht”⁽⁴⁾ ongetwijfeld ook gevolgen hebben voor de contractuele relatie consument/bank, hoewel het nog te vroeg is om nadere details hierover te verstrekken.

⁽¹⁾ PB L 271 van 29.10.2002.

⁽²⁾ PB L 95 van 21.4.1993.

⁽³⁾ PB C 137 van 8.6.2002.

⁽⁴⁾ PB C 63 van 15.3.2003.

(2003/C 268 E/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0803/03**van Marco Pannella (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI),
Benedetto Della Vedova (NI) en Maurizio Turco (NI) aan de Commissie***(17 maart 2003)*

Betreft: Vervolgung door de Chinese autoriteiten van de aanhangers van de beweging Falun Gong en met name de arrestatie en de dood na elf dagen hechtenis van mevrouw Liu Jie

Volgens betrouwbare officiële inlichtingen die zijn verstrekt door het Informatiecentrum van de beweging Falun Dafa, door Amnesty International en door andere grote internationale en nationale NGO's, is de Chinese president Jang Zemin sinds 1999 gestart met de vervolging van meer dan 100 miljoen aanhangers van Falun Gong.

Het Informatiecentrum van de beweging Falun Dafa heeft een onderzoek ingesteld en de dood van 578 Falun Gong-volgelingen door toedoen van de autoriteiten bevestigd.

Volgens regeringskringen zijn er 1600 personen overleden, terwijl andere deskundigen van veel hogere cijfers spreken; een groot aantal van deze sterfgevallen is veroorzaakt door foltering en zoals gedwongen voeding, het gebruik van dodelijke drugs of aframmelingen.

Honderdduizenden aanhangers van Falun Gong zijn gevangen genomen en meer dan 100 000 zijn zonder proces veroordeeld tot dwangarbeid.

Op 6 februari 2003 is mevrouw Liu Jie, een aanhanger van 37 jaar, terwijl zij in de stad Shuangcheng in de regio Heilongjiang vanuit haar auto nieuwjaarskaarten uitdeelde met het opschrift „Waarheid, Naastenliefde, Verdraagzaamheid” — de grondbeginselen van de beweging Falun Dafa — samen met haar man gearresteerd en weggevoerd door de politie, die ook haar voertuig heeft meegenomen.

Op 17 februari 2003 heeft de politie de familieleden in kennis gesteld van het overlijden van mevrouw Liu, die op het moment van haar gevangenneming — elf dagen voor haar overlijden — in uitstekende gezondheid verkeerde.

Kan de Commissie mededelen welke informatie zij in haar bezit heeft over de algemene situatie van de vervolging van de aanhangers van Falun Gong in China sinds 1999, en in het bijzonder over het geval mevrouw Liu Jie en haar echtgenoot?

Kan de Commissie mededelen welke initiatieven zij heeft genomen of denkt te nemen om de Chinese autoriteiten te verzoeken alle Falun Gong-volgelingen onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten en alle strafrechtelijke en bestuursrechtelijke wetten af te schaffen die de godsdienstvrijheid in de Volksrepubliek China belemmeren?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie*(8 april 2003)*

De Commissie dankt de geachte parlementsleden voor de informatie over de situatie van mevrouw Liu Jie en haar echtgenoot. Zij ontvangt regelmatig informatie over de ontwikkelingen in verband met de beweging Falun Gong via rapporten van niet-gouvernementele organisaties en ook van waarnemers ter plaatse.

De Commissie volgt zeer nauwlettend de ontwikkeling van de mensenrechtensituatie in China. Zij is van mening dat de in 1996 ingestelde bilaterale dialoog een bijzonder geschikt kader vormt om de bezorgdheid van de Unie op dit gebied te benadrukken.

Bij die gelegenheid herinnerde de Unie regelmatig aan het belang dat zij hecht aan de eerbiediging van de vrijheid van meningsuiting en vereniging, die zij tot één van de essentiële thema's van de dialoog heeft gemaakt, en drong zij aan op afschaffing van alle maatregelen die de uitoefening ervan kunnen belemmeren.

Een aantal leden van Falun Gong behoort tot de personen waarvan de situatie direct ter sprake is gebracht door de Unie.

(2003/C 268 E/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0815/03
van Alexander de Roo (Verts/ALE) aan de Commissie

(17 maart 2003)

Betreft: Onjuiste toepassing habitatrichtlijn in Zeeland

De provincie Zeeland maakt zich sterk voor de aanleg van een containeroverslagterminal (WCT-Westerschelde Container Terminal) voor de zee- en binnenvaart in het havengebied Vlissingen-Oost. Om deze terminal te kunnen realiseren, heeft initiatiefnemer Zeeland Seaports behoefte aan 20 miljoen m³ ophoogzand dat gewonnen zou worden in de Noordzee. Daartoe heeft het Ministerie van Verkeer en Waterstaat een milieueffect-rapportage (MER) gestart.

Op 21 februari 2003 heeft de Raad van State geoordeeld dat de WCT-plannen strijdig zijn met bepalingen volgens en in de habitatrichtlijn, omdat in de door Provinciale Staten aangenomen streekplanherziening 141,72 hectare natuurgebied (met de functie „ecologische ontwikkeling richtinggevend”) is omgezet in zeehaventerrein.

De concrete beleidsbeslissing zou ten onrechte zijn genomen, aangezien het gebruik van landbouwgronden voor natuurcompensatie, die noodzakelijk is als gevolg van de aanleg van de WCT, niet overeenkomt met natte buitendijkse compensatie.

Het natuurgebied waarop de WCT is voorzien, waaronder het fossielenstrand „De Kaloot”, zou behouden moeten blijven, aangezien de aanleg van de WCT in dit gebied in strijd is met artikel 6, lid 4, van de habitatrichtlijn.

De Raad van State heeft de uitvoering van de WCT-plannen voorlopig geschorst.

Deelt de Europese Commissie mijn mening dat, hangende de bodemprocedure, alle parallelle activiteiten (MER en vergunningaanvraag zandwinning WCT) gestaakt en opgeschort dienen te worden?

Is de Europese Commissie voornemens stappen te zetten om de dreigende inbreuken tegen de habitatrichtlijn te corrigeren?

Is de Europese Commissie voornemens om de beoogde natuurcompensatiemaatregelen nader te onderzoeken, met name op het punt van compensatie van natte natuur door droge natuur?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(5 mei 2003)

De Commissie heeft twee klachten ontvangen in verband met de aanleg van de Westerschelde Container Terminal (WCT) bij Vlissingen. De klachten hebben betrekking op de verenigbaarheid van de voorgestelde WCT met de natuurbeschermingsrichtlijnen, namelijk Richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand⁽¹⁾ (de „vogelrichtlijn”) en Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽²⁾ (De „habitatrichtlijn”).

De Westerschelde is door Nederland aangewezen als een speciale beschermingszone overeenkomstig de Vogelrichtlijn en is voorgesteld als gebied van communautair belang overeenkomstig de Habitatrichtlijn.

De Commissie buigt zich momenteel over bovengenoemde klachten. In dit verband lijkt artikel 6, lid 3 en lid 4, van de habitatrichtlijn relevant te zijn. Overeenkomstig artikel 6, lid 3, moet voor elk plan of project dat significante gevolgen kan hebben voor een speciale beschermingszone, een passende beoordeling worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied. Wanneer het plan of project negatieve gevolgen heeft voor het gebied, maar het bij ontstentenis van alternatieve oplossingen om dwingende redenen van groot openbaar belang toch moet worden gerealiseerd, moet de lidstaat krachtens artikel 6, lid 4, alle nodige compenserende maatregelen nemen. De Commissie zal erover waken dat de relevante bepalingen van beide richtlijnen worden nageleefd.

De Commissie is op de hoogte van het besluit van de Nederlandse Raad van State van 21 februari 2003 over deze kwestie. De Commissie is momenteel echter niet in staat om zich uit te spreken over de gevolgen van dit besluit voor de door het geachte parlementslid bedoelde parallelle activiteiten.

(¹) PB L 103 van 25.4.1979.

(²) PB L 206 van 22.7.1992.

(2003/C 268 E/136)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0829/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(18 maart 2003)

Betreft: Aanwending van de fondsen van het actieprogramma voor de civiele bescherming door de gemeente Frosinone

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken het verslag gepresenteerd over de aanwending van de door de EU beschikbaar gestelde gelden.

Uit dat onderzoek is gebleken op welke onrustwekkend trage en ondoeltreffende wijze de projecten door een aantal territoriale eenheden worden toegewezen.

De alarmerende situatie in verband met de ontoereikende aanwending van de Europese fondsen door de plaatselijke besturen is ook door de Europese Commissie al meermaals onderstreept.

Overwegende dat in het bijzonder enkele territoriale besturen, zoals de gemeente Frosinone, de Europese fondsen dringend moeten gebruiken voor de civiele bescherming van personen en materiële goederen door preventie en door een optimale aanpak van natuurrampen of zogenaamde technologische en industriële rampen, kan de Commissie zeggen:

1. of de gemeente Frosinone projecten voor het actieprogramma voor de civiele bescherming heeft ingediend;
2. of de gemeente voor die projecten financiële steun heeft gekregen;
3. of die gelden zijn gebruikt?

(2003/C 268 E/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0889/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(21 maart 2003)

Betreft: Aanwending van de fondsen van het actieprogramma voor de civiele bescherming door de gemeente Fiumicino

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken het verslag gepresenteerd over de aanwending van de door de EU beschikbaar gestelde gelden.

Uit dat onderzoek is gebleken op welke onrustwekkend trage en ondoeltreffende wijze de projecten door een aantal territoriale eenheden worden toegewezen.

De alarmerende situatie in verband met de ontoereikende aanwending van de Europese fondsen door de plaatselijke besturen is ook door de Europese Commissie al meermaals onderstreept.

Overwegende dat in het bijzonder enkele territoriale besturen, zoals de gemeente Fiumicino, de Europese fondsen dringend moeten gebruiken voor de civiele bescherming van personen en materiële goederen door preventie en door een optimale aanpak van natuurrampen of zogenaamde technologische en industriële rampen, kan de Commissie zeggen:

1. of de gemeente Fiumicino projecten voor het actieprogramma voor de civiele bescherming heeft ingediend;
2. of de gemeente voor die projecten financiële steun heeft gekregen;
3. of die gelden zijn gebruikt?

(2003/C 268 E/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1091/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Ancona van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Ancona, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Ancona projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Ancona subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1092/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Carrara van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Carrara, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Carrara projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Carrara subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1093/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Livorno van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Livorno, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Livorno projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Livorno subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1094/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Florence van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Florence, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Florence projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Florence subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1095/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Macerata van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Macerata, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Macerata projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Macerata subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1096/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Massa van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Massa, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Massa projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Massa subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1097/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Perugia van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Perugia, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Perugia projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Perugia subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1098/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pesaro van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pesaro, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pesaro projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Pesaro subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1099/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pisa van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pisa, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pisa projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Pisa subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1100/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pistoia van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pistoia, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pistoia projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Pistoia subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1101/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Prato van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Prato, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Prato projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Prato subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1102/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Siena van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Siena, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Siena projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Siena subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1103/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Terni van subsidies uit hoofde van het actieprogramma voor civiele bescherming

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Terni, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de civiele bescherming van personen en goederen, zowel met het oog op preventie, als met het oog op een optimale aanpak van eventuele natuurrampen of zelfs zgn. technologische/industriële rampen. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Terni projecten heeft ingediend in het kader van het actieprogramma voor civiele bescherming?
2. of de gemeente Terni subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen?
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

Gecombineerd Antwoord

van mevrouw Wallström namens de Commissie

**op de schriftelijke vragen E-0829/03, E-0889/03, E-1091/03, E-1092/03,
E-1093/03, E-1094/03, E-1095/03, E-1096/03, E-1097/03, E-1098/03,
E-1099/03, E-1100/03, E-1101/03, E-1102/03 en E-1103/03**

(22 april 2003)

De Commissie deelt het geachte parlementslid mee dat de gemeentes Frosinone, Fiumicino, Ancona, Carrara, Livorno, Firenze, Macerata, Massa, Perugia, Pesaro, Pisa, Pistoia, Prato, Siena en Terni de laatste twee jaar geen projecten hebben ingediend in het kader van het communautair actieprogramma voor civiele bescherming, zoals vastgesteld bij Beschikking 1999/847/EG van de Raad van 9 december 1999⁽¹⁾, en zij hebben in dit verband dan ook geen financiële steun ontvangen.

Het actieprogramma is gericht op de ondersteuning en aanvulling van de inspanningen van de lidstaten op nationaal, regionaal en lokaal niveau voor de bescherming van personen, goederen en het milieu in geval van natuurrampen en technologische rampen. Dit programma, waarvoor jaarlijks 1,5 miljoen euro wordt uitgetrokken (begrotingslijn B4-308), maakt het mogelijk acties te financieren op het gebied van preventie, voorbereiding, interventie, onmiddellijke bijstand en analyse van de sociaal-economische gevolgen van rampen. Alleen de acties die voor alle of een groot aantal lidstaten van belang zijn komen in aanmerking. De in aanmerking komende acties dienen in overeenstemming te zijn met de prioriteiten die door de Commissie met de hulp van een beheercomité jaarlijks worden vastgesteld.

De Commissie wijst het geachte parlamentslid er ook op dat de website <http://www.europa.eu.int/comm/environment/civil/een> hele reeks voorbeelden bevat van in het kader van het communautair actieprogramma voor civiele bescherming ontwikkelde projecten.

(¹) PB L 327 van 21.12.1999.

(2003/C 268 E/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0833/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(18 maart 2003)

Betreft: Aanwending van de fondsen van het programma Leonardo da Vinci door de gemeente Frosinone

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken het verslag gepresenteerd over de aanwending van de door de EU beschikbaar gestelde gelden.

Uit dat onderzoek is gebleken op welke onrustwekkend trage en ondoeltreffende wijze de projecten door een aantal territoriale eenheden worden toegewezen.

De alarmerende situatie in verband met de ontoereikende aanwending van de Europese fondsen door de plaatselijke besturen is ook door de Europese Commissie al meermaals onderstreept.

Overwegende dat in het bijzonder enkele territoriale besturen, zoals de gemeente Frosinone, de Europese fondsen dringend moeten gebruiken om de kwaliteit, innovatie en Europese dimensie in de stelsels en in de praktijk van de beroepsopleiding te verbeteren, kan de Commissie zeggen:

1. of de gemeente Frosinone projecten voor het programma Leonardo da Vinci heeft ingediend;
2. of de gemeente voor die projecten financiële steun heeft gekregen;
3. of die gelden zijn gebruikt?

(2003/C 268 E/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0890/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(21 maart 2003)

Betreft: Aanwending van de fondsen van het programma Leonardo da Vinci door de gemeente Fiumicino

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken het verslag gepresenteerd over de aanwending van de door de EU beschikbaar gestelde gelden.

Uit dat onderzoek is gebleken op welke onrustwekkend trage en ondoeltreffende wijze de projecten door een aantal territoriale eenheden worden toegewezen.

De alarmerende situatie in verband met de ontoereikende aanwending van de Europese fondsen door de plaatselijke besturen is ook door de Europese Commissie al meermaals onderstreept.

Overwegende dat in het bijzonder enkele territoriale besturen, zoals de gemeente Fiumicino, de Europese fondsen dringend moeten gebruiken om de kwaliteit, innovatie en Europese dimensie in de stelsels en in de praktijk van de beroepsopleiding te verbeteren, kan de Commissie zeggen:

1. of de gemeente Fiumicino projecten voor het programma Leonardo da Vinci heeft ingediend;
2. of de gemeente voor die projecten financiële steun heeft gekregen;
3. of die gelden zijn gebruikt?

(2003/C 268 E/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1062/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(28 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Ancona van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Ancona, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Ancona projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Ancona subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1063/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Carrara van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Carrara, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Carrara projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Carrara subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1064/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Florence van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Florence, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Florence projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Florence subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1065/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Livorno van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Livorno, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Livorno projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Livorno subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1066/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Macerata van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Macerata, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Macerata projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Macerata subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1067/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Massa van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Massa, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Massa projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Massa subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1068/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Perugia van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Perugia, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Perugia projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Perugia subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1069/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pesaro van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pesaro, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pesaro projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Pesaro subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1070/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pisa van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pisa, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pisa projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Pisa subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1071/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pistoia van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pistoia, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pistoia projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Pistoia subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1072/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Prato van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Prato, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Prato projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Prato subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1073/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Siena van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Siena, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Siena projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Siena subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/165)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1074/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(31 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Terni van de subsidies uit hoofde van het programma „Leonardo da Vinci”

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Terni, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het bevorderen van de kwaliteit, de innovatie en de Europese dimensie in de beroepsopleiding. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Terni projecten heeft ingediend in het kader van het programma „Leonardo da Vinci”;
2. of de gemeente Terni subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Reding namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0833/03, E-0890/03, E-1062/03, E-1063/03,
E-1064/03, E-1065/03, E-1066/03, E-1067/03, E-1068/03, E-1069/03,
E-1070/03, E-1071/03, E-1072/03, E-1073/03 en E-1074/03

(8 mei 2003)

De financiële middelen die uit hoofde van het Leonardo da Vinci-programma toegekend worden, worden decentraal beheerd door nationale agentschappen. In het onderhavige geval gaat het om op transnationale mobiliteit gerichte projecten, waarvoor in het totaal 40 % van het totale programmabudget gereserveerd is.

Voor deze projecten kunnen de benodigde gegevens worden verkregen bij het nationale agentschap in Italië:

ISFOL
Via G.B. Morgagni 30/e
I-00161 Roma
Tel: (+39-06) 44.59.01
Fax: (+39-06) 44.59.04.75

Voor het gedeelte van de financiële middelen die centraal door de Commissie beheerd worden (modelprojecten, thematische acties, talenkennis, transnationale netwerken, referentiemateriaal), heeft onderzoek ten aanzien van de gemeenten Frosinone, Fiumicino, Ancona, Carrara, Firenze, Livorno, Macerata, Massa, Perugia, Pesaro, Pisa, Pistoia, Prato, Siena et Terni het volgende beeld opgeleverd:

- In het kader van het Leonardo-programma is alleen door de gemeente Pessaro een voorstel voor een modelproject voorgelegd met de titel: „Laboratori Tematici Virtuali: Metodologia di Supporto alla Formazione Nel Sel (Sistema Economico Locale)”
- De gemeente heeft 264 161 EUR voor dit project ontvangen, dat eind 2002 van start is gegaan.

De geachte afgevaardigde kan zich voor nadere informatie ook tot de plaatselijke autoriteiten wenden.

(2003/C 268 E/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0836/03
van Mario Mauro (PPE-DE) aan de Commissie

(12 maart 2003)

Betreft: Wijzigingen in de technisch-administratieve structuur van de luchthaven van Genua

In 1980 is het „Commissariato dell'Assistenza al Volo” (commissariaat voor vluchtassistentie) opgericht, in 1981 opgevolgd door de „Azienda Autonoma di Assistenza al Volo” (autonome onderneming voor vluchtassistentie), met de volgende gedecentraliseerde organisatie:

- vier regionale centra voor vluchtassistentie, geleid door hoge functionarissen;
- twee hoofdluchthavens (Fiumicino en Linate), geleid door hoge functionarissen;
- alle andere luchthavens, grote en kleine, geleid door lagere functionarissen.

Bij de ingrijpende wijzigingen die op 11 februari 2003 in de technisch-administratieve structuur van het directoraat-generaal zijn aangebracht, is de perifere structuur radicaal veranderd, met een verdeling van de luchthavens in verschillende categorieën, hoewel deze dezelfde doelstellingen en taken hebben:

- vier ACC (regionale controlecentra van Rome, Milaan, Padua en Brindisi), geleid door een hoge functionaris;
- drie SAAV (luchthavens Fiumicino, Linate en Malpensa), geleid door een hoge functionaris;
- acht CAAV (luchthavens van Bari, Bologna, Catania, Napels, Olbia, Palermo, Turijn en Venetië), geleid door een hoge functionaris;
- vijftien UAAV (alle andere luchthavens die luchtverkeersleiding bieden, met inbegrip van Genua), geleid door een functionaris;
- dertien NAAV (luchthavens zonder luchtverkeersleiding, met alleen informatiedienst).

De uitsluiting van de luchthaven van Genua van de CAAV strookt met geen enkele logica:

- Genua is één van de weinige Italiaanse luchthavens waar vanaf het begin alomvattende diensten worden geleverd, met inbegrip van radardiensten;
- hoewel deze luchthaven niet de eerste plaats inneemt, is zij wegens verkeersfrequentie, alomvattende structuur, ligging en gunstig klimaat altijd een alternatief geweest in Noord-Italië en behoort zij tot de belangrijkste luchthavens;

- wat de acht CAAV betreft: op de luchthaven van Bari, die geen radarsysteem heeft, wordt een vluchtfrequentie geregistreerd die gelijk of lager is dan die van Genua; de luchthaven van Catania heeft geen radarsysteem, heeft weliswaar wel een grotere vluchtfrequentie, maar levert alleen een luchtverkeersleidingsdienst; Olbia is qua type en vluchtfrequentie gelijk aan Genua.

Kan de Commissie aangeven op grond van welke criteria het nodig werd geacht tot deze wijzigingen over te gaan?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(4 april 2003)

Normaliter worden CAAV-luchthavens (Centri Aeroportuali di Assistenza al Volo — Luchthavencentra voor vluchtassistentie) gekozen op basis van het volume en de complexiteit van het verkeer en hun geografische ligging.

Het is waar dat overeenkomstig deze parameters Genua goed is uitgerust en meer verkeer ontvangt dan andere luchthavens die de CAAV-status behouden, zoals Olbia, Bari en Catania. Gezien hun ligging bedienen deze luchthavens echter een groter gebied dan Genua zou kunnen, aangezien deze laatste luchthaven dicht bij belangrijke centra als Milaan en Turijn ligt.

Het besluit van de Italiaanse autoriteiten om Genua niet te behouden als CAAV-luchthaven lijkt dus redelijk te zijn. De Commissie stipt bovendien aan dat zij hoe dan ook over geen enkele rechtsgrond beschikt om tussenbeide te komen in beslissingen van de lidstaten over deze kwesties.

(2003/C 268 E/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0837/03

van Jean Lambert (Verts/ALE) aan de Commissie

(12 maart 2003)

Betreft: De Israëlische autoriteiten weigeren Mordechai Vanunu op borgtocht vrij te laten

Mordechai Vanunu zit sedert 1986 in Israël gevangen omdat hij gegevens uit het nucleaire programma van Israël in 1986 in de publiciteit heeft gebracht. Er zijn aanwijzingen dat Vanunu, die meer dan elf jaar eenzame opsluiting achter de rug heeft, vrij zou kunnen worden gelaten uit schuldgevoel over de wel erg harde behandeling. In februari heeft een commissie die over borgtochten gaat evenwel besloten dat Vanunu niet eerder zal worden vrijgelaten omdat hij nog steeds „ernstige schade” zou kunnen berokkenen door uit de school te klappen.

Dit is een buitengewoon schamel argument, vooral omdat recente onthullingen over het nucleaire programma van Israël geen protest hebben uitgelokt bij de autoriteiten. Belangrijker is dat het optreden van de Israëlische autoriteiten ten aanzien van de ontvoering, het proces en de omstandigheden waaronder Mordechai Vanunu is vastgehouden, onaanvaardbaar zijn. Vanunu zou met onmiddellijke ingang in vrijheid moeten worden gesteld.

Gezien de bezorgdheid die thans bestaat over massavernietigingswapens en de noodzaak van non-proliferatie, zijn er buitengewoon krachtige redenen om hem vrij te laten.

Gezien het bovenstaande, is de Commissie voornemens actie te gaan voeren voor de zaak-Vanunu?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(1 april 2003)

De Commissie is zich bewust van de omstandigheden waarin de heer Vanunu sinds zijn veroordeling gevangen wordt gehouden en zou elke normalisatie van die omstandigheden en zijn vervroegde vrijlating zonder meer toejuichen. In dit verband is ook de Commissie van mening dat opsluiting niet meer gerechtvaardigd lijkt gezien het oorspronkelijke doel van die maatregel, namelijk beletten dat de

betrokkene voor Israël gevoelige informatie in de openbaarheid brengt. De kwestie van de mensenrechten in Israël wordt geregeld door de Gemeenschap ter sprake gebracht tijdens de contacten met de Israëlische autoriteiten en ook tijdens de officiële bijeenkomsten van de associatiecomités en -raden. De Commissie zal de specifieke situatie waarin de heer Vanunu verkeert met bijzondere aandacht blijven volgen, met name via haar delegatie in Tel Aviv.

(2003/C 268 E/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0838/03
van Raimon Obiols i Germà (PSE) aan de Commissie

(18 maart 2003)

Betreft: Veiligheid op het tracé van de HSL Madrid-Lleida

Op 24 februari 2003 stelde het Spaanse ministerie voor Opbouw de tweede hogesnelheidslijn (HSL) in Spanje voor, op het traject Madrid-Lleida, met de eerste van een reeks promotiereizen. Tijdens deze reis kwam een reeks technische problemen aan het licht, wat geleid heeft tot het onmiddellijke ontslag van het hoofd van de technische dienst en de opschorting van de verdere geplande promotieactiviteiten.

Een van de meest verontrustende problemen was dat een van deze reizen plaatsvond voordat de veiligheids- en controlesystemen van de nieuwe lijnen klaar waren en waren goedgekeurd, met arbeiders langs het traject geposteerd die via hun mobiele telefoon de doortocht van de treinen controleerden. De signalisatie en de veiligheid, gebaseerd op het European Rail Traffic Management System, waren nog niet uitgetest en goed bevonden. Er werd ook meegedeeld dat de voor deze verbinding bestemde treinen, die het traject met ruim 350 km/u zouden moeten kunnen afleggen, slechts 200 km/u zullen kunnen rijden, en zelfs in dat geval zouden er nog vibraties en problemen met de druk ontstaan.

Dit alles heeft uiteraard geleid tot vrees voor mogelijke ernstige tekortkomingen, en dus gevaar voor de veiligheid van de potentiële gebruikers van deze noodzakelijke en door Europa medegefinancierde infrastructuur, waarvan de uitvoering en ingebruikneming nu al een duidelijke vertraging heeft opgelopen.

Over welke controle-, begeleidings- en evaluatiemiddelen beschikt de Commissie om de grootst mogelijke veiligheid te garanderen bij de aanleg en het in gebruik nemen van de HSL Madrid-Lleida?

Is de Commissie van mening dat alle systemen voor signalisatie en verkeersleiding op deze lijn in orde zijn?

Wat denkt de Commissie van het feit dat het Spaanse ministerie van Opbouw beslist om promotiereizen te organiseren in omstandigheden waarbij zich de eerder vermelde problemen voordeden, zonder dat de signalisatiesystemen naar behoren functioneren en de veiligheid is gewaarborgd, met het bijkomende gevaar voor de reizigers?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(30 april 2003)

De ervaring uit het verleden met hogesnelheidstreinprojecten in Europa leert dat de grote meerderheid ervan te maken heeft gehad met technische, operationele en/of logistieke problemen. Deze hebben vaak invloed op de geplande begindatum van de commerciële exploitatie. Dit is te wijten aan de complexiteit van de onderneming en ook de noodzaak om de organisatie van zeer veel contractanten met zeer verschillende specialiteiten (civiele techniek, elektriciteit, signalisatie, software) in goede banen te leiden.

Deze grote complexiteit veroorzaakt altijd te verwachten kinderziekten die, van zodra de gehele installatie (spoor, trein en andere hulpapparatuur) als afgerond wordt beschouwd, een nauwkeurige afstelling ervan vereisen voordat de commerciële exploitatie ervan mogelijk is. De ervaring uit het verleden leert dat bij dergelijke afstelling tests op het terrein nodig zijn om niet alleen voor de technische, maar ook voor de operationele processen ter ondersteuning van de commerciële exploitatie een oplossing te vinden. Het is aan de nationale veiligheidsautoriteiten, en niet aan de Commissie, om ervoor te zorgen dat dergelijke beginselen volledig worden nageleefd.

De voor het Madrid-Lleida-project geselecteerde signalisatieoplossing is gebaseerd op een combinatie van conventionele systemen (signalisatie langs het traject) en veiligheidssystemen van treinen, waarbij het laatste een combinatie vormt van het systeem van de nationale Federatie van Franse autosnelweg- en tolheffingsbedrijven (ASFA) en de Europese ERTMS-systemen.

(2003/C 268 E/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0840/03
van Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) aan de Commissie

(18 maart 2003)

Betreft: Uitvoering richtlijn autowrakken

Uit de antwoorden van de Commissie op vragen gesteld in de ENVI-commissie op 27 januari j.l. blijkt dat slechts vijf lidstaten de Commissie hebben ingelicht over het in werking doen treden van de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om te voldoen aan Richtlijn 2000/53/EG⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken. Tien lidstaten zijn dus in gebreke gebleven.

In artikel 7, lid 2, sub b) van deze Richtlijn wordt bepaald dat de lidstaten de nodige maatregelen dienen te nemen om ervoor te zorgen dat hergebruik en nuttige toepassing voor alle autowrakken uiterlijk op 1 januari 2015 ten minste 95 % bedragen van het gemiddelde voertuiggewicht op jaarbasis. Op die datum moet hergebruik en recyclage ten minste 85 % bedragen van het gemiddelde voertuiggewicht.

Ook gebiedt de richtlijn de lidstaten om aan de hand van een vragenlijst iedere drie jaar verslag te doen over de uitvoering van de richtlijn (artikel 9, lid 1). Het eerste verslag bestrijkt de periode van drie jaar die begon op 21 april 2002.

In de vragenlijst die de Commissie bij beschikking van 17 oktober 2001 heeft vastgesteld, worden de lidstaten onder meer uitgenodigd aan te geven of de nodige maatregelen genomen zijn om ervoor te zorgen dat de ondernemingen systemen opzetten voor het verzamelen van alle autowrakken en, voor zover dat technisch haalbaar is, van afval van gebruikte onderdelen die bij reparaties van passagiersvoertuigen werden weggenomen (vraag 1.7).

1. Kan de Commissie aangeven welke systemen er reeds per lidstaat, al dan niet door ondernemingen, zijn opgezet voor het verzamelen van alle autowrakken?
2. Kan de Commissie aangeven of er lidstaten zijn die in verband met de recycling meer strikte milieumaatregelen hebben getroffen dan krachtens de bepalingen van de richtlijn noodzakelijk zijn om zodoende de percentages gesteld in onderhavige richtlijn eerder te verwezenlijken dan in 2015?

⁽¹⁾ PB L 269 van 21.10.2000, blz. 34.

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(5 mei 2003)

1. Nog maar zes lidstaten (Denemarken, Duitsland, Spanje, Nederland, Oostenrijk en Zweden) hebben hun omzettingsmaatregelen officieel aangemeld bij de Commissie. Op dit moment heeft de Commissie dus geen duidelijk overzicht over de specifieke kenmerken van de diverse door de lidstaten opgezette inzamelingsystemen. De Commissie evalueert momenteel de haar medegedeelde nationale omzettingsmaatregelen, met inbegrip van de omzetting van artikel 5, en gaat na of bedoelde maatregelen in overeenstemming zijn met de richtlijn. Bij een niet-correcte tenuitvoerlegging zal de Commissie dit vanzelfsprekend, overeenkomstig de haar door het EG-Verdrag verleende bevoegdheden, bespreken met de lidstaat in kwestie.

2. Sommige lidstaten hebben strengere nationale recyclingsmaatregelen vastgesteld dan is vereist krachtens de richtlijn. Nederland eist bijvoorbeeld dat producenten en importeurs een niveau bereiken van hergebruik/nuttige toepassing van 95 % en een niveau van hergebruik/recycling van 85 % tegen

1 januari 2007, in plaats van tegen 1 januari 2015 zoals geëist door de richtlijn. Krachtens een in Italië in 1997 tussen de economische spelers en het Ministerie van Milieu ondertekend convenant (als gewijzigd in 1998) moeten in dat land autowrakken tegen 2015 voor ten minste 90 % worden hergebruikt/nuttig toegepast (een niveau dat 5 % hoger ligt dan vereist overeenkomstig de richtlijn). Zweden legt reeds vanaf 2002 een niveau op van hergebruik/nuttige toepassing van 85 % en loopt derhalve vooruit op de desbetreffende doelstelling van 95 %, die in 2015 moet worden behaald.

(2003/C 268 E/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0862/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(20 maart 2003)

Betreft: Besteding van de fondsen uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds door de gemeente Frosinone

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken zijn verslag gepubliceerd over de besteding van de fondsen die door de EU ter beschikking waren gesteld. Bij dit onderzoek is onder meer naar voren gekomen hoe onrustbarend langzaam en inefficiënt sommige lokale overheden te werk gaan bij het toewijzen van fondsen aan projecten.

Deze alarmerende situatie — de onvoldoende besteding van de Europese fondsen door de lokale overheden — is al meermaals door de Europese Commissie onder de aandacht gebracht.

Sommige lokale overheden, bijvoorbeeld de gemeente Frosinone, kunnen deze Europese fondsen goed gebruiken voor de verwerking en verkoop van landbouwproducten en voor plattelandsontwikkeling. Kan de Commissie, in het licht van het bovenstaande, mededelen:

1. of de gemeente Frosinone projecten heeft ingediend om te kunnen profiteren van het EOGFL;
2. of de gemeente Frosinone kredieten heeft ontvangen voor deze projecten;
3. of deze fondsen zijn besteed?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 april 2003)

De vraag van het geachte parlementslid betreft de besteding van de middelen uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw in het raam van het programma Leader+ door de gemeente Frosinone.

In Lazio wordt het programma Leader+ gedeeltelijk meegefinancierd uit de afdeling Oriëntatie van het EOGFL. Dit punt wordt behandeld in het antwoord op schriftelijke vraag E-0863/03 ⁽¹⁾.

Uit de afdeling Garantie van het EOGFL daarentegen zijn middelen afkomstig voor de medefinanciering van het bij Beschikking C(2000) 2144 van de Commissie van 20 juli 2000 goedgekeurde plan voor plattelandsontwikkeling voor de regio Lazio (2000/2006).

Hierbij dient erop gewezen te worden dat de nationale en regionale autoriteiten in Italië bevoegd zijn voor de uitvoering van de door de Gemeenschap meegefinancierde steunmaatregelen in het kader van bovengenoemd programma. De Commissie houdt zich bezig met het toezicht op en de controle van het programma, maar zij is niet verantwoordelijk voor het praktische beheer van de verschillende maatregelen. Uit de verslagen die jaarlijks in het kader van het toezicht worden toegezonden op grond van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen ⁽²⁾ en van Verordening (EG) nr. 445/2002 van de Commissie van 26 februari 2002 ⁽³⁾, kan niet worden opgemaakt of de gemeente Frosinone steun voor projecten uit het EOGFL-Garantie ontvangen heeft.

Wellicht kan het landbouwdepartement („Assessorato all'Agricoltura") van de regio Lazio, dat verantwoordelijk is voor het beheer van het programma, met name voor de gemeente Frosinone specifieke gegevens meedelen over de verschillende begunstigden en de over de termijnen voor het indienen van offertes in het raam van door de regio gehouden inschrijvingen.

⁽¹⁾ Zie blz. 157.

⁽²⁾ PB L 160 van 26.6.1999.

⁽³⁾ PB L 74 van 15.3.2002.

(2003/C 268 E/171)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0863/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie**

(20 maart 2003)

Betreft: Besteding van de fondsen uit het programma „Leader+” door de gemeente Frosinone

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken zijn verslag gepubliceerd over de besteding van de fondsen die door de EU ter beschikking waren gesteld. Bij dit onderzoek is onder meer naar voren gekomen hoe onrustbarend langzaam en inefficiënt sommige lokale overheden te werk gaan bij het toewijzen van fondsen aan projecten.

Deze alarmerende situatie — de onvoldoende besteding van de Europese fondsen door de lokale overheden — is al meermaals door de Europese Commissie onder de aandacht gebracht.

Sommige lokale overheden, bijvoorbeeld de gemeente Frosinone, kunnen deze Europese fondsen goed gebruiken voor innovatieve acties op het gebied van plattelandsontwikkeling, voor de ontsluiting van het cultureel en natuurlijk erfgoed, de schepping van nieuwe arbeidsplaatsen door een versterking van de economie, en de verbetering van de organisatiecapaciteit van de plattelandsgemeenschappen. Kan de Commissie, in het licht van het bovenstaande, mededelen:

1. of de gemeente Frosinone projecten heeft ingediend om te kunnen profiteren van het programma „Leader+”;
2. of de gemeente Frosinone kredieten heeft ontvangen voor deze projecten;
3. of deze fondsen zijn besteed?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 april 2003)

De vraag van het geachte parlementslid betreft de besteding van de middelen in het raam van het programma Leader+ door de gemeente Frosinone.

Gevraagd wordt of de gemeente Frosinone projecten in het kader van het programma Leader+ heeft ingediend, of de gemeente kredieten voor deze projecten ontvangen heeft en of deze middelen besteed zijn.

Uit de documenten in het bezit van de Commissie blijkt dat de gemeente Frosinone niet tot de gebieden behoort die deelnemen aan het bij Beschikking van C(2001) 3626 van de Commissie van 26 november 2001 goedgekeurde PCI Leader+/Lazio.

Derhalve kon die gemeente geen projecten indienen noch financiële middelen in het kader van het programma Leader+/Lazio verkrijgen.

En er dient op gewezen te worden dat de Commissie niet over afzonderlijke projecten noch over de selectie van de PG's beslist. Wel besluit zij tot steunverlening voor programma's waarin selectiecriteria voor deze groepen opgenomen zijn volgens procedures die de Leader-aanpak waarborgen. Uiteindelijk worden de groepen en meegefinancierde projecten door de lidstaat of door de bevoegde regionale autoriteit geselecteerd overeenkomstig de in het programma bepaalde voorwaarden.

(2003/C 268 E/172)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0869/03
van Joaquim Miranda (GUE/NGL) aan de Commissie**

(20 maart 2003)

Betreft: Zelfafhandeling in de havens van de Gemeenschap en IAO-Conventie nr. 137

Met het oog op de veranderingen in de havensector door de invoering van nieuwe technologieën en een grotere mechanisatie van de sector, heeft de algemene conferentie van de IAO op 25 juni 1973 Conventie nr. 137 over het werk in havens, aangevuld met aanbeveling R 145 en geratificeerd door diverse lidstaten, goedgekeurd. Deze conventie heeft tot doel de rechten van werknemers wier jaarinkomen grotendeels van het werk in de havens afhankelijk is, te waarborgen.

In deze conventie wordt bepaald dat dokwerkers recht hebben op permanent of regelmatig werk en dat hun garanties moeten worden geboden met betrekking tot een stabiel inkomen. Daarnaast is het op grond van deze conventie verboden dat extra personeel wordt ingezet als de uit te voeren werkzaamheden niet toereikend zijn om de reeds ingeschreven werknemers een passende levensstandaard te bieden. Laatstgenoemden hebben dus voorrang.

In de geplande EG-richtlijn over toegang tot de markt van havendiensten is echter bepaald dat de bemanningsleden van de schepen zelf mogen laden en lossen, zodat de dokwerkers die in de betrokken haven ingeschreven staan dit werk niet langer kunnen doen, met alle werkgelegenheidsproblemen van dien. Deze richtlijn is derhalve in tegenspraak met het bepaalde in bovengenoemde conventie van de IAO.

Kan de Commissie mededelen hoe zij deze twee regelingen met elkaar in overeenstemming denkt te brengen, met name voor de lidstaten die Conventie nr. 137 te zijnertijd zullen ratificeren?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(25 april 2003)

Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad met het oog op de vaststelling van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake toegang tot de markt voor havendiensten⁽¹⁾ is niet in tegenspraak met Conventie nr. 137 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) over het werk in havens.

Volgens artikel 19 van het gemeenschappelijk standpunt van de Raad laat deze richtlijn de toepassing van de sociale wetgeving van de lidstaten volledig onverlet. Zij blijven zoals in het verleden vrij IAO-Conventie nr. 137 desgewenst goed te keuren. Zij dienen niet af te zien van de conventie indien zij deze hebben goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB C 154 E van 29.5.2001, zoals gewijzigd bij PB C 181 E van 30.7.2002.

(2003/C 268 E/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0874/03 van Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) aan de Commissie

(20 maart 2003)

Betreft: Preventie van schade door alcoholgebruik in de Europese Unie

De Europese Unie heeft een aantal succesvolle langetermijnmaatregelen genomen om de schade aan de volksgezondheid die wordt veroorzaakt door tabak te verminderen, onder meer door de tabakshandel te reguleren en het aanbrengen van waarschuwingen inzake gezondheidsrisico's op verpakkingen van tabaksproducten verplicht te stellen. Omdat alcohol als gezondheidsrisico's teweegbrengend product vergelijkbaar is met tabak, kan er van worden uitgegaan dat de op Europees niveau uitgevoerde maatregelen met betrekking tot tabak kunnen worden nagevolgd in het kader de preventie van schade door alcoholgebruik.

Heeft de Commissie plannen om maatregelen te nemen ter voorkoming van schade door alcoholgebruik tegen de achtergrond van de positieve ervaringen die zijn opgedaan met de tabaksrichtlijn?

Heeft de Commissie plannen om binnen de EU de accijnzen en andere nationale heffingen op alcohol te harmoniseren en op een niveau te brengen dat de externe kosten van alcoholgebruik weerspiegelt (in plaats van het vaststellen van een minimumniveau)?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(5 mei 2003)

De communautaire maatregelen ter voorkoming van schade door alcohol zijn opgenomen in het communautaire actieprogramma op het gebied van de volksgezondheid (2003-2008)⁽¹⁾ dat betrekking heeft op „gezondheidsbevordering en ziektepreventie door maatregelen ten aanzien van alle gezondheidsdeterminanten op respectievelijk in alle beleidsterreinen en activiteiten van de Gemeenschap door ... uitwerking en uitvoering van strategieën betreffende bewustmaking aangaande aan leefstijl gebonden gezondheidsdeterminanten zoals ... alcohol”.

Het onlangs gepubliceerde werkprogramma 2003⁽²⁾ bevat in het deel „Gezondheidsinformatie en gezondheidskennis” een verslag over de economische en sociale gevolgen van alcohol, waarin kwesties, zoals bevordering van alcoholgebruik, bescherming van jongeren en kinderen, aan de orde komen. In dit verband is een vooraankondiging van aanbesteding gepubliceerd.

Het onderdeel „gezondheidsdeterminanten” van het werkprogramma beoogt „oprichting van een netwerk van gespecialiseerde organisaties om de uitvoering van de aanbeveling van de Raad over alcoholgebruik door jongeren te bevorderen en mee te werken aan een communautaire strategie om de negatieve effecten van alcoholgebruik terug te dringen. Beginnen met de voorbereiding van een in 2005 te houden conferentie over alcohol, gezondheid en de samenleving. Bevorderen dat jongeren worden betrokken bij de ontwikkeling beleid en activiteiten inzake alcohol – een prioriteit van de aanbeveling van de Raad betreffende alcoholgebruik door jongeren”.

Onlangs is een oproep tot indiening van voorstellen⁽³⁾ hiertoe gepubliceerd.

Tevens kan worden vermeld dat de ad-hoc werkgroep Alcohol van de Commissie waarin vertegenwoordigers van alle lidstaten zitting hebben, op 11 en 12 juni 2003 weer bijeen komt.

Richtlijn 92/84/EEG van 19 oktober 1992 heeft betrekking op de onderlinge aanpassing van de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken⁽⁴⁾. Op grond van de bepalingen van de richtlijn moeten de in die richtlijn vastgestelde accijnstarieven regelmatig door de Raad worden bezien. Dit moet gebeuren op basis van een verslag van de Commissie. De Commissie is momenteel bezig met de opstelling van zo'n verslag. Hierin zullen alle relevante kwesties worden meegenomen, vooral de goede werking van de interne markt, de concurrentie tussen de verschillende categorieën alcoholische dranken, de reële waarde van de accijnstarieven en de doelen van het EG-Verdrag in het algemeen (zie artikel 8 van de onderhavige richtlijn). Ook de door de geachte afgevaardigde genoemde volksgezondheid valt hieronder.

⁽¹⁾ Besluit nr. 1786/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot vaststelling van een communautair actieprogramma op het gebied van de volksgezondheid (2003-2008), PB L 271 van 9.10.2002.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/health/ph_programme/documents/WP2003/WP_2003_en.pdf.

⁽³⁾ http://europa.eu.int/comm/health/ph_programme/documents/Call_2003/call_2003_en.pdf.

⁽⁴⁾ PB L 316 van 31.10.1992.

(2003/C 268 E/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0916/03
van Claude Moraes (PSE) aan de Commissie

(24 maart 2003)

Betreft: Diep-veneuze trombose (DVT)

Wat heeft de Commissie ondernomen of zal zij ondernemen inzake de mogelijke risico's van diep-veneuze trombose (DVT) als gevolg van lange en korte vliegreizen of reizen per trein of auto over lange afstand, gelet op haar verdragsverplichtingen tot handhaving van een hoog niveau van volksgezondheid en tot voorlichting van het publiek omtrent gezondheidsrisico's?

Welke research heeft de Commissie verricht naar DVT?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(30 april 2003)

De Commissie neemt diep-veneuze trombose (DVT) en het eventuele verband daarvan met reizen zeer ernstig en deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid over deze kwestie.

Momenteel is weinig bekend over het verband tussen DVT en luchtvervoer, en teneinde een antwoord te vinden op de vraag in hoeverre DVT verband houdt met luchtvervoer en welke maatregelen kunnen worden genomen, medefinanciert de Commissie samen met de regering van het Verenigd Koninkrijk een onderzoeksprogramma onder de auspiciën van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO). Het resultaat daarvan zal worden gepubliceerd in een eindrapport, dat wordt verwacht tegen midden 2005, hoewel voorlopige resultaten eerder worden verwacht.

Als voorzorgsmaatregel heeft de Commissie in januari 2001 de luchtvaartmaatschappijen aangeschreven om hen aan te moedigen hun passagiers te informeren over de eventuele risico's van DVT tijdens lange vluchten en eventueel te nemen maatregelen.

Tot dusver zijn er geen met DVT gerelateerde gevallen in het spoorweg-, auto- en busvervoer onder de aandacht gebracht van de diensten van de Commissie, en dientengevolge is tot op heden geen initiatief terzake genomen. Indien de Commissie van dergelijke gevallen op de hoogte wordt gebracht, zal zij onmiddellijk onderzoeken op welke wijze zij ervoor kan zorgen dat niet-vliegtuigpassagiers voldoende worden geïnformeerd over de eventuele risico's.

(2003/C 268 E/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0923/03
van Florence Kuntz (EDD) aan de Commissie

(18 maart 2003)

Betreft: Het project voor een spoorverbinding Lyon-Turijn staat op losse schroeven

Op verzoek van de Franse regering heeft een onderzoek plaatsgevonden naar de vervoersinfrastructuur, waarin de spoorverbinding Lyon-Turijn wordt aangevochten.

Aangezien alles erop wijst dat deze verbinding van fundamenteel belang is voor een vlotte doorstroming van het verkeer tussen Noord- en Zuid-Europa en gezien het feit dat de verbindingen door de Alpen verzadigd en kwetsbaar zijn, betekent dit een ernstige bedreiging voor de economische ontwikkeling van diverse regio's. Genoemd project heeft ook tot doel de milieugevolgen van het verkeer te verminderen door middel van rail-wegvervoer.

Dit project zou medegefinancierd moeten worden door de Europese Unie, die 50 % van de voorbereidende studies en waarschijnlijk 20 % van de tenuitvoerlegging voor haar rekening zou nemen op een totaal budget van 13 miljard euro.

Kan de Commissie bevestigen dat zij dit project steunt en medefinanciert en kan zij mededelen hoe groot haar financiële bijdrage zal zijn?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(10 april 2003)

De Commissie heeft herhaaldelijk en met name in haar Witboek „Het Europese vervoersbeleid tot het jaar 2010: tijd om te kiezen” (1) duidelijk gesteld dat zij dit prioritaire project zo spoedig mogelijk gerealiseerd wil zien. Het project vormt een essentieel onderdeel van de ontwikkeling van het trans-Europese vervoersnetwerk en zal bijdragen tot het herstel van het evenwicht van de verkeersstroom door de Alpen ten voordele van het spoor. Door de aanstaande uitbreiding naar het Oosten neemt het belang ervan bovendien toe. Het belang dat de Commissie eraan hecht komt tot uitdrukking in de steun die zij heeft gegeven voor de studies voor zowel de nationale als de internationale trajecten waaruit het project bestaat.

Uit de middelen voor het trans-Europese vervoersnetwerk is de steun voor het project voor de periode 1992-2000 op de volgende wijze verdeeld (2):

- 42 miljoen euro is gebruikt voor de financiering van de technische studies met betrekking tot het internationale traject, of ongeveer 45 % van de effectief vastgestelde kosten, en daarmee is de Gemeenschap de voornaamste financier van dit gedeelte van het project;
- 16,5 miljoen euro was bestemd voor studies voor het traject Lyon-Montmélian;
- 27,5 miljoen euro is gegaan naar studies over en werken aan de toegangslijnen aan Italiaanse zijde en het knooppunt van Turijn.

In het kader van het indicatief meerjarenprogramma (IMP) van de begroting voor het trans-Europese vervoersnetwerk heeft de Commissie voor de periode 2001-2006 de volgende bedragen uitgetrokken:

- op een totaal bedrag van 371 miljoen euro is 100 miljoen euro bestemd voor de voltooiing van het studieprogramma over het internationale traject;

- 12 miljoen euro extra wordt uitgetrokken voor studies over en werken aan het traject Lyon-Montmélian;
- tenslotte wordt 29 miljoen euro uitgetrokken voor studies over en werken aan het knooppunt van Turijn en de toekomstige ringweg voor vrachtvervoer.

De Gemeenschapssteun is dus met name voor de studiefase aanzienlijk⁽³⁾. Rekening houdend met de complexiteit en de kosten van de realisatie van het project Lyon-Turijn, heeft de Commissie ook voorgesteld het maximale communautaire aandeel in de financiering van de werken te verhogen tot 20 % (in plaats van de door de huidige verordening voorziene 10 %) voor grensoverschrijdende spoorwegprojecten die natuurlijke grenzen overschrijden. Na het advies in eerste lezing van het Parlement van juli 2002, is het gewijzigde voorstel⁽⁴⁾ nog steeds in behandeling bij de Raad, zodat het niet mogelijk is een datum te noemen waarop het aandeel van 20 % effectief zal worden toegekend.

⁽¹⁾ COM(2001) 370 def.

⁽²⁾ Afgeronde getallen.

⁽³⁾ Ter nadere informatie: in vergelijking met het bedrag dat werd genoemd in Verordening (EG) nr. 1655/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 19 juli 1999, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2236/95 van de Raad tot vaststelling van de algemene regels voor het verlenen van financiële bijstand van de Gemeenschap op het gebied van Trans-Europese netwerken, PB L 197 van 29.7.1999, bedraagt het totaalbedrag voor de TEN-T voor de periode 2000-2006 4 170 miljoen euro.

⁽⁴⁾ COM(2003) 38 def.

(2003/C 268 E/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0924/03

van **Jorge Moreira Da Silva (PPE-DE)** aan de Commissie

(18 maart 2003)

Betreft: Financiering van het netwerk Natura 2000

Het netwerk Natura 2000 is een voor het nationale en Europese natuurbeschermingsbeleid essentieel instrument. Weliswaar is de lijst gebieden van het netwerk Natura 2000 nog niet volledig, maar toch wordt reeds 18 % van het gebied van de EU daardoor gedekt. In het geval van Portugal behoort 22 % van het overheidsterritorium tot Natura 2000-gebieden. Het lijkt duidelijk dat de bescherming van de tot het netwerk behorende gebieden vereist dat voldoende middelen beschikbaar worden gesteld. Bovendien is het voor de vervulling van de doelen, die in de Strategie van Göteborg en in het Uitvoeringsplan van Johannesburg zijn opgesteld, heel belangrijk dat het netwerk Natura 2000 wordt uitgebreid tot het mariene milieu.

Kan de Commissie meedelen:

1. wanneer de nieuwe bepalingen over de financiering van het netwerk Natura 2000 worden ingediend en hoeveel middelen daarvoor zijn uitgetrokken;
2. in welke vorm de Commissie het netwerk Natura 2000 denkt uit te breiden tot het mariene milieu?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(14 april 2003)

Artikel 8 van Richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽¹⁾ bevat een bepaling over communautaire medefinanciering van het beheer van Natura 2000 in het kader van de bestaande financiële instrumenten. De financiële behoeften en de eventuele opties voor communautaire medefinanciering zijn in 2002 voorlopig geëvalueerd door een werkgroep van deskundigen uit diverse lidstaten, waaronder Portugal. Het eindrapport van de werkgroep is beschikbaar op het Internet, en noemt drie mogelijke werkwijzen.

De Commissie analyseert momenteel bovengenoemd rapport van de werkgroep en zal in september 2003 bij de Raad en het Parlement een mededeling indienen over de mogelijkheden om het Natura 2000-netwerk te financieren.

Wat het mariene milieu betreft, is het de Commissie bekend dat de uitvoering van de specifieke bepalingen van Richtlijn 92/43/EEG voor de bescherming van mariene soorten, en ook de oprichting van het Natura 2000-netwerk in het mariene milieu, slechts langzaam vordert. De vertraging is vooral te wijten aan een

gebrek aan wetenschappelijke kennis en de hoge kosten die het verrichten van onderzoek en studies in mariene gebieden met zich meebrengt. Teneinde de uitvoering ervan te bespoedigen, heeft de Commissie met de medewerking van deskundigen uit de meeste lidstaten, waaronder Portugal, een groep mariene deskundigen aangesteld. De groep deskundigen wil komen tot een gezamenlijke Europese aanpak van de problemen in verband met de volledige uitvoering van Natura 2000 in het mariene milieu, en is in maart 2003 voor de eerste maal in Brussel bijeengekomen.

(¹) PB L 206 van 22.7.1992.

(2003/C 268 E/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0927/03

**van Monica Frassoni (Verts/ALE), Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE),
José Mendiluce Pereiro (PSE), Alexander de Roo (Verts/ALE)
en Chris Davies (ELDR) aan de Commissie**

(24 maart 2003)

Betreft: Voorstel voor overheveling van watervoorraden van de Ebro naar Barcelona

Volgens een op 6 maart 2003 verschenen persbericht van Europa Press zal de Europese Commissie binnenkort de medefinanciering van de kleinschalige wateroverheveling van Catalonië goedkeuren (overheveling van watervoorraden van de rivier de Ebro naar het stedelijke gebied van Barcelona).

Het kleinschalige wateroverhevelingsproject van Catalonië, ook „Interconexión de Redes CAT-ATTL” genoemd, is de eerste stap in de wateroverheveling van de Ebro naar de toevoergebieden van Catalonië. Het betreft hier ook het eerste deel van alle wateroverhevelingswerken van de Ebro, zoals die voorzien zijn in het Nationaal Hydrologisch Plan van Spanje. De voorstelling van dit project als „Interconexión de Redes CAT-ATTL” is gezien de hydrologische en geometrische kenmerken technisch gezien niet volledig correct, en er wordt ook niet verwezen naar: de controle van de ecologische en economische gevolgen die het geheel van de wateroverhevelingswerken van de Ebro zullen hebben.

Dit project van „Interconexión de redes”, dat de regering van de autonome regio Catalonië in augustus 2002 publiceerde, is nog niet definitief, aangezien er nog 40 000 door verschillende groeperingen ingediende bezwaarschriften moeten worden behandeld. Als eenmaal over die bezwaarschriften is beslist, kan worden overgegaan tot de opstelling van het definitieve project, waarvoor dan in principe op financiële steun van de EU kan worden gerekend.

1. Kan de Europese Commissie meedelen of het bericht van Europa Press correct is?
2. Zo ja, hoe kan de Commissie de medefinanciering goedkeuren van een project waarvan het administratieve goedkeuringsproces nog niet is beëindigd?
3. Weet de Commissie dat voor dit project geen milieu-effectonderzoek per onderdeel, noch een globaal onderzoek, werden uitgevoerd?
4. Vindt de Commissie dan niet dat ze eerst zou moeten beschikken over een gezamenlijke globale beoordeling, waarin rekening wordt gehouden met de gevolgen van de verschillende noordelijke en zuidelijke projecten op de benedenrivier van de Ebro, vooraleer zij met de medefinanciering van die projecten akkoord kan gaan?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(21 mei 2003)

Er is door de Commissie nog geen besluit genomen over het project „Conexión de las redes regionales de abastecimiento de agua potable del CAT y ATLL” (Koppeling van de watervoorzieningsystemen voor Tarragona en Ter – Llobregat), aangezien dit project nog in de studiefase verkeert. Voor alle besluiten tot goedkeuring van steun voor projecten in het kader van het Cohesiefonds moet zijn voldaan aan de voorschriften van de verordening en aan alle andere relevante Gemeenschapsbepalingen.

De Spaanse autoriteiten hebben de Commissie meegedeeld van oordeel te zijn dat dit project onder de uitzonderingen valt van bijlage II van Richtlijn nr. 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (¹), zoals gewijzigd bij Richtlijn nr. 97/11/EG (²) van de Raad, en dat een milieu-effectbeoordeling bijgevolg niet vereist is. In het kader van

dezelfde analyse concluderen de autoriteiten voorts dat het project qua aard of ligging geen directe noch indirecte effecten heeft voor een gebied dat uit milieu- of cultureel oogpunt van belang is of voor een beschermd „Natura 2000”-gebied.

Overeenkomstig de Verordening onderzoekt de Commissie elk project dat voor financiering uit het Cohesiefonds wordt voorgelegd afzonderlijk en op grond van de specifieke merites.

(¹) PB L 175 van 5.7.1985.

(²) PB L 73 van 14.3.1997.

(2003/C 268 E/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0945/03

van **Jorge Hernández Mollar (PPE-DE)** aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betref: Deelname Europese Unie aan restauratie van de „Puerta de las Granadas”

De beschermvereniging van het Alhambra in Granada zal binnenkort opdracht geven voor restauratie van de „Puerta de las Granadas”, een boog van grote architectonische waarde, die toegang verleent tot de monumentale gebouwen van het Alhambra.

Deze restauratie is noodzakelijk omdat de boog in zeer slechte staat verkeert en niet alleen van grote architectonische waarde is, doch tevens uit het oogpunt van traditie en historie zeer populair is.

Kan de Commissie aangeven of zij van plan is een bijdrage te leveren aan deze restauratie ten einde aldus haar imago te benadrukken van instelling die zich vereenzelvt met populair architectonisch erfgoed van grote waarde, en aan te tonen dat zij meeleeft met de bevolking van de stad waar een van de belangrijkste monumenten van onze Unie staat?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(22 mei 2003)

De Commissie kan op cultureel terrein alleen initiatieven ondersteunen in het kader van en overeenkomstig de selectiecriteria van het programma „Cultuur 2000”, dat het enige financierings- en programmeringsinstrument ten behoeve van de culturele samenwerking van de Unie is.

Dit programma is bedoeld ter ondersteuning van projecten die gezamenlijk zijn opgezet en gefinancierd door tenminste drie actoren in minimaal drie aan het programma deelnemende landen.

Het geachte parlementslid kan voor aanvullende informatie de volgende site raadplegen: <http://europa.eu.int/comm/culture/c2000>.

Ook kunnen bijdragen ontvangen worden uit hoofde van het „lokale operationele programma (2000-2006)” of van het „geïntegreerde operationele programma voor Andalusië (2000-2006)” die voortvloeien uit het communautair bestek ter vaststelling van de ontwikkelingsstrategie voor de Spaanse regio's die onder doelstelling 1 vallen. Op grond van prioriteit nr. 5 van beide operationele programma's en — met name — de maatregelen 5.7 (Toeristische en culturele voorzieningen) en 5.8 (Behoud van het historisch, artistiek en cultureel erfgoed) komt deze categorie projecten in aanmerking voor cofinanciering.

Aangezien het op grond van het subsidiariteitsbeginsel aan de lidstaten is om te beslissen welke projecten in aanmerking komen voor medefinanciering, verdient het aanbeveling zich voor nadere informatie tot de volgende nationale instanties te wenden:

- Junta de Andalucía — Consejería de Economía y Hacienda
Dirección General de Fondos Europeos
Director General
Antonio Valverde Ramos
Edificio Torretriana — Isla de la Cartuja — C/Juan Antonio Vizarrón
E-41092 Sevilla
Tel: +34.95.5065015
Fax: +34.95.5065014
E-mail: „mailto:webmaster@ceh.junta-andalucia.es”
Internet: „http://www.ceh.junta-andalucia.es”

- Ministerio de Economía y Hacienda — Secretaría de Estado de Presupuestos y Gastos
Dirección General de Fondos Comunitarios y Financiación Territorial
Paseo de la Castellana 162
E-28071 Madrid
Tel: +34.91.5837301
Fax: +34.91.4576173
E-mail: „mailto:aplazab@sepg.minhac.es”
Internet: „http://www.igae.minhac.es/”
-

(2003/C 268 E/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0961/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Ancona van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Ancona, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Ancona projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Ancona subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0962/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Carrara van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Carrara, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Carrara projecten heeft voorgesteld in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Carrara subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0963/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Florence van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Florence, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Florence projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Florence subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0964/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Livorno van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Livorno, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Livorno projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Livorno subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0965/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Macerata van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Macerata, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Macerata projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Macerata subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/184)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0966/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Massa van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Massa, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Massa projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Massa subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/185)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0967/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Perugia van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Perugia, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Perugia projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Perugia subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/186)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0968/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pesaro van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pesaro, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pesaro projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Pesaro subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/187)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0969/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pisa van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pisa, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pisa projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Pisa subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/188)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0970/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pistoia van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pistoia, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pistoia projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Pistoia subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/189)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0971/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Prato van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Prato, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Prato projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Prato subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/190)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0972/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Siena van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Siena, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Siena projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Siena subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/191)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0973/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Terni van de subsidies uit hoofde van de programma's Save II en Altener II

In september 2002 heeft het comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Terni, hebben de Europese subsidies hard nodig voor de beperking van de uitstoot van kooldioxide, de verbetering van de luchtkwaliteit en de bestrijding van de verontreiniging. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Terni projecten heeft ingediend in het kader van de programma's Save II en Altener II;
2. of de gemeente Terni subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw de Palacio namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-0961/03, E-0962/03, E-0963/03,
E-0964/03, E-0965/03, E-0966/03, E-0967/03, E-0968/03,
E-0969/03, E-0970/03, E-0971/03, E-0972/03 en E-0973/03

(25 april 2003)

De Commissie deelt het geachte parlementslid mee dat, voor de gemeentes waarnaar in de vragen wordt verwezen, met name Ancona, Carrara, Firenze, Livorno, Macerata, Massa, Perugia, Pesaro, Pisa, Pistoia, Prato, Siena en Terni, één project communautaire steun ontvangt uit hoofde van het Save II-programma, terwijl een in het kader van het Altener II-programma ingediend voorstel niet voor steun is geselecteerd.

1. De stad Pistoia heeft voor het Altener II-programma een voorstel ingediend in het kader van de uitnodiging tot het indienen van voorstellen van 2001. Het voorstel „Resred” werd niet goedgekeurd en ontving geen steun.
2. De stad Perugia heeft voor het Save-programme een voorstel ingediend in het kader van de uitnodiging tot het indienen van voorstellen van 2002. Het voorstel „Voorlichtingsprogramma voor beleidsmakers op het gebied van energie-efficiënte sociale huisvesting – (APPEEL)” is geselecteerd voor steun.

De middelen voor APPEEL worden in 2003 en 2004 besteed.

Contractsluitende partij is de stad Perugia.

De stad Perugia neemt als een van in totaal zes contractsluitende partijen deel aan dit positief beoordeelde voorstel APPEEL. Het contractnummer is 4.1031/Z/02-025. De totale begroting voor het contract bedraagt 484 406 EUR en de totale communautaire steun 242 203 EUR. Het aandeel van de stad Perugia in de begroting bedraagt 42 000 EUR en de communautaire steun voor de stad Perugia 21 000 EUR. Het contract wordt momenteel opgesteld.

(2003/C 268 E/192)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0975/03

van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreeft: Gevolgen van privatiseringen voor handhaving van het alomvattende Europese reserveringssysteem voor treinreizigers en Europese treinabonnementen

1. Is het de Commissie bekend dat het in Europa functionerende reserveringssysteem voor treinreizen naar, door en in andere staten wordt aangetast als gevolg van het ontstaan van afzonderlijke geprivatiseerde spoorwegmaatschappijen, waarvoor zelfs bij het bestaan van een reserveringsplicht niet meer op de gebruikelijke manier kan worden gereserveerd door doorgaande reizigers vanuit het buitenland? Verandert dit in 2004 door invoering van een technische specificatie inzake interoperabiliteit (TSI) op het gebied van passagierstelematica?
2. Hoe valt te verklaren dat lokettisten op spoorwegstations sinds de nieuwe dienstregelingen van 15 december 2002 zulke treinen weliswaar nog wel in hun computer kunnen opzoeken maar tot hun verrassing geen reserveringen daarvoor kunnen verkopen en zelfs niet de informatie kunnen leveren of reserveringen los van plaatsbewijzen worden verkocht en of regionale treinabonnementen zoals Eurodomino, Interrail, Scanrail of Railplus op zulke lijnen geldig zijn, zodat de passagier toch kaartjes voor de volledige prijs moet kopen zonder recht van annulering?
3. Zijn reserveringen van zitplaatsen, ligplaatsen en slaapplekken vanuit het buitenland thans alleen nog mogelijk indien en voor zover de betrokken spoorwegmaatschappijen met elkaar een afzonderlijk contract hebben gesloten? In welke gevallen ontbreken zulke contracten en waarom? Hoeveel private maatschappijen staan daardoor nu buiten het Europese reserveringssysteem?
4. Acht u het aanvaardbaar dat de Zweedse Tågkompaniet, die vanaf januari 2000 tot de overdracht aan Connex in juli 2003 de 1543 km lange grensoverschrijdende lijn met nachtverbinding exploiteert tussen de Zweedse hoofdstad Stockholm en de Noorse haven Narvik, de reizigers uit andere staten laat kiezen tussen vroegtijdige betaling met toezending per post en het ophalen aan een eigen loket in Zweden, waardoor reservering voor de gehaaste doorgaande reiziger vrijwel onmogelijk wordt?
5. Is het inmiddels uw voornemen om Verordening (EEG) nr. 2299/89⁽¹⁾ betreffende gedragsregels voor geautomatiseerde boekingssystemen te herzien, mede om het alomvattende Europese reserveringssysteem en de verkoop van volledig geldige spoorkaartjes vanuit het buitenland ook na het eventueel opsplitsen van nationale spoorwegmaatschappijen te laten voortbestaan?

⁽¹⁾ PB L 220 van 29.7.1989, blz. 1.

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(15 mei 2003)

Ook de Commissie is van mening dat de informatie- en reserveringssysteem voor het internationale reizigersvervoer per spoor kunnen worden verbeterd en beter worden geïntegreerd. Momenteel bestaat er een versnippering over verscheidene niet-geïntegreerde systemen. De Commissie meent dat dit niet in het belang van de reizigers is, zoals ook is gezegd op de door de Commissie georganiseerde hoorzitting over de rechten van spoorwegpassagiers op 15 november 2002⁽¹⁾.

Spoorwegondernemingen kunnen vrij reserveringssystemen opzetten voor zitplaatsen en bedden in treinen, overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 91/440/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽²⁾, waarin het volgende beginsel wordt gehanteerd: „De spoorwegondernemingen dienen te worden beheerd volgens de beginselen die van toepassing zijn op handelsvennootschappen”.

De Commissie is niet op de hoogte gebracht van de veranderingen die zijn ingevoerd na de overgang naar de nieuwe dienstregeling op 15 december 2002, noch over de veranderingen in de reserveringssystemen voor treinen tussen Stockholm en Narvik. De informatie die over deze bepaalde gevallen wordt gegeven bevat echter geen aanwijzingen van een schending van het Gemeenschapsrecht.

De Commissie is wel op de hoogte van lopende industriële initiatieven door de Internationale Spoorwegunie (UIC) om (nationale) informatie- en uiteindelijk ook boekings/reserveringssystemen voor spoorwegreizigers op Europees niveau te integreren. Die projecten, die respectievelijk Merits en Prifis heten, zouden in de loop van de volgende drie of vier jaar ten uitvoer moeten worden gelegd. Momenteel werken meer dan 30 Europese spoorwegondernemingen mee aan deze projecten. Tegelijk werkt de Gemeenschap van Europese Spoorwegen aan de opstelling en invoering van een Handvest voor passagiersdiensten, waarin duidelijke verplichtingen ten aanzien van passagiers zijn opgenomen betreffende het verstrekken van reisinformatie.

De recente industriële initiatieven sluiten aan bij de werkzaamheden van de Commissie. In het kader van de interoperabiliteit zal een Technische Specificatie inzake Interoperabiliteit (TSI) voor passagierstelematica worden ontwikkeld, waarmee de uitwisseling van informatie moet worden vergemakkelijkt door de opstelling van normen terzake. Een TSI op dit gebied wordt in 2006 verwacht. Daarnaast werkt de Commissie aan een voorstel voor de rechten van spoorwegpassagiers, waarin ook basisregels voor de integratie van informatie- en boekingsystemen kunnen worden opgenomen. Momenteel is Verordening (EEG) nr. 2299/89 van de Raad van 24 juli 1989 betreffende gedragsregels voor geautomatiseerde boekingsystemen in de eerste plaats van toepassing op reserveringssystemen voor luchtvaartmaatschappijen. Het behandelt reserveringen voor spoorwegdiensten alleen voor zover deze geïntegreerd zijn in de belangrijkste ongebonden weergaven van geautomatiseerde boekingsystemen van luchtvaartmaatschappijen. Met het oog op een herziening van deze verordening wordt diepgaand overleg gepleegd met alle belanghebbenden. Deze hebben er onder andere op gewezen dat zodra een gemeenschappelijke norm uit de TSI te voorschijn is gekomen, waarschijnlijk ook spoorwegdiensten op grote schaal zullen worden opgenomen in de geautomatiseerde boekingsystemen die algemeen in de luchtvaart worden gebruikt. Een en ander kan eventueel een verdere herziening van bovengenoemde verordening tegen 2006 nodig maken.

⁽¹⁾ Voor de notulen zie de website <http://europa.eu.int/comm/transport/rail/passenger/doc/pv15nov2002-en.pdf>.

⁽²⁾ PB L 237 van 24.8.1991.

(2003/C 268 E/193)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0976/03

van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie

(20 maart 2003)

Betreft: Structuur- en cohesiefondsen in Portugal

In een interview met de *Diário Económico* dat op 3 maart van dit jaar verschenen is, verklaart commissaris Günther Verheugen, in antwoord op een vraag over het structuur- en cohesiebeleid in Portugal in de toekomst, naar aanleiding van de uitbreiding van de Europese Unie met als gevolg dat het BBP van Portugal in vergelijking met het gemiddelde van de Europese Unie stijgt – tot boven het plafond van 75 % dus – dat het voor de Europese Commissie duidelijk is dat het statistisch effect van de uitbreiding, met andere woorden dat landen als Portugal op papier wel rijk zijn, maar niet in werkelijkheid, niet het einde van het cohesiebeleid tot gevolg mag hebben.

Even later stelt hij dat als er programma's zijn die Portugal op een doelmatige manier helpen om zich voor te bereiden, om meer groei, meer werkgelegenheid en meer kansen voor zijn bevolking tot stand te brengen, dat het dan in het belang van de Europese Unie is om die programma's voort te zetten. En tot besluit heeft hij de verzekering dat de Europese Commissie voor het volgend financieel pakket zal voorstellen dat de hulpverlening aan Portugal min of meer op hetzelfde niveau blijft.

- Kan de Europese Commissie de betekenis van die belangrijke verklaringen van de commissaris uitvoeriger verklaren?
- Zijn er op dit ogenblik al documenten voorhanden die een aanwijzing voor het financieel pakket voor Portugal geven dat voorgesteld wordt voor de structuur- en cohesiefondsen na 2006? Wanneer denkt de Europese Commissie het voorstel om de financiële steun voor Portugal na 2006 op hetzelfde niveau te houden, definitieve vorm te geven?
- Welke concrete programma's beschouwt de Europese Commissie in Portugal als doelmatig in de zin dat ze Portugal helpen om zich voor te bereiden, om meer groei, meer werkgelegenheid en meer kansen voor zijn bevolking tot stand te brengen, zodat ze er dus van uitgaat dat het wel degelijk in het belang van de Europese Unie is om ze voort te zetten?

Antwoord van de heer Barnier namens de Commissie

(15 april 2003)

De door de Structuurfondsen en het Cohesiefonds gefinancierde programma's in Portugal zijn erop gericht het concurrentievermogen van de Portugese economie te vergroten, de groei en de werkgelegenheid te bevorderen en nieuwe kansen te creëren voor de burgers.

Het geachte parlementslid is ongetwijfeld op de hoogte van de belangrijke resultaten die tot op heden zijn behaald dank zij de communautaire steun die het mogelijk heeft gemaakt dat Portugal voor een deel zijn ontwikkelingsachterstand kon inlopen.

Het is nog te vroeg om de resultaten van de voor de programmeringsperiode 2000-2006 gefinancierde programma's en projecten te beoordelen. Het Directoraat-generaal Regionaal Beleid heeft op zijn website Inforegio een studie van de macro-economische effecten voor de periode 2000-2006 gepubliceerd ⁽¹⁾.

Eind 2003 zal een tussentijdse evaluatie van de in het kader van het derde communautair bestek gefinancierde programma's beschikbaar zijn, op grond waarvan de Commissie een eerste balans kan opmaken en de programma's kan identificeren die er het best in geslaagd zijn de beoogde doelstellingen te bereiken.

Over hoe het communautaire cohesiebeleid er na 2006 uit zal zien, wordt momenteel nog nagedacht. De meest recente stap in dit proces was een seminar met de beheerders van de Structuurfondsen, dat heeft plaatsgevonden op 3 en 4 maart 2003.

Eind 2003 zal de Commissie in haar derde cohesieverslag voorstellen doen voor het toekomstig cohesiebeleid, na 2006. Daarna zullen voorstellen worden ingediend voor de financiële vooruitzichten voor de periode na 2006. Het is op dit moment dus niet mogelijk aan te geven voor welke indicatieve bedragen Portugal in aanmerking zou kunnen komen.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/objective1/final_report.pdf.

(2003/C 268 E/194)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1119/03 van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(1 april 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Carrara van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Carrara, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het omschakelen van gebieden waar de industrie in verval is geraakt en voor het verminderen van de verschillen in economische en sociale ontwikkeling. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Carrara projecten heeft ingediend in het kader van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling;
2. of de gemeente Carrara subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/195)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1120/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(1 april 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Florence van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Florence, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het omschakelen van gebieden waar de industrie in verval is geraakt en voor het verminderen van de verschillen in economische en sociale ontwikkeling. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Florence projecten heeft ingediend in het kader van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling;
2. of de gemeente Florence subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/196)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1121/03

van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(1 april 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Livorno van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Livorno, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het omschakelen van gebieden waar de industrie in verval is geraakt en voor het verminderen van de verschillen in economische en sociale ontwikkeling. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Livorno projecten heeft ingediend in het kader van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling;
2. of de gemeente Livorno subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/197)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1122/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(1 april 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Massa van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Massa, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het omschakelen van gebieden waar de industrie in verval is geraakt en voor het verminderen van de verschillen in economische en sociale ontwikkeling. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Massa projecten heeft ingediend in het kader van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling;
2. of de gemeente Massa subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/198)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1123/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(1 april 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pisa van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pisa, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het omschakelen van gebieden waar de industrie in verval is geraakt en voor het verminderen van de verschillen in economische en sociale ontwikkeling. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pisa projecten heeft ingediend in het kader van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling;
2. of de gemeente Pisa subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

(2003/C 268 E/199)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1124/03
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(1 april 2003)

Betreft: Aanwending door de gemeente Pistoia van subsidies uit hoofde van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling

In september 2002 heeft het Comité van toezicht van het Italiaanse Ministerie van Economische Zaken een verslag ingediend over de besteding van de door de EU beschikbaar gestelde middelen.

Dit onderzoek heeft o.a. de verontrustende traagheid en het gebrek aan efficiency aan het licht gebracht waarmee bepaalde plaatselijke overheden de projecten toewijzen.

Ook de EG-Commissie heeft herhaaldelijk haar bezorgdheid uitgesproken over de onderbesteding van de Europese subsidies door de plaatselijke overheden.

Sommige plaatselijke overheden, zoals b.v. de gemeente Pistoia, hebben de Europese subsidies hard nodig voor het omschakelen van gebieden waar de industrie in verval is geraakt en voor het verminderen van de verschillen in economische en sociale ontwikkeling. Kan de Commissie, gezien bovenstaande overwegingen, mededelen:

1. of de gemeente Pistoia projecten heeft ingediend in het kader van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling;
2. of de gemeente Pistoia subsidies voor dergelijke projecten heeft ontvangen;
3. of deze subsidies gebruikt zijn?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Barnier namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1119/03, E-1120/03,
E-1121/03, E-1122/03, E-1123/03 en E-1124/03

(16 april 2003)

De gemeenten Massa, Carrara, Livorno, Pisa, Pistoia en Florence komen allemaal gedeeltelijk in aanmerking voor financiering uit het Europees Fonds voor de Regionale Ontwikkeling (EFRO) in het kader van het enkelvoudig programmeringsdocument (EPD) voor Toscane voor de periode 2000-2006.

Het EPD voor Toscane is bij Beschikking van de Commissie⁽¹⁾ goedgekeurd. In die beschikking is vastgesteld dat door het EFRO 322,5 miljoen euro wordt bijgedragen en door de nationale overheid 804,9 miljoen euro.

Het EPD voor Toscane is een programma waarbij het beheer is gedecentraliseerd, zodat de verantwoordelijke autoriteit voor de uitvoering van de acties de regio Toscane is, die in de aanvulling op de programmering de selectiecriteria voor de projecten heeft vastgesteld en die verantwoordelijk is voor de beoordeling van de aanvragen. Voor nadere gegevens over de voor de gemeenten Massa, Carrara, Livorno, Pisa, Pistoia en Florence ingediende en gefinancierde projecten kan de geachte Afgevaardigde zich derhalve tot de overheid van de regio Toscane wenden.

⁽¹⁾ C(2001) 2725 van 27.9.2001.

(2003/C 268 E/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1140/03**van Stavros Xarchakos (PPE-DE) aan de Commissie**

(1 april 2003)

Betreft: EBLUL en stelselmatig zwart maken van een lidstaat van de Europese Unie

Zoals bekend, zijn de democratische vrijheden en het culturele pluralisme in Griekenland goed beschermd en gewaarborgd. In dit verband zij opgemerkt dat de groeiende islamitische minderheid in Grieks Thracië over talloze informatievoorzieningen beschikt (kranten, radiozenders, een ongestoorde satellietverbinding met Turkse kanalen, waarvan er vele permanent laster verspreiden over Griekenland, enz.) en gekozen islamitische afgevaardigden in het Griekse parlement heeft. Daarnaast zijn er talloze islamitische instellingen met gebedshuizen die met geld van de Griekse overheid worden gebouwd en hersteld.

Ook alle overige minderheden, hoe klein ook, genieten een dergelijke vrijheid. Dit geldt bijvoorbeeld voor de zeer kleine Slavischsprekende minderheid in de regio Florina, die een eigen partij heeft opgericht die in volkomen vrijheid actief is (de partij beschikt over kantoorruimte en kranten, verspreidt onbelemmerd zijn denkbeelden en laat geen kans voorbijgaan om Griekenland en de Grieken te beledigen) en bij alle verkiezingen een volstrekt te verwaarlozen aantal stemmen behaalt. De laatste tijd is de anti-Griekse propaganda versterkt, waarbij het Europees Bureau voor minderheidstalen (EBLUL) als speerpunt fungeert: onlangs is de leden van het EP een boek toegezonden (dat, zo staat op blz. 2, ook nog met steun van de Europese Commissie is uitgegeven) vol met „adviezen” en „suggesties” (blz. 6 en elders) aan het adres van Griekenland. Op blz. 5 staat zelfs dat er in Griekenland mensen zijn die „Macedonisch” spreken en op blz. 12 merkt de heer Brezigar, voorzitter van het EBLUL, op dat „de Grieken naast Engels ook Macedonisch moeten leren”!

Deelt de Commissie (die de activiteiten van het Europees Bureau financieel schijnt te ondersteunen) de van een gebrek aan historisch besef getuigende opvattingen van de heer Brezigar over een zogenaamde „Macedonische” taal? Welke bedragen (uitgesplitst) heeft het Bureau precies van de Europese Unie ontvangen en voor welke jaren? Om welke redenen wordt financiële steun toegekend aan een bureau dat propaganda tegen een lidstaat verspreidt? Welke activiteiten ontwikkelt het Bureau in landen waar de culturele eigenheid van minderheden met voeten wordt getreden, zoals bijvoorbeeld het geval is met de Grieken in Albanië en Turkije? Weet de Commissie of zich in de EBLUL-comités in de lidstaten van de EU extreme nationalistische elementen bevinden die vanuit derde landen worden opgehitst en stelselmatig voor spanningen in bepaalde gebieden van de Unie zorgen? Wat zijn de namen van de leden van het Griekse EBLUL-comité en wat is hun precieze status qua beroep of anderszins?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie

(2 mei 2003)

Het Europees bureau voor minderheidstalen (EBLUL) is een onafhankelijke non-gouvernementele organisatie die zich met talen en taalverscheidenheid bezig houdt en op een netwerk van comités in alle 15 lidstaten berust. De financiering van het bureau komt grotendeels van de Commissie en wel uit begrotingspost A-3015. In 2002 is 810 000 EUR aan EBLUL toegewezen waarvan een zeer klein gedeelte (2000 EUR) rechtstreeks aan het comité van Griekenland is toegekend.

Het boek dat de geachte afgevaardigde in zijn schriftelijke vraag noemt, bevat het verslag van een conferentie over de verschillende talen in Griekenland, dat op 14 en 16 november 2002 door EBLUL in Thessaloniki is georganiseerd. Aan deze conferentie werd ook deelgenomen door vertegenwoordigers van het Parlement, de Commissie en de Raad van Europa.

Op blz. 35 van dit verslag vindt de geachte afgevaardigde de namen van alle leden van het Griekse comité van EBLUL en de doelen van het comité van deze lidstaat.

De Unie steunt al sinds 1983 haar regionale en minderheidstalen. Gezien het feit dat 40 miljoen mensen in Europa deze talen spreken, worden zij als gemeenschappelijk cultureel erfgoed van de Unie beschouwd. Om de wetenschappelijke informatie over regionale en minderheidstalen te actualiseren heeft de Commissie in 1996 het onderzoek Euromosaic gepubliceerd. Dit verstrekt gegevens over het aantal sprekers en het gebruik van talen in verschillende gebieden in de 12 lidstaten, waaronder Griekenland. Één van de hoofddoelen van dit onderzoek was de socio-linguïstische vitaliteit van een taal vast te stellen,

d.w.z. of de taalgemeenschap en daarmee het aantal gebruikers van de betreffende taal kleiner wordt, groter wordt of gelijk blijft. Informatie over Euromosaic is te vinden op: http://europa.eu.int/comm/education/langmin/euromosaic_fr.html

Eerbiediging van verscheidenheid is één aan de grondbeginselen van de Unie. Artikel 151 van het EG-verdrag geeft de Europese Gemeenschap de taak om tot de ontplooiing van de culturen van de lidstaten bij te dragen met eerbiediging van de nationale en regionale verscheidenheid van die culturen. Het verplicht de Gemeenschap in al haar maatregelen rekening te houden met de culturele aspecten.

(2003/C 268 E/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1154/03

**van Karl-Heinz Florenz (PPE-DE), Willi Görlach (PSE),
Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE), Christa Klauß (PPE-DE)
en Dagmar Roth-Behrendt (PSE) aan de Commissie**

(1 april 2003)

Betref: Verordening (EG) nr. 1774/2002 – gebruik van etensresten en voedingsmiddelen in de EU-landen

Verordening (EG) nr. 1774/2002⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 3 oktober 2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten voorziet niet in het verplicht verzamelen van etensresten en schrijft evenmin voor hoe deze precies moeten worden verzameld.

In artikel 6, lid 1, onder f) van verordening (EG) nr. 1774/2002 zijn voedingsmiddelen als materiaal van categorie 3 gedefinieerd. Bijgevolg zou dit moeten inhouden dat duurzaam gebak, dat met dierlijke producten (bijvoorbeeld eieren) is vervaardigd, of dus ook melk en zuivelproducten onder een voederverbod voor dieren vallen.

1. Beschikt de Commissie over informatie hoe en of in de EU voorkomende etensresten op geheel het grondgebied en gescheiden van andere afvalstoffen geregistreerd en onschadelijk verwerkt respectievelijk opgeruimd worden? Zo neen, acht de Commissie het niet zinvol een studie te bevelen die deze problematiek nader onderzoekt?
2. Beschikt de Commissie over onderzoeksresultaten waaruit blijkt dat de vaak genoemde alternatieve methodes om etensresten tot diervoeder te verwerken – compostering en verwerking in biogasinstallaties – op de lange termijn realiseerbaar zijn en geen enkel besmettingsgevaar opleveren? Zo neen, acht de Commissie het niet zinvol een studie te bevelen die deze problematiek nader onderzoekt?
3. Is de Commissie van oordeel dat duurzaam gebak, dat met dierlijke producten (bijvoorbeeld eieren) is vervaardigd, en dus ook melk en zuivelproducten onder een voederverbod voor dieren vallen? Kan de Commissie mededelen welke stoffen van dierlijke oorsprong en mengsels die dierlijke stoffen bevatten volgens de bovengenoemde verordening nog tot voeder mogen worden verwerkt?

⁽¹⁾ PB L 273 van 10.10.2002, blz. 1.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(16 mei 2003)

Verordening (EG) nr. 1774/2002 stelt vast hoe de inzameling, het vervoer en de identificatie van alle dierlijke bijproducten (met uitzondering van keukenafval en etensresten van categorie 3) moet geschieden. „Keukenafval en etensresten” worden in Bijlage I omschreven als alle voedselresten afkomstig van restaurants, cateringfaciliteiten en keukens, met inbegrip van centrale keukens en keukens van huishoudens. Daarom is de Commissie van mening dat „keukenafval en etensresten” afval is van installaties waarin voedsel wordt geproduceerd voor directe consumptie, exclusief „voormalige voedingsmiddelen”, als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder f), van detailhandelszaken, zoals supermarkten of voedselbedrijven die producten voor detailverkoop produceren.

Artikel 6, lid 1, onder f), betreft voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong, anders dan keukenafval en etensresten, die niet langer voor menselijke consumptie bestemd zijn, zulks om commerciële redenen of ten gevolge van gebreken bij de productie of bij de verpakking of andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen. Daarom is de Commissie van mening dat dit artikel geen betrekking heeft op bijvoorbeeld bakkerijproducten (zoals oud brood, cake, gebak, koekjes), pasta, chocolade, snoep en soortgelijke producten die geen dierlijke karkassen, delen van karkassen of producten van dierlijke oorsprong bevatten of daarmee in aanraking zijn gekomen (andere dan bijvoorbeeld stremsel of gesmolten vet, melk of ei die in andere van deze producten zijn verwerkt maar niet de voornaamste karakteristieke ingrediënt daarvan vormen, en die geen vleesproducten of vleesbereidingen bevatten). De verwerking, het gebruik en de verwijdering van deze bakkerijproducten vallen bijgevolg buiten de werkingssfeer van de verordening.

Uit de discussie met deskundigen uit de lidstaten in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid is gebleken dat er verschillende wijzen bestaan voor de inzameling, het gebruik en de verwijdering van voormalige voedingsmiddelen, variërend van omvorming tot voeder, compostering en verwerking in biogasinstallaties tot afvoer naar stortplaats, afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden.

De Commissie is thans niet voornemens een specifieke studie uit te voeren naar de inzameling en verwerking van voormalige voedingsmiddelen, maar zij zal tegen eind 2003 een verslag opstellen op grond van de van de lidstaten verwachte informatie over de algemene naleving van de voorschriften van de verordening. Zo mogelijk zal dit verslag vergezeld gaan van wetgevingsvoorstellen.

Verder heeft de Commissie zich in de context van de goedkeuring van de uitvoerings- en overgangsmaatregelen voor Verordening (EG) nr. 1774/2002 ertoe verbonden voor de volgende vergadering van het SCoFCAH een voorstel ter verduidelijking van de werkingssfeer van artikel 6, lid 1, onder f) in te dienen en zij heeft voorgesteld om aan de lidstaten (afhankelijk van een aantal voorwaarden) tot 31 december 2004 een beperkte afwijking toe te staan in verband met de compostering en de verwerking in biogasinstallaties van materiaal van categorie 3. Aangezien voormalige voedingsmiddelen die producten van dierlijke oorsprong bevatten materiaal van categorie 3 zijn, zal deze afwijking de lidstaten in staat stellen de nationale regels voor de compostering en verwerking in een biogasinstallatie van voormalige voedingsmiddelen te blijven toepassen.

(2003/C 268 E/202)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1183/03

van Erik Meijer (GUE/NGL) aan de Commissie

(1 april 2003)

Betreft: Verlegging van vervoersstromen in de luchtvaart als gevolg van gesubsidiëerde samenwerking tussen regionale luchthavens en nieuwe prijsvechters

1. Herinnert de Commissie zich dat de afgelopen decennia grote luchthavens werden gebouwd op 10 tot 40 km afstand van grote steden, die via een rechtstreekse aansluiting op het spoorwegnet goed bereikbaar zijn vanuit de stad en een invloedssfeer van enige honderden kilometers daaromheen?
2. Is het de Commissie bekend dat nieuwe luchtvaartmaatschappijen vooral verbindingen leggen tussen luchthavens op voormalige militaire bases of nabij kleinere steden, waardoor internationale reizigersstromen worden verlegd van centrale luchthavens bij grootstedelijke agglomeraties en spoorwegstations naar plekken die net als de oude luchthavens van vroeger volledig afhankelijk zijn van voor- en natransport over de weg?
3. Is het de Commissie bekend dat er een toenemende samenwerking ontstaat tussen voorheen zwakke regionale luchthavens en nieuwe luchtvaartmaatschappijen, waarbij zij wederzijds van elkaar afhankelijk worden, omdat deze luchthavens nieuwe klanten zoeken en de nieuw opkomende prijsvechters weinig kosten willen maken?

4. In welke mate wordt het aanbod van kleinere luchthavens aan goedkope luchtvaartmaatschappijen om over hun start- en landingsbanen en stationsfaciliteiten te beschikken tegen een in vergelijking met gewone luchthavens laag tarief, mede mogelijk gemaakt door de inzet van overheidsgeld van betrokken gemeenten of regionale besturen? Is in dat geval sprake van ongeoorloofde staatssteun of concurrentievervalsing?
5. Wat onderneemt de Commissie om te bevorderen dat internationaal en zeker intercontinentaal vliegverkeer geconcentreerd blijft of wordt op nabij grote agglomeraties gelegen luchthavens met een goede spoorwegaansluiting?
6. Wat onderneemt de Commissie om te bevorderen dat regionale luchthavens uitsluitend worden gebruikt ten behoeve van nabijgelegen steden en regio's op grote afstand van een centrale luchthaven in plaats van als een goedkope en overlastgevende concurrent voor de centrale luchthavens?

Antwoord van mevrouw de Palacio namens de Commissie

(15 mei 2003)

De Commissie is zich bewust van het bestaan van spoorwegverbindingen met vooral de grote luchthavens in de Unie. Niet alle luchthavens in de Unie zijn echter direct met het spoorwegnet verbonden.

De Commissie is zich bewust van de recente ontwikkelingen in de luchtvervoersector binnen de Unie, ook van de opkomst van zogenaamde „lagekostenmaatschappijen” die tengevolge van een aantal redenen een kostenstructuur hebben welke afwijkt van die van de gevestigde luchtvaartmaatschappijen. Sommige van deze lagekostenmaatschappijen, maar niet allemaal, concentreren hun activiteit op andere dan de grote luchthavens in de Unie. Er zijn geen aanwijzingen dat de internationale passagiersstromen tengevolge van deze ontwikkeling in het algemeen worden afgeleid naar die kleinere luchthavens. De door de lagekostenmaatschappijen aangeboden vluchten beantwoorden veeleer aan een zich wijzigende en toenemende vraag van reizigers naar een nieuw type van luchtvaartdiensten, namelijk directe vluchten van punt tot punt, met een zeer beperkte dienstverlening aan boord en reservering via het internet in plaats van het reisbureau. De Commissie merkt op dat deze nieuwe ontwikkeling in het luchtvervoer ook een gevolg is van de huidige open markttoegang, waarin luchtvaartmaatschappijen en klanten die beslissingen kunnen nemen welke het meest in hun belang zijn.

Of de relevante luchtvaartmaatschappijen die kleinere luchthavens kunnen gebruiken tegen ongewoon lage tarieven is niet gemakkelijk te zeggen, aangezien de kortingen op de officiële tarieven niet altijd openbaar worden gemaakt en de Commissie niet systematisch over dergelijke gevallen wordt geïnformeerd. Of er in bepaalde specifieke gevallen staatssteun wordt verleend zodat de mededinging vervalst wordt, moet geval per geval worden beoordeeld. In het geval van Ryanair, dat naar verluidt gunstige commerciële exploitatievoorwaarden heeft verkregen van de Waalse autoriteiten en van de luchthaven van Charleroi en dat nu onder die voorwaarden op Charleroi vliegt, heeft de Commissie besloten een formeel onderzoek te openen om na te gaan of de betrokken staatssteun verenigbaar is met artikel 87 van het EG-Verdrag. Dit onderzoek is momenteel aan de gang.

Het beleid van de Commissie is er hoegenaamd niet op gericht de luchtvaartmaatschappijen ertoe aan te sporen hun commerciële activiteit op deze of gene categorie van luchthavens te ontplooiën. De keuze van een luchthaven hangt in een geliberaliseerde markt af van door de luchtvaartmaatschappijen gemaakte commerciële overwegingen. Zolang de communautaire wetgeving volledig wordt nageleefd, is het niet aan de Commissie om tussenbeide te komen in die besluitvorming.

(2003/C 268 E/203)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1241/03

van Chris Davies (ELDR) aan de Commissie

(2 april 2003)

Betreft: Etikettering van levensmiddelen

Welke informatie moet volgens de Europese wetgeving in alle lidstaten worden vermeld op etiketten op levensmiddelen?

Over welke discretionaire bevoegdheid beschikken de lidstaten om te eisen dat er aanvullende informatie wordt verstrekt?

Welke aanvullende voorschriften inzake de verplichte vermelding van informatie in alle lidstaten zijn momenteel in voorbereiding?

Op welke wijze heeft de Commissie onderzocht in hoeverre de verstrekte informatie voor de consumenten begrijpelijk is?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(12 mei 2003)

Artikel 3 van Richtlijn 2000/13/EG⁽¹⁾ somt de gegevens op die op de etikettering van levensmiddelen moeten worden vermeld.

Het betreft de volgende gegevens:

1. de benaming waaronder het product wordt verkocht;
2. de lijst van ingrediënten;
3. de hoeveelheid van bepaalde ingrediënten of categorieën ingrediënten overeenkomstig artikel 7;
4. bij voorverpakte levensmiddelen: de nettohoeveelheid;
5. de datum van minimale houdbaarheid of, bij uit microbiologisch oogpunt zeer bederfelijke levensmiddelen, de uiterste consumptiedatum;
6. de bijzondere bewaarvoorschriften en gebruiksvoorwaarden;
7. de naam of de handelsnaam en het adres van de fabrikant of van de verpakker of van een in de Gemeenschap gevestigde verkoper;
8. de plaats van oorsprong of herkomst indien het weglaten daarvan de consument zou kunnen misleiden aangaande de werkelijke oorsprong of herkomst van het levensmiddel;
9. een gebruiksaanwijzing, ingeval het levensmiddel zonder gebruiksaanwijzing niet behoorlijk kan worden gebruikt;
10. voor dranken met een alcoholvolumegehalte van meer dan 1,2 %: het effectieve alcoholvolumegehalte.

De richtlijn bepaalt voorts dat in de communautaire voorschriften die alleen van toepassing zijn op bepaalde levensmiddelen en niet op levensmiddelen in het algemeen, kan worden bepaald dat naast de in de bovenstaande lijst genoemde vermeldingen nog andere vermeldingen moeten worden opgenomen.

Overeenkomstig artikel 18 van de richtlijn kunnen de lidstaten in bepaalde gevallen ook dergelijke vermeldingen verplichten op voorwaarde dat zulks gerechtvaardigd is uit hoofde van de bescherming van de volksgezondheid, het tegengaan van misleiding of de bescherming van aanduidingen of merken.

Dergelijke maatregelen moeten op voorhand ter kennis worden gebracht van de Commissie en moeten worden onderzocht overeenkomstig de procedure van artikel 19 van de richtlijn.

Wat de bijkomende etiketteringsvoorschriften betreft, heeft de Commissie overeenkomstig wat ze in januari 2000 in het witboek over voedselveiligheid heeft aangekondigd, bij het Parlement en de Raad een voorstel tot wijziging van Richtlijn 2000/13/EG ingediend met het oog op een meer precieze vermelding van de ingrediënten van levensmiddelen teneinde met name rekening te houden met voedselallergieën en -intoleranties. Dat voorstel wordt momenteel in tweede lezing behandeld in het Parlement. In overleg met alle betrokken partijen denkt de Commissie voorts na over een aanpassing van de bepalingen met betrekking tot de voedingswaarde-etikettering.

Eind 2002 lanceerde de Commissie voorts een evaluatie van de wetgeving inzake levensmiddelen-etikettering en van de begrijpelijkheid van de informatie. De conclusies van die evaluatie zullen eind 2003 beschikbaar zijn en zullen het mogelijk maken de modernisering van de algemene etiketteringsbepalingen voor te bereiden.

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake de etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame. PB L 109 van 6.5.2000.

(2003/C 268 E/204)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1249/03
van Olivier Dupuis (NI) aan de Commissie

(2 april 2003)

Betreft: Geen onderwijs voor Tsjetsjeense kinderen en geen burgerlijke stand voor Tsjetsjeense pasgeborenen in Azerbeidzjan

Als gevolg van de hervatting van de oorlog in Tsjetsjenië in 1999 zijn tienduizenden Tsjetsjenen naar de buurlanden gevlucht, waar ze heel vaak in erg moeilijke omstandigheden moeten leven. Enkele duizenden onder hen hebben onderdak gevonden in Azerbeidzjan. De Tsjetsjeense gezinnen in dit land hebben echter niet enkel met aanzienlijke materiële moeilijkheden te kampen, ze mogen ook geen geboorteaangifte doen bij de bevolkingsdiensten van dit land voor de kinderen die er tijdens de voorbije drie jaar zijn geboren. Volgens welingelichte bronnen zijn sinds de hervatting van de vijandelijkheden een honderdtal Tsjetsjeense kinderen in Azerbeidzjan geboren. De Tsjetsjeense kinderen zou bovendien de toegang tot de scholen worden geweigerd.

Wat weet de Commissie over de moeilijkheden die de naar Azerbeidzjan gevluchte Tsjetsjeense gezinnen ondervinden om bij de burgerlijke stand aangifte te doen van hun in dit land geboren kinderen? Over welke informatie beschikt de Commissie betreffende het onderwijs aan Tsjetsjeense kinderen in Azerbeidzjan? Wat heeft de Commissie reeds ondernomen, of wat wil zij ondernemen, opdat voor de Tsjetsjeense kinderen die in Azerbeidzjan zijn geboren een geboorteaangifte kan worden gedaan, en opdat de Tsjetsjeense kinderen naar school kunnen gaan?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(2 mei 2003)

De Commissie heeft via de algemeen beschikbare informatiebronnen kennis genomen van de situatie van de Tsjetsjeense vluchtelingen in Azerbeidzjan.

Volgens het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor Vluchtelingen (UNHCR) waren er eind 2002 62 geregistreerde vluchtelingen en 5573 vluchtelingen wier asielaanvraag in behandeling was.

De Commissie dankt het geachte parlementslid dat hij haar aandacht op dit probleem heeft gevestigd, en zal bezien op welke wijze dit probleem het best aan de orde kan worden gesteld in de context van de Partnerschaps- en Samenwerkingsovereenkomst (PSO) met Azerbeidzjan. De volgende bijeenkomst in het kader van de PSO, die van het Samenwerkingscomité Europees Parlement-Azerbeidzjaans Parlement, is op 28 en 29 april 2003 in Bakoe gehouden.

(2003/C 268 E/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1250/03
van Herman Schmid (GUE/NGL) aan de Commissie

(26 maart 2003)

Betreft: GATS — Liberalisering van drinkwater

De EU heeft op 6 februari 2003 een eerste ontwerp van aanbod voor betere toegang tot de markt voor diensten uitgebracht. Dit verzoek is in het kader van het General Agreement on Trade and Services (GATS) gericht aan 109 landen, waaronder 94 ontwikkelingslanden.

Volgens het eerste ontwerp van aanbod is de EU zelf niet voornemens de drinkwatervoorziening in het kader van de GATS te liberaliseren.

Echter, uit de inhoud van de 109 verzoeken blijkt dat landen, zoals Bangladesh, worden verzocht hun markten voor drinkwatervoorziening open te stellen. De verzoeken zijn openbaar gemaakt door het Canadese Polaris Institute (<http://www.polarisinstitute.org/gats/main.htm>).

Hoe verklaart de Commissie dat de informatie die zij in haar openbare verklaringen (zie hieronder), in het ontwerp van aanbod en in de daadwerkelijke verzoeken (die buiten bereik van het grote publiek worden gehouden) verstrekt ten aanzien van haar intenties in verband met het GATS, fundamentele verschillen vertoont?

„De GATS-onderhandelingen gaan over het openen van de handel in diensten. Zij gaan niet over deregulering van diensten. Veel diensten worden streng gereguleerd en daarvoor zijn goede redenen, zoals waarborging van kwaliteit en gelijke toegang tot openbare diensten, en sociale en territoriale samenhang” (Voorwoord door Europees Commissaris Pascal Lamy in het document dat de basis vormt voor de raadpleging van het maatschappelijk middenveld).

Is de Commissaris zich ervan bewust dat het openstellen van de markt voor drinkwater in strijd zou kunnen zijn met het „recht op leven”, zoals vastgelegd in het VN-Handvest van Mensenrechten? Hoe denkt de Commissie te waarborgen dat het „recht op leven” niet wordt geschonden wanneer mensen worden uitgesloten van gelijke toegang tot water?

Is de Commissie, tot slot, van mening dat het GATS een hogere juridische status heeft dan het VN-Handvest van Mensenrechten?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(25 april 2003)

In het kader van de door de Wereldhandelsorganisatie (WTO) gevoerde onderhandelingen in verband met de Algemene Overeenkomst inzake de Handel in Diensten (GATS) heeft de Gemeenschap verzoeken ingediend betreffende verbeteringen van de toegang voor de Europese dienstenverstrekkers tot de markten van haar handelspartners. De meeste van deze verzoeken, met inbegrip van die gericht aan ontwikkelingslanden, hebben met name betrekking op waterdistributiediensten tezamen met afvalwaterbeheer.

De verzoeken van de Gemeenschap zijn in overeenstemming met het algemeen communautair waterbeleid en de Commissie heeft van haar doelstellingen geen geheim gemaakt. In de door de Commissie in juli 2002 gepubliceerde samenvatting van de verzoeken van de Gemeenschap wordt duidelijk vermeld dat de Gemeenschap verzoekt om markttoegang voor „diensten betreffende waterwinning, -zuivering en -distributie”.

Met betrekking tot de toegang tot water is het belangrijk erop te wijzen dat de verzoeken van de Gemeenschap inzake waterdistributie in geen enkel opzicht de mogelijkheid van de Regeringen wegneemt of vermindert om de sector te regulariseren. Het feit dat een Regering besluit tot het openstellen van de waterdistributiediensten betekent niet dat zij niet ook uitvoering kan geven aan binnenlandse beleidsmaatregelen gericht op de verwezenlijking van sociale doelstellingen.

Naar aanleiding van de aanzienlijke vraag naar kapitaal voor met watervoorziening verband houdende investeringen in infrastructuur groeit het besef dat de particuliere sector, tezamen met de overheid en de burgermaatschappij, moet worden betrokken bij maatregelen om de met watervoorziening en waterzuivering belaste diensten vooral in de armere landen te verbeteren. De liberalisering van de handel in met watervoorziening verband houdende diensten zou in het kader van de WTO kunnen worden aangewend als instrument om investeringen in infrastructuur te vergemakkelijken, bekwaamheid inzake waterbeheer te vergroten, en de technologische ontwikkeling te bevorderen, met inachtneming van de administratieve capaciteit en wetgeving waarover de ontwikkelingslanden beschikken.

Het spreekt vanzelf dat bij elke hervorming inzake watervoorziening waarbij de particuliere sector, eventueel naar aanleiding van GATS-verbintenissen op dit gebied, wordt betrokken, speciale aandacht dient te worden besteed aan de totstandbrenging van een passend regelgevend kader waarbij een rechtvaardige toegang tot water wordt verzekerd.

De verzoeken van de Gemeenschap in het kader van de GATS ondermijnen of verminderen evenwel in geen enkel opzicht de bevoegdheid van de Regeringen om het waterbeheer en de distributie van water te regelen, voor de particuliere sector de meest geschikte participatievorm te kiezen, een rechtvaardige prijsvorming op te leggen en op betaalbaarheid voor de armen toe te zien. De Gemeenschap heeft de ontwikkelingslanden op dit gebied, met name in de vorm van technische bijstand, altijd haar steun verleend en zal dat blijven doen.

(2003/C 268 E/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1273/03
van Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) aan de Commissie

(3 april 2003)

Betreft: Resolutie BPRC

In de goedgekeurde resolutie, behorende bij het rapport A5-0440/2002 van het Europees Parlement over de EU-begroting 2003 (punt 13, rubriek 3: interne beleidsmaatregelen) is de volgende passage opgenomen:

Verzoekt de Commissie het Europees Centrum voor de validering van alternatieve methoden (ECVAM) de opdracht te geven te verifiëren of alle proeven die in het BPRC worden uitgevoerd werkelijk noodzakelijk zijn en of er voor deze proeven geen alternatief voorhanden is; is vastbesloten om de Europese financiering van het BPRC te beëindigen indien het ECVAM een negatief advies uitbrengt, en verzoekt alle nieuwe proeven met mensapen te schrappen in afwachting van dit advies.

Heeft de Commissie reeds uitvoering gegeven aan het resolutieartikel, door ECVAM te vragen een advies te geven over de financiële steun aan BPCR en wanneer kan het advies van ECVAM worden verwacht?

Antwoord van de heer Busquin namens de Commissie

(15 mei 2003)

In de context van punt 3 van de door het geachte parlementslid bedoelde resolutie deelt de Commissie de mening dat het probleem van alternatieven voor proeven met niet-menselijke primaten belangrijk is.

Of alle proeven die worden uitgevoerd in het Nederlandse Biomedical Primate Research Centre (BPRC) daadwerkelijk noodzakelijk zijn, kan echter niet worden beoordeeld door de Commissie of door het Europees Centrum voor de Validatie van Alternatieve Methodes (ECVAM). Krachtens artikel 7 van Richtlijn 86/609/EEG van de Raad van 24 november 1986 inzake de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt⁽¹⁾ mag er geen „proef worden verricht indien er een redelijke, praktische mogelijkheid bestaat het gewenste resultaat te verkrijgen met behulp van een andere wetenschappelijk verantwoorde methode waarbij geen proefdier wordt gebruikt”. Deze richtlijn behoorde in 1989 in nationale wetgeving te zijn omgezet.

Het is de taak van de Nederlandse autoriteiten om te controleren of de in het BPRC uitgevoerde proeven op niet-menselijke primaten in overeenstemming zijn met het Nederlandse regelgevingskader.

Wat de financiering door de Gemeenschap betreft van onderzoek waarin niet-menselijke primaten wordt gebruikt, wordt de behoefte aan en de rechtvaardiging van dergelijke proeven, inclusief de beschikbaarheid van alternatieve methoden, beoordeeld tijdens de wetenschappelijke evaluatie. In het kader van het vijfde kaderprogramma voor onderzoek zijn voorstellen voor projecten waarbij gevoelige kwesties aan de orde waren, zoals het gebruik van niet-menselijke primaten, steeds onderworpen geworden aan een ethische beoordeling. Deze ethische beoordeling moet onder meer waarborgen dat elk onderzoek waarin niet-menselijke primaten betrokken zijn verloopt in overeenstemming met de voorschriften van Richtlijn 86/609/EEG inzake de bescherming van proefdieren. In het panel voor de ethische beoordeling zetelen onder meer vertegenwoordigers van groepen die zich bekommeren om het dierenwelzijn. Bedoelde procedures hebben in verscheidene gevallen geleid tot een vermindering van het aantal gebruikte niet-menselijke primaten en in één geval tot hun vervanging door andere proefdieren. De ethische beoordeling op communautair niveau vervangt niet de noodzaak van raadpleging van of toestemming door lokale ethische comités wanneer dit vereist is overeenkomstig de nationale wetgeving.

⁽¹⁾ PB L 358 van 18.12.1986.

(2003/C 268 E/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1305/03
van Jan Dhaene (Verts/ALE) aan de Commissie

(7 april 2003)

Betreft: Inschrijving van wagens om verkoopcijfers op te poetsen

Vanuit de autosector bereiken ons berichten over de volgende praktijk: Contingenten wagens worden in één van de lidstaten tijdelijk ingeschreven. Zonder dat de wagens effectief de weg opgaan, worden ze doorverkocht binnen de EU, om daarna in een andere lidstaat ook tijdelijk ingeschreven te worden.

Deze techniek zorgt voor twee grote problemen:

- De consument krijgt foute informatie in hitlijsten van meest ingeschreven wagens. De constructeurs of autohandelaars zouden zo de inschrijvingscijfers kunstmatig opkloppen om zo in de hitlijsten te geraken.
- Statistieken (over vernieuwing van het wagenpark, het milieuvriendelijker worden van het wagenpark) zouden zo stelselmatig worden vervalst.

Deze techniek overstijgt mijns inziens duidelijk het nationale belang en vraagt om een Europees antwoord.

Mijn vraag aan de Commissie is dan ook:

- Heeft u weet van deze praktijken?
- Plant de Commissie maatregelen om deze praktijken te voorkomen of uit te schakelen?

Antwoord van de heer Bolkestein namens de Commissie

(2 juni 2003)

De Commissie is niet op de hoogte van de door het geachte parlementslid beschreven praktijken.

Op grond van de verstrekte informatie kan niet worden geconcludeerd dat deze praktijken strijdig zijn met het geldende Gemeenschapsrecht. In specifieke gevallen is het aan de nationale autoriteiten om een procedure in te leiden wegens inbreuk op Richtlijn 84/450/EEG⁽¹⁾, indien de consument wordt misleid. Om te bepalen of er van een inbreuk sprake is, heeft het Hof in zijn arrest in zaak C-373/90 — Procureur van de Republiek tegen X (1992) — de nodige richtsnoeren gegeven. In dit stadium overweegt de Commissie geen maatregelen om dergelijke praktijken te voorkomen of te beëindigen.

De Commissie zal niettemin de ontwikkelingen terzake aandachtig blijven volgen.

⁽¹⁾ Richtlijn 84/450/EEG van de Raad van 10 september 1984 betreffende het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake misleidende reclame, PB L 250 van 19.9.1984.

(2003/C 268 E/208)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1307/03 van Bill Newton Dunn (ELDR) aan de Commissie

(7 april 2003)

Betreft: Armillatox

Armillatox, een behandeling tegen honingzwam die veel gebruikt wordt, dreigt binnenkort door de EU-wetgeving verboden te worden. Maar het wordt geproduceerd door distillatie op lage temperatuur en sommige autoriteiten beschouwen het als een produkt dat weinig of geen toxische sporen nalaat.

Kan de Europese Commissie bevestigen dat armillatox verboden wordt, of dat er voor de behandeling een uitzondering in overeenstemming genomen wordt of al gemaakt is?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(16 mei 2003)

Armillatox is een product dat een complex mengsel van teerzuren in ricinusolie bevat. Deze teerzuren worden beschouwd als een werkzame stof die moet worden geregeld in het kader van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen⁽¹⁾. Van het gebruik daarvan voor gewasbescherming moest kennisgeving worden gedaan volgens de procedure die is vastgesteld in Verordening (EG) nr. 451/2000 van de Commissie⁽²⁾. Aangezien zij niet het onderwerp waren van een kennisgeving en niet zijn aanvaard voor essentiële gebruiksdoeleinden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2076/2002⁽³⁾ van de Commissie zijn de lidstaten verplicht de toelatingen van gewasbeschermingsmiddelen die hen bevatten vóór 25 juli 2003 in te trekken en de duur van een mogelijke uitkoopperiode te beperken tot maximal zes maanden daarna. Andere gebruiksdoeleinden van teerzuren vallen niet onder voornoemde verordeningen.

Er moest echter kennisgeving worden gedaan van het gebruik van teezuren als desinfectans bij gewasbescherming, met geen directe toepassing, in het kader van de vierde fase van het onderzoekprogramma vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1112/2002 van de Commissie⁽¹⁾. Armillatox wordt momenteel voor deze gebruiksdoeleinden op de markt gebracht in Ierland en het Verenigd Koninkrijk, maar er is geen kennisgeving ontvangen van Armillatox Ltd, de producent van Armillatox. In oktober 2002 is echter van een andere in het Verenigd Koninkrijk gevestigde aanvrager een kennisgeving uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1112/2002 ontvangen voor High Boiling Tar Acids – een complex mengsel van teezuren (HBTA). Onverminderd de uitkomst van het toekomstige onderzoekproces lijkt de kennisgeving toelaatbaar te zijn en indien dit het geval is, kan HBTA op de markt blijven in afwachting van het onderzoek daarvan in het kader van de richtlijn.

Gezien de beperkte markt voor deze producten in de Gemeenschap is het niet onredelijk te veronderstellen dat sommige potentiële kennisgevers voor teezuren in hoofdzaak om economische redenen hebben nagelaten om kennisgeving te doen. Jammer genoeg verhindert dit dat bedrijven taakgroepen vormen om de kosten te verdelen van het produceren van gegevenspakketten ter staving van de opname van hun werkzame stoffen in Bijlage I van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad.

In afwachting van het onderzoek uit hoofde van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad bestaat nog de mogelijkheid voor producenten van HBTA die als desinfectans voor gewasbescherming worden gebruikt om met hun product op de markt te komen of te blijven. De richtlijn stelt echter duidelijk dat werkzame stoffen alleen kunnen worden aanvaard als wordt aangetoond dat zij veilig kunnen worden gebruikt ten aanzien van de menselijke of dierlijke gezondheid of de bescherming van het milieu. Er moet met name worden aangetoond dat, zoals gesteld in de vraag, het product geen residuen achterlaat die aanleiding kunnen geven tot zorg. Agronomische en andere behoeften zijn daarbij van ondergeschikt belang.

Gelet op het voorgaande bespreekt de Commissie thans met de lidstaten hoe de procedures en gegevensvereisten kunnen worden verlicht voor niche- of lagerisicostoffen. Dat kan het geval zijn wanneer de producenten wetenschappelijk kunnen aantonen dat sommige gegevens onnodig zijn, zo is b.v. geen consumentenresidupakket nodig voor een stof die uitsluitend wordt gebruikt voor sierplanten die niet voor menselijke of dierlijke consumptie worden gebruikt. De Commissie wil een passende oplossing vinden voor stoffen die in de vierde fase worden onderzocht om het hoog niveau van consumenten-, dier- en milieubescherming te combineren met een verstandige en pragmatische aanpak in het onderzoekproces.

⁽¹⁾ PB L 230 van 19.8.1991.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 451/2000 van de Commissie van 28 februari 2000 houdende bepalingen voor de uitvoering van de tweede en de derde fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad, PB L 55 van 29.2.2000.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 2076/2002 van de Commissie van 20 november 2002 houdende verlenging van de in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad bedoelde termijn en betreffende de niet-opneming van bepaalde werkzame stoffen in bijlage I bij die richtlijn en de intrekking van toelatingen voor gewasbeschermingsmiddelen die deze stoffen bevatten (Voor de EER relevante tekst) PB L 319 van 23.11.2002.

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 1112/2002 van de Commissie van 20 juni 2002 houdende bepalingen voor de uitvoering van de vierde fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad (Voor de EER relevante tekst) PB L 168 van 27.6.2002.

(2003/C 268 E/209)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1320/03

van Richard Balfe (PPE-DE), John Bowis (PPE-DE),
Charles Tannock (PPE-DE) en Theresa Villiers (PPE-DE) aan de Commissie

(8 april 2003)

Betref: Verduidelijking van de status van fenthion met betrekking tot de veiligheid en bijlage I van Richtlijn 91/414/EEG

In zijn antwoord op schriftelijke vraag E-3811/02⁽¹⁾ stelt de heer Byrne namens de Commissie dat het Wetenschappelijk Comité voor planten in december 2002 heeft vastgesteld dat de nieuwe toxicologische

informatie over fenthion geen aanleiding vormt om het vorige advies van het comité over de mutagene eigenschappen van fenthion te wijzigen en dat „het weinig waarschijnlijk is dat fenthion tot vertraagd intredende neurotoxiciteit bij mensen leidt”, maar ook dat „ondanks de wijziging van de gebruiksmethode en een aantal nieuwe studies nog steeds grote onduidelijkheid heerst over het gevaar van het voorgestelde gebruik van fenthion voor vogels. De problemen waarnaar het comité in zijn vorige advies heeft verwezen, blijven daarom onopgehelderd”.

Naar welke wijziging van de gebruiksmethode verwijst de Commissie? Is het spuiten van fenthion met een vliegtuig in overeenstemming met de communautaire wetgeving en naar welke gebruiksmethodes wordt verwezen als wordt gesteld dat het weinig waarschijnlijk is dat fenthion tot vertraagd intredende neurotoxiciteit bij mensen leidt?

Kan de Commissie bevestigen dat fenthion tot nog toe niet is opgenomen in de lijst van werkzame stoffen in bijlage I bij Richtlijn 91/414/EEG (?) van de Raad van 15 juli 1991? Kan de Commissie in dat geval besluiten om fenthion op te nemen in de lijst zo lang er twijfels bestaan over de risico's voor vogels en andere in het wild levende dieren?

Met betrekking tot het voorzorgsbeginsel verklaart de Commissie het volgende: „Het gebruik van een gewasbeschermingsmiddel is alleen toegestaan als uit de beschikbare wetenschappelijke en technische kennis blijkt dat de residuen en het gebruik (overeenkomstig de goede praktijken op het gebied van de bescherming van gewassen) onschadelijk voor mens en dier zijn en geen onaanvaardbare gevolgen voor het milieu hebben.”

De Commissie geeft zelf toe dat de risico's van het gebruik van fenthion voor vogels onduidelijk zijn. Waarom heeft de Commissie in deze dan niet het voorzorgsbeginsel ingeroepen?

(¹) PB C 161 E van 10.7.2003, blz. 148.

(²) PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(27 mei 2003)

In het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-3811/02 van de heer Tannock werd geconcludeerd dat de Commissie de procedures zou volgen, als vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3600/92 van de Commissie van 11 december 1992 houdende bepalingen voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (¹). Verder werd aangegeven dat na voltooiing van alle raadplegingen de Commissie zo spoedig mogelijk en heel waarschijnlijk tijdens de vergadering in april 2003 een voorstel voor een besluit over fenthion aan het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid zou voorleggen.

De wijziging van de gebruiksmethode waarvan de Commissie in dat eerdere antwoord melding maakte, verwijst naar het gebruik als een spray bait-toepassing. Een dergelijke gebruiksmethode impliceert dat slechts een gedeelte van ongeveer een derde van de bomen van de grond wordt behandeld. Wat de vertraagd intredende neurotoxiciteit (neuropathie) bij mensen betreft, bevestigt het wetenschappelijk bewijs niet de vorige aanname dat fenthion tot dit effect zou kunnen leiden.

Op 14 en 15 april 2003 heeft de Commissie met de lidstaten een voorstel voor de niet-opname van fenthion in bijlage I van Richtlijn 91/414/EEG besproken. Een verdere discussie in het comité is gepland tijdens zijn volgende vergadering in juni 2003.

De Commissie blijft van mening dat de wetgeving inzake gewasbeschermingsmiddelen rekening houdt met het voorzorgsbeginsel, aangezien een product alleen kan worden toegelaten als wordt aangetoond dat het in het licht van de huidige wetenschappelijke en technische kennis geen schadelijke effecten heeft voor de menselijke of dierlijke gezondheid dan wel een onaanvaardbare invloed op het milieu.

(¹) PB L 366 van 15.12.1992.

(2003/C 268 E/210)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1343/03
van Bartho Pronk (PPE-DE) aan de Commissie

(9 april 2003)

Betreft: Vervolg evaluatie richtlijn 96/71/EG

Op 11 maart 2003 beantwoordde de Commissie mijn vraag P-0457/03 ⁽¹⁾. De beantwoording van de vraag was niet volledig, omdat ik gevraagd had naar praktische problemen, terwijl de Commissie antwoordde dat er geen bijzondere problemen op „wetgevend terrein” bestaan. Ook refereert de Commissie aan een groep deskundigen zonder daarbij aan te geven dat het hier om nationale ambtenaren gaat.

Daarom de volgende vragen:

1. Erkent de Commissie dat de beantwoording niet volledig was, omdat in het geheel niet is ingegaan op praktische problemen die in met name de bouwsector worden ondervonden met de richtlijn 96/71/EG ⁽²⁾?
2. Waarom heeft zij geen inventarisatie gedaan bij betrokkenen buiten de overheidssector?
3. Is zij bereid bij de evaluatie ook ervaringen opgedaan door betrokkenen in met name de bouwsector een rol te laten spelen?
4. Is zij zich bewust van het feit dat de Europese Unie er een is van burgers en van lidstaten, niet alleen van lidstaten en dat waar burgers direct met de gevolgen van een richtlijn geconfronteerd worden, zij ook direct gehoord moeten worden?

⁽¹⁾ PB C 161 E van 10.7.2003, blz. 219.

⁽²⁾ PB L 18 van 21.1.1997, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(21 mei 2003)

Op grond van artikel 8 van Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten ⁽¹⁾ moet de Commissie bekijken of de Richtlijn voldoet om zo nodig aan de Raad de vereiste wijzigingen voor te stellen.

Het verslag van de diensten van de Commissie over de toepassing van de richtlijn dat in februari 2003 is gepubliceerd, is de eerste stap in de herziening van de werking van de richtlijn. Zoals in het antwoord op schriftelijke vraag P-0457/03 ⁽²⁾ van de geachte afgevaardigde is uiteengezet, biedt het verslag een samenvatting van de wetgeving ter uitvoering van de richtlijn in de lidstaten en evalueert het niet de praktische problemen hierbij. Verder concludeert het verslag, gezien het karakter hiervan – het is een verslag van de diensten van de Commissie – niet of de richtlijn door de lidstaten wel goed is uitgevoerd.

Het verslag heeft de normale overlegprocedure doorlopen, waaronder het overleg met de verschillende diensten van de Commissie, de raadpleging van de sociale partners op communautair niveau, de raadpleging van de lidstaten en de bespreking van de resultaten tijdens de bijeenkomst van de ad-hoc groep deskundigen die de autoriteiten van de lidstaten vertegenwoordigen.

De binnenkort te verwachten publicatie van de mededeling van de Commissie over de uitvoering en toepassing van de richtlijn is de tweede stap in de herziening van de richtlijn. De mededeling die bestemd is voor de instellingen van de Unie en de sociale partners dient onder meer de problemen aan te pakken waarmee bedrijven en/of werknemers bij detachering te maken hebben. Ik kan u verzekeren, geachte afgevaardigde, dat de Commissie graag reacties van alle betrokkenen, ook burgers uit de Unie, op de mededeling ontvangt.

Bovendien zal alle informatie over problemen bij de praktische uitvoering en toepassing van de richtlijn de nodige aandacht krijgen. Het is algemeen bekend dat klachten van Europese burgers essentiële informatie vormen die de Commissie in staat stelt haar plichten als hoedster van het Gemeenschapsrecht naar behoren te vervullen. Er moet op worden gewezen dat de Commissie tot dusver slechts één klacht over de uitvoering en toepassing van de richtlijn heeft ontvangen die tot de opening van een inbreukprocedure op grond van artikel 226 van het EG-verdrag heeft geleid (aanhangige zaak C-341/02).

(¹) PB L 18 van 21.1.1997.

(²) PB C 161 E van 10.7.2003, blz. 219.

(2003/C 268 E/211)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1349/03
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie

(10 april 2003)

Betreft: Intern handelsverkeer in de Europese Unie

Kan de Commissie, in aansluiting op haar antwoorden op mijn schriftelijke vragen E-1020/01 (¹), E-0992/02-E 0994/02 en E-1106/02 (²) een bijgewerkte geografische analyse van de uitvoer van goederen en niet op bepaalde productiefactoren toewijsbare diensten door de lidstaten geven, die ook de jaren 2001 en 2002 omvat? Kan ze die cijfers ook uitdrukken als percentage van het BBP van elk land in de betreffende periode?

(¹) PB C 340 E van 4.12.2001, blz. 149.

(²) PB C 205 E van 29.8.2002, blz. 244.

Antwoord van de heer Solbes Mira namens de Commissie

(26 mei 2003)

De Commissie verstrekt het geachte parlementslid en het secretariaat van het Parlement een bijgewerkte geografische analyse van de intracommunautaire handel in goederen en diensten, uitgedrukt in miljoen euro en als percentage van het bruto binnenlands product (BBP) van elk land.

De tabellen met de analyse van de handel in goederen zijn op de statistieken van de buitenlandse handel (¹) gebaseerd, terwijl de tabellen met de analyse van de handel in diensten van de betalingsbalansstatistieken zijn afgeleid. De cijfers voor 2002 in de tabellen betreffende de handel in goederen moeten als voorlopig worden beschouwd en zullen in de komende maanden worden herzien. Definitieve cijfers zullen pas eind 2003 beschikbaar zijn. De tabellen betreffende de handel in diensten bevatten geen cijfers voor het jaar 2002, omdat de vereiste informatie pas in december 2003 beschikbaar is.

Er zij op gewezen dat de door de Commissie (Eurostat) verzamelde statistische gegevens betreffende de buitenlandse handel op communautaire begrippen zijn gebaseerd. Ze verschillen vaak van de gegevens die op nationaal niveau worden gepubliceerd omdat deze op nationale begrippen zijn gebaseerd.

Zoals de Commissie reeds heeft gezegd in haar antwoord op de schriftelijke vragen E-2464/02 en E-2465/02 (²) van het geachte parlementslid, zijn de gegevens die de lidstaten de Commissie (Eurostat) verstrekken voor het opstellen van de betalingsbalans van de Unie gebaseerd op een andere methode (op basis van het verzendingsland) dan de gegevens die de lidstaten gebruiken voor het opstellen en publiceren van hun nationale betalingsbalans (op basis van het oorsprongland). Bij het interpreteren van de cijfers moet rekening worden gehouden met dit verschil.

(¹) Zie het antwoord van de Commissie op de schriftelijke vragen E-0992/02 tot E-0994/02 en E-1106/02 van het geachte parlementslid.

(²) PB C 28 E van 6.2.2003, blz. 243.

(2003/C 268 E/212)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1357/03
van Alexander de Roo (Verts/ALE) aan de Commissie

(4 april 2003)

Betreft: Voorzorgsmaatregelen tegen SARS

Op de website van de Europese Commissie staat slechts één verwijzing naar SARS (Severe Acute Respiratory Syndrome). Op 19 maart is door het EU-netwerk voor besmettelijke ziekten beweerd dat SARS alleen overgebracht kan worden door direct contact, maar dat is niet zeker, misschien ook wel door contact via de lucht. Het enige wat zeker is is dat we er niet genoeg van weten. Antibiotica werken niet en er zijn (nog) geen antivirale middelen voorhanden. Op dit moment zijn er 60 slachtoffers, vooral in Azië, maar ook vier in Canada. Vermoedelijk zijn 1750 mensen besmet. Gisteren (31 maart 2003) werden alleen al 92 gevallen in Hong Kong gemeld.

Het is de allerhoogste tijd dat de EU maatregelen neemt:

- Alle luchtvaartmaatschappijen die op de EU-luchthavens vliegen met passagiers uit China, Hong Kong, Vietnam, Taiwan, Singapore en Canada, moeten ervoor zorgen dat deze passagiers voordat zij naar Europa reizen, gecontroleerd worden door medisch personeel en dat zij bij twijfel geweigerd worden. De KLM is hiermee al begonnen.
- Reizen vanuit Europa naar deze vijf landen dient ten sterkste te worden afgeraden.
- Binnen zeer korte termijn dient het Griekse voorzitterschap een extra vergadering van de EU-gezondheidsministers te beleggen.

Wat vindt de Europese Commissie van deze voorstellen?

Kan de Commissie mededelen of en zo ja welke maatregelen zij denkt te nemen om zo snel mogelijk tot de ontwikkeling van een betrouwbare test voor het SARS virus te komen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(12 mei 2003)

De Commissie is zich terdege bewust van de effecten en de potentiële risico's van de huidige SARS-epidemie (Severe Acute Respiratory Disease). De Commissie werkt met de lidstaten (via de aangewezen autoriteiten van de ministeries van Volksgezondheid) en de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) samen om de verspreiding van SARS met alle mogelijke middelen te beheersen.

Tijdens de plenaire vergadering van het Europees Parlement op 7 april 2003 heeft de Commissie een uiteenzetting over SARS gegeven met gedetailleerde informatie over het toezicht op de SARS-crisis in de Europese Unie. Er werd onder meer aandacht geschonken aan surveillancestrategieën, het systeem voor snelle waarschuwingen en de uitwisseling van informatie met lidstaten, EVA-landen en kandidaat-lidstaten.

Alle nieuwe gevallen van SARS worden dagelijks door de lidstaten aan de Commissie gemeld via het communautair netwerk voor de surveillance van overdraagbare ziekten (in het kader van Beschikking nr. 2119/98/EG (!)). Gestreefd wordt naar een volledig en duidelijk beeld van de toestand in Europa. Er is voor een actieve surveillancestrategie op Europees niveau gezorgd om alle potentieel besmette reizigers uit de getroffen gebieden op te sporen en een waterdichte controle te waarborgen (inclusief ziekenhuizen en het grote publiek). Tot dusver heeft in Europa alleen het Verenigd Koninkrijk een geval van plaatselijke overdracht van SARS gemeld. Er waren echter geen secundaire gevallen, wat het beste bewijs is dat de strategische aanpak werkt en de verwachte resultaten oplevert.

De Commissie is het met de WHO eens dat reizigers uit getroffen gebieden bij vertrek gescreend moeten worden, tijdens de vlucht moeten worden ingelicht en uiteindelijk bij aankomst naar de nationale gezondheidsautoriteiten moeten worden doorverwezen. Het communautaire netwerkcomité inzake overdraagbare ziekten is op 9 en 10 april 2003 in Luxemburg samengekomen en heeft beslist onmiddellijk maatregelen te nemen om de epidemie te beheersen. De maatregelen zijn gebaseerd op de huidige kennis van zaken en kunnen worden aangepast naarmate de situatie zich verder ontwikkelt.

Het ontbreekt nog steeds aan een deugdelijke laboratoriumtest om SARS te diagnosticeren. In tal van landen proberen onderzoekers een snelle en accurate laboratoriumtest voor SARS te ontwikkelen. Zolang deze tests niet adequaat in de praktijk zijn getest en hun betrouwbaarheid niet hebben bewezen, blijven we voor de diagnose van SARS echter aangewezen op klinische bevindingen.

Op de website over volksgezondheid van de Europese Commissie vindt u een regelmatig geactualiseerde pagina over SARS met achtergrondinformatie, specifieke gegevens en richtsnoeren (http://europa.eu.int/comm/health/ph_threats/com/sars/sars_en.htm).

Europa beschikt over veel vakkennis op de meeste betrokken onderzoeksgebieden. De Commissie gaat momenteel na hoe het onderzoek naar SARS en andere onvoorziene en voor de gezondheid gevaarlijke besmettelijke ziekten op middellange en lange termijn het best kan worden bevorderd. De Commissie heeft bij de Raad en de werkgroepen van de Raad op gezette tijden verslag over de genomen maatregelen uitgebracht (en zal dat in de toekomst, zoals gevraagd, blijven doen). Het voorzitterschap zou een speciale bijeenkomst van de ministers van Volksgezondheid kunnen organiseren, aangezien een dergelijke bijeenkomst naar alle verwachting een meerwaarde oplevert.

(¹) Beschikking nr. 2119/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 1998 tot oprichting van een netwerk voor epidemiologische surveillance en beheersing van overdraagbare ziekten in de Europese Gemeenschap, PB L 268 van 3.10.1998.

(2003/C 268 E/213)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1362/03
van Olivier Dupuis (NI) aan de Commissie

(4 april 2003)

Betreft: Zeer verontrustende situatie van patriarch Thich Huyen Quang in Hanoi

Enkele dagen nadat hij diplomaten uit verschillende lidstaten, van de Commissie en van de Verenigde Staten had ontvangen is er een ernstige verslechtering gekomen in de situatie van de herstelde patriarch van de Verenigde Boeddhistische Kerk van Vietnam (VBKV), de zeer eerwaarde Thich Huyen Quang. Volgens het Internationaal Boeddhistisch Informatiebureau (IBI) reageerden de autoriteiten van Hanoi daarmee op zijn recente verklaring van 6 punten, waarin hij met name vroeg om zijn onmiddellijke vrijlating en de vrijlating van de nummer 2 van de VBKV, de eerwaarde Thich Huyen Do, het herstel van de wettelijke rechten van de VBKV, de verzekering dat de VBKV niet valt onder enige politieke controle en de garantie dat de organisatie in alle vrijheid humanitaire acties kan organiseren.

Drie boeddhistische hoogwaardigheidsbekleders die de patriarch vergezelden, werden gedwongen om de hoofdstad op straffe van arrestatie te verlaten, terwijl hijzelf de hoofdstad niet mag verlaten. Tijdens een telefoongesprek met de directeur van het IBI, de heer Vo Van Ai, heeft hij te kennen gegeven dat de autoriteiten er bij hem op aandrongen zich naar het klooster Nguyen Thieu (provincie Binh Dinh) te begeven in plaats van terug te keren naar het district Nghia Hanh waar hij al 21 jaar lang zonder vorm van proces wordt vastgehouden. Deze eis maakt integrerend deel uit van een campagne van de regering die tot doel heeft hem naar deze provincie te verplaatsen en hem daar onder het mom van vrijlating onder huisarrest te plaatsen. De patriarch heeft gezegd dat hij de autoriteiten nogmaals heeft meegedeeld dat hij er alleen mee zal instemmen om de provincie Quang Ngai te verlaten, wanneer hij officiële documenten betreffende zijn vrijlating krijgt, en dat hij dan zal terugkeren naar Ho Chi Minh-stad (Saigon), waar hij in 1982 werd gearresteerd.

Is de Commissie — wier recente initiatief moet worden toegejuicht — op de hoogte van de laatste ontwikkelingen met betrekking tot de situatie van de patriarch? Welke initiatieven is zij van plan te ontplooiën met het oog op de meest recente intimidatiepogingen waarvan de patriarch het slachtoffer is? Is zij meer in het algemeen niet van oordeel dat het feit dat de autoriteiten van Hanoi hun ogen volledig sluiten voor de vrijheid van godsdienst en meningsuiting, aanleiding voor haar zou moeten zijn om de lidstaten voor te stellen een uiterst ernstige waarschuwing naar de autoriteiten van Vietnam te doen uitgaan?

Antwoord van de heer Patten namens de Commissie

(30 april 2003)

Het geachte parlementslid weet ongetwijfeld dat er sedert de indiening van de vraag schot is gekomen in de situatie van de hoogste patriarch van de Verenigde Boeddhistische Kerk van Vietnam, de eerwaarde Tich Huyen Quang. Hij is ontvangen door de eerste minister van Vietnam, Phan Van Kai, en heeft tevens toestemming gekregen om terug te keren naar de provincie Quang Ngai.

De Commissie beseft dat deze gebeurtenissen niet automatisch een wijziging van de wettelijke status van de Verenigde Boeddhistische Kerk van Vietnam inhouden, die in het land verboden blijft. De Commissie zal de situatie van de eerwaarde Thich Huyen Quang op de voet blijven volgen, maar is van oordeel dat deze recente gestes van de regering van Vietnam een bemoedigende stap zijn in de richting van meer eerbied voor de vrijheid van religie.

Verder wenst de Commissie te verwijzen naar haar antwoord op de vorige vraag van het geachte parlementslid in verband met de eerwaarde Thich Huyen Quang, E-0621/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zie blz. 115.

(2003/C 268 E/214)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1369/03
van Antonio Di Pietro (ELDR) aan de Commissie

(11 april 2003)

Betreft: Bescherming van kopers van onroerend goed

In de van 1942 daterende Italiaanse wet inzake faillissementen wordt de koper van nog te bouwen appartementen in geval van faillissement van het bouwbedrijf niet beschermd.

In de meeste Europese landen hebben de wetgevers sinds de jaren zestig belangrijke maatregelen genomen ter bescherming van de kopers van een in aanbouw zijnd onroerend goed, rekening houdend met het feit dat de koper meestal een kleine spaarder is die zijn hele vermogen investeert in de aankoop van een woning. In Italië is echter nog steeds een wet van kracht die een ware inbreuk vormt op artikel 1 van het eerste Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens. Meer bepaald biedt artikel 72 van de Italiaanse wet inzake faillissementen de curator van een faillissement de mogelijkheid om een voorlopig verkoopcontract van nog te bouwen onroerend goed te ontbinden en in sommige gevallen ook de definitieve notariële akte, zelfs indien de woning reeds volledig of grotendeels door de koper betaald is, voltooid is en door de koper reeds bewoond wordt. Bijgevolg worden vele kopers gedwongen een woning die ze reeds bijna volledig betaald hadden, nogmaals te kopen teneinde te verhinderen dat deze bij opbod verkocht wordt, of moeten zij een andere woning zoeken, waardoor ze niet alleen de woning die ze reeds gekocht hadden verliezen, maar ook het geïnvesteerde bedrag.

Ondanks het enorme verlies dat duizenden Italiaanse gezinnen door deze wet lijden (200 000 volgens gegevens van Istat), werkt het feit dat de Italiaanse autoriteiten het probleem nog steeds niet ernstig nemen gerechtelijke verkopen bij opbod in de hand. Per dag worden ongeveer 82 woningen verkocht en verdwijnen bijgevolg de spaarcenten van de Italiaanse gezinnen die van mening waren hun woning gekocht te hebben.

Is de Commissie bereid de Italiaanse regering tot de orde te roepen opdat deze zo snel mogelijk maatregelen neemt die in overeenstemming zijn met de in de andere lidstaten geldende bepalingen en die beter tegemoetkomen aan de eisen van de eigen burgers, teneinde op die manier het financiële risico weg te nemen dat de onwetende Italiaanse gezinnen lopen?

Is de Commissie niet van mening dat alle Europese burgers in het kader van de interne markt op dezelfde manier beschermd zouden moeten worden door een geharmoniseerde wetgeving, waarin de sector van de onroerende goederen doeltreffender en transparanter geregeld wordt en de bescherming van de Europese consument volledig gewaarborgd wordt?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(27 mei 2003)

De Commissie erkent dat de door het geachte parlementslid beschreven situatie aanleiding kan geven tot problemen voor kopers in Italië. De verwerving en de financiering van onroerend goed is nog steeds een zaak van nationaal recht en valt grotendeels buiten de communautaire wetgeving. Gezien de aard van onroerend goed wordt de werking van de interne markt minder getroffen door nationale wetgeving op dit gebied dan in het geval van roerend goed. Er is momenteel geen bewijs dat de door het faillissement van

bouwbedrijven veroorzaakte problemen voor kopers een materieel effect op de interne markt hebben. De bescherming van particuliere kopers bij faillissement van een bouwbedrijf, zoals geopperd door het geachte parlementslid, valt daarom niet onder het Europese recht.

Als gevolg daarvan is in de EG-wetgeving betreffende de consumentenbescherming uitdrukkelijk voorzien in uitzonderingen op het gebied van onroerend goed. Artikel 3, lid 2, onder a) Richtlijn 85/577/EEG betreffende de buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten, artikel 2, lid 1, onder a) van Richtlijn 87/102/EEG betreffende consumentenkrediet, zoals gewijzigd, overweging 4 van Richtlijn 94/47/EG betreffende timesharing en artikel 3, lid 1, 4e streepje, van Richtlijn 97/7/EG betreffende op afstand gesloten overeenkomsten bepalen in hoofdzaak dat overeenkomsten in verband met eigendomsrechten voor land of bestaande of geplande gebouwen niet onder hun respectieve toepassingsgebied vallen.

Bovendien kan de Commissie geen lidstaat verplichten om zijn nationale wetgeving te wijzigen. Als echter mocht blijken dat de verwerving en de financiering van onroerend goed problemen voor de interne markt stelt, zouden harmonisatiemaatregelen voor de gehele Gemeenschap kunnen worden overwogen, aangezien het Verdrag een optreden van de Gemeenschap mogelijk maakt. Maar het is onder de huidige omstandigheden de taak van de nationale regeringen om te zorgen voor een passend niveau van bescherming in hun respectieve woningbouwmarkt.

(2003/C 268 E/215)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1370/03

van Patricia McKenna (Verts/ALE) aan de Commissie

(4 april 2003)

Betreft: Banden van leden van de Commissie met de Bilderberg Groep

De Commissarissen Mario Monti, Erkki Liikanen, Pedro Solbes Mira, Günter Verheugen, Antonio Vitorino en Frederik Bolkestein hebben in het verleden bijeenkomsten van de Bilderberg Groep bijgewoond en zijn daarvan derhalve feitelijk lid, omdat zij op de hoogte worden gesteld van de werkzaamheden van de groep. Romano Prodi, voorzitter van de Commissie was in de jaren tachtig lid van de stuurgroep van de Bilderberg Groep, terwijl ECB-president Wim Duisenberg in diezelfde periode penningmeester was. Drie leden van Commissie zijn of waren lid van de Trilaterale Commissie, namelijk Mario Monti, Chris Patten en Pedro Solbes Mira.

Kan de Commissie mededelen welke leden van de Commissie de komende bijeenkomsten van de Bilderberg Groep en de Trilaterale Commissie zullen bijwonen, of zij die zullen bijwonen namens de Commissie of op persoonlijke titel, en of zij in verband met die bijeenkomsten dagvergoedingen of andere kostenvergoedingen zullen ontvangen? Kan de Commissie ervoor zorgen dat deze activiteiten worden vermeld in de individuele belangenverklaringen van de leden van de Commissie?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(15 mei 2003)

Verscheidene leden van de Commissie zijn uitgenodigd voor bijeenkomsten van de Bilderberg-groep en hebben deze bijgewoond, sommigen tijdens hun mandaat in de Commissie, anderen alleen voordat ze lid van de Commissie werden. Er zij erop gewezen dat de statuten van deze groep niet in de hoedanigheid van lid van de groep voorzien, maar alleen in de functie van „lid van de stuurgroep”.

Geen enkel lid van de Commissie is lid van deze stuurgroep. Personen die niet tot de stuurgroep van de Bilderberg-groep behoren, kunnen voor bijeenkomsten worden uitgenodigd.

Een occasionele deelname aan een bijeenkomst hoeft niet te worden vermeld in de belangenverklaring zoals voorzien in de gedragscode voor leden van de Commissie. Dat iemand af en toe aan een of andere conferentie deelneemt of informatie ontvangt over de activiteiten van een groep, betekent immers niet noodzakelijk dat hij lid is van die groep.

Wat de komende bijeenkomst van de Bilderberg-groep van 16 tot 18 mei 2003 in Versailles betreft, zijn drie commissarissen ingegaan op de uitnodiging die zij vanwege hun functie hebben ontvangen. Zij wonen de bijeenkomst echter niet bij namens het college. Het betreft de heren Monti, Bolkestein en Lamy. Op hun reis zijn de gebruikelijke regels van toepassing.

Wat de Trilaterale Commissie betreft, kunnen mensen die een publieke functie uitoefenen, volgens de statuten geen lid zijn. Geen enkele commissaris is dan ook lid van de Trilaterale Commissie en geen enkele commissaris heeft tot nog toe laten weten van plan te zijn een komende bijeenkomst van de Trilaterale Commissie bij te wonen.

(2003/C 268 E/216)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1371/03
van Ursula Schleicher (PPE-DE) aan de Commissie

(15 april 2003)

Betreeft: Invoering van een Europese kaart voor de ziektekostenverzekering met ingang van 1 juli 2004

In de lidstaten is de negatieve ervaring gesignaleerd dat misbruik is gemaakt van dit soort kaarten. In ieder geval weet ik dat van Duitsland, waar illegaal gebruikte chipkaarten van ziekenfondsen in de gehele Bondsrepubliek een schade van circa 1 miljard euro veroorzaakt zouden hebben (Bayernkurier van 13 maart 2003).

Welke maatregelen heeft de Europese Commissie genomen om de Europese kaart voor de ziektekostenverzekering fraudebestendig te maken en misbruik door gebruik in andere lidstaten van de EU te voorkomen?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(3 juni 2003)

Op de Europese Raad die op 20 maart 2003 is gehouden, is verzocht om de Europese kaart vóór de zomer van 2004 in te voeren. Deze kaart zal in eerste instantie alleen formulier E 111 vervangen (verklaring van rechten op medische zorg tijdens een verblijf — als toerist — in een andere lidstaat). Gelet op het feit dat het gebruik van ziekteverzekeringskaarten van land tot land verschilt, zal er één model worden gemaakt waarop de essentiële gegevens voor zorgverlening en de vergoeding tussen de instellingen met het blote oog leesbaar zijn.

Deze standaardisatie zou veelvoorkomende fouten bij het gebruik van de huidige formulieren moeten voorkomen en onrechtmatig gebruik van de kaart, misbruik en fraude hiermee door de autoriteiten van de staat van afgifte en van de staat van tijdelijk verblijf beter moeten tegengaan. Met name het op de kaart vermelde nummer biedt de mogelijkheid om na te gaan of de informatie op de kaart en de informatie die onder dat nummer in het bezit is van het voor gezondheidszorg bevoegde orgaan, klopt. Vooral deze maatregelen zullen het mogelijk maken om de laatste fase voor te bereiden, te weten de overgang naar een elektronische Europese kaart die een extra garantie tegen fraude is. Een doeltreffende samenwerking tussen de lidstaten en in het bijzonder tussen de bevoegde organen zal eveneens het risico op fraude en onrechtmatigheden moeten kunnen verkleinen.

(2003/C 268 E/217)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1373/03
van James Provan (PPE-DE) aan de Commissie

(15 april 2003)

Betreeft: Vervoer van dieren voor dierentuinen

De EU-lidstaten (en kandidaat-lidstaten) leggen een groot aantal onderzoeken op bij de invoer van dieren voor dierentuinen vanuit het buitenland. In het Verenigd Koninkrijk zijn de vereisten zelfs verschillend naargelang de dieren over zee of door de lucht vervoerd worden.

Is het de Commissie bekend dat de gezondheidsvoorwaarden bij vervoer van dieren voor dierentuinen in alle Europese landen zeer verschillend zijn?

Is ze zich ervan bewust dat het gebrek aan samenhang hinderlijk is voor de handel en niet in het belang van het welzijn van de dieren?

Is ze bereid om de onbevredigende toestand aan een onderzoek te onderwerpen?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(6 juni 2003)

Het wetgevend kader voor de vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften voor de invoer van dieren waarvoor geen specifieke communautaire regelgeving geldt, is Richtlijn 92/65/EEG⁽¹⁾ van de Raad, de zogenaamde „Balai-richtlijn”. Deze wetgeving stelt de voorwaarden vast waaronder zeldzame en exotische soorten die typisch de meerderheid vormen van de dieren in dierentuinen in de Gemeenschap kunnen worden ingevoerd en geeft de voorwaarden aan waaronder dergelijke dieren tussen de lidstaten kunnen worden verhandeld.

Het onderliggende beginsel van de richtlijn voor zowel intracommunautaire handel als invoer uit derde landen is te zorgen voor een zo vrij mogelijk verkeer van de dieren zonder de bestaande gezondheidsstatus van de invoerende instellingen, zoals dierentuinen, of de Unie in haar geheel in gevaar te brengen. Het is belangrijk dat dergelijke instellingen zich aan stringente veterinairerechtelijke voorschriften houden om hun bestaande populaties te beschermen, waarvan sommige zeer waardevol zijn. In het algemeen kan dit worden bereikt door vóór de ontvangst te controleren of het punt van herkomst van het dier een gelijkaardige gezondheidsstatus heeft of door het uitvoeren van diagnostische test om er zeker van te zijn dat de dieren vrij van ziekte zijn.

Wat de intracommunautaire handel betreft, wijzigt Verordening (EG) nr. 1282/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 houdende wijziging van de bijlagen bij Richtlijn 92/65/EEG van de Raad⁽²⁾, die op 1 maart 2003 van kracht is geworden, Richtlijn 92/65/EEG en zij verduidelijkt de procedure voor de handel tussen „erkende instellingen, instituten en centra” voor dieren waarvoor niet reeds specifieke communautaire regels gelden. Dergelijke instellingen worden in Richtlijn 92/65/EEG omschreven en dierentuinen vallen onder deze definitie. Om erkend te worden moeten zij stringente veterinairerechtelijke praktijken toepassen. Deze worden in de verordening vastgesteld en omvatten de bewaking van ziekten om ervoor te zorgen dat de gezondheidsstatus van de instellingen voortdurend hoog blijft. Deze bewaking omvat het gebruik van tests die met bijzondere zorg voor de dieren moeten worden uitgevoerd in een algemeen ziektebewakingskader en niet op een ad hoc-basis.

De voorwaarden waaronder dieren kunnen worden verhandeld tussen erkende instellingen, instituten en centra worden duidelijk in de verordening vastgesteld. De verordening stelt ook een herzien modelcertificaat vast dat speciaal is bestemd voor de handel in dergelijke dieren tussen erkende instellingen. Officiële dierenartsen moeten het certificaat invullen om te verklaren dat het begeleidende dier aan de eisen van de richtlijn voldoet, dat wil zeggen dat het afkomstig is van een plaats met een gelijkwaardige gezondheidsstatus. De erkenning van de gelijkwaardigheid neemt in wezen de noodzaak weg om onnodige diagnostische tests uit te voeren op dieren voordat zij worden vervoerd. Ten aanzien van de intracommunautaire handel in dergelijke dieren tussen erkende instellingen zullen de nu geldende regels bijgevolg een groot gedeelte van de vroegere inconsistentie wegnemen.

De nieuwe verordening voorziet ook in een quarantaineprocedure voor erkende instellingen om hen in staat te stellen te handelen in dieren die afkomstig zijn uit niet-erkende instellingen in de lidstaten. Zij bepaalt dat een quarantaineperiode van ten minste 30 dagen in acht moet worden genomen.

Ten aanzien van de handel in zeldzame en exotische dieren uit derde landen worden de kaderbepalingen voor een dergelijke invoer vastgesteld in Richtlijn 92/65/EG. Deze zijn belangrijk omdat zij ervoor zorgen dat de invoer van dergelijke dieren de veterinairerechtelijke status van de lidstaten in gevaar brengt. Het uitvoeren van diagnostische tests is een belangrijk element om ervoor te zorgen dat ingevoerde dieren vrij van ziekte zijn voordat zij de Unie binnenkomen.

De Commissie is zich er echter van bewust dat de specifieke veterinairerechtelijke voorschriften en de certificering voor de invoer van dieren voor dierentuinen thans niet volledig geharmoniseerd zijn. Deze kwestie is niet gemakkelijk op te lossen gezien de omvang van de soorten die onder de werkingssfeer van een dergelijke richtlijnen zouden vallen en rekening houdend met de verschillende testvereisten en welzijnsoverwegingen voor deze soorten. Het is echter belangrijk dat de huidige dubbelzinnigheid wordt

weggenomen en daarom werkt de Commissie thans aan specifieke voorstellen met betrekking tot de procedures, de testvereisten en de certificering voor de invoer van zeldzame en exotische soorten, waaronder dieren voor dierentuinen, uit derde landen. Daarom verwacht de Commissie dat in de nabije toekomst geharmoniseerde regels voor dergelijke invoer zullen worden vastgesteld.

- (¹) Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairerechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt, PB L 268 van 14.9.1992.
- (²) PB L 187 van 16.7.2002.

(2003/C 268 E/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1389/03

van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) aan de Commissie

(15 april 2003)

Betreft: Afluisterpraktijken

Twee weken geleden is bekend geworden dat in het Justus Lipsius-gebouw afluisterapparatuur is aangetroffen. Het is onbekend door wie en wanneer deze apparatuur is aangebracht. Er bestaat een mogelijkheid dat dit al bij de bouw van het gebouw is gebeurd. Dit is zeer verontrustend en kan de economische en politieke belangen van de Unie ernstig schaden. De afluisterapparatuur is bij de Raad alleen aan het licht gekomen, doordat daar recentelijk een nieuwe veiligheidseenheid is geïntroduceerd, die over zeer geavanceerde elektronische apparatuur beschikt.

1. Is de Commissie met deze zaak bekend?
2. Denkt de Commissie dat dergelijke apparatuur ook in Commissiegebouwen kan worden aangetroffen?
3. Beschikt de Commissie over apparatuur om dergelijke afluisterapparatuur op te sporen? Immers, ook via de Commissie kan vertrouwelijke informatie worden afgeluisterd, hetgeen de economische en politieke belangen van de Unie ernstig kan schaden. Welke concrete maatregelen voorziet de Commissie om afluisterpraktijken in haar gebouwen uit te sluiten en op welke termijn?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(27 mei 2003)

1. De veiligheidsdiensten van de Commissie zijn inderdaad gebriefd over de situatie bij de Raad en hebben met de diensten van de Raad samengewerkt bij het technisch onderzoek. Het geachte parlementslid zal begrijpen dat hierover lopende het gerechtelijk onderzoek geen nadere bijzonderheden kunnen worden verstrekt.
2. Een integrale, volledig waterdichte bescherming tegen afluisterpraktijken is voor eender welke administratie met de omvang en de transparantie van de Commissie een onmogelijke zaak.

Dat neemt niet weg dat er continu inspanningen worden geleverd om een afdoende, aanvaardbare mate van bescherming aan te houden. De aanpak die de Commissie volgt om gevoelige informatie geheim te houden, omvat onder andere:

- a) het bewustmaken van het personeel van de risico's van afluisteren en toegang van onbevoegde personen tot gevoelige informatie;
 - b) het identificeren en rubriceren van gegevens die moeten worden beschermd, en
 - c) het vermijden dat dergelijke informatie in een onveilige omgeving en via onveilige communicatiekanalen wordt doorgegeven.
3. De Commissie beschikt over middelen om afluisterapparatuur op te sporen en een deel daarvan is aan de veiligheidsdiensten van de Raad ter beschikking gesteld in het kader van het technisch onderzoek als bedoeld in het antwoord op vraag 1.

De behandeling van gerubriceerde gegevens in de Commissie wordt geregeld door Besluit C(2001) 3031 ⁽¹⁾ van de Commissie. Deze regels zijn gelijkwaardig aan die welke worden toegepast in de lidstaten, de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) en de Raad. Volgens dit besluit vergt de bescherming van gerubriceerde gegevens een brede waaier van veiligheidsmaatregelen, zoals het inrichten van beveiligde ruimten waar dergelijke gegevens kunnen worden behandeld. Technische inspecties om af luisterapparatuur op te sporen maken deel uit van de maatregelen. Overeenkomstig de gebruikelijke praktijk op het gebied van veiligheid, en afhankelijk van de onmiddellijkheid van een bedreiging en het geheimhoudingsniveau — en in overeenstemming met het bepaalde in Besluit C(2001) 3031, — worden technische inspecties uitgevoerd indien zij onder bepaalde omstandigheden noodzakelijk worden geacht.

Het beleid van de Commissie, naar analogie van wat bij de Raad of internationale organisaties zoals de NAVO inzake het schoonvegen (sweeping) van ruimten gebeurt, bestaat erin die ruimten te behandelen waar gegevens worden verwerkt die de rubricering „EU SECRET” hebben.

Krachtens het vorengenoemde Besluit is het Directoraat Beveiliging van de Commissie verantwoordelijk voor het nemen van de betrokken maatregelen; dit directoraat beschikt daartoe over de nodige apparatuur.

⁽¹⁾ PB L 317 van 3.12.2001.

(2003/C 268 E/219)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1401/03
van Alexander de Roo (Verts/ALE) aan de Commissie

(16 april 2003)

Betreft: Vaccinatie van hobbydieren

Als (in)direct gevolg van de heersende klassieke vogelpest (aviaire influenza) in Nederland, wordt ook het pluimvee van hobbydierhouders in bepaalde regio's preventief geruimd. Het betreft hier kippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden, ganzen, zwanen, kwartels, duiven, fazanten, pauwen, patrijzen en loopvogels (struisvogels, emoes en nandoes) en duiven die niet voor consumptie worden gehouden.

Op dit moment vormt vaccineren van AI-gevoelige dieren geen alternatief voor de bestrijdingsmethode, aldus het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij. Italiaanse bronnen beweren dat een zelfgemaakt Italiaans mengsel met een vaccin tegen de klassieke vogelpest, die daar regelmatig heerst, wel redelijk werkt. Intervet, onderdeel van Akzo-Nobel en marktleider in veterinaire vaccins, beweert een marker-vaccin te hebben ontwikkeld waarmee het de Nederlandse overheid en de pluimveehouders effectief tegen deze uitbraak kan helpen

(zie Internet website: http://www.intervet.com/contentframe.asp?content=http://www.intervet.com/news/comp_news/default.asp)

„Vaccineren tegen aviaire influenza is mogelijk en wordt ook in een aantal landen toegepast. In andere delen van de wereld maakt Intervet al gebruik van een aantal vaccins tegen aviaire influenza. In Europa wordt in eerste instantie de voorkeur gegeven aan vaccinvrije beheersing om verdere handelsverboden te voorkomen. De lidstaten van de Europese Unie moeten de Europese Commissie om toestemming voor vaccinatie verzoeken. Tijdens een uitbraak kan een ringvaccinatie of regionale vaccinatie worden uitgevoerd om verdere verspreiding van het virus te voorkomen of wanneer er onvoldoende destructiecapaciteit bestaat. Tijdens de recente uitbraak in Italië hebben de autoriteiten bijvoorbeeld toestemming gevraagd voor vaccinatie in een bepaald gebied.”

Kan de Commissie mededelen of een lidstaat vaccinatie van hobbydieren tegen klassieke vogelpest kan toestaan?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(2 juni 2003)

Richtlijn 92/40/EEG van de Raad van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza ⁽¹⁾ bepaalt in artikel 16 dat tegen aviaire influenza met behulp van een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd vaccin alleen mag worden ingeënt ter aanvulling van de bestrijdingsmaatregelen die bij het uitbreken van de ziekte zijn getroffen.

Het besluit om in te enten moet met name door de Commissie worden genomen in samenwerking met de betrokken lidstaat in het kader van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid (Scofcah). Het besluit om rondom de haard tot noodvaccinatie over te gaan kan door de betrokken lidstaat als noodmaatregel worden genomen na kennisgeving aan de Commissie, mits de fundamentele belangen van de Gemeenschap niet in het gedrang komen. Een dergelijk besluit moet opnieuw aan een onderzoek worden onderworpen door de Commissie en in het kader van het Scofcah. De Commissie kan dan verdere geëigende maatregelen nemen.

Vogels die niet bestemd zijn voor de productie van vlees en/of van consumptie-eieren of om in het wild te worden uitgezet vallen uitdrukkelijk niet onder de in Richtlijn 92/40/EEG vastgestelde controlemaatregelen. Als de ziekte echter wordt ontdekt bij andere vogels dan voor commerciële doeleinden gehouden pluimvee, moet de betrokken lidstaat de Commissie in kennis stellen van alle maatregelen die zij neemt. De Commissie kan dan verdere passende maatregelen nemen in de context van Richtlijn 90/425/EEG⁽²⁾ van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt.

Naar aanleiding van de recente uitbraak van vogelpest in Nederland heeft de Commissie inderdaad reeds een aantal maatregelen genomen ter aanvulling van de in Richtlijn 92/40/EEG vastgestelde minimummaatregelen, waaronder een zeer recente maatregel inzake de inenting van in dierentuinen gehouden vogels⁽³⁾.

(¹) PB L 167 van 22.6.1992.

(²) PB L 224 van 18.8.1990.

(³) Door de Commissie op 25 april 2003 goedgekeurde beschikking, PB L 105 van 26.4.2003.

(2003/C 268 E/220)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1406/03
van Luigi Vinci (GUE/NGL) aan de Commissie

(23 april 2003)

Betreft: Territoriaal werkgelegenheidspact van Lamezia Terme

Gezien de volgende feiten:

- Tussen 1996 en 2001 zijn in de Europese Unie in het kader van de structuurfondsen 89 territoriale werkgelegenheidspacten gefinancierd, waaronder dat van Lamezia Terme, dat bij decreet nr. 948 van 29 januari 1999 van het Italiaanse Ministerie van Financiën is goedgekeurd. Het voorziet in een investering van ongeveer 48 miljoen euro ter financiering van 66 bedrijfsinitiatieven, waarvan er 30 over het grondgebied van Lamezia Terme verspreid zijn.
- Het consortium „Sviluppo ex-area Sir”, ook wel „LameziaEuropa” genoemd, is voor dit pact verantwoordelijk.
- De financiering betreft de bouw van 49 nieuwe bedrijven, 16 uitbreidingen en één heropening in de sectoren nijverheid (37), agro-industrie (12), toerisme (15) en diensten (2).
- Het doel was om 903 arbeidskrachten in dienst te nemen waarbij 699 nieuwe banen zouden worden gecreëerd.
- De leiding van „LameziaEuropa” beroemt zich op het welslagen van het pact enkel en alleen op basis van het feit dat de Cassa Depositi e Prestiti op 29 januari 2003 aan de betrokken bedrijven een nieuwe financiering heeft toegestaan.
- Lamezia Terme wordt gekenmerkt door een hoog werkloosheidspercentage, vooral onder vrouwen en jongeren. Tegelijkertijd neemt de arbeidsonzekerheid voortdurend toe, een en ander door het niet naleven van de contracten en de veiligheidsvoorschriften op de arbeidsplaatsen en door het massale zwartwerk.
- De georganiseerde misdaad profiteert van deze illegale situatie om haar eigen criminele activiteiten te financieren en de plaatselijke overheid te beïnvloeden. Hierdoor is een gevaarlijke verstrengeling met de plaatselijke politieke klasse ontstaan, die heeft geleid tot de ontbinding van de gemeenteraad.

- Het scheppen van arbeidsplaatsen en de strikte naleving van het in het pact opgenomen „legaliteitsprotocol” zou een prioriteit moeten vormen voor de instellingen, onder andere met het doel een effectieve controle op de investeringen te bevorderen.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. Kan de Commissie mededelen hoeveel kredieten tot dusverre zijn verstrekt?
2. Welke controlevoorschriften zijn, ook op communautair niveau, goedgekeurd om na te gaan of de bedrijven hun verplichtingen nakomen?
3. Hoeveel werknemers zijn daadwerkelijk in elk bedrijf aangenomen en kan worden uitgesloten dat genoemde bedrijven zwartwerkers in dienst hebben?
4. Welke maatregelen zal de Commissie nemen indien vastgesteld wordt dat de aangevane verplichtingen niet zijn nageleefd?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(26 mei 2003)

De Commissie deelt het geachte parlementslid mee dat voor het territoriaal werkgelegenheidspact van Lamezia Terme geen subsidies uit de structuurfondsen ter beschikking zijn gesteld, maar dat het gefinancierd is met nationale middelen.

Derhalve is de Commissie niet in staat de gestelde vragen te beantwoorden.

(2003/C 268 E/221)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1436/03 van José Ribeiro e Castro (UEN) aan de Commissie

(15 april 2003)

Betreft: Vrouwenorganisaties — begrotingslijn A-3046

In haar antwoord op mijn vraag E-0344/03⁽¹⁾ met betrekking tot begrotingslijn A-3046 inzake vrouwenorganisaties, stelt mevrouw Diamantopoulou dat er in 2002, na publicatie van een openbare oproep, twee voorstellen werden ingediend. Alleen voor het project van de Associazione IRENE werd subsidie toegewezen, met als voornaamste motivering het transnationale karakter en de financiële situatie van de beoordeelde voorstellen.

Wat was de naam van de andere organisatie, waarvan het voorstel werd afgewezen? Wat hield het project van deze organisatie precies in? Welke criteria hebben tot afwijzing geleid? Waarom kent de Commissie het bedrag van de subsidies in zijn geheel toe aan een enkele organisatie? Anders gezegd, welke waarde werd toegekend aan het selectiecriteria „financiële situatie van de voorstellen”? Betreft het hier cofinanciering? Zo ja, in welke mate?

⁽¹⁾ PB C 161 E van 10.7.2003, blz. 211.

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(21 mei 2003)

Onder verwijzing naar het antwoord op vraag E-0344/03⁽¹⁾ wordt het geachte parlementslid meegedeeld dat de afgekeurde aanvraag in het kader van de open oproep tot het indienen van voorstellen nr. VP/2002/14 afkomstig was van de International Abolitionist Federation (IAF).

De FAI beoogt het netwerk SOS Trafficking en de bestaande voorzieningen ter ondersteuning van vrouwen die het slachtoffer zijn geworden van mensenhandel in Denemarken, Frankrijk, Italië en Slowakije te versterken. Dit werd evenwel niet in overeenstemming geacht met de desbetreffende oproep tot het indienen van voorstellen, die bedoeld was ter financiering van een netwerk waaraan de voornaamste actoren op het terrein van de hulp aan slachtoffers van mensenhandel deelnemen om zo hun capaciteit te vergroten en transnationale uitwisselingen en de overdracht van informatie, ervaringen en goede benaderingen te vergemakkelijken.

Het voorstel van de FAI had ook een veel minder uitgesproken transnationaal karakter dan dat van de Associazione IRENE. Bovendien waren in het voorstel van de FAI de procedures betreffende controle en slotevaluatie niet duidelijk omschreven.

Tenslotte viel de door de FAI ingediende totale begroting onmiskenbaar hoger uit dan de voor het voorstel van de Associazione IRENE benodigde begroting.

Het geselecteerde voorstel van de Associazione IRENE wordt door de Commissie tot maximaal 90 % van de totale subsidiabele projectkosten medegefinancierd. Dit komt overeen met het in de oproep tot het indienen van voorstellen vastgestelde percentage voor de oprichting van netwerken in het kader van andere programma's met een sociaal karakter, namelijk het programma „artikel 13 – non-discriminatie” en het programma „sociale uitsluiting”.

(¹) PB C 161 E van 10.7.2003, blz. 211.

(2003/C 268 E/222)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1447/03
van Mogens Camre (UEN) aan de Commissie

(28 april 2003)

Betreft: Vroegere betrekkingen van Beate Winkler

Mevrouw Beate Winkler is sinds 1998 directeur van het Europese Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat (EWRV).

Dit orgaan heeft een zeer grote invloed op de immigratiediscussie in de lidstaten van de EU, o.a. door een aantal markante uitspraken van de directeur van het EWRV. Bij diverse gelegenheden heeft zij o.a. gezegd dat haar centrum overweegt de uitspraken van de Dansk Folkeparti te inventariseren.

De Dansk Folkeparti is een sociaal-liberale partij die bovendien in de Deense regeringscoalitie vertegenwoordigd is. Niettemin heeft de directeur van het EWRV deze partij meer dan eens omschreven als extreem rechts.

Als het EWRV wil blijven bestaan, is het van belang dat het onder leiding staat van een persoon die in staat is tot het uitvoeren van objectief onderzoek en niet alleen bepaalde politieke standpunten naar buiten brengt.

Kan de Commissie meedelen welke opleiding Beate Winkler heeft, waar zij deze heeft genoten en welke betrekkingen zij sinds het afronden van haar opleiding heeft vervuld? Kan de Commissie nauwkeurig aangeven in welke organen en in welke functies Beate Winkler werkzaam is geweest? Kan de Commissie voorts meedelen of Beate Winkler in de tijd vóór haar benoeming bij de EU politiek actief is geweest?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(3 juni 2003)

In 1998 is dr. Beate Winkler tot directeur van het Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat benoemd. In 2002 is zij uit een voordracht van de Commissie door de raad van bestuur van het centrum voor een tweede ambtstermijn benoemd. Uiteraard heeft de raad haar achtergrond en ervaring bij zijn besluitvorming zwaar laten meewegen. Het curriculum vitae van de directeur is voor iedereen toegankelijk op de website van het centrum:

http://www.eumc.eu.int/eumc/index.php?fuseaction=content.dsp_cat_content&catid=3e4a5843e8631

De universitaire kwalificaties van dr. Winkler omvatten onder meer een doctoraal rechten aan de universiteit van Keulen. Zij heeft voornamelijk bij de overheid gewerkt, onder meer bij de bondsregering als Regierungsdirektorin voor de behartiging van de belangen van buitenlanders. Voordat zij naar het waarnemingscentrum kwam, leidde zij de Duitse architectenvereniging. Het curriculum vitae van dr. Winkler verstrekt geen bijzonderheden over banden met politieke partijen. De raad van bestuur heeft hier tijdens de beraadslaging over haar benoeming niet over gesproken

(2003/C 268 E/223)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1452/03
van Hiltrud Breyer (Verts/ALE) aan de Commissie

(28 april 2003)

Betreft: Acrylamide

Er zijn bepaalde aanwijzingen dat de belasting van aardappelproducten, met name van patat, door acrylamide samen zou kunnen hangen met het feit dat er aan bepaalde frituurvetten siliconenolie wordt toegevoegd.

Kan de Commissie informatie verstrekken over een dergelijke samenhang? Bestaan er studies of standpunten van wetenschappelijke commissies over dit onderwerp? Is de Commissie voornemens studies ter opheldering van deze situatie in opdracht te geven?

Hoe hoog is het toelaatbare aandeel van siliconenolie in de EU?

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om siliconen in frituurolie te verbieden?

Antwoord van de heer Byrne namens de Commissie

(6 juni 2003)

Uit de huidige kennis blijkt dat acrylamide in levensmiddelen met een hoog zetmeelgehalte kan worden gevormd, wanneer deze worden gekookt op hoge temperaturen, zoals braden, grillen, bakken, roosteren, enz. De mechanismen voor de vorming van acrylamide in levensmiddelen zijn complex en de Commissie is bezig informatie in te winnen. De wisselwerking van bepaalde aminozuren en suikers blijkt een belangrijke rol te spelen, hoewel ook andere factoren betrokken zijn. Op grond van de huidige kennis is het onduidelijk of de keuze van oliën voor het braden van levensmiddelen een belangrijke factor is voor het voorkomen van het ontstaan van hoge acrylamidewaarden.

Wat het gebruik van siliconenolie in frituurvetten betreft, komt deze stof overeen met E 900 dimethylpolysiloxaan en is als additief in levensmiddelen toegestaan. Richtlijn 95/2/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 20 februari 1995 betreffende levensmiddelenadditieven met uitzondering van kleurstoffen en zoetstoffen⁽¹⁾ staat het gebruik van dimethylpolysiloxaan in braadvetten en -oliën toe tot een grenswaarde van 10 milligram per kilogram (mg/kg). Deze grenswaarde werd vastgesteld in lijn met het advies van het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding. Het advies stelde dat uit de toxicologische gegevens blijkt dat er geen veiligheidsproblemen rijzen bij deze gebruikswaarden en er werd voor deze stof een aanvaardbare dagelijkse inname (ADI) van 1,5 mg/kg lichaamsgewicht vastgesteld.

Dimethylpolysiloxaan wordt gebruikt als anti-schuimmiddel en als zodanig is het van invloed op het vrijkomen van vocht bij het braden. Het is de Commissie bekend dat een studie heeft gewezen op een mogelijk verband tussen vochtigheid en acrylamidewaarden. Dit verband werd echter pas zichtbaar bij het gebruik van onaanvaardbaar hoge hoeveelheden dimethylpolysiloxaan die in de handelspraktijk niet toegestaan zijn.

Er wordt onderzoek verricht om beter te begrijpen hoe acrylamide in levensmiddelen wordt gevormd. De Commissie heeft een gegevensbank opgericht om de verschillende onderzoekactiviteiten samen te vatten en deze is beschikbaar op de website⁽²⁾. Volgens onze huidige kennis van de vorming van acrylamide in levensmiddelen beschikt de Commissie niet over informatie dat dimethylpolysiloxaan bij toegestane hoeveelheden een belangrijke rol speelt. Dit is echter een gebied dat verder onderzoek behoeft, wanneer meer gegevens over de mechanismen van de vorming van acrylamide in levensmiddelen beschikbaar komen.

⁽¹⁾ PB L 61 van 18.3.1995.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sfp/fcr/acrylamide/acryl_index_en.html.

(2003/C 268 E/224)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1475/03
van Carlos Lage (PSE) aan de Commissie

(30 april 2003)

Betreft: Geschenkartikelen in levensmiddelen

Naar aanleiding van een aantal ongevallen waarbij de jongste jaren kinderen door verstikking om het leven zijn gekomen, hebben de meest plichtsbewuste fabrikanten potentieel gevaarlijke producten vrijwillig uit de handel genomen.

1. Nestlé haalde zijn Magic Ball (een met chocolade bedekt plastic balletje met binnenin een Disney-popje) uit de handel, omdat speelgoed in levensmiddelen als gevaarlijk beschouwd wordt
2. In Denemarken en het Verenigd Koninkrijk werd een yoghurt met een geschenkartikel (Onken) vrijwillig uit de handel genomen.
3. In Finland werd een in Oostenrijk vervaardigd chocolade-ei met een verrassingsgeschenk uit de handel genomen.

Desondanks blijven gewetenloze fabrikanten hun voedingsproducten aanprijzen en verkopen met als argument dat zij een of ander cadeautje bevatten (zonder enige twijfel een marketingtruc om het voedingsproduct beter te doen verkopen), wetende dat deze dodelijke ongelukken en onherstelbaar leed kunnen veroorzaken.

Welke specifieke maatregelen is de Commissie van plan te nemen om de Europese consument hiertegen te beschermen?

(2003/C 268 E/225)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1505/03
van Arlindo Cunha (PPE-DE) aan de Commissie

(5 mei 2003)

Betreft: Geschenkartikelen in levensmiddelen

De laatste tijd zijn een aantal dodelijke ongelukken te betreuren geweest, veroorzaakt door speelgoed (of stukjes daarvan) dat aan verpakkingen van levensmiddelen wordt toegevoegd, onder meer:

1. in Zweden, in september 2002, sterft een meisje van 1 jaar, het dochttertje van een chirurg, door verstikking (gemeld door de Zweedse consumentenbond);
2. in Turkije, in januari 2003, sterft een vijfjarig meisje, het dochttertje van een verpleegster, door verstikking (gemeld door de Turkse pers en door de ANEC (European Consumer Voice in Standardisation)).

Hoe verklaart de Europese Commissie het ontbreken van specifieke wetgeving ter bescherming van de Europese verbruiker?

(2003/C 268 E/226)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1552/03
van Paulo Casaca (PSE) aan de Commissie

(7 mei 2003)

Betreft: Toegiftartikelen in levensmiddelen

Gezien een aantal dodelijke ongevallen de laatste jaren waarbij kinderen door verstikking om het leven kwamen, hebben enkele gewetensvolle fabrikanten potentieel gevaarlijke producten vrijwillig uit de markt genomen.

- Nestlé staakte de verkoop van zijn product Magic Ball (een plastic bal overdekt met chocola met een Disney-popje erin) omdat speelgoed in voedsel als zeer gevaarlijk wordt beschouwd.

- In Denemarken en Groot-Brittannië is yoghurt met een toegift (merk Onken) vrijwillig van de markt gehaald.
- In Finland werd een in Oostenrijk gefabriceerd chocolade-ei met een surprise uit de markt genomen.

Toch blijven minder gewetensvolle fabrikanten reclame maken voor levensmiddelen en deze verkopen door speeldingen mee te geven die tot fatale ongevallen kunnen leiden en gezinnen onherstelbare schade kunnen toebrengen.

Welke maatregelen zal de Commissie nemen om de Europese consument te beschermen?

(2003/C 268 E/227)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1591/03
van António Campos (PSE) aan de Commissie

(8 mei 2003)

Betreft: Toegiftartikelen in levensmiddelen

Gezien een aantal dodelijke ongevallen de laatste jaren waarbij kinderen door verstikking om het leven kwamen, hebben enkele gewetensvolle fabrikanten potentieel gevaarlijke producten vrijwillig uit de handel genomen.

- Nestlé staakte de verkoop van zijn product Magic Ball (een plastic bal overdekt met chocola met een Disney-popje erin) omdat speelgoed in voedsel als zeer gevaarlijk wordt beschouwd.
- In Denemarken en Groot-Brittannië is yoghurt met een toegift (merk Onken) vrijwillig van de markt gehaald.
- In Finland werd een in Oostenrijk gefabriceerd chocolade-ei met een surprise uit de handel genomen.

Toch blijven minder gewetensvolle fabrikanten reclame maken voor levensmiddelen en deze verkopen door speeldingen mee te geven die tot fatale ongevallen kunnen leiden en gezinnen onherstelbare schade kunnen toebrengen.

Welke maatregelen zal de Commissie nemen om de Europese consument te beschermen?

Gecombineerd Antwoord
van de heer Byrne namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-1475/03, E-1505/03, E-1552/03 en E-1591/03

(5 juni 2003)

De door de geachte parlementsleden gestelde vragen zijn het onderwerp geweest van verscheidene antwoorden van de Commissie op vorige parlementaire vragen. Daarom worden de geachte parlementsleden met name verwezen naar: de gezamenlijke antwoorden op de schriftelijke vragen E-0504/02 van mevrouw Karamanou en E-0548/02 van de heer Alavanos⁽¹⁾, en op de schriftelijke vragen E-2630/00 van de heer. Moreira Da Silva, E-2631/00 van mevrouw Damião en E-2632/00 van de heer Lage⁽²⁾.

Wat de in schriftelijke vraag E-1505/03 vermelde ongevallen betreft, heeft de Commissie contact opgenomen met de autoriteiten van de betreffende landen om de bijzonderheden van deze ongevallen te verkrijgen en deze te evalueren. De Commissie zal ook bijzondere aandacht besteden aan de resultaten van het lopende onderzoek naar het eventuele risico van de combinatie van levensmiddelen met niet-voedingsproducten, dat wordt gecoördineerd door de eenheid STOA (Scientific and Technological Options Assessment) van het Parlement.

Elk nieuw element dat door deze informatie wordt aangedragen, zal worden onderzocht om vast te stellen of het nodig is dat initiatieven op communautair niveau worden genomen.

(¹) PB C 205 E van 29.8.2002.

(²) PB C 136 E van 8.5.2001.

(2003/C 268 E/228)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1507/03
van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie

(5 mei 2003)

Betreft: Insolventie van Grundig AG en bescherming van de werkgelegenheid in Portugal

Op 14 april 2003 geraakte bekend dat Grundig AG aan de arrondissementsrechtbank van het Duitse Nürnberg surseance (opschorting) van betaling heeft aangevraagd.

Het is u wellicht bekend dat Grundig in Braga (Portugal) de firma „Car InterMedia System – CIS”, die 700 werknemers in dienst heeft, controleert en, naast de eigen productie van autoradio's, ook bepalend is voor eenderde van de productie van „Fehst Componentes Lds.”, dat meer dan 300 werknemers telt. Een en ander toont aan hoe levensvatbaar en selfsupporting CIS is.

De impact van Grundig op de werkgelegenheid en de ontwikkeling in de regio Braga is zeer aanzienlijk. Wij hebben dan ook met grote ongerustheid kennis genomen van de ontwikkelingen in Duitsland, temeer daar er geen werkgelegenheidsalternatieven voorhanden zijn en de recente overplaatsingen van bedrijfsactiviteiten van andere multinationals in het noorden van het land de arbeidsmarktsituatie nog verergeren.

Daarom wilde ik de Commissie het volgende vragen:

1. Welke communautaire steun heeft de Grundig-groep, en met name „Car InterMedia System” ontvangen, en op welke voorwaarden?
2. Wat is de Commissie van plan om ervoor te zorgen dat CIS in Braga kan blijven werken en om de directe en indirecte werkgelegenheid die het bedrijf biedt veilig te stellen, rekening houdend met het feit dat Portugal momenteel het record op zijn naam heeft van de hoogste stijging van de werkloosheid in de Europese Unie?

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(20 juni 2003)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.

(2003/C 268 E/229)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1561/03
van Proinsias De Rossa (PSE) aan de Commissie

(8 mei 2003)

Betreft: Tenuitvoerlegging van de richtlijn inzake gelijke behandeling in arbeid en beroep

Kan de Commissie mededelen hoeveel lidstaten eventueel gebruik hebben gemaakt of van plan zijn gebruik te maken van de extra periode van drie jaar om de bepalingen ten uitvoer te leggen op het gebied van discriminatie op grond van handicap en leeftijd van de richtlijn inzake gelijke behandeling in arbeid en beroep – richtlijn 2000/78/EG (¹) – goedgekeurd door de Raad in november 2000, die uiterlijk eind 2003 moet worden toegepast, en zo ja, kan zij aangeven welke redenen eventueel zijn aangevoerd om dit uitstel te rechtvaardigen?

(¹) PB L 303 van 2.12.2000, blz. 16.

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie*(6 juni 2003)*

Artikel 18 van Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep bepaalt het volgende: „Teneinde met bijzondere omstandigheden rekening te houden kunnen de lidstaten indien nodig beschikken over drie extra jaren vanaf 2 december 2003, ofwel een totaal van maximaal 6 jaar, om de bepalingen met betrekking tot discriminatie op grond van leeftijd en handicap uit te voeren. In dat geval stellen zij de Commissie daarvan onverwijld in kennis. Iedere lidstaat die van deze extra periode gebruik wenst te maken, brengt jaarlijks verslag uit aan de Commissie over de maatregelen die hij neemt om discriminatie op grond van leeftijd en handicap aan te pakken en over de vooruitgang die bij de uitvoering van de richtlijn is geboekt. De Commissie brengt jaarlijks verslag uit aan de Raad.”

Het besluit om gebruik te maken van de extra periode van drie jaar voor de uitvoering van de bepalingen met betrekking tot handicap en leeftijd dient door de lidstaten te worden genomen overeenkomstig de voorwaarden van deze bepaling. Een lidstaat heeft te kennen gegeven dat hij gebruik wenst te maken van de extra periode. Sommige andere lidstaten hebben informeel aangegeven dat zij dat overwegen. Geen van de lidstaten heeft tot nu toe formeel zijn redenen hiervoor opgegeven.

(2003/C 268 E/230)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-1593/03
van Daniel Ducarme (ELDR) aan de Commissie***(5 mei 2003)*

Betreft: Gelijkschakeling diploma's HBO-opleidingen schoonheidsspecialisten

De Commissie heeft in 1994 een aanbesteding gelanceerd voor initiatieven ter bevordering van wederzijdse erkenning van beroepsopleidingen. In juni 1994 heeft de Belgische Bond van Schoonheidsspecialisten (BBS) samen met partners in andere lidstaten een project ingediend getiteld „gelijkschakeling diploma's HBO-opleidingen schoonheidsspecialisten”, ter waarborging van het vrije verkeer van schoonheidsspecialisten in de interne markt.

Het project werd goedgekeurd en omgezet in een overeenkomst tussen de Commissie (DG XXII) en de BBS (overeenkomst nr. 94-20-SKR-0125-00).

In november 1995 werd in een synthesevergadering een gemeenschappelijk opleidingsprogramma van de partners goedgekeurd. Het eindverslag hierover werd in december 1995 overhandigd.

Sindsdien heeft de BBS niets meer vernomen.

Kan de Commissie mededelen hoe het met dit dossier staat?

Antwoord van mevrouw Reding namens de Commissie*(3 juni 2003)*

De Commissie heeft in 1994 een oproep tot het indienen van voorstellen⁽¹⁾ gepubliceerd voor de bevordering van initiatieven op het gebied van de wederzijdse erkenning van beroepskwalificaties. Een veertigtal projecten is geselecteerd, waaronder dat van de Belgische Bond van Schoonheidsspecialisten (BBS) en andere partners uit verscheidene lidstaten, over de gelijkschakeling van de diploma's HBO-opleidingen voor schoonheidsspecialisten (overeenkomst nr. 94-20-SKR-0125-00). Deze projecten, waaronder dat van de BBS, zijn tussen 1994 en 1995 uitgevoerd.

Na 1995 is de Commissie steun blijven verlenen aan de inspanningen om de beroepsmobiteit en de opbouw van een Europese ruimte van beroepkwalificaties te vergemakkelijken, onder eerbiediging van de bevoegdheid van de lidstaten wat de opzet en de inhoud van het onderwijs en de opleiding betreft. Met name het Leonardo da Vinci-programma heeft het mogelijk gemaakt innoverende acties op dit gebied via transnationale partnerschappen te ondersteunen.

Bovendien hebben de Commissie, de lidstaten en de sociale partners in 1998 het Europees Forum voor de transparantie van beroepskwalificaties opgericht, dat verdere vorderingen mogelijk heeft gemaakt op het gebied van de gemeenschappelijke ontwikkeling van instrumenten om de transparantie van de beroepskwalificaties te vergroten: het „diplomasupplement” om de leesbaarheid van de nationale kwalificaties te vergemakkelijken, een „Europees model voor het curriculum vitae” om iedereen in staat te stellen zijn beroeps- en persoonlijke vaardigheden te presenteren, en het netwerk van „nationale referentiepunten” inzake kwalificaties, die informatie verschaffen over de nationale opleidings- en kwalificatiestelsels.

De resolutie van de Raad van 19 december 2002 over de bevordering van intensievere Europese samenwerking inzake beroepsonderwijs- en opleiding⁽¹⁾, vergezeld van de Verklaring van Kopenhagen van de ministers van onderwijs van de Europese Unie en de kandidaat-lidstaten van 30 november 2002, maakt het thans mogelijk verder te gaan in de richting van de oprichting van een enkel kader voor de transparantie van de vaardigheden en kwalificaties door het samenbrengen van de reeds vermelde instrumenten in een enkele makkelijk te gebruiken en zichtbaardere structuur.

In dit kader zal grotere steun worden verleend aan de ontwikkeling van de vaardigheden en de kwalificaties op sectoraal niveau door nauw samen te werken met de sociale partners. Daarbij zullen de resultaten van concrete initiatieven, zoals het project van de BBS waarop deze vraag betrekking heeft, maar ook de sinds 1995 in het kader van Leonardo da Vinci gesteunde projecten, worden onderzocht en aangewend voor de ontwikkeling van gemeenschappelijke beginselen en referentiekaders in elke beroepssector. Een grotere transparantie van de bestaande opleidingen dankzij de hierboven vermelde communautaire instrumenten en de ontwikkeling van gemeenschappelijke opleidingsmodules in de verschillende sectoren zal zeker een grotere mobiliteit in de Unie voor alle beroepen, waaronder dat van schoonheidsspecialist, mogelijk maken.

⁽¹⁾ PB C 112 van 22.4.1994.

⁽²⁾ PB C 13 van 18.1.2003.

(2003/C 268 E/231)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1797/03

van Mario Borghezio (NI) aan de Commissie

(28 mei 2003)

Betreft: Openbaarmaking van de Duitse archieven betreffende de Italiaanse gevangenen in de nazikampen

Duitsland ontkent aan de IMI (Italiaanse militaire geïnterneerden) het recht op de schadeloosstelling die wordt toegekend aan alle personen die in de kampen van nazi-Duitsland opgesloten zijn geweest. Italianen die in nazikampen gevangen zijn geweest kunnen — zij het met enorme problemen — hun rechten op een uit hoofde van hun internering toegekend pensioen doen gelden, maar vaak wordt hun dat onmogelijk gemaakt omdat zij hun verblijf in de nazikampen moeilijk kunnen aantonen.

Is de Commissie bereid Duitsland te verzoeken zijn historische archieven geheel toegankelijk te maken, onder meer ook via Internet, en op verzoek een attest af te leveren betreffende het verblijf van de Italiaanse geïnterneerden in de nazikampen tijdens de Tweede Wereldoorlog?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(24 juni 2003)

De Commissie is niet bevoegd om zich uit te spreken over de aan de orde gestelde kwestie; deze ressorteert uitsluitend onder de ter zake bevoegde nationale autoriteiten.

(2003/C 268 E/232)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1953/03
van Lissy Gröner (PSE) aan de Commissie

(13 juni 2003)

Betreft: Niet-gebruikte EU-middelen in Beieren ten belope van 17 miljoen euro voor het jaar 2002

De Duitse deelstaat Beieren heeft in het EU-begrotingsjaar 2002 geen verplichtingen kunnen aangaan voor een bedrag van 17 miljoen euro uit het programma voor de ontwikkeling van het platteland en deze middelen weer naar Brussel laten terugvloeien.

1. Zijn er ook middelen uit Beieren teruggevloeid uit het Europees Sociaal Fonds?
2. Om welke bedragen gaat het hier?
3. Welke subsidiabele gebieden betreft het hier?
4. Heeft de Commissie een overzicht over de lopende projecten uit de andere communautaire programma's, bijvoorbeeld Leader+?
5. Welke voor Beieren bestemde projecten worden uit deze programma's gefinancierd?
6. Heeft de Commissie een overzicht over de financiering van andere communautaire programma's en projecten, bijvoorbeeld uit Daphne of de opleidingsprogramma's?
7. Welke projecten betreft het hier en hoe hoog is de financiële ondersteuning?
8. Welke grensoverschrijdende projecten worden er momenteel uitgevoerd tussen Beieren en Tsjechië?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(30 juni 2003)

De Commissie is doende de ter beantwoording van de vraag nodige gegevens te verzamelen. Zij zal de resultaten van haar onderzoek zo spoedig mogelijk mededelen.
